

விதமா பலபல ஹைக்ருமங்களை விளித்து
 விளம்பிய படலமு நல்லா
 வேதமா விளம்பிய விதங்களு மற்ற
 விரித்துள்ள கருமங்களை விதந்தயுஞ்சொத்து
 நீதமாயிதன்படி நடத்திடு முறையுந்
 நிறை குறைத்திடவினாக் குறைத்திடும்பெருண்டர்
 ஓதநாள் படத்தில் ஒவ்வொரு முறையா
 வுலகை அறிவவு முறைத்திட்டேனே

6

திட்டமாத் திருநெல்வி நீதத்தன்னைத்
 தினவாரித்திடா திருக்கோண்டானது
 சட்டமா யறிததைத் தெளிந்தவர் பார்த்துக்
 கல்லமும் நடக்கவுந் திருநெல்வியால்
 பெட்டுநா லெழுத்தினில் இறையவ னுமமென்
 நியம்பிய இரகூல் மொழிய
 மட்டில்லா வுலமாக்களும் மனிதருக்
 குறைத்தனர் மதகூ மறையிள்

7

மறைநெல்வி நீதமென் னுரைத்திடும் வகையிந்த
 மதகூ நூலை யறிந்தோர்
 ஏறாதிரு காமமென் நியம்பிய தென்கே
 இரங்கிய சிபுரியி லொகிலையுமறிந்தோர்
 சாகனின் படியே நடப்பவர்க் கிந்த
 சாத்திய விதமின் க கருமநிய
 முறைநனைத் தீனா ரித்தவா நநியார்
 முழுதுநீதநியவும் முடித்திடு முதனே

8

முத்தநா னாத கன்னியு
 முலகத்தில் வாழ்த்திடு காண்முதலா
 ரித்தநான் நயிவிர குறும்
 பேரணி விளம்பிய மதகூநாகில்
 இத்தவா சனைத்தையு மெறித்திடவாங்க
 விளம்பிய முறையென பெருநீ
 சொத்தமா வுலமாக்களும் தொகுத்தனர்
 பலபல கிதாப்பிதும் தொன

4 பீரமுஹம்மது சாய்பு அவர்கள் பாடிய

தோன்றல் ஊரைத்தவகை பெரும்பொருளில்
தோற்றியும் தோற்றாத துகைவகைபலதும்
ஆண்டவனுரைத்த அருள்படி இரகல்
வாசரையொடு யார்களு மறிய
கூண்டிடும் சகையில் கூறிய விசளம்
கோர்வையெய் தெடுத்திட யிமாக்கள்
வேண்டிய தெல்லா வேண்டுமென் தெடுத்தார்
வெருபொருளான விதத்தையு மொழித்தார் 10

ஒளிப்பவ ரொருவிதம் ஒதுவொருவிதம்
உலகெல்லாம் சிதரினோ சிறைய
வெளிப்பிர காச மதின்பொருள் வேறு
யிதக்கொரு பொருளு மிருக்குதுவென்றும்
தெளிவுள்ள பெரியோ ரொருமுறை கூற
நீனவாதுக்கும் பலமுறை கூற
நெழிவுக ளறிந்து பார்த்துணராமல்
கீர்கிலத்தாரினை வழித்ததுமலிந்தே 11

அலைத்திடும் பொருளியெல்லா மாபந்ததே ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
இலங்கவு மெவர்க்குத்தோண விதுபிரகாசம்பாட
பலம்பிர வுதந்து யேந்தி பாலனைன் நெனைவளித்து
துலங்கவும் விழிதுரந்து துகைவகை வருத்திவைத்தோர் 12

வருத்தியே அறிவுகூற மவர்குலம் செய்யது போர்
சுருத்துர்கள் புகழங்கோவே சையது மீறக்கனிதன்
திருத்திய பாதமெந்தன் கிந்தையில் நினைத்ததாலே
உரைத்திடும் பொருளுஞ்சிரு முகத்தவர் தருமந்தானே 13

தருமமும் தவச்செயலுந் தன்கொது வாகக்கூற
வருமென தனியெண்ணுமல் வாக்கொடு மனதுமொன்றாய்க்
கருமினென துஞ்செய்ய கையவர் முழுத்தமீய்த்தோர்
கருமினென துஞ்செய்ய கையவர் முழுத்தமீய்த்தோர் 14

வேறு

மீதனி யிராருலுல்லா மிருந்துல காருநாளில்
ஆதியின் றபிவய தறுபத்தி ண்டாமாண்டில்
காதலன் விளக்கும் வள்ளல் காரண கணிகையாகப்
பேதைபென் நெழியேன் பிரு முகம்மதன் பேசுவாரே 15

வாரையும் பலமுறை வகையையு மறிந்து
வரைந்திடும் முறையதின் வளமையுமறிந்தோர்
தேறிய கலைநெறி முறைபொருவனை
பேத்தியே பலவகை தெளிந்தோர்
கூறிய விசைம் குதாயிராருலும்
கோர்வையி மாமொடு கொலுவையுமறிந்தோர்
பாரினி லுரைப்படி ஹுக்குக்கொடுத்தார்
பகர் சதக்கத்துல்லா வொலி குருவே 16

வேறு

குருகயி லுயிரத்தாகி குவைய தாயிரத்தின்
இருபத்தி ண்டாமாண்டி வியம்பிடும் சப்பியுலாஹர்
கருமமென் றிருபதன்று காரண வெள்ளிகாளில்
திருநெறி நீதம்பாடத் திருவருள் பெருகத்தானே 17

வேறு

பெரியவ னெனினால் முந்த பிறந்தவில் முகம்மதாகி
அரியது முகம்மதென்று மதுக்குமேல் ஹாமீதென்றும்
பெருகிய வொழிதிரண்டு பிறந்தது ஹாமீததாகி
மருகிய மயிலெக்கினில் மறைபென்னுக் கணியையுண்டே 18

உண்டவர் சபூருத்தென்று முலாகிய பன்னமாசி
நின்றிடு மலக்கத்தாகி நிறுத்திய பிராவதாகி
கண்டவர் லாகுத்தான ஹத்திபாய் பள்ளிமீதில்
சென்றிடு மாடமீதில் செம்மலுங்குயிலதானி

பட்டாபிஷேகம்-நபிகாரணம்.

ஆகிய அரசின்கீழே அணிவகுத்து நிற்க்தலாக
யேகிய நாலாம்வாண மிருத்தவர் குத்துபென்றுப்
வாகிய உயிரணைத்து மணிவகுப்பு புடங்கொழுது
11-ஆகிய கவர்க்கமீதில் பட்டாபிஷேகஞ் சூட்டி. 20

சூடுஞ்சிங் காசனத்தில் சூழப்பி காஞ்சுற்றித்
தேடிய ஆதம்காண திருமுது கிருகத்தில்
வாடியே நடப்பிசுத்தி லணிவகுத்தான் அன்பத்தொன்றில்
கடியே அர்துல்லாவுங் கோதை யாமினா ின்றி 21

வேறு

ஆயினோமக வெண்பிறத் தனிமா
அமுதருத்திய அரசர்
சேம னானவன் அருளொடு வான்கிண்ச்
சிறத்திடத் திருவடி துவங்கி
மூமினாவவர் முருசலிங்கனக்காரி .
முஹம்மத ரெனப்பெயர் முழங்கி
ஆயினோமக பகளச் சிறத்தனர்
அஹமது முஹமது டியே 22

அகமதுயி மஹவஸாயும் போல
அச்சருகாண மஹவல்ல
செகமதி சிறப்பா செவர்க்கொரு காணாய் செழுமுடி
அருசில் மேல் தாஜம்
தகமரில் நடப்பா வவாடி தோயா
கருத்தரா மீதினில் தாங்கும்
செக வாயிர ருளின்
என்கொணுகாதே 23

திருநெறி நூதம்

காதல் மணக்கும் கந்து நின் வாசர்
 கபடுபொய் ஹாரிப் பதில் காணர்
 வேதன் னடியார் வெடிசிறிப் புரையார்
 வெளியினில் மலஞ்சலக் காணர்
 மெதொரு கோபம் பெருமையு மில்லை
 வேழம் லாஞ்சனை தரித்தோர்
 நீதவா மேனி பனிக்வி னிறத்தால்
 நிழலடி சாயந்தது மில்லை

நிலையே அசதியு மறதியும் அபிக்கு
 இருகண்ணும் முன்பின் காணும்
 எல்லவன் அபியோ ருழந்த லருஹா
 வருவது கொடியும் பத்தாகும்
 எல்லரை அபியோர் மனுவரசுக்கும்
 செட்டிய விதமணுகாது
 எல்லமை புகழு மிறைவ னெனிவால்
 வந்தியாய் வகுத்தன னுலகில்

உலகினி லெவர்க்கும் அருபத்தினுன்கு
 ஞயர்த்திய காசணமறிய
 சிலகளை னிறக்கி அபியெனப்புகழ
 காபிரை தீவிசலாத்தில்
 சிலபொரு நிறுத்தி தீர்ச்சாக
 நிகரில்லான் துதிரருளும்
 பலகலை பருத்த ஓனினி னுதித்த
 பாத்திபர் முகம்மது அபியே

பெளகவகர் கொலுவா இருந்த
 காஜாயாசொடு எற்பத்திராயிர்
 கன்யை நினைனு மறிதனை விரித்த
 கருங்கட னுதித்தெல் கதிப்போல்
 புவியில் மாந்தரு மரசரும்
 திரைகொடுபுதன், நிற்கும் கவிமாய்
 ஹரிபதாய் விரையோ கியொடு காண்க
 குரு சிருத்தனர் கா

காட்டில்லாவி னடுத்திசை பெணக்கருதி
கதிர்மதி ளிளநிபக் ககறு

கோபக்காமலை குழலகளைத்தும்.

கொடுமுடி சிதா கடுபொதுவாம்
நாபுக ஆசையின் திரைதிரு வரசனாத்
திருத்தொரு மணியிவங்கிடவும்
நாஜே குருசரு சொமெருமர்
காக்நிய தரித்திரம் ஸாபா மீதில்

28

மீதணி நடுநிலை பொதுவிரை நிரைய
மீதுநெறிவல ரிருக்க

ஆதியின் ஜிபுரில் அடிக்கடி வோகி
வந்ததின்படி இரஞல்

வேதமுல் கொலுவும் வெருமுறை பரப்பி
விண்ணகம் மண்ணகம் விரும்ப
சோதியின் துதென தொழுதவர் வணங்கி
சொல்மறை நபிரிசுத்தனரே

29

நபிகொலு விருத்து நகரையு மாள
நாயகன் ஜிபுரில் குரைப்பான்

நாபிபவர் தினே கருத்தினில் நினைந்து
காபிர்க் கிருவர்கள் வருவார்

புவிதனில் மஹரீப்பென்னும் பதியோர் பொருளுறைத்திட
பதினோது மிவைபிறை கூற

ஜிபுரில் இரங்கி பிரஞல் நபிக்குறைத்து
விண்ணகத்துரைத்தார்

30

விண்ணகம் போனபின்பு

விடிந்திர குலுல்லாவும்

மன்னவர் பார்தன் நாது

அசகாபு கன்னரும் கூடி

முன்னவன் பஜர்தொழுது

முடிந்தபின் நபியே பேர்த்தம்

வினோதம்த

குருக்கும்போது

31

போதவ மிருந்து
 புகழ்மறை தீனுசந்து
 வேதமு மிலங்கும்போல
 விண்ணெலாம் கடந்துலங்கி
 ஆதவன் கிழக்கெழும்ப
 அஹமநிரசுல் முன்னே
 சூதர்க னிருவர்தம்மை
 சூழ்த்தவ சனைவரும் வந்தார்

32

வந்தவ ரிருவர்கூட
 வாக்ருஷ கலைகளாய்த்
 னந்தவார் வேதமுன்றும்
 மிதின்பொருள் எல்லாமாய்த்தேவர்
 அந்தமா வொருவரைப்போ
 வருபத்தி நானுபேரும்
 பந்தியா ரிவர்கள் சூழ்த்த
 பரிகரி வுடனே வந்தார்

33

பரிகரி அணிச்சிமுன்னே
 பசும்பொன்னும் பணிரணைந்த
 திரையம் சுமந்த ஓட்டை
 சிரத்தனை யேழதாக
 பரிபொடு அணியோர் பத்தும்
 பருஞ்சுமை யெழுபதேத்தி
 குருகி யிரசுல்முன்னே
 குழுவுடன் னரும் வந்தார்

34

வந்தவ சனரு முந்த
 வாய்மொழி வரைக்குமுன்னே
 புத்தியேழ் பொருள்வகுத்து
 பார்முஞ்சி அந்த ஓட்டை
 முந்தவம் யிறை துதரான
 முகம்மதர் முகத்தைநோக்கி
 சொந்தமா சலாமுரைத்து
 சுருகிட்டு கொழுதுதொர்

நாமமென் அடைய கோமான்
 நகர்மக ரீபையான்ட
 தாமவன் வாரீ யின்ற
 தய்ப்புசனா மரசன்பங்கில்
 பூமனு மரசன்பங்கில் பூமெனுமொலியா
 வென்னும் புதல்வனு யிருவர் பாங்கள்
 சேமமும் கலைகளாய்த்
 செம்மலர் குளுவெல்லோரும்

44

குளுக்களும் பாங்கள் சேர்த்து
 குருமறை புதமுநாளில்
 அளுக்க மொன்றில்லாவேதம்
 திணப்பொரு ளறியும்போது
 ஒழுக்கமும் வேதமுன்ற
 உணர்த்ததில் குபிரையாரும்
 வழிக்கிறை நாலாம் வேதம்
 வகுப்பதென் நிருத்ததைபா

45

வகுத்திடும் நாலாம் வேத
 மதின்குரு வானவள்ளல்
 மகுத்துவ நிரைத்த மக்கா
 முகம்மது நபிதன் தீனில்
 தொகுத்தவர் சவர்க்கமென்று
 தோத்திய கலையுண்டு
 மிகுத்துமுன் நபிகளெல்லாம்
 எழுதிவைத் திருத்துதைபா

46

எழுதிய கெடுவுமிந்த
 இலக்கமிக் காலமாரும்
 பொழுதிதும் வொளியிலங்கும்
 புகழ்மகு முதர்முன்னே
 பொழுதிதும் உளமைதானும்
 உருவங்கள் பலதும் வந்து
 தொடரின் பாசைதோன்ற
 தொகுத்துரைக்கு மென்றிருத்துதைபா

47

உடைப்பவ தெவர்களென்ற
உலகத்தி லாவனம் கேட்டும்
நிசப்பவும் ஆவநிலைவே
நினைபொரு ளுணைக்கவல்லார்
சிறப்புடன் நயிநிலைந்து
சுந்திடா திருக்கும்போது
இறப்பவர் தனைமன்றாடு
மிகவென யிருந்துதையா

48

இருந்த வாசகமனைத்தையுமறிந்து
எங்கள்வேதியர் அறுபத்திராலும்
பொருந்தொரு மனதுடன் வாவெழியாப்
பொன்பொரு ளனைத்தையும் பொதியா
இருந்த தானிய மெழுபதொட்டகமும்
எடுத்து பாளைகள் துலைத்து
திருந்த வேதமும் திருநிபாநமும்
தெரிசித்தோம் ழாபக்கா பதியில்

49

பதியெல்லா மறித்துயாங்கள்
பெருக்கவும் நடத்துவந்தோம்
விதியினி லினைபெழுதி
யிருந்ததாலும்மைக் கண்டோம்
இதுபெங்கள் தானியமும்
யாங்களு முமக்கேயாரும்
அதிசயமறிவா லொன்று
அரும்பொரு ளுணைக்கவேண்டும்

50

உரைத்திடு வகையென வாரிண்கேட்க

வோதுவார் வுலமா கதியும்

விரைத்திடும் பொருள் வினாசைகள் தோனும்

வேண்டா விவ்வையை விலங்கும்

விரைத்திடும் பொருளால் கொஞ்சமே வலுவாம்

நீண்டரி கொஞ்சையு மினங்கும்

இறைத்திட லாம்பொருள் கியையும் நினைபார்

இறைகொணு தறிவுகளீவார்

58

சந்திடு பொருளை எடுப்பதுமுண்டு

யிறைபரி யீய்த்துடன் னெடுக்கார்

பாந்தியஞ்சொல்ல பணித்தவ ரிவர்

பறத்தினில் போகவும் கால்வர்

காத்தியின் கபியே அரும்பொருள் பெரிதோ

கத்தவனறிவது பெரிதோ

ஆய்த்தவர் கேட்க அரும்பொருளதுக்கு

அறிவுகள் பெரிதென அறைந்தார்

59

அறித்திடும் வகையென அவாவார் கேட்க

அவர்மனம் முரித்திடு முதலால்

சிறத்திடு மறிவா லிறக்கமுந்தோன்றஞ்

செம்பொன்னில் பஹீலுமுண்டாகும்

உரைத்திடு மறிவால் சகாபத்துண்டாகும்

அரும்பொருள் பார்வை ஹுமா

கரைத்திடு மறிவால் கலாலது பார்வை

கனதன மருவூரில்காணார்

60

காணுதின மொழிகாவலருரைக்க

காபீர்கள் மீளவும் கால்வர்

ஆணிய பொருளிது பெரிதோசறிவுகள்

பெரிதோ சவாவர் கேட்க

பூணிய பொருளது அறிவுகள் பெரிதென

புகழ்த்தனர் கபியரோதும்

புகழ்த்தனர் கபியரோதும் முறையு மெனவவர் கேட்க

புகழ்த்தனர் கபியரோதும் முறையு மெனவவர் கேட்க

புகழ்த்தனர் கபியரோதும் முறையு மெனவவர் கேட்க

61

பெரும்பொருள் பொய்யும் பெருமையும் கோபமும்
 கெடுமையும் நாணியும் நாமும்
 நிறம்பிய வறிவால் வுண்மையு மொழுக்கமும்
 திணைநிலை சபுரையும் நன்மையும் நாமும்
 இறைநபி உறபின் னிவர்களும் விலக
 யெழுந்தனர் காபிர்தன் நால்வர்
 முரைபுகழ் நபியே முதலறிபெரிதோ
 வுரைத்திடுமென முதல்தனக்கரி பெரிதே 62

திரவிய நபியே தெளிவுக ளுரையு
 மெனவர்கள் கேட்க வேதனன்னபிமொழிவார்
 பாபிய முதலில் பவிசையும் வட்டியும்
 பருங்குபீர் நெஞ்சரைக் கருக்கும்
 அறிவுக ளாசையு மிகப்பொருள் திருத்தி
 யவனையும் தீன்குலம் மாஞ்சுடர் கமலம்
 நசர்நபி உற அன்னவர் விலகி
 'நபிமுன்னே நால்வர்கள் வந்தார் 63

வந்தவர் நபிதமை வாழ்த்தியேதுரைப்பார்
 வைகப்பொருளரி பெரிதோ
 இத்தவா றுரைக்க பெப்பொருளதுக்குயிரை
 அரிபெரிதென வியம்பினர் பெருமான்
 பொருந்து மின்னபியே உறுமென் றுரைக்
 கொடகொலத்தார் மனக்கொழுத
 முந்தவ மிறைதிரு னுதென வந்த
 முகம்மது நபியொழிந்தனரே 64

மொழிந்திடும் முதல்மா றுரைத்தவசுவார்
 முதலவ னறிவை மருத்துரை வுரைக்கார்
 நெழிந்திடு முதல்வா நிறுத்ததைப்பார்ப்பார்
 நீதியுமறிவையு நிறுக்கார்
 ஒழிந்திடு முதலித்த வுலகெனில் தெகிட்டும்
 வுடையவ னறிவொருக்காது
 அழிந்திடு முதலே அவர்வைத்து நோக்கார்
 ஆதியி னறிவை அனைவரும் நோக்கார் 65

கோகாரினமொழி நுகர்திடக்கேட்டு
 கோக்கியே ஐவர்களைமுற்ற
 வாகாஇறையவன் வாத்திகரான
 வள்ளலே இறையவன் தூதே
 வகாமுதவரி தூண்டிலொன்றேது
 பெரிதெனக்குசையும்
 சாநா யிராவன் தூகென வந்தீதார்
 சாத்தினர் முதலிலு மறிவுகள் பெரிதே 66

பெரிதெனக் குரைத்திடும் பேரினைக் கேட்ட
 பேசுவார் பெரியவன்னபியும்
 குறியுள்ள பொருளை கொடுக்கவுக்குசையும்
 குறியில்லறிலைக் கொடுக்கவுக்குசையா
 எரிவுள்ள முதலி லீய்த்தெடுக்கவும்
 காணுமிறையரி யீர்தெடுக்கவும் கிளைபார்
 விரிவுள்ள முதல்பொய் வருமையும் காணும்
 வியனரி குறைத்திடில் வறுமையொன்றில்லை?

இல்லகம் பொருள் கமத்தெதுணையென்பார்
 பேற்பவர் முதல்குரைத் தெளியருமாவார்
 வல்லவ னறிவால் வாழ்வும் கிளைபார்
 வாழ்வதும் அரிஞரையறிவில்
 சொல்லவுங்கேட்டு தொழுதவர் போனார்
 சோதனைக்கெழுத்திடும் நால்வர்
 வல்லவன் தூதே வம்பொருள் பெரிதோ
 அறிவுகள் பெரிதோ வம்பொருள் தனக்கரிபெரிதே

தாமவசென்ன கேட்கும்பொது
 தக்கவன் தூதரு முரைப்பார்
 பூமியி லெவர்க்கும் பொருளதை யீந்தால்
 போதுமென் துரைக்கார்
 புகழரி தவிர பொருள் கொடுத்தவனையும்புகழ்வார்
 அரும்பொரு ளீயாத வரைவுவாழ்த்தார்
 அறிவுகள் அனுதினம் புகழ்வார்
 அறிவுகளியா தவரையு படுக்கார்

அடுக்கிய பொருளை அமுத்தவும் நினைபார்
 அறிவுகனறிந்து அதின்படி நடப்பார்
 கரிக்கிய முதலே களரியிலிரைக்கார்
 கற்றவனறிவை களரியிலிரைப்பார்
 பெருக்கவுக்கேட்டு பின்னவர்
 பெரியவர் நால்வர்க ளெழுந்து
 வருக்கிய பொருளும் அறிவுகள் பெரிதோ
 வான்பொருளுக் கரிபெரிதென அரைந்தார் 70

அரைத்திடும் வகையென்ன அவரவர் கேட்க
 ஆதியின் தூதரு முரைப்பார்
 சிறந்திடும் முதலவர்க் கிருக்கும் தாழ்வில்
 சென்றிடுமின மெய்ப்ப சாவறென்றிருப்பார்
 பசுந்திடு மறிவுக னிருக்கு மாகில்
 பாரினிலிலரின் இருக்கவும் கினைப்பீர்
 உரைத்திடு முதலே வையத்திறத்திடுவர்
 குலங்கடியே கொடும்பழியாமே 71

ஆதிய அறிவுடையா நிறத்தார்/குல
 மதுக்கொரு பாஷையுங்காணார்
 பாயை முதலுடையா நிறத்தார் குலம்
 பஸ்பல வாகும் பசுத்தெடுத்தாலும்
 கோரிய மனதில் கொடுமைபல்லாது
 கூண்டரி தனக்கணுகாது
 பாலி முன்பணத்தை பசுத்திலே யென்பான்
 படைத்தவ வறிவிதுக்குடையார் 72

உரைத்துடன் கேட்டு வொதுக்கவு நால்வர்
 உடையவன் அறிமுன்னே நால்வர்களுமுந்து
 விசைத்திழுதல் பெரிதோ அறிவேரின்
 பெரிமுதல் தனக்கரி பெரிதென விளம்ப
 கரைத்திடு முதல் கமை யெடுக்கவுக்கனக்கும்
 கற்றவனறிவும் கனகமைகாணு
 வரைத்திடு முதல்கமை வழியச்சமாசு
 வல்லவனறிவில் வழியச்சமித் 73

இல்லகர் தனிதுமே தொரு நடைநிலம்
முதலெடுக்க இதுசதி துடவார்
வல்லவ னறிவை சுமந்திடும் பேர்க்கு
வழிசதி வந்தவர்களும் பணிவார்
எல்லையில் முதலா இறப்பதுமென்ன
இறைவன் அறிவுகண்டெவர்களும்கூணிவார்
தொல்லவும் நால்வர் புறத்தினில் போக
ஜோதிமுன் னிவர்களு முரைப்பார் 74

உறைத்திடெ முலகில் அரும்பாருள் பெரிதோ
வுடையவ னறிவது பெரிதோ
நகரத்தவர் கேட்க நானிலம் பொருளில்
நாயகம் அரிபெரி தென நலமும்
சிறப்புட னுரையு மெனவலர் கேட்க
செப்பினர் செம்மலிரஞல்
பாப்பினில் முதலைப் பரித்திடும்போது
விசட்டியடிப்பது படுமுதலால் 75

முதலடிபடுவார் முதலவ னறிவை
முகத்தவர் வேண்டவும் முடுகார்
பதியினி லடியொடு பொருளைக்கொடுத்த
பருமனத்துயரமு மேக்கமுங்காணும்
துதிசெய்ய மறிவுகள் துச்சுருக்கீந்து
துக்கமுந்துயரமுத் தோனவுங்காணார்
விதிவினை சூழ்ந்த முதலது போக
விபாகுலத்தால் வெகுபேர்களுமாள்வார் 76

அனைவரில் சிறியக்கவவர்கள் தணக்கும்
அறிவுக ளீந்ததை அருமைகள் குலைத்தும்
எனவரில் அறிவுகளீந்தவர் அவர்க்கு
யேக்கமில் மனக்குறையெவர்களுமில்லை
பிணிகளு னோவும் பிடிப்பது பொருளால்
பெரியவனறவால் போய்பிணி னோவும்
பெரிசிற இவர்களும்கோ
எனவு னைவர்க ளெழுந்தார் 77

எழுந்தவர் நபியோருல் பதம்பணிந்து
 பெப்பொருள் பெரிதோ யிறையறிபெரிதோ
 அழிந்திடு முதலுக் கறிபெரி தெனவே
 ஆதிபின் துதெனக்கறியவு முரைப்பீர்
 பழித்துடன் முதலே அழித்துடன் மற்ற
 பலபணிசெய்வார் போற்றி அழித்துபின் னினை
 கழித்திடுமுதல் காணுமலும் போகும் (பார்
 கமலயில்லறிவு தனக்கருத்தினினிருக்கும் 78

இருக்கும்புடும் பொருளிலங்கிடும் அழகே
 எழுத்துட பொருளும் எவ்வழகுமே குறையும்
 தரிக்கமட்டும் அரிதனக்கழகாகும்
 தரித்தும் பிரித்தும் தனக்கழகாகும்
 பரிக்கியமுதல் பொய்ப்பவுசுமே குறையும்
 டாசரிசித்திட பவுசுமே நிறையும்
 பெருக்கவு முரைக்க பின்னவர் போக
 பெரியவர் நால்வர்களுமுத்தார் 79

பெரியவன் துதே பேசியமுதலது
 பெரிதோ அறிவுகள் பெரிதோ
 விரிவுள்ள முதலில் வென்றறிபெரிந்தன
 விளம்பிடு மின்மிரைத்துரைப்பீர்
 அரும்பொருள் புவிபில் முற்றவ நினைவும்
 அறிபிரசங்கமுஞ்செய்வார்
 திரும்பவும் பொருளைச் சேர்த்ததைப் புதைப்பார்
 சென்றறி சேருடை விலங்கும் 80

இலங்கிய பொருள்சேர்க் திருப்பவர் தனக்குயெவர்களும்
 வேங்கையென் தெறுர்க்கவுத்தரிக்கார்
 துலங்கிய வறிவுகள் சேர்ந்தவர் பாதம்
 தொழுது பணிந்தது தினம்மொழிகேட்பார்
 கலங்கிய பொருளால் கடுமைகளுரைப்பார்
 கனவரி பெருகிய பொருமைகள் நிறையும்
 கலங்கொன்றும் நபிசொல் நால்வரும்பொகடின்
 நால்வர்களுமுத்திறை நபிதே ~~பொருத்தார்~~ 81

புசமுத்திரை கபியைப் புலிதனில் பெரிதென
 பொருளநீர்வாயெனக் கிதென வுரையும்
 உகத்திமம் பொருளுந் கறிபெரிதெனவே
 லோதுவா ருலமாபிபும்
 மகிழ்த்திடு முதலை மண்ணுள்ளே புதைக்க
 மங்கியே நிறக்குலைத்திடுமது கருத்து
 நெகத்தளி னறிவு கமலத்திலிருக்க
 செழுங்கடிகொளியுபொல் தோன்றியேயினங்கும்

இலங்கிய பொருளுந் குலகெஞ்சமே நிறையு
 யிறையவ னறிவு யெல்லவர்க்கிலில்லை
 சளங்கிய பொருள்கைக் கூலிகளாகும்
 கத்தலாணிவது காணர்
 துலங்கவுங்கேட்டு தூதத்தில்பொக
 தென்றலை வால்வர்கொழுந்து
 அலங்கித் பொருளோ அறிவுகள் பெரிதோ
 ஆகியின் னையருள்வாரோ

83

வாரொடு முதலில் வாசமும் வேசை
 வைவகருமங்களுறியு மதுவல்லாரென்று
 மாராதுட்டிது முதலைவழிகொடு
 நகையு மம்முதலாகும்
 கூறிய பறிவால் தோலுதாங் கூத்தும்
 கோடுடை வாயுங் கொண்டதுயில்லை
 தொழவுந் கால்வர் திரும்பவு மூவர்
 தெனியுள்ள பேர்களு மெழுந்தார்

84

எழுந்தவர் ஸிபதம் யேத்தியே துரைப்பார்
 யெப்பொருள் பெரிதோ முறையறிபெரிதோ
 தெளித்திடு மறிவு முதலிலும் பெரிதாம்
 தெனியாயுநா மீதிரகுலை
 ஸுதித்திடு முதலில் அபுலிகமேயிருந்து
 பொரு கொலைகொணுநென் னுரைப்பான்
 அபுலிகடு முதலை ஆகியின் துரைப்பார்
 அபுலிகடு முதலை ஆகியின் துரைப்பார்

85

மாலைபின் செவுடன் மறகொடை மூன்றாம்
 மன்னவன, ரிளினில் மருகுறுகாது
 ஆகையனெதிய அறுபத்தினுலாம்.
 அந்நெயர் பெருகென வறிய
 ஆவெல்லாம் அறிபெரிதென வறிய
 அரைத்தனர் அஹமது கபியும்
 வாலிபமான இழுவர கரைப்பான்
 பென்வள்ளலே ஆதியின் னாதே

86

ஆதியி னெளிவதான
 அஹமதே பிகளுங்கயரே
 மீதியி னறியும் நாகங்கள் நினைத்ததை
 யறிந்து சொன்னீர்
 ஓதிய பொருளுக் கறிவு வுயர்த்தி
 பென்றுரைத்தீர் மெய்யே
 சோதியி னறிவதென்ன
 தொகுத்ததை யறியச்சொன்னீர்

87

கவிமாப்பொருள்.

சொல்லது அறிவதென்று
 சோதியின் மார்க்கமாகா
 எல்லையில் கோபக்காற்கும்
 எழுவான் குருண் அயங்கு
 கல்லவர் புதழ் சுவர்க்கம்
 கடுங்கிய நாகந்தானும்
 வல்லது லோகமேழும்
 அதுக்கெல்லாம் பாடிமே

88

ஆதிய கடுகில் அதில் சிறிதாரும்
 அம்பிலும் அதிகமாய் கூர்மை
 மாய்கையா மனதில் வேகமதாரும்
 மயிரிலும் அதிகமாய் நேர்மை
 தோகையா மண்ணிலும் பொருமையதாரும்
 தோத்திய விழியிலும் வொளிவாம்
 பாவிய பஞ்சா அமிர்கயி லாஞ்சனை
 பனிக்ையில் பரர்க்கவுத்தெளிவே

89

தெளிவாம் கசகசா சிறையிலு மடக்கம்
 திருப்பாக்கடலிலு மிடமாம்
 நெளிவா விதின்பொருள் நிறைந்திடு மனமே
 நீதியின் திருவருளாலே
 ஒளிவாஞ் சுடாமொரு பொருள் தோன்றும்
 வொருருறையவர்க்கணுகாது
 வழிபாடறித்து வணங்கிடும்பேர்க்கு
 வகுத்துரைப்பேன் வழியின்னம்

90

இன்னொரு விஷனஞ்சொல்வேன்
 பாவரும் உகத்துகேளும்
 எண்ணிய மனதிற்கோபம்
 யெவளவும் நினைக்கொணாது
 நிண்ணய திருமறையின்
 நேர்மைக ளறித்திலார்க்கு
 உண்ணிய சபாயத் தீமான்
 வறுதியுந் தரிகொள்ளாதே

91

கொள்ளார் தினமொழி கூறினீர் நடுபே
 குருபாதமே கொண்டோஞ்சாணம்
 விள்ளாப்பெரும் பொருளாம் அறிவை நீர்
 வினீர் நாங்கள் வெருநினைவெவ்வாம்
 அன்னாக்கொள்ளை நினைவே யளித்து
 ஆதிய னாருன்றிலை நிற்க
 வினீர் யெனச்சொன்னார்
 வேதியா மன்னவர் தான்வேண்டி

92

வேண்டிய ருதர்கேட்க
விளம்பின ரிரகுதல்லா
ஆண்டவ னெருவனென்று
அறிவது கலிமாக்கொண்டு
மீண்டுமிக் கலிமாவென்று
இறையவன் வசனமென்றும்
பூண்டிடும் .நீனைவும் வாக்கால்
புகழ்வது கலிமாதன்னை

93

தன்னைபு மநியலா து
தலப்பொரு னறியலாகும்
மின்னொழி கலிமாச்சொல்ல
விளக்கிய பருதுநரலாம்
உன்னுதல் மனவிசாரம்
வோர்மைகொண் டிடவுமொன்றும்
எண்ணிய நினைவும் வாக்கும்
இனைத்துமும் காணுஞ்சொல்வார்

94

சொல்லிய மனதும் வாக்கும்
சொல்படி கடக்க ரெண்டு
வல்லவன் கலிமாவுள்ளே
அறின்பொரு னெழுத்தறிய .
எல்லியி லிவர்கள் சொல்ல
பெவர்க்கிது பருவீதென்று
வல்லவன் துதர்சொல்ல
அதிலிரு ருதர் சொல்வார்

95

சொல்வது அபியே வும்மை
சுவனம்வாழ் கலிமாதன்னில்
எல்லியி லெழுத்ததென்ன
எழுத்ததின் பொருள்தானென்ன
வல்லவன் துதேசொல்லிர்
வாழ்த்திய ருதர்கேட்க
தொல்லியொன் றனுவிடாதாம்
துதருமேதிறைப்பார்

96

உரைப்பவர் கவிமாடுகளும்
 ஒதுவர் ஸாயிலாதா
 சிறப்புடன் இல்லல்லாதா
 வென்றிடு மிகை நாமம்
 மறைபுக ழிதின்பொருளை
 மார்த்தகமி லறியவென்றால்
 உரைபுகழ் ஸாயிலாதா
 காயனை வொருவனென்றும்

97

ஒருவனென் துரைப்பதல்லா
 லொருவரு மிணையுமில்லை
 சரியினை வொருவரில்லை
 சகலமும் படைத்த கோமான்
 வருவிய அவனைப்போல
 அதிலொரு படைப்புமில்லை
 உருவுக ளொன்றைப்போல
 வுடலுயி ருள்ளோனல்ல

98

கல்லவர் புகழுநாயன்
 காடெங்கும் நிறைந்திருப்பான்
 எல்லதன் நினைவிதுள்ளான்
 எவ்வுயிர்க் கொணமீதான்
 இல்லல்லா அழியில்லாதான்
 என்பது கவிமாவாகும்
 சொல்லிய வெழுத்திராதும்
 தொகுத்தரி வெழுத்துக்கொண்டே

99

ஒன்றாக் கறிவை ஒருநீரின்வே
 ஒதுவாருலமா நயியும்
 கன்றாயிகரபோன் தன்னை
 யறியவும் நாடிய கவிமாதன்றால்
 வின்றால் நடுவெழுத் தோன்று
 லிறையோ னிடுமுச்சுவாவுயிரெனவுயிரென்றும்
 கண்டிருதயம் கொண்டாரெனவே
 தவலொ ரறிவாமே

100

அறிவாம் சபியே வுண்மையே சொன்னீ
 துமேலான தறிவென்ன
 தருமா வெந்தன் வுயிரிதையாகும்
 தானிமையோர் நால்பேரும்
 உருமா மலக்குகன் மிறையவனேவல்
 கேமித்திருப்பதும் நன்றாக
 கருமங்களு மிறையவனேவல்
 காத்துமண் னீருடன் தனலாகாசம்

101

ஆகாச மைத்துழைதம்
 ஆதியி னெழுந்ததத்தாதும்
 வாகான மலக்கெல்லோறும்
 வல்லவ னேவனென்றும்
 சாகாத வேதன் தூதர்
 சாற்றிட ரூதர்கேட்பார்
 போகாத வறிவு மூன்றைப்
 புகன்றிட வேணுந்தானே

102

புகழும் மூன்றும் அறிவானது கேளீர்
 புதியவன் வேதம்நாலும்
 மகிழும் பரிமார்க்கொக்கிய சுறுபு
 மன்னவ விறக்கியதாகும்
 சிவமுமுலகறி யெப்புகழ்
 பாணையும் அவன் திருவசனமாகும்
 மகிழொடு இஸ்மு சாஸ்திரமீனத்து
 மன்னவன் வசனமென்றறிகிர்

103

அறிந்திடு வேதநாலும்
 அநேக சாஸ்திரங்களைல்லாம்
 தெரித்ததின் பொருளைப்பார்க்க
 திருநெறி நீதமென்றும்
 வருத்திய புருக்காந்தன்னை
 வணங்கிடிஸ் அவர்க்கமென்றும்
 அரைத்தி லிருத்ததாலே
 யனைகமுஞ் சறியதாமே

104

சரியின் பத்தினின்
 சாத்திய விஷனமொன்றை
 மருவிய வுயிர்மாறாமல்
 மகிழ்விடும் புந்நூலிதரும்
 கருவினறி வறிந்தால்
 காலன மனுவிடாத
 பரியறி அறிவு மூன்றும்
 பசர்வது மிதுதானென்றார்

105

தானவ ருரைக்க மன்னன்
 தாழ்த்தடி வணங்கிச்சொல்வான்
 ஆனறி மூன்றுஞ்சொன்னீர்
 அநிகராலறிவதென்ன
 வானவன் தூதரான
 கையக நபியனரும்
 ஈனமொன் றனுவிடாதான்
 இறைபி சரியெல்லோரும்

106

எல்லவர் தனக்குமுன்னே
 யிறையவன் ஒழிவதாலே
 வல்லவ னிராகுல் தம்மை
 வருப்பதில் ஒளிதிரண்டு
 சில்லரை அபிபதாக
 செழுமறை யிரக்கி வைத்தான்
 சொல்வது முஹம்மதாலே
 சுவர்க்கமும் பெறலாமென்றார்

107

என்றவர் நிசமே சொன்னு
 ரொணக்குமுன் னபிகளெல்லாம்
 ஈன்றுநான் வருவதின்று
 அமதுதின் பெரிதேயென்றும்
 ஈண்ட லன் நியெயல்லாரும்
 விரும்பியென் தீனிலாஹர்
 அஹ்மன் ஜொளியொன்றுலே
 அஹ்மன் அபிசரியதமே

108

திருநெறி நீதம்

சரியான ஸ்ரீவாணது சொல்வ
 சாத்துவதன் அறிவதென்ன
 மறியாவுலகோர் பெல்லோ ரிதந்து
 மறுமை கியாமமெழுப்ப
 வறியோர் திதுத்தியே நன்மையுத்தின்மை
 வல்லவனருத்தன் பேரை
 நெரியாபிருப்பது வும்மைபிதுகண்டு
 நினைப்பது ஐத்தறிவாமே

ஐத்தறி வுமைத்திரும்மை
 வகம்மதே நபிக்கரசே
 மிஞ்சிய நன்மை தின்மை
 இது செயவரிடத்திற்கேசரும்
 அஞ்சிடாப் பாபமெல்லாம்
 அசாசிலே யடர்க்து சேரும்
 தஞ்சியல் நன்மையெல்லாம்
 தானவன் தனக்கேயாகும்

ஆகிய வறிவுமாறு
 அகம்மதா வருணிச்செய்ய
 ஏகிய வறிவுமேழு
 மென்னவென் றியம்பக்கோமான்
 பாசிய உடல்கமல
 பனிற்குபேர ஸமுக்கை நீக்கி
 தாகிய பிருப்பதாரும்
 தனக்கிறை யறிவுமேழே

ஏழாமறிவை வோதின்னீர் நரியே
 செய்ப்படித்தாயதா மெங்கமல
 மீளாக்கோபமும் பொய்யுறாராமு
 மீரியே பெருமையும் நாலும்
 குணாக்கமலம் விலக்கியை வைக்க
 குரியன் போலொளிவாகும்
 நீள முழுக்கு மொலுவும் முடிலே
 நின்றே விலங்குகாண்பிரே

கண்டிமம் விதங்கள் கொண்டு
 கபிபிது வர்க்குச்சேரு
 மென்றவர் கேட்டபோது
 யியம்பின ரிசருலுல்லா
 முண்டவர் வுறுமுறித்திடா
 திருக்கு மாகில்
 அன்றுள்ள ஹவுதர் கவுதர்
 ஆற்றினில் அதுகோட

ஆடுகீ ததந்த மதிலொரு
 குரையே கண்டால்
 குடுகீர் கொழந்தாக
 சோர்த்துக் காடானாகில்
 விடவர் அமர்க்கவாசல்
 வெனிதெரியா தலைந்து
 சாடியே யலைவின்று
 சகலரு மறியச்சொன்னார்

சொல்லுவா பின்னங்கேளீர்
 அகம்பெற கமலத்துள்ளே
 கல்லெனு மழுக்கடைத்தால்
 காத்தியின் அவர்க்கமீதில்
 வல்ல சிங்காசனத்தை
 வகுப்புடன் சூழ்த்திருக்கும்
 மெல்லியா பால்மதுக்கள்
 மிரியதேன் செய்யும் நாலே

நால்வகை யாத்தமர்தம்
 நாடியே யருந்தும்போது
 சேல்மனத் தழுக்குன்னோர்க்கு
 செமித்திடா திதுகசக்கும்
 பாஹ்மனத் துடையபேர்க்கு
 பஞ்சாமிர்த மீதாரும்
 நான்வகை யாத்ததைச்சேரும்
 உடப்புகன் ஏல்வகையாம்

வகையொரு அறிவுமேழு
 வாத்தியா ருரைத்தீ ருண்மை
 துகையினி விருளுங்கானத்
 தொகுத்திடு வறிவதென்ன
 வகையறத் தொழுகையொன்று
 பாரினி லறிவுபெட்டே
 நகையுறத் தொழுகையார்க்கும்
 நாடியே சேருமென்றார்

117

சேருமென் றாசர்கேட்க
 செம்மல ரிரகூல் சொல்வார்
 வாகுமுன் தொழுகை நேர
 மறிவது மெளத்துக்காகும்
 மாரியே கலாநிலநாதல்
 மலக்கலின் மவுத்தைச்சேருத்
 தேரியே வொதுவிலுண்ட
 தீர்த்தமிக் கரயில்க்காமே

118

ஆகிய வொது நாகில்
 அரவுதேன் யின்னா அன்சல்கா
 மேனிய வேறுவாரால்
 மிகுஜிபூரீதுக்காகும்
 வாகுடன் வாகுமுத்தும்
 வாதாரகனுக்குச்சேரும்
 யேகமா காமத்தெல்லா
 மிணையும் விவாவுல் அல்கம்மே

119

ஹத்தென்னும் கிபுலா நிற்க
 காபத்துல் லாவைச்சேரும்
 முத்தவா தக்பீர்கட்ட
 நாயகன் மஹ்மூர்க்காமே
 விழுத்தவர் நிலையில் நிற்க
 நிலையது விருகாஞ்சேரும்
 சிமத்திடு மெத்தவா யெக்கீன்
 சிததத்தில் முத்தகாவே

120

பீர்முஹம்மது சாய்பு அவர்கள் பாடிய

முன்னுள்ள கருத்தெல்லா
 முகத்திலும் லெகுமைபாடி
 அன்னிய ருக்குஹு ரசிய
 நாடுமுன் கீர்ணக்கிளை
 அன்னிய சுருதா ஆதம்
 அவ்வாவைச் சேரும்
 பின்னிரு அருஜாக்காரும்
 பெருங்குரு அத்தயோத்தே

121

தேங்கிய சலாம் கிராமன்
 காத்திபின் விருவாக்காரும்
 ஓங்கிய இஸ்தகுபார்
 வுகத்தில்கைத்துக்காரும்
 வாங்கிய ஆமீன் கூற
 வானவ ரெல்லோர்க்கென்றும்
 தாங்கிய தஸ்பிகோத
 தகத்திடு இபுனீசென்ற

122

அந்தவா சலவாத்தோத
 அது மகுஷரிங்
 பாவுரெண்டுபட் டெளரிடாமல்
 ரெஹுஸி ஹைவதாரும்
 வின்றிடும் பாத்திஹாவும்
 வேசுடன் வசனத்தால்
 சென்றிடுஞ் சுன்னத்தாதி
 திருநெறி நபியைச்சேரும்

123

சென்றிடும் நபில்தொழுதை
 செப்பிய தாய்தகப்பன்
 வாழ்த்திடு வாழ்வுவெல்லாம்
 யது இபுராஹீமுக்கு
 ஈந்திடு குருபா னுடு
 இஸ்மாகிலைச்செருமென்றும்
 சோஹி குருணைவோத
 திருவினக்காம்குபில்

124

திருத்தெறி தீதம்

கூழினி ஸடங்கும்போது
 கடும்வெளி ஹைந்துபோக
 புவிதனி லிறத்தபேர்க்கு
 புகழுஞ்சாம்பொடு தேய்சா
 இவ்வித மறிவு யெட்டென
 இயம்பிய இரஞ்ஞல்லா
 பிராமரை மூன்றுக்கற்ற
 சகலமு மாசன் கேட்டான்

கேட்டவ னாசன் சொல்வார்
 கீர்த்திமுன் ஈரியே மெய்தா
 நாட்டிலே மெட்டாமறிவை
 காங்களு டெயிந்தோ முண்மை
 ரூட்டிடு மொன்பதென்று
 தொகித்திடு மறிவதென்ன
 தாட்டிக னாசை நோக்கி
 தம்பிரான் னுதுரைப்பார்

உணரத்திடு மொன்பதாமறிவு
 ஒருவன்தன் பாத்நைனடி
 நரைத்திடு முதலில் நாற்பதுக்கொன்றது
 சக்காத்தென்றும்
 யிரைத்திட யெழியோர் மீசான்
 யேந்திய திராசுக்கென்றும்
 கரைத்திடுஞ் சதக்கா காவல்
 காத்திடுங்காவலார்க்கே

கேப்பவர் வழிமுட்டோர்க்கு
 கெடுக்கெடு பிவதாதும்
 மீளவுக் குடும்பத்தோரை
 மிணங்கிய அசனமீந்தால்
 ஆளிய நாகெரிக்கும் அவரொரு
 மாணிக்கென்போர்
 நீழிய கோபமார
 சிற்றவர் தன்னைச்சேருர்.

சேர்ந்திடு மினத்தையல்லால்
 சில மிஸ்கீனுக்கீந்தால்
 சேர்ந்துடல் வழிநடந்து
 அவர்க்குமானிகையில் செல்ல
 கார்தியின் ஓரீதுமீரென்றுங்
 கடித்திடும் நாய்க்குச்சேரும்
 யீர்த்துமிஸ்ஸியாகில்

இவர்களுந் திடங்கொடாதே
 இடங்கொடா தரிவதாக
 இயம்புவ தொன்பதாகும்
 துடங்கும் பந்தாமறிவை
 தொகுத்தெனக்குறையுமென்றார்
 சடங்களும் பிலமுனென்று
 சாடவு நோம்பு வைத்து
 ஒடுங்கவுந் தாகமோகம்
 வுதாசன முரைக்கொண்ணாதே

129

130

உரைக்கொண்ண விதம்தான
 ஒழுங்குடன் நோம்பு வைத்தால்க்
 தரைக்கொண்ண மைவிழியான்
 கனதனக் கூரிலீங்கன்
 தயாச்சக மழுதருந்தால்
 தனக்கிது சேருமென்று
 நிரைத்திடும் நோன்பில்லாரே
 நிரைத்திடார் கூறிலினே

131

கூறலின் குலமாற முலானில்
 கொற்றவன் லயிலத்தில் கதிரி
 தேரிய முழித்திடும் வணக்கமும் மருசர்
 தீர்வைகள் தீர்த்திடும் பெற்று
 சாரிய துவண்டு தானங்கனையாமல்
 சேரியமாப்பிலங்குவிக்கும்
 வுதாசன வுந்வுதன் பத்தென்று முறைக்க
 வுதாசன வுதிரருகுதருமுரைப்பார்

132

உரைத்த பத்தாமறிவை

உண்மைபர யறிந்தோம் யாங்கள்

வரைத்திடும் பதினென்றான

வாயகத்தறிவுமென்ன

வினாத்திட வேண்டுமென்று

விரும்பியே அரசர் கேழ்க்க

கருத்துடன் அப்பாமிதில்

சாத்திய ஓச்சதானே

133

ஓச்சகீசர் ஆர்க்குஞ்சேரும்

காவல ருணாயிசென்ன

நச்சிபல் ஓச்சில்லாரே

நாகமு நாமு வோற்கும்

நிச்சிபல் ஓச்சகீசர்வை

நேருடன் சேருமாயில்

அச்சமொன் நவனுக்கில்லை

அருகர கெழும்பிடாதே

134

எழும்பா பெருநாகேழுஞ்

சுடாது யிறையவனுதவி தன்னால்

தளம்பா மூமின்னுத்தானை

தானது முஸ்தனை பாலத்தில்ச்சேரும்

செழும்பா பாலத்தினத்தில்

சென்றுவா கவர்க்கமில்லை

செழிப்பா குளம்பா அறிவுகள்

பதினென்றெனவே-கூறுவாருமாரபியே 135

அபிய நாயக நவமணிச்சுடரே

நன்றாய்ச்ச பன்னிரெண்டென்ன

புய்சேர் குயிரை விலக்குவேன்

பொருதியே பிசியில்மொட்டுவது

தய்யார் முலையார் தனையின்ற

ததையுத்தாயுத்தாய்ப்பணிய

கையிலேத மிரங்கிய வல்ல

கத்தவார் பொருளுத்திருந்

136

உத்தது முடைபோன் தன்னை
 வுசுந்தது சேருமல்லால்
 மத்தது இறைவை நாடி
 மகிழ்ந்ததும் சேர்ந்திடாது
 வெத்தியா பிசபிலும்
 விரும்பவும் தாய்தகப்பன்
 இத்தரி பணிசெண்டாக
 இயம்பின ரிசருவ்தாமே

137

தாமிதை வுசுந்ததுமன்னன்
 தாழ்ந்தது வணங்கிச்சொல்வான்
 நேம நிஷ்டமான
 நிச்சயக்கவிமாதன்னை
 பூமியி லறியச்சொன்னீர்
 பொருளையும் விளக்கச்சொன்னீர்
 நேமமிக் கவிமாதன்னை
 யெழுதிய தலத்ததச்சொன்னீர்

138

எழுதிய தருத்தொடு குருசு அருசு
 செழுவான் வெவ்கொடு கலமும்
 தழுவின கோவுக்கா வுலகெழுந்தாங்கிய
 ரிஷ்டமும் தருத்தரா ஐசி
 செழுங்கதிர் கிணாரியுஞ்
 சிமந்திடு மரவமுஞ் சிவந்த
 மாழ்கையுடன் மகரம் யளிம்பிச கடலைபுந்தாங்கிய
 மலைமும் மதுவணிந்திடும் வடதிசை நாகம்

139

நாகமேனொடும் அபதி சுவர்க்கம்
 நடுங்கிய பாலமும் வேரடை
 யுசையுங்கீழ் நாகப்பதினாயிரம்
 வோங்கிய புரிசைகள் தானும்
 நிறையுங்கதிர்மதி வானவர் னெற்றியும் கொஞ்சம் ரிசரும்
 நீர்கடல் கூறிலின் கொஞ்சிடை தனிலும்
 யாவையுபிரையவன் வாதக்கவிமா
 நவல்லவ னெழுதினவத்ததுவே

140

பழுதிய கவிமாதன்னை
 யிறையவ வரைத்ததில்லால்
 தழுவின இறை தருத்துமர்
 தாங்கிய குருசருசும்
 பழுதில்லாக் கலம் செவ்வு
 பருங்கதி ரோமுணாமம்
 பொழுதனி கோவக்காவும்
 பொற்புகழ் கடலுலகும் 141

உலகமு மேழுங்கீழே
 உரைத்திடும் விதங்கனெல்லாம்
 நிலைபிரவதுகள் நிற்கும்
 நிலைதனில் தரித்திடாமல்
 அலைந்துகெட் டிலைந்துழீழ்
 மேலாகியே வொன்றாய்க்கடி
 கலத்திது அனைத்துஞ்சொந்து
 கடுகிசு கதனிற்செரும் 142

சேர்ந்திடும் நரகுடன் செப்பிய பதியும்
 சேர்ந்திது ஒன்றாய்க்கலந்து
 ஆய்ந்திடு நரகின்மீழன்பது
 னாயிரமறிய பட்டணமுமே கலந்து
 ஓய்ந்தொரு நொடிக்கோ ராரிசெவருஷம்
 வோங்கிய வனிவிசை துலைந்து
 பாய்ந்திடும் பாரில் பாதாளமே நோக்கி
 பத்துநூராயிர மரண்டு 143

ஆண்டொரு பத்துநூராயிர
 மவ்வழி துலைக்கும்போது
 தாண்டிய நரகவேக
 மதானத்தி லெரிந்ததெல்லாம்
 நீன்றிடும் படைப்பினைத்தும்
 நிமிஷத்தில் கருகிரீருப்
 தோன்றிய நீறுக்காணு
 தோடியே பரந்துபோமே 144

போவதி லெரிந்ததெல்லாம்

போயிமே நாகமட்டும்

தாயியே பாதானத்தை

தானது நோக்கிப்போகும்

மேனிய வெருகாஸம்போய்

மிதுகளும் தெரித்துடைந்து

ஆவியும் மணலும்போல

அதுகளும் பறந்துபோமே

145

போருமென்றிராகுல் சொல்ல

புகழ்த்தவர் மலரைப்போற்றி

வாருடவ் கலிமாவான

உல்லவன் திருநாமத்தைப்

பாருமித்தலங்களெல்லாம்

பதிப்பதா சொப்போவென்னில்

வாருட வரிதிறமத்திஸ்

வளர்ந்தது வானமாக

146

குதுவே அறியும்படி.

ஆருமிக் கலிமா தன்னி

லனைத்துமே அமர்ந்தேயெங்கும்

பாருமிக்கலிமா தன்னைப்

படித்தவர் பயப்பிஸ்ஸார்க்கு

சாகுமு னுபதேசகந்தான்

சாற்றிடுங் குருபீர்தன்னை

ஆய்ந்து மீதாகாதென்று

அறிவதுக்கறிவு சொல்லிர்

147

சொல்லிய குருவின்பார்க்கு
 சுகதுக்கத்தோன்றிடாது
 யெல்லையில் வலையில் பூத்தோ
 ரிவர்க்கரு ளெய்திடாது
 தொல்லியுஞ் சுகழம்மீக்கி
 தோகையர் வலையருத்தால்
 வல்லவ னருன் தரிக்கும்
 வாகுருபிருமாமே

148

பிரொடு குருமார்தன்மை
 பின்செய்து வுபதேசந்தான்
 பாரினில் பெருகுந்நாவம்
 பார்த்திப ருளையிரின்ன
 மீறிய காபாளுன
 மிகுதவஞ்செய்தபேர்க்குத்
 கூர்வது சுவர்க்கமுண்டோ
 கொடுநர கனிவதேந்தான்

149

தானிந்த விதக்களிரண்டுந்
 தம்பிருன் னுதே சொல்லிர்
 கோதுரை கேட்டுவள்ள
 கோதறுத்தேதுரைப்பார்
 காளிலத்திருத்திறப்போர்
 நாற்பது நானேக்குன்னாய்
 பூணிய வுபதேசந்தான்
 புகழ்வது ஹாமதாகும்

150

அபுலா தூன் கேள்வி.

ஓராமைன்ன வகைகள் கற்ற
கனதவ அபுலா தூனும்
பாரபரக்ருறியறிந்து
பாரெல்லா மறியச்சொன்னான்
தாரதா ஞானமெல்லாக்
நானவ னறிந்துதினை
நிராகாஞ்செய்ததாலே
நீழியநாகிலானான்

151

ஆனதோர் அபுலா தூனை
யாரெனக் கறியச்சொல்லீர்
வானமும் புறியமைத்த
வகுத்தன னொருபடைப்பர
மானிடர் வடிவதாரு
மவனுக்குமிணையுமில்லை
தானவன் வகையைச் சொல்லீர்
தனையவர் முடியச்சொன்னார்

152

முடிப்பொரு நகரமாண்ட
முதலொரு ராஜனானில்
வடிவுள்ள மனைபாள் சேர
கையகத்திலிகாரத்தால்
அடிக்கடி வருவெடுத்து
அந்நகர் விதியெல்லாம்
ருடிக்குல மாதொல்லாக்
கொத்தவன் கொடுமை செய்தான்

153

செய்யவ னகாமானதெல்லாம்
 செம்மல னழிச்சும்பிபாது
 அர்யவ னகரிலொரு
 அவுலிபா அமிரெணப்பெயர்
 மைகிழி மாதுதன்னை
 மருவியே விருக்கும்போது
 வைபகச்சாவல் கூவும்
 வாருடோல் கூவினானே

154

கூனிட அவுலியாவும்
 குருதிக்கெழுத்து செல்ல
 பாணியென் பெலிவடி வாய்
 பாய்த்தவன் மனைவிற்சென்று
 தேவியரிணங்கிடாமல்
 திருஞ்சமீட் டபயங்குவ
 மேவிய அவுலியாவும்
 மீளவும் மனையில் வந்தார்

155

வந்தவா அவுலியாவும்
 வல்லவன் தன்னைக்கூனி
 இந்திர னகரம்பாளா
 மிவனும்பெண் ணுருவமாக
 வந்தனு மனையால் கல்லா
 யிருப்பது ஈழிமானியே
 கொந்தவ ருரைத்து வெப்பில்
 கோக்கியே தவத்திலானார்

156

ஆனவர் தவசிலை
 யருகக செரிந்து பின்னர்
 தானகன் தேவியாகி
 தனக்கு னுராளாய்ச்சேர
 ஈவமும் வேசியாக
 விவன்கொணு வெரிந்துடைந்து
 போனபின் தேசமெல்லாம்
 புகழொளி தறமீம் வந்தார்

157

வந்தவர் வெகுதேசங்கள்
 வனத்தையு மறிந்துகண்ணா
 வித்திர கசாம் பாழா
 யிருக்கும்பா மெண்ணவென்று
 நொத்தவர் நடக்கும்போது
 துக்கிடை கற்சிலையாள்
 வந்திடும் பாளைய மீதல்
 உதுவக்கே கிடக்கக்கண்டார்

158

கண்டவர் குருவை நோக்கி
 கற்பணி வேங்குற்ற
 மண்டலத்தினிலே செய்யும்
 மலையகல்லு சிலையிதல்ல
 சென்றவர் நெருங்கியத்த
 சிலையின்மே லிருகால் வைத்த
 வண்டணி குமுறுவிராய்
 வடிவூட அழைத்து நின்றான்

159

நின்றவன் முகத்தை நோக்கி
 நீரஹி மேலுரைப்பார்
 துண்டணி மனசயாக்கல்லா
 தோகையா அழைத்ததென்ன
 அன்றெந்தன் பர்த்தாவாண
 அடியையா அழைப்போர்
 கண்டன அரசனென்றைக்
 காதுநில் வினாத்துதென்றான்

160

வினாந்திடிக் தேசமெல்லாம்
 வினிலே பெரிந்துபோச்சு
 அளித்திட வரசன்வேளை
 அன்றாடக மாணாநூரு
 சளித்திட நாணுக்கல்லா
 கனதவம் பரிசுச்சென்றார்
 தெளித்திட நீர்வருவி
 சென்றவ ருரைத்தாரென்றான்

161

உரைத்திடு மொழியைக்கேட்டு
 வுடையவன் புகழ்தைநாடி.
 வரைத்திடுங் குழலை மாற்றி
 வடிவுமுன் னரசனாக
 நிரைத்திடும் நகரமெல்லாம்
 நீதியினுளச்செய்து
 மரைத்திடு மமீர்மலையில்
 மங்கையுங் கூட்டிச்சென்றார்

162

சென்றிடு மயிலைக்கூட்டி
 செம்மலர் சதிரமலையில்
 சின்றன சமீகாக்காற்று
 நிலையொரு மாதஞ்சென்று
 அன்றவர் விசதமெல்லாம்
 மாற்றியே முடித்த சின்னர்
 கண்டவர் சதிரமீருங்
 கையார் நழுவினாரே

163

நாரியே நானாமக்கா
 நாடியே கூட்டிவந்தேன்
 நாரியே வினையும் போக்கி
 பட்டணமான வைத்தேன்
 விதியென் வினைமுடிக்க
 வினாத்திடுங் நகரமென்ன
 வாரிருமுனில் வாழ்வு
 மதிக்கேமா விதத்தைக்கூறிர்

164

கூறிய உரை வாழ்வில்
 குழந்தையென் நனுகொடுத்தால்
 ஆதியே வுலகைமத்தோ
 னலனுடை யடிமைபெண்பிர்
 தேரிய மொழியிசாத மத்திரு
 மகனியனை பெண்பார்
 மீய இயராறும் யிசுமாய்
 என்னொருதென்பார்

165

தண்ணமா லின்னவேதர்
 திருநபி வும்மத்தென்போர்
 பின்னையு மின்னானீன்ற
 பிதாவண்ணு பேருஞ்சொல்லா
 சொன்னிய தவத்துக்கெல்லா
 மதுபெரிதென்றதாலே
 நண்ணிய ருணிக்கலாலை
 நாடினா யெழுந்துபோனார்

166

போனவர் வெகுதேசங்கள்
 பொற்கொடி மாதசொல்லாம்
 பின்மொன் றிருக்குதல்லா
 விவர்கிளங் கிணைத்ததிம்லை
 தானவர் திலைமாத்தால்
 தன்னையா லுருச்சமைத்து
 வானொளி மதியைப்போல
 வாரினை யெழுந்தார்

167

எழுந்திடு மரினிலோங்கி
 லீனையான் தவீமுரைப்பார்
 கெளிந்துநா மிருவர் சேர்த்து
 திருநகர் வாழ்வோமென்னில்
 கெளிந்துட லுருவமாக
 நீரெனை யமைத்ததாலே
 அழிந்திடா யினையும் நீர்தா
 னன்னையும் பிதாவும் நீரே

168

நீரென மயிலான் சொல்ல
 நேரிட்ட மேகமெல்லாம்
 பாரினி ணடக்கித்தேக
 படபடவென டுண்டு
 நேரிட்ட காமபேரகம்
 சிலத்தினில் பொழியு நீரம்
 வாரிட்ட குழவினாரும்
 வலக்கையி லேட்டினோ

169

ஏந்தினான் வலதுகைபி
 விலங்கிய போகத்தன்னை
 யித்தொரு மூன்றுசொட்டு
 யிலங்கிய மணியுருவாய்
 சாத்தன கரமுங்காலுஞ்
 சகலமு முருணத்தோன்ற
 பிரத்தன மூன்றுமாணாய்ப்
 பிண்ணிய னுருவுமாமே

170

உருவொரு காத்தில் மூன்று
 ஒளிவுள்ள மகனைபெண்ணே
 தெளிவுடன் வளப்பிரென்று
 திருக்கா மூலியிய
 தெளிவுடன் மூலிதன்று
 நிமிஷமும் பால்காந்து
 விரிமுலை பாலனுண்ண
 அவர்மலையேறினாரே

171

ஏதிரிய தவளினாது
 யேந்தினே பாலர்தன்னை
 பாரினில் வளர்த்தான் முத்த
 பாலக வபுலாத்தானும்
 தேரிரிய போகசென்றான்
 தெளிவுட னொருபாலனை
 காரிய சொருபாலனை
 காட்டினி னுக்குமா னென்றான்

172

என்றவன் வளத்த பால
 செடுத்திடும் திலைகமாத்து
 மண்டலம் வான்புலிதன்
 மலைகட லுலகமெல்லாம்
 அன்றவ னொடியில் செய்வா
 னழித்துப்பின் னனைத்துஞ்செய்வான்
 வின்றிறை நானே யென்று
 வெருவுயி செல்லாஞ்செய்தான்

173

செய்தவ னகர்த்தனனை

செட்டமல னுளும் காணில்

நவாயக மவுலாத்தானும்

வனங்கொளு னரசனான

மெய்யுனி துக்குமானம்

பேரகர் திருவரும் மத்திரியாக

தம்பவன் காணெயென்று

துவந்தக ஶானும் காணில்

காணினி விநையருளால்:

நாயகன் முசாதானும்

நீளிய பிரகன் தன்னை

நிலத்தினி லழித்தநீனை

ஆனிய கடல்மலைகள்

அனைத்தையும் குடையிலாக்கி

வாழிய நவுலாத்தானும்

வாழ்த்திடுத்தேசம் வந்தார்

வந்தவர் புலாத்தானை

வலியவே னெருங்கிச்சென்று

செத்தனல் கொலுமெடைமுல்

சென்றனர் முசா தாமும்

நேத்திர சிங்காசனம்விட்

பாசனை முடியெதிராய்

வந்தவன் நடுவலக்கை

வணந்தவன் கொழுவிலானான்

ஆனதோர் புலாத்தானு

மாதியின் முசாதானஞ்

சேனைகள் புடைகள் குழ

சிங்காசனத் திருக்கும்பாறு

வானகம் வளை பலதம்

வைவகத்தலை பலதம்

காணும் கடல்மலையின்

கைதகனும் விளம்பிருநே

வினாக்கள் யிருக்கும்போது
 தேவந்தனை முகா சொல்வார்
 கரும்பாக் குரியுளுனல்
 கத்திருந் ததினென்ன
 தனம்பட்டா விதையோன் வேதம்
 தானெந்தப்பயகாம்பர்
 தீன்வனம் பெரு திருப்பதாலே
 வன்னினாக வாழியாவாய் நியே

178

தீநா கழிவாயென்று
 நீதிகள் முகாசொல்ல
 கானக வேங்கைபோல
 கண்சிவந் தவுலா த்தூணும்
 பானிலத் தறிவுள்ளோர்க்கு
 பயகாம்பரும் நீக்களல்ல
 கலாக மிருகமான

தாய்வாக்களுக்கிறைநிநீர்
 நீநிபி யென்றுவந்திர்
 நீரொனக்கிணையுமில்லை
 பானினி வினக்கிணையா
 படைத்ததி விதைபடைப்பும்
 யாநிசு ஞ்ஞசுய்கா
 வகுப்பது விதை யருஷம்
 பாருகீர் நொடியிக்குன்னே
 பாண ப்பெல்லாம் படைப்பேனென்றான்

179

180

என்றவ னபுலாதுண
 மிம்மொழி உதும்போது
 விண்டொரு விஷனமில்லார்
 விபாபியகத்தின்புக்கார்
 அன்றிறை ஐபுரியிலவரிரு
 தவிசீரோடு
 மகாடலம்புகழ முகா
 முன்னாதிபின் விஷனஞ்சொல்லார்

181

சொல்லிய விஷனமுசா

நபியே நீ ிரோட்டவெண்டாம்

எல்லையும் னபுலாத்துறுக்

இணையிலா தெழுந்தபுத்தி

வெல்லவுக் கடாதும்மால்

விபாகவம் மனதில் வேண்டாம்

வல்லவன் தவுசீரீந்தா

னதைக்கொடுத்தறித்துடாரும்

182

அறியுமென் நிமையோர்க்கெல்லா

மாசனுமுறைக்கும்போது

சூரிதனை யறியத்தவுசீர்

கொண்டதைக் கொதுகிலானுர்

யெரியுஞ் சொல் னபுலாத்துறும்

யெதிரனைத்தாசனத்தில்

பரிவுச விருத்து முன்போல்

பலமொழி பகரும்போது

183

பேர்தவ னிறைகொடுத்த

புகன்றிடுத் தவுசிரொன்றில்

யிதெனைப் பாருமென்று

யெடுத்தொரு தவுசீர்தன்னை

ஆதிரின் மூசாதானும்

அரசன் கையதில் கொடுக்க

பாதகன் தெளியப்பார்த்து

பழுதுகளிருக்குதென்றான்

184

முருக்கிய உலகினுள்ள

மிருகங்கள் பலதுக்கெல்லாம்

ஒருக்கமா ஒசனுவா

பட்டக மதின்போராகும்

அருக்கமா வமைக்கவந்தி

அவனின் வாகிறுனே

ஆகிய மிருகத்தாலே
 அனேக மானிடர்க்கொத்தாசை
 வாகிய நிருத்திப்பாரம்
 வணிவதுக் கொவ்விடாது
 பாகிய விழக்கிடத்தி
 பாரமுஞ் சுமத்தவென்றால்
 தாக்கிய குழிவைவெஞ்சு
 தகர்த்தது வுடைத்துப்போமே

186

உடைத்திடும் குழிவைவெஞ்சு
 வுண்பது அசனங்கொஞ்சம்
 சடந்தனில் சலமில்லா
 தத்துவம் நிறைத்திடாது
 படர்த்தது இருமாலாக
 பருக்கல்லுத் திருகைபோல
 உடைத்திடா திருக்குமின்மை
 ஓடிய பாதம்நாலும்

187

நாலுகால் மாணப்போல
 நடுவிடை கொளம்பிருந்தால்
 கால்குடை அருதியல்லால்
 கடியது பார்த்தாக்கில்
 தோல்குளம் பெலும்பொடியுங்
 கொண்டது பாதம் நாலும்
 தோல்வெழி தசைகனத்து
 தூக்கிய பாதமொன்றே

188

ஒன்றெனும் தவுசிர்பார்த்து
 வுரைத்திடக்கட்டுமுசா
 கொண்டதாம் தவுசிரிய்ய
 தேகங்க ளனைத்தும் பார்த்தான்
 கன்றிடு முன்ன சொன்ன
 கனதிகள் நிறையமன்னன்
 இன்றிது சரியேயென்று
 வியம்பினு னபுலாந்துனே

189

இயம்பிய அபுலாத்தாஹம்
 பின்னமு மேதுரைப்பான்
 நயம்பிசு கபியே நீரும்
 நாயகன் பரத்தநாடி.
 துயம்பிரத் துவாவுஞ்செய்வீர்
 துய்யவனிதைவருக்க
 ஜெயம்பெற வல்லோன் மூசா
 திருத்துவா திருத்தாரப்போ

190

அப்பொழு திதையோன் மூசா
 அருத்துவா செய்ததாலே
 தப்பிய மருகானிந்த
 தலுசைதைப்போல் ஒட்டகம்
 மெய்புக முமைத்து வல்லோன்
 மேதியினிர்நி வைத்தான்
 செப்பிய மூசாதாஹம்
 திருவகஞ்சேர்த்தாரன்றே

191

அன்றிதை ஒலிபிழரில்
 ஆதியி னுமக்குச்சொன்னான்
 லந்து நான் ஒருபடைப்பை
 காடியே படைக்குமுன்னே
 பெனற்தின் குத்தர குத்த
 மியம்பவும் புத்திமாளும்
 மண்டலத்தமைத்தேனிட்ட
 மதுவதா வொருபடைப்பை

192

படைப்பதை அமைத்தேனென்று
 பாரினி னுரைக்க மூசா
 நடப்புட னிவனிருந்தால்
 நானென்ன தின் விளைப்பேன்
 திடத்துடன் படை பொருத்தி
 திருகபிக்குறை புரைத்தான்
 ஐடத்துடன் சேனையோடு
 சென்றல் குறுத்தஞ்செய்தார்

193

செய்திடு முயித்தமட

செம்மல னபுலாத்துணம்

பையலே வெருநூல் தன்னை

பத்தியே அவனைச்சுற்றி

அய்யகன் திணைம் மாத்தரம்

அந்த நூல் ஏழுச்சுறறு

மெய்யணியிம் புருசையாடு

யிருத்திடுங் கொத்தளங்கன்

194

கொத்தள மணந்தங்கோடி

கொடுவிடி குழுநிலிம்ம

சுத்துநா ளிருநுணியும்

சுழன்றுகத் தரிக்கோலாடு

பத்தலர் செனைபொல்லாம்

பாரினி லருக்கும்போது

வெற்றிகள் செய்திடாமல்

வியாபி விரண்டுபேரனார்

195

போனவ ரிறையக்கவி

பொருக்குமே யவன்போர் செய்வ

செனைக ளிறத்தின்பு

செய்வது யத்தமென்ன

ஆணையி னபுலாத்துணை

பழிப்பது யிறை யென்று

வானவன் தணையும் னெருக்கி

அவர் துவாச்செய்யும்போது

196

செய்திட துவாவு மூசா

செம்மல னபுலாதுணை

பையலே யறிவொமென்று

பாரினில் ஐபுரில்வந்து

தாய்கம் வடிவையமாற்றி

தோன்றியே செஹுபோலே

அய்க னபுலாதுணம்

அணித்திடுங்கொதுணில் வந்தார்

197

வந்தவர் அபுலாதுனை

வாய்மொழி யினைகம்பேசி

இந்தநேசம் ஜிபுரில்

இருப்பிட மெங்கேயென்ன

முந்திய ஜிபுரில் ஊதாததில்

முந்தகா விடத்திலில்லை

அந்திர வானமெல்லாம்

ஆய்ந்தவ னில்கையென்றான்

198

இல்லையா யெங்கேயென்று

இறைஜிபு ரீலுங்கேட்க

வல்ல னாமையும் லோகவாரியின்

பாடு சொர்க்கம்

அல்லம பாதாளலோகம்

ஆதிரில் ஜிபுரில் காணும்

எல்லையின் ஜிபுரினென்று

இடக்கையில் பிடித்துக்கொல்வான்

199

பிடித்தகை நீக்கி ஜிபுரில்

பெரியவ னருகைச்சேர்த்து

படித்திடுங்கல்லியுள்ள

பார்த்திப அபுலாத்துனை

மடித்தல்லால் முசாதினை

மண்ணினில் விளக்கமாட்டார்

எடுத்தவ ருகைக்கவல்லோன்

ஏமனுக் கருளினானே

200

அருளுவான் இஸ்ராஹீலே

அபுலாது னாயிசைவாங்கி

கருளுவான் காவியரையில்

கடுமையானகைஞ்செய்ய

இருளுவான் கைசெபெத்து

இடக்கையில் வேலுங்கொண்டு

மருளுவா அபுலாதுனை

மடித்துமே கடிவந்தார்

201

யந்தவர் செருங்குமுன்னே
வாயினுல தட்டினாலே
அந்திர வானமேழும்
பணியணி பூமியேழும்
விந்தையான் கோட்டை விடுதி
செங்காத்தோட்டம்
வந்திட இஸ்ராஹீலும்
வழியில்லா தவனமைத்தான்

202

அமைத்தவன் திலீசுமாத்நா
லாசனாமிருக்கும்போது
நிமிந்தமுன் குறியும்பார்த்து
நின்றனர் இஸ்ராஹீலும்
வருத்தவ னுரைப்பான்
வர்ண ராஜன் கல்மழை பொழிய
சமஸ்தமும் அமைத்தவானஞ்
சகலதமு முருகப்பெய்யும்

203

பெய்திடுந் தமரை மூட
தென்னையுந் திலீசுமாத்நால்
காந்திகள் இஸ்ராஹீலு
கல்மழைக்குள்ளே வைத்து
ஏந்தலர் னெரியும்போது
ஏமனும் நபுலாதுனை
ஆயந்தவர் பார்க்கும்போது
அதட்டினான் திலீசுமாற்றால்

204

மாத்தில்லா வாசனைப்போல்
மண்டல மாளும்பேராய்
ஏத்தமாம் நபுலாதுனால்
எண்ணஞ்சி பேரமைத்தான்
சாஸ்திராக் குறியினாலே
சகலமுமறிந்துபார்த்து
வேற்றுமை பொன் னுமில்லா
மேவதெனில்லார்க்குஞ்சொல்வார்

205

சொல்லுவார் ஸவுலாதுனே
 சுருதிக டமைத்தகாவே
 செல்லுஞ் சிங்காரத்தோப்பில்
 சிறப்பென்ன வறிவொமென்னில்
 பெல்லையில் ஸபுலாதுனும்
 எண்ணஞ்சுபேருங்கூட
 வல்லவ னிகராவில்
 மாத்நோப்பிற் சென்றார்

சென்றவர் சிங்காரத் தோப்பில்
 செம்மல ரனைத்தும் பார்த்து
 இன்று நீரமைத்தோட்ட
 மிதற்குறை விரக்குதென்றார்
 பென்றாட னவுலாத்தானும்
 பென்னவே வென்றதுக்கூட்டான்
 கண்டவர் ஸவுலாத்தானே

கையினால் பிடித்துக்கொண்டார்
 கையினில் பிடிக்கும்போது
 சுண்ணமே அடித்தருண்டு
 ஐயனே ஒரு விஷை
 மறைகிறேன் கேளுமென்றான்
 பெய்யுச விதத்தினாலே
 பெண்ணை ரறிந்தோன்றான்
 மெய்யதா பிடிக்கும்போது
 மெனியில் நடுக்கங்கண்டேன்

கண்டவ னவுலாத்தானே
 கண்ணிமை சிமிட்டாதாலும்
 குன்றுசுங்காரத்தோப்பில்
 குறைபென்ன வென்றதாலும்
 என்றிந்த விதங்கள் மூன்றும்
 எல்லவர்க்குணைத்ததில்லை
 எவ்வுட ஸபுலாதுனும்
 வந்தல்மகினைவென்றான்

என்றவன் மகனே கூறி
எடுத்தொரு தோட்டினினில்
நன்றவு நிறத்துபோக
நாற்பது நாளதென்ன
அந்த ஞானம் புத்தி
அனைத்துமே எழுத்துபோகும்
மண்டலத்தறிவென்று
மன்னவ நெழுதினே

210

எழுதியே யின்னுஞ்சொல்வான்
பென்னறி குறைத்ததாலே
விழியெலாம் சிமிழியாமல்
வேந்தனெல் லாமனைத்தேன்
பழுதெங்கள் காதில் கேட்க
படைக்கவும் படிமறந்தோம்
கழுவனும் பிடிக்கும்போது
கலங்கியே நினைவிவானேன்

211

ஆவியு மவுலாநானும்
அனேகமு முறைக்கும்போது
ஏனியே யிருக்கைசைப
எடுத்தவன் சிசுபித்து
பானியே வேலால் குத்தி
பத்தியே யிழுத்தகாலே
காவியா நரகில் சேர்த்து
கடுமைக ளனேகஞ்செய்தார்

212

செய்யுழன் னுரைத்தானந்த
செம்மல னபுலாநானும்
பியெட்டு காளிருக்க
கறிவுகள் குறைபுமென்றான்
எய்யும்கான் நாற்பதுக்கு
னெயருப தேசம்பெற்றால்
துப்பவ னருளமில்லை
தொகுப்பது னாராமிதன்றே

213

தென்றவ ண்புலாதுணும்
 தீரவே நூலுமாய்ந்து
 கண்டவ னிறந்து காவி
 யாவினி லழித்ததாலே
 மண்டலத்திறை தீனில்லா
 வவர்கெய்யும் தவசம்ஞானம்
 விண்டிடும் நாகிலன்றி
 விவரிக் கூறினாரே

215

சத்தார் விபரம்

கூறிய விஷனம் சரிபெய்கள் கூடியே
 ஹுதாயிராசுல் மஹ்மூதே
 வேறினிஸ் கேட்போர்வெதியர் கூடியே
 வெருபுகழ் சரித்துலகுதனில்
 மாறுகெய் காபீர்கள் தருமத்தை நாடி
 மண்டகமாவியும் மானிடர் கழுது
 அறிய நீர்ப்பந்தல் அன்னச்சத்திரமு
 மன்னமுஞ்சொன்னமுமானா

215

ஆடையு மேடையு மனைவர்க்குமீந்து
 அருந்திய அமிர்தமுங்கொடுத்து
 பேடையும் நூடையும் பெருமணமுடித்து
 பின்னையுந் தருமத்தைனாடி
 நாடையு நகரையு மாண்டிடும்பேர்க்கு
 நாகமோ கவர்க்கமோ நாயக கூடியே
 ஆடியே விஷனம் அனைவருமறிய
 ஆடையின் துதே அருள்வீர்

216

அருளுமென் றாசர் கேட்க
 அறம்மத ஈருளிச்செய்தார்
 இருளாகுந் குபீசை நீக்க
 இறையவன் றிருநாமத்தை
 பொருளெனும் கனிமாச்சொல்லார்க்குப்
 பொலிந்திடும் நகரமெல்லாம்
 இருளெனும் நகரில் தாழ்வா
 ஈவையக்கிடங்காணியாவே

217

காவிய சாவுதேனா
 கடும்பரி தீரத்தின்னும்
 மேலிய விதமே தென்றல்
 இதுக்குமுன் னுநானில்
 தேவியு மானாராந்
 திசைகடலேரும்போது
 வாவியி னடுக்கடலில்
 வங்குமு முடைந்ததப்போ

218

அப்பொழு தருங்கடலி
 லலைவரு மிரந்துபோனார்
 செப்பளி முலைநின்னுருந்த
 செம்மலுக்கோர்பலகை
 தப்பியே வருகும்போது
 தம்பிரான் வரிப்படிபின்
 எப்பொரு ளாயிவைவென்றும்
 ஏமனுக்கிறையுழைப்பான்

219

உரைப்பவ னிஸ்ராவீலே
 ஒன்றடிக்காணை சென்றும்
 தரிப்பது ஒருபலகை
 தப்பலீர் தனியேவிட்டு
 கப்பிச வருகுமுன்னே
 காளைபை யுயிரை வாங்கி
 இறப்பவன் தனைக்கடலி
 லெரிந்துகீர் வாருமென்றான்

220

வாருமென் றிறையோவ்
 அதின்படி யெமன் முடித்தார்
 காரியர் குலுபோந்து
 நடுக்கடல் பலகைதன்னில்
 விரியன் சத்தாபென்னும்
 வேங்கைகட்பாலொருபாலன்
 ஆரியாப் பெத்தானாதி
 அவயமு மிவனுக்குண்டாம்

221

ஏமனு மதலையின்ற
 ஏத்தினாயுயிரை வாங்கி
 தாமதியா மஸ்முயிரும்
 தண்ணியி விழுத்தெரிந்து
 நாமமும் சத்தாமைதீர்
 நடுக்கடல் மீதில்விட்டு
 சேமமே வாருமென்றான்
 செப்புவா ரிஸ்ராஹீலை

222

இஸ்ராஹீ லிறைதண்ணியே
 நோக்கி யேகா யிறையென்னுபகளை
 ஸ்ரா ஆதை நடுக்கடல் மீதில்
 நடுங்கலுயிரை நாயகனை
 கஸூரா புரித்தவன் காரிகை மதலை
 கடல்மே வின்றாவவருயிரை
 விகரா வலையால் விசிறி இழுக்க
 வேந்த னுரைத்த விதமென்ன

223

என்னவன் நியம்ப
 ஏமனிறையவ னேதுரைப்பான்
 சொன்னது செய்வதல்லால்
 சொல்லுக்குச் சோம்பலுண்டோ
 இன்னமு பாலனார்க்கு
 இரூப்பது நானே நியோ
 மன்னவன் சொன்னபொதே
 மலக்குயிர் வாங்கினோ

224

வங்கியே மயிலுயிரை
வம்பனு மிழுத்தெரிந்தார்
தங்கியே பனைகொலன்
தனைவலை யடித்தெழுப்பி
நிக்கிடா சமுத்திரத்திள்
நீஞ்சியே கையோரமாவ்
ஒங்கியே பெருவணத்தி
லொருகரை சேர்ந்துதப்பிபா

225

சேர்த்தது வனத்தில் வேங்கை
சேனைக ளனெகவர்க்கு
கூர்த்தமும் வேங்கைவொன்று
குளையெல் லாமிறந்து
மாய்த்துமா சமுதங்கட்டி
மயங்கியே கண்ணிருண்டு வந்து
சாய்த்தது திரைநீருண்ண
சத்தா சறித்து அமிர்தமுண்டான்

226

உண்டி... வணவால் வேங்கை
வண்ணியே பருகும்பாலன்
கண்ட... பொதுவில் சேர்த்து
காவலன் தனைவளர்த்து
மண்டலம் வேங்கைக்கெல்லா
மன்னவ னுனரின்பு
கண்டொரு வனத்தில் வேந்தன்
காவலையைக் கடுறாங்கிக்

227

நிக்கியே பிடித்துச்சென்று
செம்மலன் வளர்த்தெடுத்த
தக்கவன் காக்கிவனை
தலைவனன் நோர்திருத்தி
பக்குவத் துடண்சந்தாரு
படையுடன் வனத்தில் வந்தான்
ஒக்கவே வகுருஞ்சேனை
வுடனொரு மாதநதக்கண்டான்

228

கண்டொரு மரம் வளத்தில்
கைப்பொரு ளிலையுமில்லை
கின்றிடு மரத்தின் மீதிப்
கிகில்லா ரூபமான
ஒண்டியா உமாயப்பாபி
வுச்சத்தி லி நுக்கக்கண்டு
இத்திதைப் பிடி புண்டிய
இயப்பினு னித்திரகோமான்

229

இத்திர கோமான் சொல்ல
ஏரியே பிடிக்குமபோது
அத்துச்ச மரப்பொதும்பில்
முத்திய தலைகோதிய
வந்திது பூமிக்குள்ளே
வருணமண் பார்த்திலோரம்
இத்திர பேணுழ மீதில்
யேரியே யிருந்ததப்போ

230

இருப்பதை யறிந்துவேட
ரித்தனர் மரத்தின் பொத்தை
தரிப்பா புகழும்பாபி
தனையவாசனமுண்ணே
சொப்பிட வசனந்த
கிரிவாப்பேணுதன்கை
கறப்பினுல் துறந்தா னதில்
தோன்றிய சிமிழைக்கண்டான்

231

கண்டான் சிமிழ் திறந்து
கண்ணினுல் பார்க்கும்போது
மண்டல மெல்லாதோண
மைபது வருகியத்தில்
அண்டர்வான் குருசருகம்
அருககர் க்கணிகவர்க்கம்
விண்டுது பூமியேழும்
நிறைப்பொடு இரைபாதாளம்

232

பாதா வுலகங்காண்

பாய்ந்துருமை யுருவி

ஆதா உலகிலுள்ள

மனைகமாய்த் திரையங்கள்

செதாண் காத்ததெல்லாம்

வேந்தனு மறித்தெடுத்தான்

சென ஐலத்திலுள்ள

செவத்திடும் வாய்மெல்லாம்

233

வைமும் மாகதமும்

வகை வரந்நம்கோடி.

அய்வென் றாவெப்பு

அறிந்தவன் பழிக்குறேறு

மைரிடை ஒதுங்கிடாமல்

மன்னவன் பிழத்தெடுத்த

அபரிடை அவர்க்கத்தன்னை

பாத்திபன் நினைவிலுற்றான்

234

உத்தவ னிருக்கும்போது

வுலகமுமிடமுமில்லை

உத்தவன் மலக்காகுகி

கண்டியா வுலகுதன்னை

நெக்கசை விரிபுமென்றான்

மேதினி விரிக்கும்போது

பத்தலன் அவர்க்கமாக

பத்துறுராண்டு ஹாய்

235

ஹாய் ராயிரந்தான்

துவத்திடா வருஷமாக

பாசமா யிடத்தைக்கொடு

பாத்திபன் அவர்க்கஞ்செய்ய

வாசமா அவர்க்கத்தன்னை

வறோந்தவன் மாகதத்தால்

ஆசமா கிற்பொன் விட்டு

அயிரமதி மெழுப்பினுனை

236

எழுப்பிய புருஷைக்குள்ளே
 சிலங்கிய மாடகூடம்
 களிப்பவர் பால்மதுக்கள்
 கனியுடன் மலர்வகையும்
 நெழிப்புர நளபாகங்கள்
 நிகரில்லாத் தூங்கமென்று
 களிப்பிர செப்தான்
 சுவர்க்கத்தில் கனிகளில்லை

237

கனியில்லாதேக்கமாக
 காணணிநுக்கும்போது
 அணியுத கமழ் சுவர்க்கத்துள்ளே
 பனேகழு கனியெடுத்து
 இனியவன் கரிசக்க ி
 வையவன் வருகுப்போது
 வையவனரி சிவ்யவேண்டி
 பார்த்துபன் பயிரைச்செய்தான்

238

செப்துடன் கனியிறந்து
 நிறப்புடணிநுக்கும்போது
 அய்யவன் சுவர்க்கவாச
 வருகுதா ணியில்லாதல்
 கைதவங்குறைய்தென்று
 காணமிருக்கும்போது
 வையக மமைத்த வல்லைவர்
 வானவர்க்கருவினே

239

வானிலத்தன்னிச் சொர்க்கம்
 நாடியே சத்தாரென்போன்
 ஆணிய சுவர்க்கவாச
 வருகுதால் நிலையில்லாதல்
 பூணிய வேலைபெல்லாம்
 பூமியில் நிறத்திவைத்தான்
 கோணிய நிலைசுவர்க்க
 துணையொரு மதிகமுண்டே

240

அந்த திக்கதிகமாளா
நிலைசேர்த்து நகரத்தின்
வித்துசேர் பச்சை
மரகதம் தூண் மூன்று
செத்தணல் வானமதி
மாணிக்கமதுவொன்று
பந்தபூம் கீழ்ப்படி
பழிங்கி மரகதம்

241

மரகத விதமும் நானு
மதிப்பில்லா நிலைபெடுத்து
அரண்மனை வாசல்முன்னே
அணிந்துகீர் வாருமென்றான்
தொழுள்ள விண்ணொந்த
திருநிலை பெருத்துவந்து
பரிவுரு சுவர்க்கவாசல்
பாரினில் சாத்திப்போனார்

242

போனதின் வுலகமெல்லாம்
பொழுதது விடிந்தபின்பு
நானிறை பென்ற சொல்லை
நாடெங்கு முகத்ததில்லை
ஏனியில் நிலைபெயின்று
யிரினிளில் அமைத்தேன்பாரும்
பூனியே வுலகிலென்னை
புகழ்த்திடு மாதியின்றே

243

ஆதிபி னரசன்தன்னை
அனைவரும் வணங்குவென்று
விதியின் நகரம் நாடு
விசைத்திட முரசடித்து
இதிய தவச ஞானம்
வுரைப்பவர் சத்தானொன்று
விதியின் சுவர்க்க வாசல்
பேரணியில் துடங்கினான்

244

எனிலத்தையுமந்த

காரியர் புருஷசெல்லார்

எனியில் கார்த்திகொண்டு

ஏரிய கவர்க்கவரசல்

எனிய வச்சமோ

ஒங்குஞ் சிவகாசு சித்திரம்

தோணியேர் தோகை

குதுடையானொன்று

245

குல்முலை மாதர்சத்தை

துக்கியே யேனியேயர்

காலது தவுளும்போது

காரியக்காரர் கையில்

தோலொரு சவுக்கினுலே

தோகையை யடிக்கும்போது

மேலவன் பொருத்திடாமல்

இவனிடமிற் சாந்துமேனாய்

246

மேலுச்ச மிருத்துமக்கை

மேதியில் விழுதும்போது

மாலனுக்காண்டுதந்த

பாரினில் சிதரும்போது

கூலமெல்லாம்படைத்

தளித்திடு மாதியே?

பேலுமிப் பழியைவாங்கி

பொனக்குரீ கொடுப்பாயென்றான்

247

கொடுப்பாய் பழியெனக்கேசியை

புரைத்திட கொற்றவ னேதுகாப்பான்

அடுகுது கனிலவனுக்

பேத்த தியாமெல்லாம்

முடிமடிப்பேன் காரியா விண்ணாசையில்

மன்னவனுது பின்றது தீர்ப்பாய்

அடிப்பேன் முடிப்பெனென்றான்

ஆதிபுரைத்ததம்மைபறித்தான்

248

அறிந்தவ னகத்தில் போக
 அருநிலை சுவர்க்கவாசல்
 இருந்தவர் முகித்துதென்று
 பேந்தலுக்கிப்பம்பும்போது
 தெரிந்திட சுவர்க்கமெல்லாம்
 திருவிளக்கேற்றமென்று
 சிறந்திருஞ் சுவர்க்கங்காண
 செம்மலெனெழுந்து போனான்

249

போனவன் ரிஷபமேரி
 பொன்மலர் செரியும்போது
 தானக னிமையேன் ஏம
 தாமலுக்கருள்வான் சுவர்க்கம்
 கானக மண்ணன் கண்ணால்
 காணமுன்னுயிரைவாங்க
 வானக னிகராதீதும்
 வதிரைக் கேதுசொல்வார்

250

சொல்லுவா ரிகராதீல்
 தப்பிலா மீன்சோதிநீயே
 பெல்லையில் சுவர்க்கம்பார்த்து
 இவனகம் வந்தபின்பு
 அல்லது வுயிரை வாங்க
 நாயனே அருள்வாயென்ன
 அல்லவொன் றனுவிடானே
 ஆசென அறிவிதோகான்

251

ஆசென வறியேனென்று
 அண்ணலுமுறைக்கும்போது
 பாசெலாமமைத்த வல்லோன்
 பாங்கலுக் கேதுசொல்வான்
 வாரியில் பிறந்த பாலன்
 அண்ணையும்பிதாவும்போக
 விரியன் தனையும் வேங்கை
 வியனூர வளக்கும் நாளில்

252

நாளினி லாசனத்த

நகரைப்ு மாளவைத்தேன்

வாளிய சுவர்க்கமொன்று

வருக்கவும் வதுகொடுத்தேன்

ஆளிய வுலகமைத்த

ஆதியும் நானே பென்றான்

நீளிய நாகேயல்லால்

விமிஷமுஞ் சுவர்க்கங்காணன்

253

சுவர்க்கமே நோக்கி

சுருதியி லுயினா வாங்க

அவர்க்கிறை யருளும்போது

ஆதியின் மலக்குநா லும்

மலர்க்கவர் சுருதியாடு

மன்னவன் தனையேமாட்ட

சுவர்க்கமுன் புத்திடாமல்

சூசெடுத்தாதினாரே

254

ஊதிட வாதாரான்

வுடையவன் மீக்காயிலும்

பாதகன் தனையே மாட்ட

பருமனை யிடிவிடித்து

வாதகன் ரிஷபமேறி

வலதுகால் சுவர்க்கவாசல்

பேதகன் ரிஷபம் அவக்க

யிடியது விழுத்ததப்போ

255

இடியினால் சிரமுருண்டு

யிருநிலம் கிருகும்போது

கொடி முடி சிரசுவேராய்

கொற்றவன் ரிஷபம் வேராய்

வடிவுள்ள மனையே

மன்னவன் சிரமுநோக்கி

உடகட வெணவுருண்டுதப்போ

கனமழைச்சலம்பிரண்டு

256

பிரண்டிமும் சலத்தினோட
 பிரபவன் சொருண்டு
 அருண்டடி அதில் விழுந்து
 ஆரிகை மதலையின்ற
 பிரண்டிமும் குழல் மனையில்
 எரிய படியுள்வாசல்
 உருண்டுருண் டோடிபோடி
 வோய்த்திடா தடிக்குமப்போ

257

அப்பொழு தாசன்மாள்
 அவண்ணி ரிஷிபங்காலை
 பெப்பொழு திறைதன் னாதன்
 பெமயவா ஜிபுரில் வந்து
 கர்ப்புட னிழுத்தெரிந்தார்
 கரகினில் விழுந்துபோக
 செப்புதல் காரியத்தான்
 செம்மலன் சுவர்க்கத்தன்னை

258

செம்மலன் சுவர்க்கத்தன்னை
 கெடுவ லெழுப்பி கிண்ணோர்
 கன்மையாய் ஒருபேர் வைத்து
 பீர்த்தலுன் சென்று
 கன்மையாய் சுவர்க்கத்தோடோ
 வைத்தனர் ஜிபுரினுந்தான்
 தன்மையாய் கிரமுருளுந்
 தலைவனும் சிரசைக்கண்டான்

259

கண்டவ னிரவில் வந்து
 கதலினி லடிப்பதென்ன
 யென்றவ னெடுத்தாக்கையா
 விருளோயு மிலங்கிப்பார்க்க
 மண்டல மெல்லாமாண்ட
 மன்னவன் சத்தாரென்போன்
 துண்டமா சிரசைக்கண்டு
 தேதாசைக்கும் மேறுசொல்வான்

260

சொல்லுவா னிறையைக்கூவி

சுருதினாட மைத்தகோவே

பெல்லையி லிவன் பனியை

பெனக்கு நீ தீந்தாயிப்போ

வல்லவ னாயிர்நாகில்

வாளைகள் படுக்கச்செய்வாய்

மெய்லியா னுவாவை வல்லோன்

மெத்தவும் கபுல்செய்தானே

261

செய்தவ னிகரா ஓரீலே

செம்மலன் சத்தாசென்போன்

அயிதவா மறியாதாலே

அவனுயிர்க்காவியாவில்

வையகச்சகங்கள் தீர

வாளைகள் படுவதின்று

துய்யவ னுரைக்கவிண்ணோர்

துலைத்திட ருத்தாவுசெய்தார்

262

செய்தவ னிறைப் பரிமான்

செப்புலான் கலம்லெவ்ருவை

வையகத்திருப்பே செத்தன்

வாத்திகர் பயகாம்பர்தின்

மெய்யெனுங் கலிமாதன்னை

மேதினி லறியார் காரீர்

செய்திடுந் தானதர்மம்

சேர்வது ஓரகமென்றே

263

நாகினில் யிருந்து ஆள்வார்

நாடிய தருமந்தாளும்

அரம்பயர் கேட்டதெல்லா

மனுதினங் கொடுப்பெனன்று

வரையுமென் றிறைகலத்தை

வாக்கின னுரைக்கும்பேரது

முறை முறையிறையேன் சொன்ன

முறைபெல்லாம் வரைந்துதப்போ

264

அப்பொழு திறைபரி மாணுன
 துவாகபு லதலாக்க
 பெப்பொழுஞ்சத்தா செட்டாஞ்
 அவர்க்கமே எடுத்ததற்கு
 ஒப்பொழு முனெனுன்னோர்
 வொருதர்மஞ்செய்வதுண்டோ
 கற்பொழு தவனுக்கில்லா
 குனிலக் குபிரோர்க்கில்லை

265

குபிரையர் இறை கனிமா
 குணவசை யறிந்திலாரும்
 புவிதனில் தருமஞ்செய்தால்
 பொலிவது வாழ்வேயென்று
 கவிதவம் புதற் அவர்க்கங்
 காண்பது அறிவேயென்றும்
 கபிகள் தின் வுகர்த்தபேர்கள்
 காழியே தருமஞ்செய்தால்

266

தர்மமுஞ் செய்தபேர்க்குத்
 தரணிவரழ்வது குளையும்
 அருமையில் அவனவாழ்வு
 மன்னவன் கொடுப்பானின்னக்
 கர்மமுந் கொடுமைசெய்வோர்
 காபிருக்கதிசைமாரும்
 அருமையில் புவிவாழ்வு
 முண்டா மாவிரி லரிதுதானே

267

மகரீப்பு பாண்டியம் பூமேனு மொனியா காரிர் அரசன் இருவர்
 களுடைய குழுசேனைகளும். தீனுல்துகலாம் மார்க்கம்வராபிகாயகம்
 அருளிய தவறுத்து வேதப்படி அபுலாதான் விசையம்சபூர் வேத
 த்தின்படி ஷத்தாது விபரம் கன்ஸுல் ஆரிபினில் அறிவயருதேது.

அறிதுடைய வகை.

அறிதொரு பெரிதேயென்று
 அருகிய சிரிதேயென்றும்
 உறிதொடு கொடிதே யென்றும்
 வுலகினில் வுதமையாக
 பெரியவன் தூதேபஞ்சம்
 பேசுமென் றரசர்க்கட்க
 சரியினை நில்லாந்துதர்
 காத்தினார் கேளறிதே

268

அறிதுரெண் டெகமீதில்
 அருங்குபிர் கடனேரென்றும்
 விரிவுக்குமறையின்னு
 வெரிப்பில் விடேந்தஞ்செய்ய
 அறியபெண்ணுசையாலே
 அரசன் வரவழிந்த செந்தி
 பரிவுர டுடந்துதிந்த
 பழமையை கேளுமுன்னே

269

முன்னொரு சுலந்தானளில்
 முடிந்திடா ருமெண்டேங்க
 மன்னவன் கொலுவைவக்கல்லால்
 மண்டபமெழும்பச்சாட
 பின்னையு மாங்கல்லாலும்
 பிரபல னெப்பசாட
 வர்ணமா சொர்ணத்தாலே
 வார்த்தவன் கிற்பொன்விட்டே

270

இம்பொன்னு மிடியும்போது
 அரசனா மரிபாச்சாகும்
 வெம்பியே அமுதமுது
 வியாகூல மதிசுமரக
 தம்பமாய் மனதிலெண்ணி
 தொழுதல ரிதையெப்போற்றி
 அம்புடன் ஒருநீளவா
 அண்ணல ருசங்கினாரே

271

அண்ணல ருசங்கும்போது
 அரம்பையின் கிற்றனைத்து
 தன்னகர் விதியெல்லாம்
 தடையா நடந்துசென்று
 பொன்னனி முலையுனர்தன்
 பொற்கொடி வாசல் புக்கி
 மன்னனுங் கிதார் பியு
 மங்கையா டிருக்கக்கண்டார்

272

கண்டிட மயிலாளைக்கி
 கண்டியால் முச்செரிய
 நின்றவ னெரியுஞ்சு
 நெய்ப்பொடி புனகயெழும்பி
 சென்றது அரசன் மைடைக்
 கூடமுயிடியக்கண்டார்

* * *

273

கண்டபின் மயிலேயுந்தன்
 கவலைகனென்னவென்னில்
 அண்டிட வுலகத்தாசை
 காவலுமில்லையென்றான்
 வண்டனி ருமுனி பேங்க
 வன்னக சழியுமென்று
 வின்புடக் கிதரு வேந்தன
 வெருண்டனன் கிழித்துப்பார்த்தான்

274

பார்த்தவன் கனவுகண்ட

பாங்கையும் தீனாத்தெழுந்த

தோற்றிய மயிலகத்தே

தோன்றலன் நெருங்கிச்சென்று

மாத்தொரு குரியும் வைத்து

மன்னவனகத்திற்சென்று

ஆதவன் விடிந்தபின்பு

அரம்பையையறுகழைத்தான்

275

அழைத்தவன் கனவிற்கண்ட

அரம்பைநா னிவளையென்று

கிழைத்தவன் வாழயின்று

கிளிமொழி மணமுடித்து

வாழ்த்தினன் கொலுவை முன்போல்

மாடமாழிகைநின் கூடம்

தனைத்தவ னிருந்தாலே

தையலா குமாரிதே

276

அறிதொரு கடனே கேளும்

அன்னையும் பிதாவுக்கடி

வறிலொரு மகனே யின்ற

வேந்தனுமிறத்துபோனான்

வறிமுலை பாலவன்நும்

வளர்த்தவன்காணையாடு

பறிவுரு பாலன்மேலே

பாங்கியர் போகமானான்

277

ஆனவன் மகன்குறங்கி

அனேகமு மயக்கமுட்டி

நானவன் மதிமரத்தான்

தையலீர் தானெருங்கி

பூண்ட தாய்மகனும்

பொற்கொடி செற்பமாகி

மாண்டி மடந்தையாளும்

மக்கமா பதியில்லந்தான்

278

வந்தவ ளிறையோ னீசா
வடிதனில் பணிந்தே நொல்வான்
பந்தயத்த டனே செய்த
பாவங்க ளாருருவுகாத்தான்
கந்தமம்பா ளன் தண்ணை
காரிகை பெற்ற பின்பு
விந்தையா யகற் றசெய்து
வினங்கிட தவுபாச் செய்தான்

279

செய்தவன் திரும்பி யவன்தன்
தேசம்போய் மகண்க்கண்டு
மெய்யணி தாய்மொது
மிருவரு மிருக்கும்போது
வைபகத்தெவர்க்கும் பாதம்
வணித்திடும் தோல்கயரு
செய்திடுஞ் செம்மனனாகச்
சிலதூதா ளானிருக்கும்போது

280

போதவு மொருவன் தோலை
பொன்கொடுக்காமல் வேண்டி
காதல னிறந்துபோனான்
கடனிலன் மெய்யென்று
ஆதலன் டனியடித்த
அவனுடன் கூடப்பென்று
மீதலால் கூடனுலகி
விவனுக்கு விருப்பதில்லை

281

இல்லகன் கடன் கொடுத்த
மிருவரு மிறந்துபோனான்
அல்லவன் தன்னையின்ற
நாரியு மிறந்துபோனான்
பெயலையில் கடிதைக்காத்து
யின்றவன் தனை தீனைத்து
அல்லவ னாழக அல்லு
மீளாவாடு மெதுசொல்வார்

282

சொல்லுவார் தானைச் சேர்த்த
குகத்துக்கோ அழுதாயென்பார்
மெல்லியர் சொல்லிக் கேட்டு
மெற்றவுந் துயரமாயி
யெல்லவர் தனியுந் கேட்டான்
னியம்புணர் புதுமைபாக
கொல்லவுந் தாயேகோபம்
கோதையு மிறந்து போனான் 283

இறந்தவன் கபூருதன்னை
யிர்த்தன னிருப்புண்பா
தறத்திட கபூரில் தோதை
தோன்றிடா ததுரோத்தில
சிறந்தொரு வாகம் பூத்து
செக்காரத்தோப்பிவாக
உரைத்தொரு மரத்தி லுஞ்சல்
ஆய்த்திடா தாடக்கண்டான் 284

ஆடியே லுஞ்சல்மேலே
அவனையே வீன்றதாயும்
பேடிபா யிருவர் நின்று
பின்பிடித்தாடக்கண்டு
யாடில்லா முறையுணக்கு
பதவிக ளீர்த்ததென்ன
ஒடினான் செய்தபாலம்
பிரெயர் னுலுத்ததென்றான் 285

துலுத்திடா பாவமெல்லாம்
தோன்றை ரீசாமுன்னே
சுலுத்தனில் முழுது ஓச்சு
தானவர் செய்தபின்பு
அலுத்துடல் கோக அரபா
அருமலை மீதற்சென்று
இலங்கிட தொழுதென் தெனபா
யிப்பதி யினைநகர்த்தான் 286

இப்பதி யிறைகொடுத்தான்
 இதுவழி வுணக்கேயாரும்
 தப்பிடா நடத்தி னூடே
 தாணியில் பேர்கவென்றான்
 அப்புர மிப்புர
 மலைந்தவன் போரும்போது
 ஒப்புடன் வுனிஅடித்த
 ஒருகடன் கரண்கண்டான்

287

கண்டல சேனதுகொல்வான்
 கடனுண்டு பெந்தனுக்கு
 அன்றுவான் உளிபடித்த
 அதனுடன் கூலிக்காக
 விண்டிடச் சதைகளெல்லாம்
 வெந்து வெந்துருக
 தக்க குண்டொரு கொளும்மூவும்
 கொதிக்கவைத் தவணைச்சுட்டான்

288

சட்டுடல் தேகம் வெந்து
 சோரியே நடக்கும்போது
 மட்டொரு தோல்கொடுத்த
 மருகடக்காரன்கண்டு
 கெட்டியாய்க்கீழே தன்னி
 நிறியே முதுகுதோறும்
 வட்டமாய் பறுத்துக்கொண்டான்
 வழியினில் வருகும்போது

289

பொதவு மொருவருக்கொருவர்
 பொன்பொருள் கணக்கைப்பேசி
 ஆதனப்பொரு ளில்லாமல்
 அவர்செய்யுத் தருமதானம்
 விதமாப்பார்த் தீவார்கள்
 வெகுநீத மனத்துமக்கண்ட
 தேனெப்புதுமை பொங்கியவன்
 வழிவருகும்போது

290

வழியினில் வொருவன் வந்து
 வாக்கொடு தமன் முன்னே
 தெனியுரு பெரியோர் தம்மை
 தினந்தினம் பேசுமுன்னே
 பரிசெய்ய வேணுமென்று
 பதரிய அவந்தன்னாலே
 சுவியு அருத்துக்கொண்டான்
 சிவன் டவன் வநுருப்போது

291

வருணையில் பலபேர்கூடி
 வருத்தவன் தவசபகிர்வான்
 நந்தினா யில்லையென்று
 தவசவன் மேலருத்து
 குறாவாக்கூடி மீய
 குத்தமுற்றிந்நுகொண்டு
 வரிமுறை பலபொருளும்
 வையகத்தவனும் வந்தான்

292

வந்தவ னீசரபாதம்
 வருத்தியே துரைக்கும்போது
 முந்திய பாவத்தீர
 முரைத்தவன் தெனபாச்செய்து
 யேந்தித்தடவனே கத்தும்
 சிவன் ஹச்சு தெழுதுகொண்டான்
 சிவந்தகன் நடந்ததாலே
 சிவம்பிய கடனறிதே

293

மதறிப்பு பாண்டியர் தம்புலத்திலிருந்து காரிர் அரசர் இருவர்
 ஒருவரைய குழிச்சேனைகளைத் தீண்டு திரைக்கும் மார்த்தம வந்ததன்
 அரங்கத்துருளியது இஞ்சில் சிவதம்பு அருவி தடையவனை 293-ஆம்பர்
 பாட்டு வகையுடன் வகைபடலம் 1-வது பாகம் 51-ஆம்பர் பாட்டு வகை
 இஞ்சில் சிவதம்பு காயகம் அரணியதகன் ஸுலோகிசினி அம் அரு
 பர் என்னும் தொடர்பிலும் அறிவகருகிறது.

பெரிதுடைய வகை

ஶிளம்புவோம் பெரிதே மேனார்
 வெருதன வாழ்வுமற்ற
 புழங்கிய தனங்கொல்லாம்
 போதவு மீட்டிட்டாலும்
 களும்பிப் போதுமின்னு
 காகினி யோர்க்குமில்ல
 வளம்போத அசனமொன்று
 வருத்தாய்ப்போதுமென்பார்

294

போதவு முலகிலுள்ள
 பொருந்திய ஶிதங்கொல்லாம்
 ஆதன ஶ்ரணங்கொல்லாம்
 அவசர மெவர்க்குமில்ல
 பாதகா பெரியோர் மந்த
 படைத்திடு முடிக்கொல்லாம்
 வேதனை பரிவினிலை
 வெருத்திடு முலகத்தானை

295

உலகத்தில் பரி தெனிக்க
 வுணவினை வருத்தான் வல்லோன்
 கலைகளில் உணவைப்போல
 கனதியா பெரிதுமில்ல
 அலகையாசன மாகி மக்கா
 அரசணி அலையுமாறு
 அமுறை கொலுவு ஶானில்
 உட்கிடுங்கையாமென்றார்

296

மீண்டொரு யெகுதி முன்னுன்
மினையும் வகுத்தமாக
வண்டிய காலமெல்லா

முன்பது அரைவரிது
ஆண்டவன் தலைகீழ்த்து
அழுதவனைது சொல்வான்
மாண்டிடும் அழிவெனக்கு
மன்னவர் கொடுப்பதெல்லாம்
யின்றுகீ கொடுப்பாயுண்டு

யெனக்குயிர் பாரங்கச்செய்வாய் 297

செய்யின்ற வுடனே செவிக்கு
செப்புலா வினையோன் சத்தம்
வாயவெ யுணதவாசல்
படிதனில் அடியில் மண்ணில்
உய்யுமட டுலகிலுண்ணும்
வுடைமைக ளனைத்துங்காண்பாய்

மெய்யென தனத்தைக்கண்டு
மெத்தவும் புதுமையாகி 298

புதுமைகள் மனங்கொள்ளாமல்
புகழ்ந்திறையோன் பரத்தில்
விதனமும் வகுத்தம்போக்கி
போதினி யெனியோர்க்கெல்லாம்

அதுமுத லசனமாக
அனைத்தமே கத்தாண்போ
விதியழித் தெழுதவல்லோன்
விளம்புவான் கலம் லென்றானவ 299

கையினில் கொடுத்ததெல்லாம்
கத்தவன் தைச்சே கத்தான்
மெய்யு கான்வரைக்கு
மிவன் குண யானென்ற

யெய்வி வயதிவறுக்
காதியே அறாதுண்டு
செய்வவதா மென்றுள்
செய்வ முக்தனைக்குந்நெ 300

தலைக் குமின் மறைமையான் கொன்ன
ததும்படி வரையலாச்சு
கொருவஞ் சுலாமானார்
கீர்த்திகனிநுக்கும்பானில்
தனாத்திடும் வனத்தில் வேடன்
நானவன் விரகெடுத்து
எனாத்தவ னாகில் வித்து
எப்பொழு தசனஞ் செய்வான்

301

செய்திடும் வேடனாக
திகைவளத் தொருமரத்தில்
வையகப்பனியொன்று
வாழ்ந்தனின் முட்டைரெண்டு
வையினி லெடுத்துவந்தான்
கத்தவ படியே பெத்தன்
மெய்யெனார் குலம் விளங்க
மிகனுட நீருவாயி

302

உறத்திட வேடன் தன்னை
ஒருபிழை பொருத்தெனென்று
வருத்தினார் சுலாமானார்
வையகப் பனிதானும்
தரித்திடும் மரத்தில் முட்டை
தானும் செண்டிருக்கும்போது
மருத்துமுன் போலுஞ்சென்று
மகிழ்ந்தவ லெடுத்துவந்தான்

303

வந்தவன் பின்னே பனி
வந்தது கடுதன்முன்னே
பெத்தனுக்கிடையூர் செய்தா
கெனக்குத்தாசஞ்செய்யு
சிற்தவ பன்னிவாசல்
துருப்பதை காற்பதுநாள்
வந்துகா லெடுத்தவந்தன்
வாசலில் சொருகுவைப்போன்

304

வயத்திட னாற்பதுநான்
 யன்னகொரிந்துபோகும்
 வத்தனை தவஞ்செய்தான்
 மிவன்குலமெரிந்துபோகும்
 குத்தமு மென்மேலில்லை
 உறுமின் கடுபேயென்றும்
 உற்றசொல் னுறைக்கப்பகழி
 ஒதினார் கலைபுமாநார்

305

கலைபுமா கடுபுமந்த
 சொற்பிழை வேடன்தன்னை
 நிலையினில் பிழையே செய்து
 நீயண்ட மதுயெடுத்தாய்
 கலையென்னுங் கருணாகந்தான்
 கடிக்குமென்றுரைத்தாரப்போ
 நிலையினில் பிடி பாடில்லா
 வேடனுமெழுந்துபோனான்

306

பொளவ னொருநாள்த
 பொதுகுரு கானகத்தில் போக
 கானகத்தொருவர் வந்து
 கும்பகி தெனிர்ப்பாயென்றார்
 தூனவன் காத்தில் காட்டி
 தடையிலலா தவர்க்குமீத்தான்
 வின்னமும் பகிதெனிர்த்து
 வுடையவன் தனக்கேகொல்வார்

307

சொல்லுவா ரிழையெரிந்த
 ககத்தரும் வேடன்தன்னை
 பெல்லையி லிவனுயினை
 யிழையவா காப்பாயென்ன
 வல்லவ னுதைபமாநான்
 வனத்தமா மகத்திலேரி
 சொல்லிய பகியண்டம்
 ககம்பெற யெடுத்து வந்தான்

308

எடுக்கையில் கருநாகத்தான்
 எதிரிட யெழுந்தகோபம்
 மடக்கலு முகத்துமுன்னே
 மறைத்திடும் வுரட்டிதானே
 படத்துடன் கடிக்கவந்த
 பல்லுக ளனைத்துந் தைத்து
 மடக்கமா மரவிக்குள்ளே
 மடங்குதே வுரட்டிவாயில்

309

உரட்டியு மரவு மொன்றா
 வொடுக்கிய கிரகுதன்னை
 திரத்துட னெடுத்துவந்தான்
 திருநடு முன்னே பகழி
 வெருத்துட சுலையுமாஞர்
 விசைகொண்டு யெழுந்துசென்று
 அசத்தவன் கிரகைப்பார்த்தார்
 அதில்கரு நாகக்கண்டார்

310

கண்டவர் கருநாகத்தில்
 கதப்பினி லுரட்டியாக
 உண்டுட யீந்த பிச்சை
 வுன்னுயிர் காவலாக்க
 கண்டுநீ பிழைப்பாயென்றார்
 காரண மனர்க்குந்தோண
 விண்டுநற் பசிப்போர்க்கீந்தான்
 விதுபெரிதாருங்கேவீர்

311

கேளுநீ ஆழனாற்கு
 இனி மொழி வுலகிலிலை
 நானாயே யிறப்பதென்று
 நடி ஜிபுரிச் சொல்ல
 நானாயே சுலையுமாஞர்
 கவலைக ளுண்டோ வென்றார்
 வாழவு முலகத்தாசை
 வருத்தமு மனநிலுண்டு

312

வருத்தமு விதனிதீர்க்க

வைவகச்சுலையுமாறார்¹

1. அரத்தவர் நாளே மான்வார்

நானிலப்பொருளெயிலை

ஒருத்தர்க ளோரிராஜ

வுலகினில் வுகையமுண்டோ

2. அறத்திடும் பைத்துழ்முதல்

தீசுரெல்லாம் பரையடித்தார்

313

1. அரையொலி முழக்கங் கொட்டு

பாரியென் ஒருத்திசொல்ல

நிராமதி வதனத்தானே

வீழிய வயதானார்ஞ

யிறையி மணமுடித்து

யிவர்களை பகத்தில்கூட்டி

அரையினி லாம்பையாரும்

யாமுனுமுறங்கும்போது

314

உரங்கெய நடுச்சாமத்தி

துடையவ னருந்தரித்த

காங்கில்லா ரெமென்னும்

கத்தவ னவுலியாவும்

யிரங்கியே மலையை விட்டு

யிப்பதி விதியெல்லாம்

அரங்கொடு பசியே பென்றார்

அனைவரு முறங்கினோ

315

நாரியே மணமுடித்து

நானையோ அருப்பிதென்று

பாரியன் தனக்கிரங்கி

படைத்தவன் தனை நினைத்து

ஆரிபா தொழுதமுது

அசனமும் ரொட்டிதன்னை

வாரியே பெடுத்தாளுண்ண

அவர்க்கத்தம் செவியில் கேட்டார்

316

கேட்டவ னெடுத்த சொட்டி
 கிளிமொழி வுண்டிடாமல்
 வாட்டமா னருவிவார் முன்னே
 எணங்கியே சுந்தா னப்போ
 தேட்டமா கொடுத்தொட்டி
 நாயகன் சகீர்ப்பினை
 ஆட்டமா பமத்தக்கண்டு
 அவர் தவா யிருந்தாப்போ

317

அப்பொழு திறையைக்கவி
 ஆகியே அழிவில்லானே
 எப்பொழு திவளம்வாழ
 இவளுட னானாரும்
 செப்பணி முகையினும்
 சேர்த்தவர் நீழையாய்
 நட்புடன் வாழ்ந்திருக்க
 காடியே குலமும் வாழ்க

318

வாழுவே யிறையைக்கவி
 வல்லவன் சஹீமுறைக்க
 மாளனின் டவனைச்சொல்ல
 மன்னனுக்கையமில்லை
 ஆனெனுந் தேவிவாழ
 ஆகியு ஆயினென்றான்
 வாழவும் ஆழிகாவம்
 வரைந்ததில்வரைந்ததுதலம்மெவ்வாறும்

319

வரைந்திடு மெழுத்தினாலே
 அவர்களுக்கழிவில்லாமல்
 இருந்தனர் விடிந்தபின்பு
 யிறையி கையுமானார்
 அறிந்திட ஜிபுரில் சொன்னார்
 ஆகியே மிகப்புகழ்ந்து
 வரைந்தனர் இதாபுதன்னில்
 வைபவத்தோரைய

320

அரிவது பெழியேர்க்கெல்லாம்
 அசனமா ரீத்திட்டாலும்
 புரித்தடு முதலச்சேர்க்கும்
 பிழைகளுட பொருட்குடைய
 • மரத்திடா பணக்கஞ்செரும
 மறணமும் விஸக்கிவைக்கும்
 இரப்பவர் தனைமன்றும்
 இதுபெரிநாகுமென்றார்

321

சிறிதுடைய வகை.

பெரிதெல்லாம் உரைத்தேன் பேசிய
 சிறிது பெரியவ ரெனியவராக
 ஒருவர்களிடத்தில் வுடலுயிரொடுக்கி
 வுலகினிவிப்பதஞ்சிறிது
 அரிசிய பசிக்கையமில்லை யென்றுரைப்பதில்
 சிறிநாகுமென்றறியும்
 மருகிய வுலகவர் பிதா இயராறும்
 மருகலானுமன்றானில்

322

எனினி லொருவன் குதன்
 கடுஇயு ராறும் முன்னே
 நீனிய பசியமத்தம்
 நீதியி னபிபேபென்றான்
 மீளவுக்காரிதான்
 எனியருக் கியொண்ணுத
 ஏழலே நீனில்சேர்த்து
 இருப்பவர் கியோமென்றார்

323

என்றினை நயிபுறநக்க
 ஏந்திய கமம் வினாக
 நின்றவன் விலகிப்போனான்
 நீதியின் ஐபுரில் வந்து
 மண்டல மமைத்தோன் சொன்னான்
 மன்னவா நயிபேகேளும்
 என்முமே அழிவில்லாநான்
 எல்லவர் நினைவினுள்ளோன்

324

உள்ளமை யறிந்த நாயன்
 வுலகுபி றனைத்தையு மமைத்தோன்
 தென்னிய மறையில் சப்பி
 லாலமீ னவனல்லாது
 என்னவேதனை சப்பில்
 முஸ்ஸிமீ னென்னலாமோ
 வல்லவன் படைப்புக்கெல்லாம்
 அனுதின மிரணமீந்தான்

325

சந்தன னிவனிசப்போன்
 எண்ணென்று வயதுமட்டும்
 பாந்தியம் படைத்தவல்லோன்
 பசித்திடா வுணவனித்தான்
 ஆய்த்தான் நொருநேரத்தான்
 வுடையவ னபிரீர்தானே
 ஏந்துவன் தலக்கா யிய
 இளைப்பது நயிபையக்கேட்க

326

சபிகளைப் படைத்த வல்லோன்
 நாடியே ஒழி யிறக்க
 புவிபினில் யெனியோன் வந்து
 போனவன் தன்னைத்தேடி
 தவித்தவ சிலந்து கண்டு
 கடையற அகத்தில்கட்டி
 அமிமறை வுரைத்தோன் துதர்
 கனயிருந் தவனுக்கீர்தார்

327

ஈந்திடும் கிருந்தையுண்டு
 யெளரியவ ரேதுசொல்வார்
 பார்த்திய னுலகுயிரை
 படைத்தவ ன்பியுல்லாவே
 எந்தனுக் கியொண்ணுதெவ்
 றதா ளிளகிப்போனேன்
 வந்துரீர் சலிக்க யென்னுல்
 வருத்தமு முமக்கெனென்றான் 326

வருத்தமா இறை தூதான
 வல்லவ னிபுராஹீமும்
 உறைத்திட யெழியோன் தீனை
 வுசுத்தவ னுறுதிபெற்றான்
 வருத்துட லொடுக்கி யிய
 மிரப்பவர் கிரிதேகாண
 இரப்பவர்க்கில்லையென்
 றியம்பிய மொழிசிறிதே 329

உரிதுடைய வகை

தேசமில் சிறிதே சொன்னேன்
 தெளிவுட னுந்நெக்கேளும்
 ஆசையி னுலகத்துள்ள
 அனைத்தும்பான் நினைவைப்போக்கி
 தேசக மனமத்தவல்லோன்
 நீதிமே லொரு நினைவாய்
 வாசகத்திரு மாமத்தை
 வணங்குவ னுறுதியாகும் 330

வணக்கமும் நெறியமைத்த
 வல்லவ னேதுசொல்வான்
 இணக்கமா பொறு நினைவா
 யெந்தன்மே லாசை வைத்து
 துணுக்கமாகிலும் கொண்டுக
 காயத்தொழுத பேர்க்கு
 கணக்கில்லா அவர்க்கப்பட்டு
 கற்றவ னீந்தான்செண்டு

331

இரண்டுபட் டொன்று பச்சை
 செம்பவும் செகப்பழகாம்
 கொண்டுவந் திறை ஜிபுரில்
 குவலயத்திசக்கு முன்னே
 சிண்டனர் விஷளந்தன்னை
 விரித்தனர் யார்களைல்லாம்
 ஁ன்றென அலியுல்லாவும்
 கானினித்தொழுவேனென்றார்

332

தொழுதன சொரு நினைவாய்த்
 தொழுகையு முடியும்போது
 தழுவின சலாம் வலத்தே
 தாங்கியே கொடுத்தா சப்போ
 களினமா யிடதுபக்கம்
 னுடியே திரும்புமுன்னே
 யெழியபட்டோ பெரிதோ
 யெது ஁மக்கென நினைத்தார்

883

நினைத்தாலவற்கொன்றில்லை
 நிலத்தினில் அலையைப்போல
 கனத்தனோர் வணக்கமிந்த
 காசினிதனிலுமில்லை
 மனதினி லொருநினைவா
 மகிழொடு வணக்கத்தன்னை
 யணக்கமு முரிதா மின்று
 யாசஞலியம்பினாரே

334

கொடிதினுடை வகை

இயம்பிய கொடிதே கேளு
 யேர்தினே மயக்கமொன்று
 மயங்கிய மொழியாள் சொல்லி
 மகிழ்த்தன னடர்திட்டாலும்
 செயற்கொண்ட வாழ்வு மீறி
 சேர்த்திடும் பெருமைபாலும்
 ப்பங்கொண்ட பிணியும் வேர்தன்
 பாசெல்லாம் கொடுமைபாண்டான் 335

கொடும்பசி அறிவில்லாளை
 குவலையத்தி ணக்கஞ்செப்ப
 ஒடுங்கிய மெலிந்தவேளை
 ஒருகொடி வழிநடத்தால்
 பிடங்கொடு கரும மெட்டு
 விபம்பிய விதத்துக்கெல்லாம்
 விடங்கொள்ளுந் கொடிதாமென்று
 விளம்பினர் நபிபுல்லாவே 336

நபிஅன்னை ஆதர்தன்னை
 நானிலத்தமைக்குமுன்னே
 புனியில்மண்ணெடுக்க வந்த
 காருத்து மாருத்துமுன்னே
 மனியும் பெண்ணாசை பாலே
 மருமைகள் வருகமட்டுந்
 குவியலிம் படுகும்பாடு
 உறுவோம் கொடிதேவாகும் 337

ஆகிய அபிதா னாதம்
 மம்பையா மொழியே கேட்டு
 தாகிய கனியே யுண்டு
 தனுமைக ளனேகம் பட்டார்
 யேகிய மடவாள் சொல்லை
 எவருக்கேட் கெட்டிடலாமாகும்
 பாகிய கொடிதே பென்று
 பாரினிலறியவேணும்

338

பாரினில் கலையுமாஞர்
 படைத்திடுந்தனத்தையார்த்து
 ஆரவர் பொருடோபெண்ணி
 அறிவது வுலகிலுண்டோ
 மீரியபெருமை பெண்ண
 மிவர்பா தேசியாக
 ஊரெல்லா மிசந்தே யுண்டார்
 உலகினிலிது கொடிதே

339

உலகினில் நடுஅப்பயு டுடலெல்லாம்
 விதனமாக
 சலமொடு புழுச்சொரிய
 தன்னகர் பதியிழந்து
 நல்லெறி மறந்திடாமல்
 ஈரெல்லா மிசந்தேயுண்டார்
 உலகினி ளீவார்படும்பா
 ணைக்கொணக்கொடிதேயாகும்

340

ஆகிய நடு அப்பயு
 சுவர்ணஹர் ரெடுக்கும் நாளில்
 தேவியார் கமொவென்னும்
 தேன்மொழி ரூபந்தன்னை
 பாகியன் குபிராசன்
 பத்தினி தனையேகத்த
 மாலியு மனியத்தேச
 மன்றுமே எரிந்துபோச்சு

341

யெரித்திடக் கொலுவுத்
 தேச மெய்யுயிரென்றுமாள
 இருந்துமுன் கொலுவையாண்ட
 இவன்பிழை கொடிதினலே
 வருத்திய விதனங்காண
 அவையகமாளுமீரர்கள்
 விருத்தரசாளும் லோக
 மிதுகாடிதாருமென்றார்

342

கொடுப்பி யடக்குமீசா
 குவலயத்திருக்கும்நாளில்
 மிழைமயா யவர்தன்கால
 முப்பது வயதுமட்டும்
 மிடங்கொள்ளு மீனா பசாரி
 எனன்றிடு மக்கமீதில்
 கடத்தனர் காலமெல்லாம்
 நாடிக்கா சொன்று தேடி

343

தேடியே யிந்தற்கணியைத்
 திண்ணவு மனதில் நாடி
 வாரியே வணக்கஞ் செய்தார்
 வாக்கொரு காசியாமல்
 நாடிய பொழுது வினா
 கடத்தவர் காலம்போனார்
 வரடிய மிழைமலிந்த
 வையகங்கொடிதாமென்றார்

344

கொடுமைகள் மலிப்பொங்கும்
 கோணத்த அஞ்சுகில் மணதை
 படிதனில் வளங்கணைர்மை
 பட்டதும் பாளஸ்ஸாது
 கொடிப்பொழு தவனுமீமான்
 னோக்கவும் வணக்கமில்லை
 கடினமர யிணங்கிக்கொள்ள
 கல்மணங்கொடிதாமென்றார்

345

கொடிதினு மிதனைக்காண

குவலயத்திருப்போர்பாரும்

வடிவுரு வயசஞ்சத்தி

வாணிப மொடுங்கும்போது

யிடிபெணும் வலுப்பந்தானும்

மெரிய தவகினும்

கொடிப்பொழு தவர்கடையில்

கொந்திடும் மலைதகர்த்து

346

தகர்த்து லழிந்துசத்தி

தாணது அழியுஞ்சேதி

ஐகந்தவரி லறிய சிறிது

காலம்போய்தெரியுமென்றார்

உகந்தவர் கேட்டனாள்

முலகினிலறியுளளும்

வகுத்திர ருளுரைக்க

வரைந்தனர் கிதாபுதன்னில்

347

தனியவ ரெழுதிவைத்த

தரணியில் கெடுவுமாகி

அணிபுகழ் பசிஇரஞல்

ஆண்டுடன் முடியும்போது

துணிவுற பார்க்கொல்லாம்

தோன்றவு மொகியத்தொதி

வணிவுற வளவுக்கேக

வழியினிகிருத்தெழுந்தார்

348

பெழுந்தவர் மனையில்சென்று

எத்தனை ஆய்சாதன்

ருளித்தி மடியில்சாயக்

குவலயந்தெரிந்திடாமல்

வழியின் மின்னெழி மரைய

மிக்கனை சேறந்ததாலே

தெளித்தவ ரெழுதிவைத்த

தீர்த்த தின் கெடுகைப்பார்த்தார்

349

பார்த்தவர் டெரியோ ரீத்த
 பாரமும் வருத்தத்தனை
 தோத்திய இறையோன் தூதர்
 சொன்னான் கெடுவுமாண்டில்
 மாதத்தில்லா முதல் கொடுத்தான்
 வதனமே ஹையலானேம்
 பாத்திரமான வள்ளல்
 வளமைகள் தான்சிறிதே

350

சிருஷுரு மனுவைப்போல
 செகத்தினி சிருந்த வள்ளல்
 அருசொடு குருசங்கண்டு
 யருத்திறை யதுக்குள் சென்று
 யிருந்தன தைத்தில் முன்போல்
 யோனினில் விஷளஞ்செய்து
 பொருந்தவு முயிர் படைத்த
 புகழ்கொண்ட தாலமெல்லாம்

351

ஆலங்கன் அனைத்து மயற்
 திருக்கையிலனுபவனம் வேந்தர்
 மேல்முடி யிறையே காணும்
 மிருபதம் தருத்தராயில்
 ஆலமின் டனமத்தெல்லா
 மயசணி புரண்டதாலே
 மேலுரு மனுஷருவாம்
 மெலியவும் னடைகொடிதே

352

கொடிது கொண்டாகெழவை
 குவலயத்தெ வருங்காண
 யிடியொலி அதிகமான
 யிறையொலி அளிபுல்லாலை
 அடியலு மீ. தூரதரிமா
 னருங்கொலை செய்ததாலே
 மடியினில் குடல் சரிய
 மண்டலவர் வெடித்தமுதார்

353

அழுதிடு மலையார் முன்னு
 ளதிர்த்திட யியுபோல் காணும்
 பழுதுவத் துரைத்ததாலே
 பருக்குர லொழிந்துச்சோய்
 தெளிவுரு மணையக்காணத்
 திருப்புலி நடக்கும்போது
 வழியினில் சோர்த்து விழ்ந்து
 வாய்விட்டழுதார் வேந்தர்

354

வாயெல்லாங்குரலை கிட்டார்
 வரக்குமே கேட்டதில்லை
 ஓய்த்தனர் மனையிற்சென்று
 ஒழுகின ருடையோன் வேங்கை
 பார்த்தியம் வண்ணல்கொல்ல
 பாரினில் கெடுவும் செண்டாம்
 ஆய்த்தவர் பெரிதோ செல்லா
 மனைவரு மேதுசொல்வார்

355

சொல்லுவா ராசில் வேங்கை
 ககக்கணையாளி பெற்றோர்
 வல்லவ னபிக்கசன
 மதுக்கொரு கசத்தை யிர்தோர்
 ளல்லையி னிபுணிபந்த
 னிருபுளப்பாஞ்சிரக
 வல்லவன் புலியே முருத்த
 வாழுமே ரிஷபங்கொம்பில்

356

கொம்பினில் பன்னீராறாங்
 கூதுபட்ட ரியும்போது
 இம்பர்கோன் விரகில் தாங்க
 இருபத்தோ ரிரகுமான
 பதியிரகொன்று லெந்த
 ஆலமு மரைக்கலாகும்
 வம்பவம் பருக்கரசரான
 வல்லவன் அனியுல்லாவும்

357

என்றவ னெனத்த வேட்கை
 யிறையவ னலிபுலிக்கு
 கொன்றுட செவியில் உள்ளல்
 கூடிய பாடலில் பரத்தார்
 அன்று ஆறாண்டு தூரம்
 முாச திரில் பரய்த்த னீரம்
 பாண்டியா மணியிலாக
 யிதுக்கெய ரிணைக்கலாக்சே

358

இஹிப்பொடு வருத்த மீதி
 னிது ஈடை கொடிதேயென்று
 தழைத்திடு நயிமுன்னொன்ன
 தான் கெடுவ ரிந்தவல்லார
 இழைத்திடும் வேதமென்னும்
 இத்தாப்பினி னெழுதிவைத்தார்
 எனைத்திடும் வருத்தமீதில்
 எயர்க்குமே ஈடை கொடிதாம்

359

ஈடைகொடிதாரும் பின்னே
 னாடியே அறிவீரின் னு
 இடங்களும் நானாங்கண்டு
 யியம்பிடக் கெடுவும் செண்டு
 படங்கனி லெழுதிக்கொண்டார்
 பாசெல்லாம் படைத்தேதான் னூதர்
 திடம்புரக் கருமமஞ்சும்
 செப்பினன் சரியெயென்றார்

360

பருக்கத்து ஈமானும் தவராதவகை

சரியினை யில்லான் துநர்
சாத்திட அரசன் கேட்பான்
பெரிய வாழ்வு சத்து
பிரிந்திடா திருக்கவேண்டும்
தரித்து மீமான் சத்தும்
தவரிடா திருக்கவேண்டும்
வருத்தமும் விதனமான
வைபர கொடுமைபெல்லாம்

361

கொடுமைகள் மிடிமை மற்ற
கொடும்பிணி யனுடொமல்
வடிவொரு முகமில்ங்க
வாக்கொடு செயலிலங்க
படிதனில் மனுவால் செய்யும்
பாங்கினர் குறையுமின்று
அடிபணிந் தரசன் கேட்க
அருளிஞரகமது அடியே

362

நபிகள் நாயகம் நலிண்டிடும் பொருளால்
னனிலத்தெளியவர்தனக்கு
புனிலிய்யம் சக்காந்திதாடு சதக்கா
போதவும் வாழ்வுமுண்டாரும்
கனியும் வாழ்வொடு பரக்கத்துண்டாகவும்
கரணவும் பூங்காவனம்போல்
அழியும் பூங்காவனமது
அழியு மாடு கிட்டிடுங்காடதுபோல்

363

பீர்முஹம்மது சரய்பு அவர்கள் பாடிய

ஆட்டிக ளாடுங்காடு

அழித்திடுங்காவுபோல

கடிய ஹரூர்ஹுனும்

கொல்லுமே செல்வந்தன்னை

வாடிய பெருமைபாலும்

வாய்மொழி நிகத்தினாலும்

பாடிய கமலத்திமான்

பனிக்குபோ லொழிவாய் நிற்கும்

364

நின்றிடுகின்றான் தானி

மில்லத்தில் புலவரைப்போல்

கொன்றிடும் வேங்கையிந்த

குவலயபிருகமெல்லாம்

ஆண்டவர் கோபம் பொய்யும்

ஆர்க்குமே புரஞ்சொன்னாலும்

உண்டிடுமீமான் தன்னை

வாய்மொழி வேங்கைபோல

365

வேங்கைபோல லுடனே வுண்ணும்

விதனமுட வந்தத்தமாகும்

பாங்கினில் பின்மதுக்கன்

பலபல ஹரூத்தையுண்டால்

நீங்கிட பலஹரூ

நிலத்தினில் விதனமில்ல

வாங்குடன் தொழுது சல

வாத்தைய முணர்ந்தபோர்க்கு

366

சலவாத்தை யுணர்ந்த பேர்க்கு

சாந்தமா முகமிலங்கும்

பலபல சிபலிலங்கும் பதி

முக மதிபோல்காணும்

கலைநெறி யுணர்க்கவள்ளல்

காபருக்கரசன் சொல்வான்

கலைநெறி கவர்க்கவாதி

நலக்கவி அறியவேண்டும்

367

வருணராகன் யிசராயி லென்றே
 வல்ல நாயகன்சொல் பரிபாணமாம்
 மருணமாம் புலியா நெருப்பானதை
 மாத்து பேணு ஹந்து நாகத்தில்
 தருணமா அணல்முட்டிடு
 மென்னவே தானும் பேணாத்
 திரந்தார் யிரணமார் யிடுமவுத்தாம் புலியேரி
 நின்ற நினைபு நெருப்புதன்னில்

390

நெருப்பினில் வேங்கைபேரல்
 நின்றவா லடித்தொழும்பி
 வருத்தியே யிறை படைத்த
 வணியணி படைப்பதெல்லாம்
 திருத்திய விறை தவிச
 தின்பனானைத்தையெல்லாம்
 ஒருத்தரே நினைந்துத்த
 வுடையவன் தனியே யல்லால்

391

அல்லலி னுசையெல்லா
 மனைத்தையுங் குலைப்பேனின்னம்
 அல்லவர் பொல்லாரீன்ற
 காட்டமுங் குலைப்பேனின்னம்
 வல்லிய ராளரீன்ற
 வைபகத்திறைபடைப்பு
 அல்ல வானவர்கன்மெத்த
 ஆதிமுன் படைத்ததெல்லாம்

392

* படைத்திறை படைப்பதெல்லாம்
 பருகின வதுகுலைய
 சடைத்தையிட் டெயிரகற்ற
 சற்றமே யிறக்கமில்லான்
 மடைத்துயி ரனைத்துமுன்னம்
 மலுத்தாள் மறணொன்ற
 படைத்துவா னிடியில் கோடி
 பருக்குரல் வெடிக்கச்சொல்லும்

393

சொல்லிய ஒலியைக்கேட்டுச்
 சோர்த்து இறை படைத்த
 வல்லவன் படைப்பினைத்தும்
 வாடியே ௩௫ ௩௫க்கி
 எல்லையி ளிறைபமைத்த
 யிருபத்தே முயிருக்கடக்
 கல்மனக்கவலையாடி
 கனல்மெழுகாயுருகும்

உருவிய தனைத்தும் சொத்து
 வுணவொடு குணமழித்து
 பெரிபவ னுயிரமைத்த
 பெருவுயி ரிருபத்தேழும்
 தருவிய இறையை நோக்கி
 தான் சுஜீதிட்டுமற்ற
 அறிபல வுயிருருகி
 அனைத்தும்பாற் கடலிலாடி

கடலுயிர் கலந்தகாலம்
 கத்தவ னிசுராஹீலே
 இடங்கொள்ளும் ௩௪குதன்னில்
 பெயிவணல் முட்டியந்த
 விடங்கொள்ளு மறணுவெக்கை
 வியனுரு பேழை மீதில்
 அடைத்தணல் ௩௪கில் முட்ட
 மாதியு மருளினை

அருவிய மறணப் பேழை
 அடைத்தணல் ௩௪கில் முட்டி
 மருவிய வெங்கை முன்னம்
 மலுத்தென்ன வெடித்தபோது
 யிருனெனுந் குகையைநோக்கி
 யினகியே நருகப்பூமி
 கருனென்னுந் ஹயாத்துல் கைபார்
 கடலினில் ரிஷபஞ்செய்தான்

செய்தினி ரிஷபங்காளை
 சிரசெனும் வளர்ந்த கொம்பு
 வய்யுமொன்பது செக்யம்
 ஒதுக்கிடப் புனியைத்தாங்க
 மெய்ப்புட ரிஷப னிற்க
 யிதுக்கொரு தருத்திராவும்
 யெய்யுள் கீழுதிதன்னை
 யேந்திய கண்ணொன்று 398

கண்ணத்தைச் சுமந்தாவு
 யிதுக்கொரு சிவந்தமானி
 அன்னத்தை மகரமீதி
 லணிந்து மீன்கடலிலாக
 வண்ணத்தைக் கடல் மலைமேல்
 வணியவும் வனககளெல்லாம்
 முன்னுத் தனையாற் றனையா
 முனங்கிய கடல்சோலை 399

சீரெல்லாக் கனிமாவாக
 நிரைத்ததில் கிதங்கெல்லாம்
 சீரெல்லா மமைத்துப்பாரை
 சுமக்கவுந் தரிசொன்னாமல்
 வாரெல்லாம் ரெளித்துக் கீழே
 வருகிலே விழுகும்போது
 வேரெல்லா மிபுலிசாக
 வெடித்திடும் நாகத்தன்னில் 400

நாகினில் அழலை மூட்டது
 முண்டொரு நாகும்
 பரவிய நாகமெல்லாம்
 பத்தொன்பது நாவெழும்பி
 பிசைந்துகொண் டுறைபடைத்த
 யெவ்வையு மெரிப்பேனைன்று
 பசுந்தது வுயர்ந்தெழும்பிப்
 பாராக்காசம்பொ வ்வி 401

பொங்கிய நாகவானா

புகையினு லழியுமென்று

அக்கவிட் டெயர்த்திடாமல்

அமைத்திய பரமமாக

தங்குவா ஞானகந்தேழ்

தரித்தடுங்கடலைத்தாங்கும்

செங்குரு வுனிமலையைச்

சமத்தெனன் நாகுடீதல்

402

நாகுடீமல் வடதுணையின்

நாட்டிய நாமலைதாய்

அரங்கொடு டாரத்தன்னால்

அமுத்திய நாகமுக்குஞ்

சரித்தமுன் னுலகமைத்துத்

தரித்திடும் நிலையதாக

வருத்திய படைப்பண்ணத்தாய்

யல்லவ னமைத்தபின்பு

403

அமைத்தவ னருளா

லநாகுகொரியமுட்டி

சமத்தென்ற வுபிரணிய

சத்துரு மவுத்தகைத்து

மவுத்தினு லழிவேரமென்று

மயங்கியே மயங்கிச்சுட

சமத்தெல்லா மனிக்கும் வேங்கை

சமைத்தான் சனிக்கிழமை

404

சனிக்கிழமை யெழுஞ்

சரிபென சமைத்தவல்லோன்

இனியபால் லுறமித்தென்னு

மிலங்கிய பொத்துல்கைபார்

தனியெனுகடலெழுந்து

தலைத்திடா கிண்ணோசைக்க

அவரிதான் நாகமோங்கி

ஆனவே நெருநிம்பிது

405

இபுலிச ரூபத்தின் விபரம்

வேரது வெடித்துப்போதில்
 விழுந்தன னசாளிலென்னும்
 பாசமா கழுதைபோல
 பருங்குரல் வெடித்தவாய்ந்
 சூரமா குரங்கைப்போல
 அவனீரக்கொடியாக
 சீரெல்லா மிருகஞ்சீர
 கமத்திடு மலன்குணத்தான்

406

குணத்தினால் கரியொழுங்குத்
 கொடுவிச மரவுத்தம்
 தனத்திடு தலைத்தொட்டி
 தானது மெலையொன்று
 யனைத்திடு மதகரியின்
 பாங்கென வாலுங்காண
 கனத்தகோல் கைவிசைத்திக்
 கசடனும் பிறந்தாவப்போ

407

கசடன் விண்ணோர் குலத்தாத
 காத்திரிந்தாவல்காரன்
 அசடொன்று மணுகா விண்ணோர்
 ஆதியிவ் மலக்குநாலு
 விஷாழ மிருகத்தெழு
 விதித்துள்ள கற்பிரகாச
 பதன் மதனத்துப்பாரி

ஆச்சியா பாதுகாவல்
 அனைவர்க்கு மிவன் தலைவன்
 குடும்பியா கிருக்க வல்லோன்
 சொல்லுவா னாதத்தன்னை
 காட்சியா மமைக்க மண்ணை
 கைவிலே யெடுக்கவல்லோன்
 மீட்சியால் மகாபிள்ளை
 சேவலாக் காரணன்றான்

409

என்றிட காருத்துமா
 ருற்றிருவரு மெழுந்துசொல்வார்
 என்னைக்கு மழியில்லானே
 எங்கனா வேலுமெண்ணச்
 சென்றிட யேலாதென்றான்
 செம்மலன் மொழியைத்தட்டி
 அன்றவர் நடக்கத்தராய்
 அவர்களையாகும்போது

410

ஆதநபி

ஜடத்தை ந. ண்டிபண்ணின வகை

தாவத்தால் வருவோர்க்கென்று
 தய்யலீர் ஸுமாதேவி
 ஸாவத்தை வருந்துமோகப்
 பணிபென மதுவைபெந்தி
 தாவத்தை யடக்குமென்று
 தையலி நீந்ததுண்டு
 ஆபத்தாஸ் மோகமீதி
 அருஞ்சொல்சொந்தார்ப்போ

411

அப்பணி மலைக்கின் பிண்ட
மச்சணமே புறந்து
குப்பணி முலைபா ளின்றக்
குளனியைக் கொலையெசெய்து
தப்பிரோ பிதைமுன்போக
தம்பிரா னிவர்கன் தன்னை
கப்பிரோப் பெரும்பாடாக
கியாமயட்டளவுஞ் செய்தான்

412

செய்திட விண்ணோரெல்லாம்
செப்புவார் வாராவிமே
கையகம் புரக்குமண்ணே
வாராகும் வதுப்பயிர்க்கை
துப்பவன் மலக்குறாலும்
தோகைமண் ணெடுக்கவந்தார்
கையிறு லெடுக்குமுன்னே
கத்தன்மே லாணைசொல்லும்

413

ஆணையே விலகி விண்ணோர்
அவரு முவரும்போக
காணமென் றணுகா தெஞ்சன்
காயக னிகாநீலும்
வானகன் மெலையாண
வாய்ந்துரைக்காதே பெண்ண
ஆனமன் னெடுக்கையாள்
அன்னியும் பாதத்தில் சென்றார்

414

சென்றதை அருச்சுமைக்கச்
சேர்விண்ணோர்கனெல்லாம்
வின்றன ரேலாதென்று
வெந்தனுமேதுரைப்பான்
கொண்டுவந் தவர்கையாலே
குணவரை யெழுப்புமென்ன
அன்றவ ரச்சுவம்போ
வமைத்தன ருபமொன்று

415

அமைத்தேதான் ருவைப்பார்த்து
 அவாவர் தனியேசெய்தார்
 சமைத்திக் காழில் செய்த
 சடத்தொன்று தவிமற்ற
 அமைத்தலின் ணவர்கள் செய்யும்
 நானிலத்துருவந்தன்னை
 எண்பவவர்க்காசை கூறி
 யிறை பரிமான் சொல்வான்

சொல்லுவான் ஐபுரிசே
 சோதியின் கடல்நீர்தன்னில்
 வல்லதோர் விடைத்தொய்த்து
 வாரி நீ அடியுமென்ன
 அல்லலொன்றனுமா விண்ணை
 அடித்திடப்பரிபணந்தம்
 வல்லவ னுயிர்கொடுத்து
 அனைத்துமே பெருந்ததன்றே

எழுந்திடும் பரிவைப்பார்த்து
 ஏதுரைப்பா னசாசில்
 தெளித்திக் குதரில் செய்யுந்
 சேமமுமுருவமானால்
 வளர்ந்திடும் பரிசுலத்தை
 வதைப்பது மவன்குலத்தான்
 பெழுந்திடா துருவந்தன்னை
 பேறிமீதிப்பாபென்றான்

மிதித்தருத் கலந்தாணன்னை
 மேதிரினாழ்வா ின்னை
 விதைபவன் கருத்திலுண்டே
 யெரிய பியுளக்க
 விதனமா விசாழியுந்
 பெருமணச்சலிப்புமாடு
 அதனமா ரூபமொன்று
 யமைத்தனன் விதம்மொருக

பாங்கெல்லா மழியக்கண்டார்

இதப்பெரு வுருயம் வேறு

யென்பத்தி காண்குலட்சம்

சிதமொரு விதமே செய்ய

நீதியின் மலக்கெதல்லாம்

420

மலக்கெல்லா மியற்கைபாங்கா

மருவுரு சமைத்தெதல்லாம்.

கலக்கொணு ரகிமத்தென்னும்

கியரத்தினில் கைபாளின்னும்

கிலைக்கொணுக்கடல் நீர்தண்ணை

நீதியின் சிறகால் விண்ணை

தலைக்குமே செடுத்துவிச

தம்பிரான் படைப்பெதல்லாம்

421

படைப்பெல்லா மெழுத்த வண்ணம்

பார்த்திசு ராஜ்யில்வெசால்வார்

திடப்பெரு வுருவே யின்று

செய்திடும் ரூபம்போல

கடப்புடன் செய்ததில்லை

நானாயு வைவோநீ

சடப்பெருங் கோபமாகி

காரியே வுமிழ்த்ததாதில்

422

காமவேச் சிருகிரலால்

கவ்வியே வெடுத்தெரிய

வாரொரு கித்துமீரென்னும்

வடிவுண்ட னாயுமாகி

கேர்மிரு ஸச்சடத்தை

கெறுங்கியே புழக்கிடாவல்

தாணவியட் டகலவேரட்டி

தானவதகார்த்தும்போது

423

காத்திட இசைநீதும்
கண்டனர் சலிபதிக
மாத்திலா சித்ததை வல்லோன்
மகிழ்ததை ருபமாக்கி
சேர்த்திடச் சிமிணக்கி
செய்தலி விதைப்போலிவி
பாத்திர மானவல்லோன்
படைத்தடு மலக்குறாறும்

424

மலக்கினால் மற்றோரெல்லாம்
மகிழ்ததைப்பார்க்கும்போது
அலையுத்த னாயன் பார்க்க
அருசினி லணித்த ஹீர்திக்
பலகுத்த மனுவர் ஐடத்தை
பார்க்கவு மனுவோஞ்ச
உலகினில் மலத்தேயென்று
உயிர்சுடந்தாண்டலாச்சே

425

சுடத்துயிர் நிரைத்த மூக்கில்
கவாசமுமெழுத்துமம்
திடத்துட நெழுத்துவாயில்
தீரவே அல்லறம் துலில்லா
எடத்துயி மாலமானும்
பிரகிமானெயென்று
அடைத்திடும் கினிதிறக்க
அருசினில் கவிமாக்கண்டார்

426

கண்டவொனக்கு முன்னே
கருணையுக் தூதென்ன
என்றுமே கருணைபொக்கி
என்றிருத் தோழரான
மண்டலம் புகழங்கோமான்
முறம்மது நபிவுன் பாலா
அண்டவர் பொருட்டாசெந்தன்
சூலத்தார் பிழைபொருப்பென

427

பொருத்திட பிழைமன்றும்
 புகழ்மகு மூதராலே
 வருத்தமென் பிழைபுமெத்தன்
 மக்கன்செய் பிழைகுளெல்லாம்
 பொருப்பது நீயேயென்று
 புகழ்த்திட இறைபரிமான்
 சொப்பிய கலம்செய்தில்
 நேரிட யெழுதச்சொன்னான்

428

வரிப்படா விதங்கொன்று
 வையகத்தமைத்ததில்லை
 தரித்திட பலகைசொல்லும்
 தம்பிரான் செயலதெல்லாம்
 விருப்பிட மிணையேயெல்லா
 வேதுமுன் விடத்திலுண்டோ
 முறைப்பட ஐபுரித்தெனை
 முத்திய கடல்கோலே

429

கடலினில் கிரகைத் தோய்த்து
 கடுமையா யடிக்கும்போது
 இடங்கனி லனாக பக்க
 மிருந்தது அனேகபக்கம்
 அடங்கலு மழிந்தவாறும்
 அகையுங்கா எழிந்தவாறும்
 கடங்கனி னுயிர்தடுவியில்
 சாவதின்றுறுதியாச்சு

430

அருதியா யெழுத்தழி
 யாதின் பரிமாணச்சு
 இருத்தியா கடல்கோலே
 பெரியவன் திட்டமுத்தால்
 அரிப பட்டணமுமேழு
 மமைத்தன னென்றைப்போல
 விரியொரு விதியொன்று
 விளம்புமன்பதினோடாம்

431

விளம்பிய ஊதிக்கெல்லாம்
 விளக்கொளி மாடங்கோடி
 அழும்பிய மாடமொன்றுக்
 கேத்திழையாளனென்று
 வளம்பெரு வயசு
 வருப்பதுமாயிரத்தான்
 களிம்பில்லா நிதனிர்த முத்தா
 லமைத்தனன் மனுடசெல்லாம். 432

மனுடரு மிணைசே
 டாகமங்கிடாத் தேசத்தன்னை
 யணிபுகழ் கொலுசெலுத்த
 ஆதமுமாசனாக
 னுனிவுர வருக்கவல்லோன்
 தோற்றிய விண்ணோர்க்கெல்லாம்
 பணிந்து சுருது செய்ய
 பாரிறை யுரைத்ததன்றே 433

இபுலீசைத் தள்ளின விபரம்

உரைத்திட விண்ணோரெல்லா
 முதபமென்றெழுந்தாரப்போ
 விரைத்தசொல் அசாசிலென்ற
 வம்பஹமேது சொல்வான்
 திருத்தமண்ணெடுத்து நாகங்கள்
 செத்திடும் படைப்பறிந்து
 வருத்தியே வணங்கச்சொன்னா
 லதுக்குரான் வணங்கமாட்டேன் 434

வணங்கிட ஆசாசில்தன்னை
 வல்லவன் வாக்கினாலே
 இணங்கிட இபுலிசென்று
 இரங்கவிண் ணுலகையிட்டு
 கணங்கொள்ளு மிறைபரிமான்
 கண்டிபு லீகசொல்வான்
 தனந்திரள் விண்ணோர்க்கெல்லாம்
 தலைவனின் நாளிருந்தேன்

415

இருந்தவிண் ணுலகையிட்டு
 பெழுநினர் காலமாச்சேச
 செரிந்தர சாளதேசம்
 மேவலுக்கணைந்தபேரும்
 வருந்தியே நினைத்ததெல்லாம்
 வல்லவா கொடுப்பாயென்ன
 பொருந்தியே துனக்கே யென்றான்
 பொங்கியே பெழுந்து போனான்

436

பேனவ னருசைப்பார்த்தான்
 பொன்னணி குருசைப்பார்த்தான்
 வானொளி மதிபோலப்பெழை
 குருகில் வைத்திருந்தது
 ஈனனும் தார்தானத்தி
 லியம்பிடா விரிமலை
 தானொரு சாமாயேழு
 தரித்ததில் படைதக்கமாந

417

ஆகிய களபமாலை
 ஆதிசுனி நகையுமேழும்
 வாசுடன் சரத்தைக்கையால்
 வணிக்தன விடந்தமார்பில்
 பேகனே யெவர்க்கிதென்றா
 னியம்பின னுனக்கேயென்று
 வாசுடன் குருசையிட்டு
 வந்தான் இழிவாகி

438

இரங்கியே புயத்தின்பூண்ட

சீட்டுக்கொடு கடியமாரை

காங்கிலா வடத்தைக்கண்ணால்

காணவுக்குனிந்து பார்க்க

அரங்கொள்ளும் நாசமேழும்

அரவில் லாபாணமாக

காங்கொடு விஷமுஞ்சிந்த

கழுத்திலா லாணங்கண்டான்

439

கண்டவ னடிங்கிநீர்க

கத்தவ னேதுசொல்லான்

கண்டிடு மாவுந்தேனும்

கமராகேழுமுடிக்குச்

சென்றிடும்பதியுஞ்சொல்லை

சொந்த நீ ரோவலாணாய்

நின்றநீ கொலுநாகில்

நீயரசாளுவென்றான்

440

விண்டுவிண் துலகைகிட்டு

வெளிப்போக்கடந்தாலென்னை

மண்டலம் புகழவிண்ணோரில்

மலக்குமீ காவில்தன்னை

என்றைக்கு மழிவில்லாத

னினைபரிமாணஞ்சொல்ல

அன்.வ.முஸ் னவியார்க்கென்று

ஆதிமுன் வகுத்தவாவால்

441

வாணதை அலக்கரத்திள்

வாங்கியே மீச்சாலீதுவர்

காசியென் நிபுனீசெய்லும்

கசடனைச்சினந்து வெட்ட

பாழ்பட வெருகால் கையும்

பரிபடந்தரித்தவனை

மீளவு மிடதுகாலால்

ரிதித்தாகி முறித்தெரிந்தார்

442

எறிந்திடும் கிசையால்வான
 மேழையுங்கடந்துபாரில்
 சிறந்திடும் புவிபின் கீழே
 செப்பிய அதனின்கீழே
 வகைத்திடும் பெரும் காகில்
 வந்தவன் விழுந்தானப்போ
 பார்தவன் தலைகளோடி
 பாதாளம் விழுந்தானன்றே

443

விழுக்கையில் காடிருபம்
 மேலெல்லா முருக்குச்சட்டை
 கழுவன்பெண் ணுறுவமாகி
 கன்னியா பாணம்பூண்டு
 காழுவில்லா தெளிந்த முத்தால்
 வல்லவன் படைத்தலோகம்
 முழுதுமே யழியமோசம்
 வருத்தமின்றெழுத்து போனான்

444

வருத்துவான் நெளிந்த முத்தால்
 வகைத்தன கிசையனைத்தும்
 ஒருத்தனை ஆதமென்று
 உலகுமண்ணால் கமைத்து
 புருத்தவ னியனையென்று
 பதத்தினில் பணியச்சொல்வான்
 கருத்துடன் பணிந்தால் பின்னே
 கத்தலினே னுசொல்வான்

445

கொல்லுவா னறியில்லாத
 சொமென் நெழுதிவைப்பான்
 எல்லமன் னுருவைப்பார்த்து
 இறையெனப்பணிந்தாயென்பான்
 எல்லவொருவரில்லை
 காகினில் படைப்பேனென்றான்
 தொல்ல வந்தனு குமுன்னே
 தொன்னேன் தன் பிழையென்றான்

446

சொன்னதை யுறுதிக்கொண்டு
 கருதியின் னுடதெல்லாம்
 அண்ணலே மறக்கவிண்ணோர்
 ஆதமின் பாதம்நோக்கி
 நிண்ணய கருது செய்ய
 நீதியினுதந்தனை
 வண்ணமா யிமைபோர் முத்தா
 லெழுத்திடுக்கேசம் வந்தார்

447

முத்துப்பட்டண மழிந்த வகை.

வந்தமுத் துலகோர் தன்னை
 வல்லவன் ஜிபுரிச்சொல்வார்
 அந்நிரத்திரை படைத்த
 எழுபது கருக்கெல்லாம்
 பந்திரு முரசுக
 படைத்தன னிறை யிவரை
 வந்தவர் பதத்தே மெல்லோர்
 வணங்குமின் னுறைக்கும்போது

448

வணங்கமன் னுதமென்று
 அனைவரும் பெருமையாக
 டிணங்கினர் ஜிபுரிச்சொல்வார்
 பெருகு பெரு நினைவை
 கணங்கொள்ளு மிறை ஜிபுரில்
 கத்தகவன் சமுகமேனி.
 இணங்கிடாப் பாலியென்றார்
 இவருந் திரு கோபமானான்

449

கோபமா யினா தநிலே
 குவலயத்துயிர்க்கொல்லாம்
 கோபமா மலித்துவெங்கை
 கோரிடும் விழியினுலே
 தாபமாயேற்ப்பார்க்கத்
 தம்பிரானுரைக்கும்போது
 காபமாயெரியப்பாத்தார்
 சகலமும் பெருந்தி சுற்றி

450

சுற்றிட இஸ்ராவீனும்
 குரோடுக் குடும்போது
 பற்றியே யெறித்துதப்போ
 பட்டணமெழுபதெல்லாம்
 வெற்றியா ஆதத்தன்னை
 விண்ணவர் சிவகிலேந்தி
 கத்தவ னருள்மிக்காயில்
 கணமழை சொரிந்தாரப்போ

451

மழைவிழ எரியணலும்
 மங்கியே கரியதாக
 விளாமுபதும் கருகும்
 மியலூர் வுலகமீதில்
 பழுதிலா விறைபரிமா
 பருங்கட லொளிவு நீரே
 தெளிவுரு சிறகைத்தோய்த்து
 திருக்கையா லடியுமென்றார்

452

அடித்திட ஐபுரிலந்த
 கருங்கடல் நீரையன்னி
 துடத்தொரு ஆணும்பெண்ணுந்
 தோன்றியே ஜோடு ஜோடாய்
 எழுந்திடுஞ் சடகெருப்பா
 லெழுந்தனர் பெழுந்தாதம்
 வடித்திடு மனையாரோட
 வாழ்த்தா நிருக்கும் னுளில்

453

ஶானினி லிவர்குன் வாழும்
 நகரின் ஸ்தத்தன்னை
 சூனாசி ந்தமற்ற
 அனைவரு வந்தடிபணித்து
 ஷழிய னுரைக்கவிண்ணோர்
 வுடைபவளுதத்தன்னை
 வாகிய நகரிற்சேர்த்து
 வணங்குமென் றனர்க்குஞ்சொன்னார் 454

சொல்லுவார் புவிக்கிவன்னி
 'சோம்பியே பணிவருண்டோ
 வெல்லுமவர்க்கிறை ஐபுரிஸ்
 வேண்டியதெல்லாஞ்சொல்ல
 கல்மன மிளகா வண்ணம்
 கத்தவனுரைக்கும்போது
 வல்லவன் மிக்காயிலே
 வருஷிக்க வருத்தோன் சொல்வான் 455

எழுபதாதமும் அழிந்தவகை

சொல்லவுங்கருக்கடல் நீர்
 சோம்பிடா தவ்வெடுத்து
 எல்லையில் விழுகிறாக
 எழுபதுமிரக்கும்போது
 தொல்லையொன் றணுகா நாயன்
 தொகுத்திய ரிருபத்தேழில்
 எல்லாமன திரு; சிவவந்து
 ந-க-வ- தனைவகுத்தான் 456

கூசார் கிணையுமையான்
 சத்துழைவரு மஞ்ச
 மீசார்க்கதிபர் கணைந்து
 யிவருட வாய்வுளுவே
 காதிரை தனைத்திருத்த
 கத்தவன் பரிமாளுகவி
 தேசமென் றுருவமுக
 செய்தன வீரநாதன் 457

நாதநாயகன் முன்னாறில்
 நாடியே வுலகந்தன்னை
 நீதமான் கடற்றுகையில்
 நிறுத்தினன் மலைக்குவடாய்
 ஈடுதல்லாங்கடவொதுக்கி
 யிருவித மலைப்புணியும்
 சூடுதன புனிதிருத்தி
 யவர்களும் வாழ்த்திருத்தார் 458

வாழ்த்தவ ரிவர்குலத்தில்
 வரம்பெருத்தேவராக
 வந்தல் முப்பத்திமுக்கோடி
 எண்ணஞ்சு லக்கமாண்டு
 பாந்திய வுலகையாண்டு
 பரிபாசமா யாளாகரானில்
 காந்தியி னொளியிலங்குந்
 கத்தவன் ஜிபுரில் வந்தார் 459

வந்தவர் ஜிபுரில் சொல்வார்
 வல்லவன் எல்லோர்தன்னை
 பந்தியா ஆதம் பாதம்
 பணியவருகைத்தார் இன்றார்
 யிந்திர வடிவுடாய்கை
 யினை யில்லாதெழுந்தகோமான்
 செந்தள லெழுபுமாதம்
 சிறிய மண்ணுக்கெளிதோ 460

மன் னடி. மனங்க வண்ண

மன்னவன் சிறை ஜிபுரில்

வண்ணமும் யிறைமுதல்

வானகம்து லீயென்ன

முன்னவ லிறைமுது

மொழிந்தனன் விண்ணோர்க்கெல்லா

வன்னியுந் தல்குமுதுத்து

வழித்திடும்வாழ்போல

46

வழித்திடும் சலத்தன் முத்து

வன்னிலின் கூட்டத்தாரு

நெளித்திடு வாதருபம்

நீளிய படைப்பு ஞாநம்

அளித்திய தகமாளும்

அய்யாநீரென்றிபுலிசோடு

செனங்கொடு தகமாள

செய்தனன் தலைவன் செனை

46

நவச்சுட ரொளியிலங்கும்

ஞாயசனாதந்தனை

தலமுரை வவர்க்கத்தன்னில்

தரித்தவர் களியருந்த

எவையுமே படைத்தவல்லோ

விமையவர்க்களும்போது

புவிவர ராதத்தனைப்

பொன்னக செய்தினோ

46

பொன்னகர் களியருந்தி

புகழ்ந்திறை தலைவருந்த

அன்னைய நிருக்கவல்லோ

வழைத்தனன் ஹம்வாதனை

மின்னொழி வதனமாக

இடைபொரு களையதாக

கண்ணுமுன் வணமத்தானாதர்

கண்டவ ராதங்கண்ணால்

46

கண்ணொழி மமைய விசுவ்
கனியுண்ணக்கவலையாந்
எண்ணிய தொழுது வள்ள
வரித்தனி கொடுப்பாயென்ன
அண்ணலர் ஜிபுரில் வந்து
அருங்கனி தனையுமீத்தார்
திண்ணையும் வயிற்றில் குலாக
கிசண்டது இடதுபாகம்

465

இடைவிலா புரமொதுங்கி
எழும்பியே சிலத்திபோல
மடக்கொடி மின்னானாந்
மங்கைய ருலகமாதா
திடத்துடன் பிறத்தெழுந்தார்
திருமணமுடித்தான் வல்லோன்
இடத்தினில் ராதம் ஹவ்வா
யிருவருமிருக்கும் நாளில்

466

கானினி லிபுலீசென்போன்
காரிய குருவைப்போல
தோளிய சென்று சொல்லி
துவண்டவ னடிபணிந்து
நீழிய கால்மெல்லாம்
கிகரில்லா கனிசையும்
போத்தோழியர் தனக்குமீத்து
தோன்றலுக் கெழுமென்றான்

467

சுந்திடுங்கனியே யண்டருக்
கொடுத்தொரு கனியதனை
ஏந்தலுக் கெழுமோது
எரித்தன ரிடத்திலத்தே
தாழ்த்தவர் பதத்தைகையாஸ்
தாங்கியே தலைமேல் வைத்து
பாதிபத் துடன்கொடுக்க
பருகினர் பாடைத்தோ னாதம்

468

ஆதனன் நபிர்க்காவாதன்
 னாகையா லிபுலிசித்த
 கோதும்பை கனிவாயுண்ண
 கொத்தவன் சுவர்க்கமீதிவ்
 கீதமும் வணக்கமற்ற
 தேர்மைபு மறந்துபோகி
 பேதக வலஞ்சலமாம்
 பெரிபவன் கோபமாகி 469

கோபத்தா லெடுத்தெறித்தான்
 குவலபமெழுவான் படுவான்
 பாவத்தைப்பொருத்து மதின
 பதியினி வவனாச்சேர்த்து
 தாவத்தா லிருவர் வாழும்
 தகமையிற் குழலியல்லால்
 மெத்தவே இரக்கமாக
 மெல்லிய நிருஞ்சும்போது 470

இருக்கையில் கசடனானேன்
 எழுத்தன னெலிவைய்போல
 பெருக்கமா னாய்வா முன்னே
 பிரபல சனகம்பேசி
 தரிக்குமுன் குலமிப்பாலன்
 தாயே கீ வனப்பாயென்ன
 வரிக்குயில் வம்பனின்ற
 மதனைபை லென்டிர்கொண்டார் 471

கொண்டுட னாதவகண்டு
 கூறுகூராய்த்தரித்து
 அன்றவர் தண்டல முட்டி.
 ஆற்றலில் தனைக்கரைத்தார்
 வண்டனைவந்துமகனெசல்என்றான்
 வந்துநீத விதந்தபாலன்
 பன்னிபொ லிந்துபோனான்
 பாலனைபாதவகண்டார் 472

கண்டவ ரருத்தார் தறையினில்
புனத்தத்தார்
பண்டு பீரல் வரவழைத்து
பாங்கிய ரிடத்திலே ப
அன்றுநின் னாதம்பாஸ
னருத்தவ ராக்கியுண்ண
என்றைக்கு மெனக்கு வெற்றி
என்றனை விபுளி சர்ப்போ

473

அப்பொழுத நாதமந்த
அநாமரை ரருத்தருத்த
செப்பியே மனுவுக்கெல்லாம்
சேர்த்தது நினைவுமுண்டு
நற்பொடு நவுசானியும்
நாட்டமா ரருமானியும்
தப்பினை வினையும் பொல்லா
சுடரு சைத்தானீந்தான்

474

தானிந்த நினைவுமுண்டு
தரித்துதே னாதற்கெல்லாம்
ஆனமன் ஐடலமாகு
மதுணபு சானியென்று
காணுமுன் பஸைதெயெல்லாம்
காதலால் மங்கையென்றும்
ஊனிய சடத்தினுள்ளே
வுயிர் ரஹிமானீலாமே

475

ரஹிமா நினைவது யேவனைச்செய்திலும்
மார்க்கமெனும் பதிதஹமா நக்சவணக்கமும்
தரித்திடும் வாரிதுவாம்
வெருவாசை மிரிதிபுலீகம்
வேண்டிய தெல்லா விருமையே
செய்து னேகுமாரிண்ண
விதத்தினில் பாவம்
நிகழ்த்துவதென்று நினைப்பதுவாமே

476

ஆகிய விதங்கனோது
 அரினிக் கெதிரே தோன்றில்
 மோகமென் னுசைமன்னாந்
 முனைத்திடும் சடலமாகும்
 உக நாயகனுக்கேசா
 தின்பது ஈகின்பங்காம்
 ஈரவமும் விலக பங்கை
 சிலைப்பது சைத்தான் பங்கே

477

பங்கொரு மானையல்லாம்
 பளித்ததி ஆதிபங்கி
 பொங்கிய கமலத்தீமான்
 பொதன தரித்தவல்லோன்
 கொங்கையே குழிநடித்து
 செப்புர னிறையினுமர்
 பங்கவொன்றனுந் வல்லோன்
 ஈதவிநீச்செரும்பேரை

478

பேருடனாசை முத்த
 பின்னையு மருத்துச்சொல்ல
 நீர்நீயெ டெய்துபாவ
 மிதுக்கொரு சடங்கைச்சாட்ட
 சாரிய கமலத்தீமான்
 சரிசெய நினைநிலார்க்கு
 கர்மண நினைவை வாய்பன்
 கோமுநிலை நிறுத்திவைப்பான்

479

நிலைப்படுங் கருமமெல்லாம்
 நீர்நிலத் தவருக்காக
 கொலைபடும் வம்பென்னுறும்
 கொடியகன்னாகுமாகி
 வலைபடி பேரும் அஹமென்ற
 வடிவனை பருத்தேயுண்ட
 கலைபெருங் கடுமையானை
 கமலத்துந்கநிலைச்சா

480

கமலத்துக்கருகா நிற்கும்
கண்ணொழி விலங்குமீசன்
சமயத்திலிரு நெய்யில்
தாவையா மதினுள்பித்து
அமைபுத்த விதுகள் சொண்டி
ஸவனுட அசடு கலந்து
பேயுத்த விழிசெனியு
நிறைத்தது அசனபங்கு

481

அசடன் பங்கதனால் விரல்
அக்கினி நிறமதாச்ச
கசடனும் நிறைத்த பித்து
கசப்பதிற குடியுமாச்ச
வசலமின் டுவர்வயத்தின்
வருத்தியும் படைப்புக்கெல்லாம்
துஸ்மனென் நிர்புனிசங்கே
துலன்வெய வாழ்க்கிருப்பான்

482

கயாத்துல்கை பாற்கடல் வளமை

இந்தனா நெயருக்கும்
இல்லா பெருதுட்போது
முத்தையகன் கயாத்துல்
கைபாடுனுங் கடலீர் தன்னில்
விந்தையா வுலகிலுள்ள
நெருகும்புண் ட. தன்னிவித்தும்
வந்திசத்துவிர்களாக
என்றத்துட துலகும்

483

எண்பத்து நாலுலட்சம்

இணங்கவுஞ் சோடுசோடாய்

உம்பர்வின் ஸூலகம்மிட்டு

வுலகினி விரக்கிவைத்து

துண்பமொன் றணுகாராயன்

தொன்மல சாதவ்வையால்

அம்பரத்திமையோர் புல்பூ

டனையவித் தனைத்துமீத்திருந்தார்

484

சந்ததை ஆதம்வேண்டி

இறைத்தன ருலகமெல்லாம்

பாந்திய முகாம்பத்தில்

பதிபெரு நாயரன்ற

ஏத்தல்கை விபரத்தாலே

யெவையுமே முனைத்தெழுந்த

ஐந்து கோதும்பை வித்தை

அவர்பரி பாசஞ்செய்தார்

485

செய்ததை அறிந்து ஆதம்

சிலநாளிருக்கும்போது

வைவகத்தினை யிரக்குவா

னனைகமும் படைப்பதெல்லாம்

மெய்யுர முனைத்தெழுந்த

மேதினீற் பூண்டருத்தி

உய்யுமா மிருகமெல்லா

மொன்றையொன் றருந்தினானில்

486

அருந்தியே வுலகியர்கள்

அதபரி பார்பீண்ட

சேர்ந்திடும் குலமுண்டாகி

செய்தினை விரிதெல்லாம்

இருந்தது கயாத்துல்கைபார்

இறைநிரு அமானமாக

உகைத்ததி லிருந்துதென்றார்

ஒதுவான் மகாபாண்டோன்

487

மஹரீபுக் கதிகஞ்சொல்வான்
 மன்னவன் நடுபுல்வாவே
 நகரியி லருவமில்லா
 நரபகன் கையாத்துக்கைபார்
 நிகரில்லா அகலமாளம்
 நீருடன் வளமைபென்ன
 உகமையில் கிடையிலலாதான்
 உடையவன் தூதர்சொல்வார்

488

சொல்லுவா நிறையமைத்த
 சுகித்திருப்பாற்கடலாம்
 நல்லபரல் நிறமாய் வென்றை
 நற்பொரு ரகனையிலலை
 வல்லவன் கடராலன்னம்
 வடிந்த நீர்வோலைபெல்லாம்
 எல்லவா ஞாயிர்நிந்தாக
 இரங்கியே கடலிலாச்சே

489

கடல்செல்லாம் பாலாடுகினை
 கனி இனிப்பதினாண்டாச்சு
 திட்பொரு நினைவுமொன்றாய்
 தித்திப்பு சேரலாச்சு
 எடம்பெருங் கடல்வலுப்பம்
 யெனரந்தலை யடித்தெழும்பும்
 துடந்தலை அடிக்க ஆற்றில்
 துன்னியுஞ் சிறுந்தானை

490

துன்னியின் வலுப்பந்தன்னை
 தொருத்ததை யுரைக்கக்கேளும்
 முள்ளதோ ருலகமீதி
 லோதிய கடல்களேழும்
 வல்லவன் கடலிடைபில்
 வருத்ததி பேழுமொன்றாய்
 தென்னிய வுலகமென்று
 செப்பலாமி துணில்லாமல்

491

இதிலொரு உலகஞ்சிக்கு
 ஸ்ரீஞஞ்ஞமாந் கோவக்காலும்
 பத்யெனும் கோவக்காலே
 பாரா அணையாக்கோலும்
 துதிசெயுந் கிரியுமெட்டு
 துணென வளர்த்துயோங்கி
 அதிலிசை வர்ணந்தன்னை
 அளாலபும் நிருத்தி வைத்தான் 492

வளர்த்தும் கிரியோடெட்டு
 மதிநடு மகாமேர்வொன்று
 தளத்திடா வானத்தன்னை
 தாங்கிட நவகிரியும்
 லேனிந்துடர் விதமனைத்து
 நீதியா னையுத்ததெல்லாம்
 கனித்திடு முலகமொன்று
 காட்சியாய் நிகைநிருத்தி 493

நிலத்தினி லதிகமாக
 நிகரில்லாக்கோடிக்கொண்டத்
 தலத்துயர் வானமேழும்
 தட்டொரு பூமியேழும்
 உலகினர் தலத்துமீன்ற
 ஒருமயில் அண்டமொன்று
 பலபல இதனைக்காண
 பதினெண்ணாயிர மண்டமாகும் 494

அண்டமோ ராலமாகு
 மாலமு மனைத்துக்கடித்
 பெண்டிசை புவனமென்று
 பிபம்பலா மிதுவின்துமப்
 கொண்டிடும் புவனமிருதாத்
 நிருபத்திரா லுக்கடித்
 அண்டிசை வருத்த ஆதி
 பசிலாண்டமென் னுரைக்கலாமே 495

உரைத்தறி லாண்டங்கொடி
 வேதிய பிரளயமொன்று
 சிறந்திம்பிரளய மொன்பது
 கோடி செப்பலா மதில்லையென்று
 இரைத்திடுங் கடல்நீர்துன்னி
 யெம்பலா மதில்லையென்று
 மறைபுகழ் நயிபுரைக்க
 மன்னவ னேதுசொல்வான்

496

சொல்லுவா னபிதவினோ
 சோதியின் துதேமெய்தான்
 எல்லோரு ழிதைபடைப்பு
 யெம்பிய விதங்கெல்லாம்
 வல்லவ னமைத்த இந்த
 வைபுகந்தானே பின்னஞ்
 சொல்லவு மிதுக்கெனயா
 சோதியின் தலமுமுண்டோ

497

இத்தல மண்டிமொன்று
 இயம்பியே பதினெண்ணூராம்
 எத்திசை பலதுக்கெல்லா
 மிறைவவனொருவனாக
 உலகமத்திங்கொந்து
 மகிழ்வொரு ஆலமெல்லாம்
 உத்தம மரையையு மற்ற
 வுரிசிரு விதத்தைப்பிரை

498

இவ்வித மாலத்தண்ணை
 எவ்வித மமைத்தானப்பிரை
 ஒவ்விய ஆலமெல்லாம்
 ஒன்றுக்கொன் துயர்த்தியாக
 செவ்விய படைப்பு ஆதம்
 சில சில படைப்புயெல்லாம்
 எவ்வித மமைத்தானப்பிரை
 யாவும் வனத்திலுண்டு

499

உண்டென ஆலமெல்லா

மொன்றுக் கொன்றுயர்த்தியாக

ஒன்றென ஆலமெல்லாம்

வமணி சுடொழிவா

தென்றனக் கிறையேயொன்று

திருமறை அடியே ஒன்று

என்றந்த ஆலமெல்லா

பிறைநகரீ யீதர் தேரீ

500

தேசிய மனறவி அல்லோன்

திருநகரெயொன்றேயாகும்

வேரிய ஆலமெல்லா

மிறையய நகரீயிருந்து

ஆரிய விஷயமிக்கி

வனேகமு முகாப்பகைப்போல்

வாரிது ஆலமெல்லாம்

வகையிது நடக்குதென்றே

501

அன்று முன் னமைத்தானிந்த

ஆலமின் அபிஇறஞல்

என்றுமே அழிவில்லாதான்

பெக்குமே நிரையவைத்து

ஒன்றென இறையோன் தன்னை

நாடிய புகழ்த்திருக்க

ஒன்றென ஆலமெல்லாம்

வொருருளட ஆளவல்லோன்

502

வல்லவ ஆலமெல்லாம்

வகுத்தனன் சிந்தனைப்போல

எல்லையி வாலமெல்லாம்

இயம்பிய வுயிர்களைல்லாந்

சொல்லிய கியாத்துல்கைபார்

சோதியின் கடலேவொன்று

பல்லாயி ரீண்டுத்துக்கடல்ரீ

பாத்திருக்கது பிறக்குமுன்னே

503

பிறக்குமுன் ஹலகுநிகன்
 பொங்கியே வொளி தீரண்டு
 காக்கும்பால் யொத்துல்கைபார்
 வென்றுமே கடல்கிரைந்த
 சிறக்கும்விண் ணவரீக்காயில்
 செங்கையா லளத்திரை
 பறக்குவான் மேகமெல்லாம்
 பரித்துடல் சூலுமாகி

504

சூலது நிரைத்து கீத்து
 மாதமுஞ் சுமந்து முத்தி
 சூலத்தி லபாவ னீன்ற
 அளவிலா துருவில்லாமல்
 பால்நிரம் பசுத்திரும்
 பலபலத்துயிர்களெல்லாம்
 வேலையின் கடல்மையின்
 கிருஷ்ணப் பூட்டணிற்பெய்யும்

505

வெய்துநீ ரதுவிந்தாக
 பெருங்கல்லும் வயிரமுத்தும்
 உளத்திடும் புழுக்கன் பூண்டு
 வொருநிலை கிருஷ்ணமெத்தார்
 எத்துமுய்த்தி யெந்த
 தானியக்காய்களையும்
 ஆபத்தது வுலகமெல்லாம்
 அலேகமும் சிறையுமன்றே

506

நிரைத்திடும் புளுவையுண்டு
 நிலத்தினில் வெருபடைப்பு
 பறத்திடும் பகலிமற்ற
 பாரிவி னூர்வினங்கள்
 சேர்த்துடல் வுதிரலிந்தால்
 சேர்த்தது பரிபாசமாய்
 பிறத்தது கிருகமெல்லா
 புல்லொடு புனவேழன் டை

507

உண்டிடு மிருகத்தன்னை
 வுலகினில் மிருகமுண்டு
 விண்டிடுந் தடியவாய் வேங்கை
 வெருவுயிர் பரிபாசங்கள்
 கண்டிடு மிருகமற்ற
 கனிவகை தானியங்கள்
 மண்டலத் தமுதமுண்டு
 மனுவகை யனத்தங்கோடி

508

கோடியின் மனுவுமற்ற
 கூறிய படைப்பதெல்லாம்
 பாடிய வொத்துல் கைபார்
 பாங்கடல் நின்றமேகம்
 ஒடியே வுண்டுமெத்தி
 வுலகினில் மனுவழிமுத்து
 ஆடியே படைப்பதெல்லா
 மனைத்துமே முனைத்துண்டாச்சே

509

முனைத்திடு மதனையுண்ட
 மோகமுந் தாகத்தாலும்
 வினைத்திடுந் தானியங்கள்
 கீர்த்தியி னுலகத்தன்னில்
 வளர்த்திடு முருகமற்ற
 வாரியினர் வினைகள்
 இளைத்தவ ருண்டுபாரி
 விப்பாடி பரிபாசமே

510

பாரினில் ஆணும் பெண்ணும்
 பாங்குடன் சேர்த்திடாமல்
 வாரியில் புழுவெடுத்து
 வைத்ததை வருச்சமைக்கும்
 ஏரிய விருகும் பூண்டி
 லிருப்பதை எடுத்திருவாம்
 கூறிய வுலகமெல்லாம்
 கொண்டது பரிபாசமே

511

பரிபாடம் புனித பல வுயிர்களைல்லாம்
 பாங்காய் முனைப்பதும் பாசினாலே
 அறிவாய் வரைத்தி ருமையறிந்தோம்
 ஆகிய தீங்குலத்தார்க்கு
 உரிவா மிருக மூர்வினம் பாவைகள்
 கொள்வது தெக்கெது ஹா முஹலாதாம்
 நெரியாம்பொருளை நிகர்த்திடுமெனவே
 நீதியின் தூதரு முறைப்பாராம் 512

உரைத்திடு னுலகிலுள்ள
 வுயர்த்திடு மிருகமற்ற
 நிறைத்துமே நீரில் வாழும்
 நீகரில்லா னுயினைக்கள்
 அகத்தினில் விருஷம்பூண்டு
 தாணியில் பறவை பகலி
 வரைத்திடு மறைபோன் வேதம்
 வரைத்தது ஹலாலதாமே 513

ஆகிய இறைபோன் வேத
 மறித்தும் அபிமாந்தனை
 மேவியகலிமாச்சொல்லி
 இதுகளைத் தீனிவாச்சு
 ஒதிய கலிமாமுன்னே
 வுயர்த்தது ஹலாலதாரும்
 பாடிய கலிமாச்சொல்லாப்
 பாடப்பெல்லாம் ஹலாமதாரும் 514

ஹலாமொடு ஹலாலை தென்று
 கருதுமுன் ஈமான் கொண்டு
 தாரதா மறிபெவென்ன
 தாணியில் விதங்கென்று
 பரிபா புனியும்பூண்டும்
 பவகாம்பகை பணிந்ததெல்லாம்
 நியாகாஞ் செய்திடாது
 சிலத்தினில் பரிதென்க்கும் 515

பசிக்கெண்ணை தெளிக்குமின்றி
 பலபல சசனையுண்டி
 கலியுககுபிர் பூண்டெல்லாய்
 கசப்பொடு கடுமை கொல்லும்
 ஊசிபா வுதகச்சொல்லி
 உரைத்தனர் நபிகள்முன்னே
 சிபத்தொன் றறிபாப்பூண்டு
 பார்க்கும் நஞ்சாகுந்தானே

516

தானிந்த விதங்கெள்ளலாக்
 தம்பிரான் துதேமெப்தான்
 வானகம் பார்க்கும் பனி
 வைபகம் முறுகம் பூச்சி
 தோணிய ஹசாம் ஹலாலும்
 தொகுத்ததை யறிபச்சொல்லிர்
 கோணரை கேட்டுவள்ளல்
 கொத்தவர்க்கேணரைப்பார்

517

முதற் படலம் முற்றிற்று.

செம்மில்லா ஹிர்சுமானிர்சுஹீம்

திருநெறி நீதம்

இரண்டாவது படலம்

1-வது குக்கும்வகை

வள்ளலார் அபிமந்திராரும்
வரிசையான் காபாமிதில்
வெள்ளிநான் பகல்தொழுது
விளைவுடன் வெளிநிலைக்கும்
பன்னியில் வாசல்முன்னே
பாங்கியா தடம்போலப்பாக
ஒள்ளிய அடிதுடந்தோ
சொருபிக்க நடத்ததன்றோ

1

பாத்திடும் அபிமந்த
நாலியார் காற்பத்திராயர்
துடந்திட நடத்தோர் நடத்த
தோகையைத் தோன்றுமாகில்
உத்திட மணம் பொருந்த
யனவருமணத்திலுன்னி
கடந்திட காத்தினேகிக்
கடற்கைக்கருகிலானார்

2

அருகெனில் தடமுத்தேன்ற
அப்புவி லாருங்காணர்
வருமுகம்மது நபியு
மருங்கினி லிருத்தி
தெரினவயின் மனமிணங்கத்
தேடியும் தெரிசித்தல்லோ
மரியா னினவவெல்லா
மனைவரு முறையிரென்றார்

3

உரைத்தனை ரபுபக்கரு
மருதுமா னனியாரும
வரைந்திடுங் குளலினங்க
வருந்திய மனந்தானென்ன
திரத்திடும் தீதர்முன்னே
திவானெனு மொருவர் சொல்வார்
கரைத்திடாப்புகியின் வாழ்வைக்
கருத்தினில் கருதக்காணென்

4

காணெனென் றுரைத்த போது
ஹபிராசுல் யார்மற்றும்
போனவரனரும் மீழப்
புரிசையாங் கருபாமீதில்
வானகன் வேதமோதி
வகைபல தரிவுஞ்சொல்லி
யானதோர் கருமஞ்செய்வா
ரணைவர்க்கும் கருத்துதேர

5

கருத்தினி லுலகவாழ்வைக்
காதலித்தறியாந்தெளி
பருகக்கத் தம்மாள் தன்னை
யழைத்து வன்னுன் வழமையிள்ளும்
பொருத்தன னுலகயம் புலியின்
வாழ்வென் றதுவாரியென்னு
வருத்தமா யுரைக்கவள்ள
லவர்குழு கோக்கிச்சொல்வார்

6

சொல்லிய விதனத்தாழ்
தனசுகம்பெற ஒருவர் தோன்றில்
எல்லையில் இழைபொருத்து
பிறையருள் சுவர்க்கமீளான்
நல்லதென்றிராசுல் முன்னே
நுகமவ ருகையமென்ன
மெல்லிய தலாக்கலில்லாமல்
மிகமண முடித்தார் வன்னல்

7

வள்ளலா நிராசுல்லா
சலரிரு பேரைக்கேசர்த்து
தென்னிய மறையோர்க்கெல்லாம்
திருநெறியீதஞ்சொல்வார்
உன்னமி லுணகத்தாசை
யுகத்திடான் சரகுக்கேகான்
கள்ளனும் வணக்கமீமான்
சுருத்தைவிட்டேருமென்றார்

8

எருமென் நிராசுல் சொல்ல
யார்க்கெல்லோரும் கூடி
யாகமே பொருத்த நீதி
யகமதே நபிக்கரசே
கோயமோ யுரைத்தயெண்ணொல்
கொத்தவன் லுயிரின் வாதோ
மேகமே கவினைவள்ள
லெங்குநுக்குரைபுமென்றார்

9

உரைத்திடு முலக வான்
வின்னுகைய மொன்றறியானில்
கரைத்தென்கலை நிறைவு
கலைநெறி நிறைவைக்காணான்
விரைத்தொரு நெறியறியா
வெக்கமென் தீமாளில்லை
தரத்திறை யருளிலான
தரணிவா னனைத்துந்தானே

10

தரணியை உடைத்த ஓயன்
 தாபரத்திருவுருவில்
 லீரணியக்கலைகள் பூக்கும்
 ஓயக்கீனதில் மாரிவைப்பார்த்து
 ஸரணியபூண்டவாசை
 வணிகரு வணித்ததண்ட
 மரணியி டாயிரத்தா
 னடையென்று கருமுன்றாமை

ஆகிய பண்டமெல்லா
 மதுவது ஆலமொன்று
 கூலிய மயிலை வல்லோன்
 கொழுக்கையின் மகின்றதாலே
 பாசிய டயிலினண்டம்
 பதினெண்ணூரீ மாலமாகும்
 பாசியா வழிந்திடாமல்
 பல பல அபீர்க்குமீத்தான்

பலவுழி சமைக்குமுன்னே
 சிதாவென உதித்தஆதம்
 உலகவரணம் பொருட்டா
 லித்த உலகெல்லா மிலக்கியோக்கும்
 பலபல கலைகளாய்த்து
 பாக்கிபம் பெருகவாழ்த்து
 உலகவழியு வாகியில்லா
 உம்மத்துக்கிது துக்கொண்டீர்

உம்மத்தாயிருக்கும் பேர்கள்
 உலகவாழ் வரிந்துமாத்தி
 தர்மத்தை பொருத்தும் ஞானம்
 தயத்தினி விருப்பாராகில்
 சமீபத்துக்கிறையருளுவ்
 கிட்டிடும் பலனையென்றுப்
 தர்மமுத் தவாச்சகமுத்
 தவிழ்த்தவன் பாசியென்றே

2-வது

ஹலால் சுரிகத்து வைக்கிற வகை

பாளியில் பெரிய பாவி
 பாரினி சிறத்திட்டாலும்
 மேனிய குலமில்லாதான்
 மிவன்சினை நொருக்கானென்று
 கூறிய குரானைப்பாருங்
 குறிப்புட னஞ்ச முகாவென்ற
 மேனிய சித்தாப்பைப்பாரு
 மிவன்பெரும்பாவிதானே 15

பாளியை மீள்க்கவள்ளல்
 பபகாம்பர்தன் மருகாவி
 மேனிய ரீசருள்முன்னே
 மெத்தவும் பணிந்து சொல்வார்
 பூளியை உலகினாசை
 நொங்குநாருதியை மாற்றும்
 தேவியை யிணங்க வல்லோன்
 திருநெறி யறியச்சொல்லும் 16

சொல்லிய உலகி லாதஞ்
 சுகம்பெற வழுத்திருந்தார்
 மெல்லிய சொன்றே யல்லாள்
 மேதிமா சதிகமில்லை
 வால்கைவா முலகமெல்லா
 மிறையவன் வழமைபாக
 வாலியை சாளர்க்கொன்று
 வகுத்தன னீதத்தானே 17

நீதமா யிபுராடும் முன்னுள்
 னிறைகலா ணையெரெண்டு
 வாக்குடன் நபியைக்கூவி
 வணியும் செண்டரம்பையென்ன
 வேதக னிபுராடும்
 சிதமென விளங்க யெங்கு
 விதமா உலகமைத்தோன்
 விரித்தவாக் குரைத்ததய்யா

18

உரைத்திடு முனையிர்கள்
 ஒருமுகத் திருவிழியாய்ப்
 பரத்தினை யொழிவை நோக்கப்
 பகுந்திரு விழியாள் காண
 தாத்தினி லமைத்தேனும்மை
 தமக்கிரு விழியாக்காண
 பரத்தினிரிஞ்சுது வாழும்
 பாங்கெரெண்டிமர்கு வேண்டும்

19

வேணுமென் திறையோன் சொன்ன
 விதிப்படி சுவர்முடித்தார்
 பூனிய நபியாக்கூடும்
 பூவைரெண்டணியும் நாளில்
 ஆனிய நபியை வந்தேலான்
 யணியுமுன்றரம்பையென்ன
 தோணிடை ஆசையாயென்னைத்
 தொகுத்தவாக் குரைத்ததய்யா

20

உரைத்திடு முமதுபங்கி
 லுலகவாழ் மடந்தைரெண்டில்
 சரித்திடு மருளூரில்லை
 தானவ னீன்றபரலா
 வரத்தினில் நபியுமாகார்
 வகையதா லுமக்கு முன்று
 விரைத்திடுங் குளராரென்ற
 விதிப்படி யவர்முடித்தார்

21

முடித்திடும் நயிமுன்று
 முலகவாழ் மடக்கைசொக்த
 படிப்படி வெகுபேரித்தப்
 பாதைபாத்தறிந்து பாணம்
 வடித்திடு மணியான் முன்று
 வைத்து ானிருக்கும்போது
 அடித்திட வுலகினு
 தோகையருமக்கே யென்றான்

22

முன்னுள்ள நபிகள் வேத
 முன்றல்லா லதிகமில்லை
 இன்னுள்ள நபிமுமக்கா
 யொக்கிய நாலாமவேத
 மன்னுள்ள நபிகள் சுவர்க்கத்
 தவர் கலால் முன்றுஞ்சுழ
 யென்னுள்ள நபியே நீரு
 மிருப்பதோ எவரும்போல

23

எவர்தமக் கதிகமாக
 பென்னுயிர்த் தோழனாக
 அவரல ருமக்கதாக
 அமைத்தனனுலகமாக
 இவர்களை பெரிதா மென்ன
 யாவரு முறப்பத்தாலே
 நல்குல நபிவிளங்க
 நானுபேர் ஹலாலதாமே

24

நால்மறை சாருநாலு
 நானிமாம் நானுபீர்கள்
 மேலின்னம் பலவிதங்கள்
 நெடுப்பவரு மதும்மத்து
 நூல்முறை வழிகள் நாளா
 னுன்னிடை நால்ணிய
 ஆலமு மமைத்தவல்லோன
 எவர்க்கும் ஹலாலே சொன்னான்

25

சொல்லிய ஹலாலுகாவில்

சுகம்பெற வாமும்பொர்கள்

மெல்லியர் தனைவைத்தான்

மிகவுறுத்தனம் பொருத்தின்

வல்லியைக் கிரையம் வேண்டி

வைப்பது சரிகத்தாக

கல்லெதன் றிறையோன்சொன்னான்

கடிகளும் கடத்தவாரே

26

கடிகளி லொருவரான

நவமணி சுலையுமாறார்

புய்தனி லொருஹலாலைப்

போதவைத்திருக்கும்காவில்

செயிவிழிக்கிணைந்தபேரை

செம்பொன்னித்தவரைவேண்டி

எவ்விதத் துலகவாழ்வுக்

கேற்பது சரிகத்தாமோ

27

ஆகிய ஹலாலு னானி

லிறையருள்படியமைத்தான் வல்லோன்

கேயே சரிகத்தென்பா

வியம்பினு னெண்ணஞ்சென்று

மோகிய முடைய வல்லோன்

முடிப்பது ஹலாலுகாவு

யோகிய சரிகத்தோரு

ஊருயிர முகையத்தானே

28

உகையமென் றுரைத்ததெல்லாம்

யோதிய ருசாணப்பாரும்

யிமைவ ருரைக்கவண்ண

வியம்பவு முலமாவெல்லாஞ்

சுமையுரு கஞ்சில்லாரிபீ

னென்று சாத்தினு ரொருநிதாயில்

சுமையும் பெருமை யோக்கும்

தனிலொரு முரையித்தானே

29

தானவன் வெதத்தன்னில்
தலிவொரு முறைநையக்கேளும்
ஊனமொன்றனாகா
சாதினான் வருகவாழ்வை
பேண்டுமென் றுகத்தரிந்து
வெருத்ததை தவுள்க்கனாடித்
மானிலத் திறையின் வேசம்
பற்றிவொரு பாங்கேகத்தி

30

நத்தினை வுலகமைத்தோன்
நாயனார் பற்றிவரும்
குத்தமொன் றனாகா நத்த
னாதர் குரு நயமுறம்மதென்னும்
எத்திமாம் பற்றிவரும்
பெல்லவர் தனையுமீன்ற
முத்தொழி விலங்குமாத
முனையுடன் பற்றிவராமே

31

ஆசிய அசியுல்லாவு
மவொரு பற்றிவரும்
ஏசிய பற்றிவராமாம்
யியம்பினால் பற்றிவரும்
கவிட எழுத்து நாலாக்
சூரித்திடு மெழுத்தாக்கொன்று
மேவிய வறிவுமொன்று
இயம்புவேன் கேளுமையா

32

இயம்பிய பற்றிவொன்றி
விருக்கும் பே முதலெழுத்து
வியம்பொருபுவி நினைவை
வெருத்தபேர் பற்றிவாகத்
துயம்பெற விருபதாகும்
தொருத்தஹாபுதனறிவு
நயம்பெற யிறைகொடுக்க
நல்லுண் வருத்த வேண்டும்

33

அறிந்துவ தறிவு முன்றை
 அறிவது யே பெழுத்து
 திருத்தவும் னினைவு முச்சி
 னிறைதனைப் பிசுகொண்ணுது
 நிரைத்த ரே அரிவா லறி
 நிகரில்லான் செய்ததெல்லாம்
 பொருந்திய பொருமையுள்ளான்
 புகழ்ச்சியில் பற்றுகோமே

34

பற்றுகொன்னும் பதவியுள்ளம்
 பாத்திப ரெவர்களைன்னில்
 ஹக்கிகத்தி லிறையகக்காணும்
 கண்ணடியாஞ் சரிஹத்தென்னும்
 எக்கினில் தரிபாடாக
 இயம்பிய இசலாமாஹும்
 தக்ருவா நிகைசமக
 யாருஞ்சநகியே பிருக்கொண்ணுதே

35

சுகினி லெழுகலிமா
 சலாத்தென்னும் தொழுக்கோம்புந்
 திரையஞ் சதக்கா ஹச்சுந்
 தினிகலாம் வகையாரும்
 புரவியின் நடனம் வேணும்
 போதில்லா நிரைவை யின்ன
 ரிலவா லிய்யி தினம்
 பொருனின் வகைதன்னைபறியலாரும்

36

அறிவது கலிமாதன்னில்
 தவரிடர்க்கலிமாவுண்டு
 முரித்திடா ஒதுத்தொழுக்க
 முகித்திடா விதமுமின்ன
 கிரந்தொழி யாதனும்பு
 செம்மயி லொழியாஹச்சு
 சிறத்திடும் துலையா சக்கரத்தும்
 செம்மயிவறியவேணும்

37

வேண்டிய நினைவையெல்லாம்
 வெருத்திறை ஒருவனென்று
 ஊண்டிய கமலத்துள்ளே
 ஒளியுள்ளே விழிடுவே
 பிண்டிய கருத்தைக்கண்டா
 விருவிளி முழுவல்லோன்
 பூண்டதோர் கவிமாதன்னில்
 பொருள்வாரக்கவிமா

38

கலியென்ற தீங்கையோங்கும்
 கசுடொரு விலகலெல்லாம்
 துலைத்தொரு யேவல்செய்யுந்
 துதிப்பினி விருப்பாராகில்
 விலைபெருத் தெழுந்த முத்தா
 முறித்திடா ஒலுவுமாகும்
 நிலைத்திறை பரத்தைச்சாட்டி
 வினைவெல்லா மறிந்தால் மூச்சு

39

மூச்சினி விறையொழியா
 முகந்திடாத்தொழுதையாகும்
 பேச்சினில் பலதீங்காலும்
 பெருமைபொய் ஹறும்பவிலும்
 ஏச்சொரு பொய்யுரை
 பாத்தினைத்திடா ஹாரமுந்தால்
 ருட்சமா விலக்கனெம்பு
 செம்மணி லொழிந்திடாதே

40

ஒழிந்திடா ஹவாநபுவை
 ஓர்மையாய் வெருத்திருக்கில்
 அழிந்திடா திறைகொடுத்தா
 ளசனமென் றருத்தவல்லோன்
 ஒழிந்தலை கதைவெருத்தா
 லோய்த்திடா தவணங்கச்சு
 தெழிந்திட எழுந்தை நீச்சு
 ஹாராதத்துக் குறைந்திடாதே

41

தேசமில் விதங்கனாருஞ்
 சேர்த்திடில் தவசியாகும்,
 தேசமாஞ் சரிகத்தான்
 விலமை யொன் றிசுலாமாரும்
 தேசமில் விலங்கிவைக்க
 திரவியன் றணக்குமின்னம்
 ஓசையா மிசுலாமாரும்
 உட்பொரு ளாறுமொன்றா

42

ஆறொரு மீமா னாறு
 மகத்தி வரிசுலாமாருந்
 தேவையெ பொருத்தவல்லோன்
 தீனெறி குருவாயின்னம்
 கூறிய விதத்தானிந்தக்
 குவலய வாழ்வு தாழ்வான்
 மீறிய விதம்பொருத்தி
 உலகவாழ் விணங்கநாடில்

43

நாடாடி முலக வாழ்வு
 நடுகனும் நடத்ததாரும்
 தேடிய சபாயத் தீமான்
 தீதாரும் பொருத்துமின்னம்
 நாடிய பனமையல்ல
 பவகம்பரு முரைத்ததாரும்
 நாடிய கலால் சரிகத்தும்
 நடத்திட வுணையமாரும்

44

* சரிகத்துவைக்கிறது. புத்தகானவேதப்படி அப்பி தேசத்தாருக்கேஆன்றி, மற்றவர்க்காகாது. இதை கன்ஸுலாரிடின். முஹிமா சபாமத்து நாமா யெஸ்ஸும் தெரிப்புணில் அநியவருகிறது.

3-வது

ஹராமான ஸ்திரீயை அறியும் வகை.

ஆகுமென் திராசுல் சொல்ல
அபுபக்கரொழுந்து போற்றி
மேகமென் குழலதான
மெல்லியா மணமிணங்க
ஏகுமி தேகா தென்ற
யேத்திலைமார்கள் தன்னில்
பாருமின் பலவிதமும்
பாங்குட னுரையுமென்றார் 45

பாங்குடன் பெற்றதாயும்
பாசினிலவளைப்பெற்றாள்
ஒங்கிய மாதாகுட
வுடப்பிறந்திருத்தார் யாரும்
நீங்கில்லா தகப்பன் தாயும்
தேன்மொழி வயிற்றினாளுங்
பூங்குழ னுடப்பிறத்தான்
புனிதனிலவர்க ளீன்றோர் 46

சந்ததொ சவன்குமாரி
யேத்திலை பிரம்பின்றுலாள்
தோன்றலுந் தோகையாரும்
முர்வா தனங்கின்றுலாங்
கானர்கள் தனமயன் தப்பி
கண்ணினை சீன்றதா ளும்
புண்டவன் தெனியா போர்
புனிதனிலவற் பேரும் 47

என்தித்த யீராருள்ள
 பேர்தினை மார்கொல்லாஞ்
 சென்,ரிட மனாமமென்று
 செப்பவும் பெருங்ஹகுமாம்
 மின்டித்த விதமறியா
 இவர்தனை மணமுடித்தால்
 ஒன்றடி தனைவிவக்க
 லுடையவன் சொன்னாரென்றார்

48

சொல்லிய விதமுடைய
 சொந்த இம்மடந்தை தன்னை
 எல்லையில் ஹலாலாமென்று
 எவர்களு மணமிணங்கில்
 மெல்லியர் தலாக்குமில்லை
 யிவர்க்கொரு மஹாபுரிக்கை
 சல்லுறாடியாந் தெண்டம்
 நகரை விட்டகலவேனும்

49

வேனுமக்காளர் தன்மேல்
 விளைப்பது மடியும் தூது
 தோணிய நகரைவிட்டுத்
 துலையெழுந்த மட்டும்
 பூணிய மாதம் நாலும்
 போதயிட்டழைக்கலாகும்
 வர்ணையும் விதமறியா
 விளைத்திடும் ஹாவிஹத்திபு

50

ஹாலிகள்ஹத்திபாக
 கருமத்துக்குகந்தோசெல்லாம்
 தோணிய பாவயீதில்
 தொழுதவர் தௌபாச்செப்து
 ஏணியி லருசக்கேரும்
 இறைபடி இருளர்க்கென்று
 ஆணிய கோம்பலர்க்கு
 அறுபது கோம்புமுண்டே

51

அருபது நோம்புனைத்து
 அவர்மனைக்கிணங்கெவன்மு
 அருபதுக்காண்மையில்லா
 இறநோம்பவன்தன்மேலே
 பெருங்கடன் துணைக்காவாழ்ந்து
 பெத்திடும் புதல்கார்க்கெல்லாம்
 பரிந்தவன் முத்துவில்லைப்
 பாலாரும் ஹராமதாமே

52

ஹராமதே ஹலாலென் தெண்ணும்
 காரையாக் கன்னிதன்னை
 பறமதித்தடித்து ஹாறு
 பாலாவிட்டகன்றபேர்கள்
 தருதா மறியமுன்னே
 தானவ னீன்ற பாலர்
 பறயம தறியமட்டும்
 பருங்குபிர் பென்னலாமே

53

குபிர்நிலைப் பிறந்தபாலர்
 குருநெறிபாலக்காடு
 ஹபிபிசு சூல்தின் கத்து
 கருத்தது தெளிந்துதென்றால்
 கங்கிளாப் படைத்த வல்லோன்
 கால்மறை நெறியதாரும்
 புயியினில் பாலனென்கில்
 புகழ்நெறி விலக்கவேணும்

54

வேணுமென் நிவனையின்றோன்
 வெருமுத லவனுக்கில்லை
 தோணுமுன் மறித்திட்டாலும்
 தொழுததை மடக்கொண்ணாது
 ஊனிய பதியை விட்டு
 ஒதுக்கமா யடக்கவேணுட்
 ஆனிய வேதம் ஒதி
 அஹம்மதா நிரசுல்லொண்ணர்

55

4-வது

இவ்விதத்துடைய பேர்களும்
ஹராத்துக்கு சமதையாகும்.

ஹராத்துக்கு

சொன்னதோர் அபிபாயப்பார்த்து
சோதிமா மலரைப்போற்றி
அன்னவர் கபியெல்லோர்க்கு
மரசனா மதினா வேந்தே
இன்னித மடவார்மட்டோ
இன்னமும் பலதுமுண்டோ
விண்ணலாம் படைத்தேதான் தூதர்
விரித்தாரைத்தா னனைவருக்கும்

பேருடன் மங்கை யானே
பெத்தய னாடப்பிறந்தான்
சேருடன் மங்கைவாழ
சிறத்திடப்பிறந்த மாது
பாரினில் பிதாவும் முன்பின்
பரத்தினில் வாழ்த்தபேரும்
ஊரினி விவர்கள் யார்க்கும்
ஒன்றொருடி ஈன்றதாலும்

ஈன்றவன் தனையே அல்லால்
லெடுத்தவன் வளத்ததாயும்
ஊன்றிய முலையளித்தான்
உணவொரு முலையுண்டாலும்
வான்றுதின் வருத்தவைத்தா
வியப்பிய வுபதேசத்தான்
மண்டலத்திசையில் காணு
மெற்றவன் தெனியாரும்

தேவியர் புருஷர் வாழ்ந்து
தலாக்கில்லா திருக்கும்பேரும்
காவியே பலர்க்கடிமை
கபலினைப்பாரிதானும்
வானிபம் தீனிழந்தாள்
வயிற்றினில் சூல் சுமந்தாள்
மேயிய நகரின் வேகை
மிசுத்தொரு கொலை செய்தானும்

59

செய்வகை படுளேழுள்ள
செயலெல்லாம் ஹராமதாகும்
வைபகத்தறிந்தா னில்லை
அவர்க்கொரு தெண்டமில்லை
மெய்வகை அறிந்தபோது
மிசுத்தது பெரும் ஹராமாம்
கையினில் கசையெடுத்து
கடுக எண்பதடி யடித்து

60

அடித்து நோம்பா சேழாகும்
அதுதனக் காண்மையில்லால்
தொகுத்தடி யேழுநோம்பு
துலைப்பது இருவர்க்கென்று
விடித்திடும் தலாக்குயில்லை
இவர்க்கொரு மஹருமில்லை
படித்தவர் தெளபாச்செய்து
பாங்குடன் தொழுகலாமே

61

தொழுதவர் தெளபாச்செய்ய
தோகையுமானாரக்கும்
தெளிவொரு மணமுஞ்செய்ய
சேர்த்தவ ஈனைவர்க்கெல்லாம்
நளினமா தொழுது தெளபா
நால்வரு கசனமீந்து
பரிபுழை செழிக்கவென்று
பயகாம்பரு முறைத்ததன்றே

62

5-வது

ஹரா த்துக்குச்சமதை பாதி.

உரைப்பது ஹராத்தில் பாதி.

ஒழுங்குக ளுரைக்கக்கூளும்
நிரப்பிய தனமீட்டோறும்
நீழ்பிணி துலைத்தமாதும்
மரப்பினில் மருத்துவத்தாள்
மயங்கிய பயம் தெளித்தாள்
வெருப்பினி ழுணவின்றாலும்
வெண்சம நிறத்தான் தேவி

63

தேவியின் விதங்களாறும்
செப்பவும் ஹராத்தின்பாதி
கன்குரு ழைம குட்டம்
குதிரையின் வலியெரியும்
மாண்கலை பொருத்திரோம
அரம்பையும் நரையுமத்தான்
பாங்கில்முன் வாழ்த்திருந்து
பருமல டிரிசியென்றில்

64

என்றுமே ஈசெட்டுள்ள
பேத்திழைமார்களைல்லாம்
பண்டுள்ள பெரும் ஹராத்தில்
பாதிபிற பாதியாரும்
அன்றுமுன் னறிந்தாணில்லை
அறிந்திட ஹராமதென்று
வின்றிடத்தவர்க்கு முன்று
மிவள்கட னுவிவொன்றே

65

ஒன்றென பெரும் ஹராமும்
உரைப்பது பாதிதானும்
என்றுள்ள ஹராமதுக்குள்
பாதியில் பாதிதானும்
என்றிட குரானும் ஹன்ஸில்
விளம்பிய ஆரிபினில்
பண்டுள்ள விதமறிந்து
பாரினி லறிந்துசெய்யும்

66

6-வது

மக்கூரான ஸ்திரீயை அறிய

செய்திடா விதமிதான
செப்பிய. பெரும் ஹராமும்
வைய்கம் புரிந்து வாழும்
வகை பல சிறுஹராமும்
மெய்யதா உரைத்தீ ரின்னம்
மேதிமார் மக்ருஹ் பென்ன
துய்யவன் துதே சொல்லீர்
தொருத்திற குலுரைப்பார்

67

உரைத்திடு முலகராதா
உடனிலில் கலைகள் சோர்ந்தான்
பெருத்திடும் குடி களவு
பெருவய ரிடைபெருத்தான்
பருத்தவா பட்டும்பொய்யும்
பாலனை பதமை செய்யா
ளருத்திய ஆடைதன்னை
அவிழ்த்தவிழ் உதரினானே

68

உதரிய மொழியின்னானுள்
 ஒழுங்கில்லா உதாசனத்தாள்
 பதரிய மெடுஞ்சொல் மற்ற
 பபங்கர மனதிலில்லான்
 அதிரடி கடையுடையா
 அடுத்த வீட்டகலச்சென்றாள்
 பதிரூகம் தாழ்ந்த மின்னாள்
 பகலிரா உங்கிலுள்ளே

69

உரங்கிய பதமையற்ற
 ஒருமதி தயவுமில்லா
 ளிரங்கிய களரிசென்று
 எதுச்செட்டு கூரினானும்
 திறங்கொள்ளும் கடைக்கண் பார்வை
 திவெரிக் திடும் விழியாள்
 காங்கில்லாக் கழுத்துங் கண்ணும்
 கண்டிடும் உறுப்பில் விண்ணம்

70

விண்ணமாம் பாவையாரும்
 வேந்தனாக் குயர்து சொல்லில்
 பன்னிய விருபதமும்
 படம் விரித்துடித்தகாலாள்
 எண்ணிய புருஷர் முன்னே
 ஏந்தினே அசனமுண்டாள்
 இன்னம் தெண்டனைக்கிசையா
 ஏந்தினே மார்கள்தாமே

71

தனியியிர் சிவந்த செண்ணி
 தனங்கருத் தரியாதண்ணி
 இனிஇவள் வந்தனத்தைக்காட்டி
 வெடிசிரிப் புரைக்கும்பேரும்
 குணித்திவள் உடல் குதுங்க
 குதித்திடும் கடைவிண்ணானும்
 மாணியம் நுருவரிய
 அதுக்கு முன் வெடுத்தபேரும்

72

பேருரை நாமமென்ற
பெருங்குளிமா உசையான்
வாரிலேக்குழந்தையான
வல்லிமா நுவலியில்லான்
கூறிய தின்வழியின்
குன்னெரி அறியாளான
காரியர் நாலுபத்து
காளிலத்ததிகம் காலே

73

ஆகிய ஆரேழு செண்டு
அம்மைமார் மக்களுகும்
பதிதனில் குலமுபந்தான்
பாங்கனக்குலயமில்லை
விதிதனி விவர்கள் தன்னால்
விளைந்திடும் லயினத்தென்று
துதிசெய்யும் உலகோ ரிவ்வார்
தோகையை அறிவவேணும்

74

அறிந்திருந்தெடுத்த பேர்கள்
அசாசினின் கட்டமாகும்
அறியுமுன் செடுத்துப்பின்னே
அறிந்து பார்த்திருப்பானில்
மருவிய குழலினளும்
வருத்தவும் வளாந்தானில்லை
அறிந்திடத் தெரியச்சொல்லி
அடிப்பது தூந்தானாலே

75

தூலக் கிணைந்தில்லாத
தூண்ணிடை மார் முக்காலும்.
தோவடி கணைந்தில்லாநீ
தூலைப்பது அவள்கடனில்
காலது குரைத்து முக்கால்
காரியர்க்கேய்ந்து தள்ள
மேலவன் வேதமோதி
இளை திராருஞ்சொன்னார்

76

சொல்லுவார் குரானில் பின்னே
 சோதித்தால் தெரியுமின்னம்
 எல்லையி லுலமா வெல்லாம்
 எடுத்தனர் தக்காயிக்குன்ற
 வல்லமை பெருங்கிதாபில்
 வரைந்தனர் அறித்துபாரும்
 கல்வார் பெரியோசெல்லாம்
 நடக்கவும் அறிவச்சொன்னேன்

77

7-வது

ஹவாலான வந்தியை அறியும் வகை

சொன்னது உண்மைபென்று
 சோதிதன் மாமரான
 மன்னவரும் செழுந்து
 மலாடி வணங்கிப்போற்றி
 இன்னவார் ஹராம்மக்கடும்
 எங்களுக்கறியலாச்சு
 எண்ணிய ஹலால் தான்
 ஏத்தினேமர்கனாரோ

78

ஆசன உமருகேட்க
 அஹம்மதா ஈருளிச்செய்தார்
 பாரொல்லாம் படைத்தோன் தீனை
 படித்திரும் பங்கியாக
 காரிகை கருங்கொடிபோல
 கண்முனித்தூங்கும்போல
 ஸாரியர் தலையுதாழ்த்த
 ஸானிஸ்பார்வைவாரமே

79

பாரினி லவனோப்பெற்ற
 பாக்ஷெர் வயிற்றினோரும்
 ஷரீனில் பாலர் கால்வர்
 உடப்பிறந் திருக்கும்பேரா
 பேரினினிருவர் காமம்
 பேதக புணக்கமில்லா
 வாரினில் குலமுயர்ந்தவர்கள்
 பெற்றிடவும்வேணும்

. 80

வேண்டிய மானமுள்ளான்
 வெக்கமும் ஈமானுள்ளான்
 காண்டிதன் பருவமீர்
 கன்னிதா னினார்தமாதா
 தோன்றிய வாய்மொழியும்
 துலங்குமக்கனத்தாக
 தூண்டிய அறிவு சொல்லும்
 தோகை மத்திரி மதியான்

~ 81

மதிமுகம் அசம்பை ரூபம்
 வளமுடி கருங்குழைர்
 கிதியிது ஈராறுள்ள
 கிதித்துள்ள மங்கையாளைப்
 பதிதனில் மணமிணக்க
 படைத்தவன் ஹலாலாமென்றான்
 துதிசெய்யு மறியோர்க்கெல்லாம்
 தோகையின் வளமைதானே

182

வழமையும் கிதங்கெளல்லாம்
 வரைந்தனர் லெக்குவா வெண்ணும்
 பழமையென்றொரு கிதாபை
 பாரும் நீர்சரியதாக
 எழுமையும் பெருமை மற்ற
 ஏந்திழை வளமையெல்லாம்
 ஒழுக்கெல்லா மறியவென்று
 உவகுநா உரைத்தவானே

83

8-வது

ஸ்திரி ஜாதிகள் 40-க்கு ஹலாலாம்.

வாரிசு ருதுரைக்க

வாழ்த்தியே உமருகர்த்தா
கூறிய குழனியார்கள்

கொண்டவன் தனையகன்று
தேரியே யிருந்துவாழத்
தினெறி நீதம் தன்னில்
பாரி இத்தனைபேர்க்கென்று
நானிசுதுகையுமாகும்

84

சூருமென் றுமருகேட்க

அஹம்மத ஈருனிச்செய்தார்
பாவையர் வாழ்த்திருந்து

பாரினில் புருஷன் மாண்ட
தோகையர் கவர்க்கமீதில்
தொடுப்பனர் தனக்கேயாகும்
மாகையின் வாழ்தால் அந்த
மருபையில் இணங்கிடாரே

85

இணங்கிவாழ்த் திருக்கும்நாளில்

ஏந்திவை தலாக்கு பெற்றால்
குணங்கியே இறந்தால்த

கோதைமா ருகிரத்தில்
கணங்கொள்ளும் கண்ணியில்லா
காளைமார் இறந்தார்க்காகும்
சனந்திதை வாழ்த்தாலங்கில்
சுருவான் தெனியாமே

86

தேவிய புருஷர் மாண்டால்
 தேன்மொழி தலாக்குமென்றால்
 பூவிய குலகில்லாழக
 புருஷரும் காண்ணஞ்சாகும்
 மேவிய விதமெதென்றா
 விதுக்குமுன் கபியாக்கபு
 தாவியே மிசிரிலாள்
 தீனபிதை வருத்தபோது

87

போதவு மொழியிலங்கும்
 பொற்கொடி கையுதாரே
 மாதவய மதுரிபாழும்
 மன்னவ னீர்தபின்பு
 காதலன் மிசிரிலாளும்
 காபநக்கரசன் கொண்ட
 பேதைபை இணங்கிடாமல்
 பிரபல னிறந்துபோனான்

88

போனபின் னிறைகபியே
 பூவையப்பொ ருந்தாயென்ன
 காணியே கபிசுருப்பு
 காயனைத் தொழுதிருந்து
 ஆணிய ரொனக்கு மூப்பு
 அரகிடம் வாழ்ந்திருந்தார்
 பூணிய வகைக்குமென்னப்
 பொருளென கேட்கும்போது

89

கேட்டவர்க் கிறையோன் சொல்வான்
 கினிமொழி தொழுதுநோம்பு
 காட்டமு மிறையகாடி
 காற்பது காளுமட்டும்
 விட்டதை பொதுர்பில் இத்தா
 இவர்களு மிருக்கவென்றான்
 தேட்டமு கபிஇணங்க
 தேன்மொழி இருந்தவாதே

90

இருத்தவர் இறையை நாடி.

இரமெல்லாம் வணங்கிடாமல்

பொருத்தவும் பிதன்மேலே

பிரியமா பிரித்ததாலே

சிதூத்தவர் துயிலும்போது

சேரவும் பிணைக்கண்டார்

தெரிந்தவர் விதித்துப்பார்த்து

தென்மொழி முழுகினோ

91

முழுகிய தொழுதிருத்தார்

மோகமும் பிணை ஏடி

எழுதிய கெடுவதாக

எண்ணஞ்ஞ நாளுந்தானே

தழுவிய பிபிருக்க

தையலார் கண்டதாலே

தொழுதவர் விடிந்துவித்தம்

பொற்கொடி முழுகினோ

92

நாரியர் கெடுவதான

நாற்பது நாளுஞ்சென்று

விரிய பிக்குமித்த

விரும்பிய மடலான் தன்னை

கூறிய மணமுடிக்க

கொத்தவ னுனையமாடி

ஆரிய உலகமைத்த

ஆதியுமவர்க்குச்சொன்னான்

93

சொன்னவர் பிபியே இந்த

சொந்த இம்மடத்தையே

யெண்டின்னவாறுமை

இணங்கி பிரிந்ததும் எண்ணஞ்சாரும்

நன்னில உலகமாதா

நாற்பதுபேரிணங்க

முன்னமே லெங்கில் செய்தேன்

யென்றான் இறையோன்றானே

94

தானிந்த கபியே அந்த
 தையலரிணங்கக்கண்டு
 காணவுந் காணுக்குநான்
 பொற்கொடி முதுமை போலி
 ஏனிய ஈசொட்டாண்டி
 விலங்கிய அழகதாக
 தோனிய கபிக்குமந்த
 தோகையை மணமுடித்தார்

95

தானிந்த விதத்தை யல்லால்
 தையலர் காசும்பீவி
 பாணிலம் புகழும்பீவி
 பாத்துமனகாச்சியாரும்
 காணிப்பொன் தங்கத்தா
 லாதிதன் திருக்கையாலே
 ஆனிய பணிசமமத்து
 உலகினிலவர்க்கு மீந்தான்

96

சுந்திமம் பணியதன்னை
 ஏந்தலுமெடுத்தணிந்து
 வாழ்த்தவ ரிருக்கும்நாளில்
 அதுதெரிந் திடத்தில்விழ
 தாவந்த தவர்களுதேட
 அனைகநா வகப்படாமல்
 ஏந்து மீன்வயிற்றி
 விருந்தவ ரெடுத்தனைந்தார்

97

அனைந்தவ ரிருக்குநாளில்
 ஆதியில் ஜிபுரில்வந்து
 மணந்திரள் குமுலார் விட்ட
 மணியைப்பின் னணிந்ததாலே
 உணந்த ரும்மத்தோர்த்து
 உலகினி லெண்ணஞ்சாள
 தினாக வெருத்திருந்தீர்
 அதனை இறை இறக்கச்சொன்னான்

98

செல்லிய கிண்ணோப்போக
 சோதித்துப்பார்க்கும்போது
 வல்லியர் காஜிம்சின்
 கண்ணத்த ரிருக்கக்கண்டேன்
 எல்லையி லாமதும்மத்தோர்
 வந்திழை எண்ணஞ்சாழா
 வல்லவன் ஐபுரில் சொன்ன
 என் வசனமு மவர்க்குரைத்தேன்

99

உரைத்திடும் மொழியைக்கேட்டு
 உடையவன் தனைநினைத்த
 கரைத்தவ ருருகியெங்கி
 கத்தனைத்தொழுதுமுதார்
 கிரைத்தவ ரழுதிட்டாலும்
 இறையுரைக் கிருவார்க்குண்டோர்
 திரத்திடும் வழியாமென்று
 தினவர்க்கிடை வருத்தான்

100

வருத்தவ னிறையோன் சொன்ன
 அதின்படி வங்கிமரி
 தொகுத்தவன் குபிரை சர்க்கன்
 துலைத்தவன் நீனிலாக
 மிகுத்தவர் படைமில்மாழும்
 இருபத்தை யாரசிம்மபர்
 மருத்தவர் தனையடக்கி
 மக்கமா னாகிலாகேளும்

101

மக்கமா குகில்வாழும்
 மாதருக்கா னாமா
 ஹக்கா னவன்படிக்கு
 கன்னிய சமுதக்கண்டேன்
 ஒக்கவே நகரமெல்லாம்
 ஒருமிக்க அழகும்போது
 தக்கவன் ஒலியும் கொண்டு
 தலத்தினில் ஐபுரில்வந்தார்

102

வந்தவ ரிதையோன் சொன்னான்
வாழ்த்தவர் புருஷர்க்காக
நெடந்தவர் அழுவொண்ணுது
நுண்ணிடை மார்களின்னம்.
எத்தவா சவாரி வென்று
இதுக்கிதை உபயமானான்
அத்திரத்திமையோர் சொன்ன
சனைவரு மறியவென்று

103

அறிந்திடும் விதங்களெல்லாம்
ஆலமில் லருவாகென்றும்
பொருத்திய காமமுன்ன
புஸ்தகத்தொரு தொட்டில்
வகைத்தன ருலமாவெல்லாம்
வையகமறியவென்று
தெரிந்தவ சரியவள்ளல்
திருநெறி நீதர்சொன்னார்

104

9-வது

இவ்வித புருஷஸ்திரிகளுக்கு
ஹராமாகும்.

சொன்னது கடியெழுண்மை
சுகம்பெரும் உலகமாத
ரின்றுவாழ்த் திருப்பதென்றாலே
தைபல ரிணங்கத்தக்க
மன்னவா வர்களின்ன
மங்கையர்க்கோருரு
கன்னியர் தவின் ஹறுமும்
கடுமக்கர் ஹலாஸதாரு

105

ஆனென உமருகேட்க
 அஹமத ருனிச்செய்தார்
 பாரினி லவனைப்பெற்றோன்
 பாட்டனும் பாஸன் ரானும்
 வாரினில் சகோதரங்க
 ளவ்வறிற்றுதித்த பாஸர்
 சீருடன் தரையப்பெற்றோன்
 செம்மல நீன்றகாளை

106

காணையர் புருஷன் மக்கள்
 காவலன் புருஷன் தகப்பன்
 மீளவும் தாயைக்கொன்ற
 வன்வயிற்றுதித்த பாஸன்
 பாணையர் செலுதகப்பன்
 பன்னிரெண்டுபேர்களுமாம்
 ஆனென ரிணங்கொண்ணாது
 அவர்களை விவக்கவேணும்

107

விலகுத ஸநித்திடாமன்
 விருப்பியை மணமுடித்தா
 லுலகினி லவருக்கெல்லா
 முரைத்திடுக்தெண்டங்கேளிர்
 வில்லிய தலாக்குமில்லை
 யவர்க்கொரு மகருமில்லை
 கலகலரி லவர்க்கு றாறு
 கத்தடி விதிக்கலாமே

108

அடித்தவ ரோழுகாத
 மகத்திப்பின் னுலுமாதம்
 விடித்திடும் பதிலில் மீழ
 யிவர்களும் வருகலாரும்
 தோருத்தவர் ஹானி ஹத்திபு
 தோழுதவர் தெளபாச்செய்து
 கொடுப்பதுக் கெழியோர்க்கையல்
 கொத்தவன் பரத்தைச்சேர்த்து

109

தேத்திடு மவர்கன்க்கெல்லாஞ்
 செய்யும் சோம்பருவதுண்டு.
 ஆளத்தா மில்லாணாக
 லாறுநீராம் பவனுக்குண்டும்
 தேத்திஞ்செய்ய வாழ்ந்து
 தோன்றிய புதல்வர்க்கெல்லாம்
 தேத்திபு மினந்துகாபர்
 நிலையென நிறுத்தவாகும்

110

நிருத்திய மிகவுடைய
 நேரினை புருஷரீன்ற
 வரத்தினில் மதனையெல்லாம்
 பாவுக்காய் தாகுமட்டும்
 சருத்தினில் தீனுமில்லை
 சாரயத்து மதுக்குமில்லை
 உவரத்திடும் குபிராமென்று
 உலகவாரிய வேண்டும்

111

10-வது

இவ்வித புருஷன் ஹராத்துக்குச்

சமதையாகும்.

வேணுமில் விதத்தையல்லால்
 விரும்பிய மாதைமார்கன்
 பூணிய புருஷன் தன்னை
 பெற்றவனுட்பிறந்தான்
 யேழையில் பாலனைத்தி
 யெடுத்தவன் தனைவளத்தான்
 காணிய முலைகொடுத்த
 காரியர் புருஷனாகும்

112

நாரியர் ஒருமுனைப்பால்
 தானிலத்துண்டகரனை
 விரியனவளடுமை
 விடுகொடுத்தவளத்தடுமை
 தேரிய களவுசெய்து
 திருக்கர மறுபட்டானு
 மீதிய கூன் குலைக
 ளெவரையஞ் செய்தபேரும்

113

பேரிதை நாமயித்த
 பெருங்குரு ஒஸ்தாதந்த
 ஊரீனி லாண்மல்குடை
 ஒன்றொடி அறித்திருந்தால்
 கூறிய பெருநோயோடுங்
 குறித்திடும் வகையோராம்
 வாரிவை மணமுடித்தா
 லவர்களுஞ் சிறுஹாரமாம்

114

சரிய சிறுஹாரத்தை
 சேர்த்தவர் மணமுடித்தால்
 வாசடி எழுபத்தைத்தா
 லவர்க்குமெண்ணஞ்சுநோம்பு
 கூறிய தலாக்குமில்லை
 கோதயர் மகருமில்லை
 தேரிய விதங்கள் செய்ய
 தின்வர்க்கேதே தெண்டம்

115

தென்டமுமிருபத்தைத்தா
 திரவே யடிக்கவேண்டும்
 மன்றவ நோம்புமேழு
 ஆதியினம்பாத்தால் வைத்து
 மண்டலப்பிழைகள் செய்த
 மங்கையர் காணாயின்ற
 கண்டது மிகுந்ததெல்லாம்
 ஹோமுமுன்னுரைத்ததாமே

116

11-வது

இவ்விதப்புருஷர் மக்கூராகயிருக்கும்.

உரைத்திடும் விதத்தையல்லா
 ஸொன்றொடி மஃகனக்காரும்
 பெருத்திடும் வயறுணமை
 பினங்கிய வலிமுடமும்
 நிறத்திய வெறியினோடு
 நிலந்தெரியாக்குருடு
 சருத்தினின் சாகறியான்
 சாந்துமுதாசனத்தான் 117

உதாசனம் படரும் பொய்யும்
 உடலினில் பின்னமேதும்
 யேதாகிலும் வெரியைச்சேர்த்
 திருத்ததை பருத்தினாலும்
 அதாவது பன்னிரெண்டுள்ள
 ளாளனும்மக் கூறாகும்
 நிறானமு பறித்துபார்த்து
 நேரினை பொருந்தவேண்டும் 118

பொருத்திடா விதமறியாப்
 பூவையர் பொருத்தினோர்க்கு
 வருத்திய தெண்டமிஸ்தை
 பவர்களை விலகராடி
 ஸறித்தவன் விலகொண்ணாது
 ஆழனை யறிபாளாகில்
 தெரிந்தபின் விலக்கச்சொல்லித்
 தினைறி நீதர்சொன்னார் 119

12-வது

இவ்விதபுருஷர்கள் கலாலாகும்.

சொல்லிய மடவார்க்கின்னஞ்
சுகம்பெற வாழும்பேர்கள்
நல்லையில் குலத்திலுள்ள
யேந்தளி ளிளவரசாய்
வல்லியர் தனக்கு மூப்பு
யவனஞ்ச வயசுள்ளோனாய்
நல்லவ ரீன்றபாலர்
நாரியர் முரையுள்ளோனாய்

120

நானில மமைத்தோன்றினே
நடபடி யறிந்துள்ளோனாய்
ஊணிய வணக்கஞ்செய்ய
உகத்தவ னிருப்பானாகில்
பூணிய உடலில் பின்னம்
பொருத்திடா திருப்பானாகில்
நாணமு முடல் நிறைத்து
நாரியர் வேசை நாடான்

121

நாட்டமும் தேட்டமெல்லாம்
நபிராகூல் ஷாஹை
விட்டிமை பெருமைகோபம்
வெடிசிரிப்புறைத்திடாமல்
கூட்டிய காரிகூத்து
கொளுக்ககோப்பார்த்திடாமல்
நாடிய பெரியோர்க்கெல்லாம்
நமைத்தவன் வணங்கவேண்டும்

122

வேண்டிய மதுவெறிகள்
 விரும்பியே யருத்திடாமல்
 தோண்டிய ஹாங்கண்டாணும்
 தென்பாவை னுவுரைப்பானாகில்
 ஆண்டவன் கருமஞ்செய்ய
 மானையு மனதள்ளோனாய்
 மாண்டவன் தனைபடக்கி
 யவர்க்குறை வேதமீவான்

123

சந்தவன் களரிதன்வரில்
 பேதொரு சவாலும் வேண்டான்
 சேர்த்தவர் கெடுமை கேளான்
 கிலமொழி இவனுரைப்பான்
 போர்தவன் காழுடலும்
 பிரயாசமுமதிசுமாக
 வாழ்த்திடு மங்கையார்க்கு
 அவர்களும் கலாலதாமே

124

கலால் கிதமறிந்து அந்தக்
 காரிகை யினங்கவேண்டும்
 பலாபல னறித்துயர்க்த
 பாங்கனுமிணங்கவேண்டும்
 நிலாமுகத் தாம்பைக்காளர்
 நிலத்தினில் மணமுடிக்க
 உலாகிய பொருத்தஞ்செய்ய
 உடையவ னுரைத்தானென்றார்

125

உரைத்திடுங் குழலாளந்த
 பொழுங்கனேத் தெளித்தெடுக்க
 பெருத்திடுங் ஹாமெழிதரய்
 பேசிய ஹாமக்கருக்
 கரைப்பெருங் ஹலாலமித்தக்
 கருமங்கள் நால்வதையும்
 நிசம்பிய குரானுங்கஞ்சில்
 னுக்குமாவினில் வரைத்தவாரே

126

13-வது

இவ்விதமா நிஹஹாகுசெய்யவேணும்

வாரிஹ குலுரைக்க
 வாழ்த்தியே உமருகத்தா
 கூரிய கிஷுளமெர்ஸாம்
 குதாவிரகுலே மெய்தான்
 ஆறிய ஶான்க்கென்ற
 குமணமுடிக்கும் வாகும்
 கூறுமென்றுரைக்க வள்ளல்
 கோதரருரைத்த சீசே

127

சீசெல்லாம் பொருத்து மக்கை
 பவர்மண முடிக்கும்பேர்கள்
 பாரினிவகிப்பெற்ற
 பாங்கியர் பாங்குகோடுங்
 கூரிய குழலினுழும்
 கோர்வைபொன் றெருமனதாய்த்
 தேரியே யிருவசொன்றாய்த்
 தெனியது அருமையாக

128

அருமையிலின்று னீன்ற
 ஆண்டலை யாரனார்க்கு
 மருமைக்கு முகையமாளேன்
 மஹர்மரு சாட்சி செண்டு
 முருமையா யவள்தன் வாக்கா
 ஸொருதா மிருகால் முக்கால்
 பொருமையா யவளுரைக்கப்
 பொருத்தமும் பொருத்துத்தானே

129

பொருந்திய விதத்தைப்போல
 பூவையர்க் குடையபேர்கள்
 திர்த்தணி வின்னானீன்ற
 தேட்டிய வின்னானுக்கு
 வரைந்தும் குளவின்னானே
 வாக்குட னீந்தே முக்கால்
 பார்த்திரு சாட்சியோடு
 பாக்கின் விடையொருந்த

130

பொருந்திய மடவான்பேரும்
 புவிதணி வீன்றோன்பேரும்
 தெரிந்திட யின்னானீன்ற
 தேன்மொழி யின்னானீன்ற
 வருத்தியே மனமிணங்கி
 யவள்க்கிது மகசென்றோடு
 அறிந்திரு சாட்சியோடு
 மவருமுக்கா லுஞ்சொல்வார்

131

சொல்லிய மூவர்வாக்குஞ்
 சொதித்து சாட்சியானோர்
 நல்லதென் னுரைத்தபோது
 நகரினுக் கதிபன்ஹாசி
 வல்ல உத்தரஞ்சொல்ல
 வதின்படி கத்திபானோர்
 எல்லையி லிறையினும்
 மெய்தேதாதிமும் வேதத்தானே

132

வேதமே இறையினும்
 விதிமுறை வணையுமோதி
 ஆதியி னுமமுன்னே
 அஹமதர் பேருமோதி
 ஆதம்பின் நபிகளான
 அம்பியா பேருமோதி
 சொதின் கலிமா ஆயின்
 சொல்லிட முடியுத்தானே

133

தானொரு குலத்தில் மங்கை
தாபரத்திலையாகில்
தானவர்க்கதிருமாரும்
தாய்தமர் தன்னையின்தோர்
தானது மிலையாகில்
தாதம ருட்பிறந்தோர்
ஆனது மிலையாகி
லவனினம் பூணவேண்டும்

134

பூணிய குலமிருக்க
பொருப்பில்லை வளர்த்தபேர்கள்
ஆணிய மணமுடிக்க
அவர்கன்பேர் கருமெதன்றும்
வேண்டுமென் றினங்கனில்லால்
வேண்டியே வளர்த்தபேர்கள்
ஆனவள் குடையராகு
மவளன்னை தந்தையாரும்

135

ஆகுமீவ் விதங்கனில்லா
தவமுடை யோர்களிய
தாதவு மினங்கனில்லா
தன்கருந் தறியவென்னும்
தோகைய ருகையமாகித்
தூலங்கவே பவருரைக்கப்
பாவையை மணமுடிக்கப்
பாசவ ரறியும்வாரே

136

பாரினில் வளமனதும்
வாக்கது முகையமாகி
ஊரினில் கத்திபன
ஹாசிக்ருரைத்தவமுகையவாக்கால்
கீரென்னை வங்கிலாக
கிரைவேற்று மென்றேயொருவர்
பேரினி லவருஞ்சாட்டப்
பெரிபவன் சொன்னதாமே

137

சொல்லிய மாதாரும்
 சொந்தையா புருஷாரும்
 யெல்லையி லவரையின்தேரு
 யெவரென்னு னுமயில்லை
 வல்லவ ரடுமையாமும்
 வளர்த்தவர் பேர்ஹாராமம்
 வல்லவர் குயிரின்து
 நாடிநீ னுண்பேரும்

138

பேருமுன் ருபிரகாமத்தைப்
 பிரிக்கவும் பெரியோன் சொன்னான்
 வாரினில் தின்னினங்கும்
 மவர்க்கொரு னுமம்வைத்து
 ஆசவர் தனையுடீன்ற
 ஆதமா மகனேயென்றும்
 பேரிவை னுமஞ்சொல்லப்
 பேதைவர் தனக்குமாகும்

139

ஆகிய குலத்திலாரும்
 ஆண்டினதா புரங்களத்தோர்
 வாகுடன் வளர்த்தார் காமம்
 வைத்ததை மணமுடித்தால்
 தேனாகைய்ஹொமதாரும்
 தொடுவதுக்கடிதூர்தெண்ட
 மாகவு மருத்துச்செய்ய
 மறைபிரக்கிய பெரியோன் சொன்னான்

140

பெரியவ னிறையோன் சொன்னான்
 பேதையர் புருஷனுக்கு
 வருவிய மணமுடிக்க
 வகறுக்கென்றோர் வழியைச்சொன்னான்
 அரியசொல் லெழுத்துமஞ்சு
 அதன்பய னறித்தபேர்கள்
 பரிவுடன் மணமுடிக்க
 பருவென வுரைத்தான் வல்லோன்

141

வல்லவ னுரைத்தவேதம்
 வாக்கினால் வகராக்கென்று
 சொல்லிய பெழுத்தஞ்சுந்
 சேர்த்ததால் வாவுஞ் சீழும்
 எல்லையில் நே அலிபும்
 பிபம்பிய ஹாவதஞ்சுந்
 தொல்லபொன் றணுகான் சொன்னான்
 தொகுத்ததின் பொருளின்வாரோ

142

வாவென்னும் வரைந்தெழுத்து
 ஒக்கிலது வொலியுமாருந்
 சாவென்ற பெழுத்தை ரெண்டு
 சாட்சியென்றுரைக்கலாகும்
 ராவென்ற பெழுத்தே ராளி
 ராசியா யவன்பொருத்தி
 சுவென்ற பெழுத்துநூபும்
 வளுக்குடைய வாரியவேணும்

143

சுன்றின் காபதாக
 இருப்பது கவுலத்தாகி
 பார்த்திபம் வழக்குண்டான
 பருசமும் கொடுக்ககாடி
 சாந்தக மொருமனதாய்
 சம்மதித்தவனைவேண்ட
 ஆய்ந்திதைப்பருலாயஞ்சும்
 அநுமம்மத ருரைத்தாரன்றே

144

உரைக்கும்வாறுஹமா வெல்லாம்
 ஒதினார் கஞ்சில்ப்பாதி
 சிறக்கும் வார் சரணினில்
 யின்சா னென்று சாற்றின ரொருகிதாயில்
 நிற்கும் வாசகந் தீண்டவாறியவும்
 பலகலை முறைபையும்தெளிவாம்
 மறக்கொண்ணு வகையாம் மீதில்
 மகிழ்ந்திதை யிதைவகுத்தனனே

145

14-வது

நிக்காகுடைய பருலுண்டான

வகை அறியவும்.

வகுத்தவ னாதத்தன்னை
 வகுத்தவ னிருக்கும் நாளில்
 தொகுத்தவ ரிடமிலாவில்
 தோன்றிய சிலத்தியொன்றில்
 மகுத்துவ உலகமாதா
 மங்கையென்றுருப்பிற்று
 திருநெண் ரெழிலிலங்கும்
 திருவிழிக் கெதிரே வந்தார் 146

வந்திருபேரே திருவர்களும்
 முகத்தை நோக்கி
 முந்தவா யுரைத்திடாமல்
 முகத்தைப்பார்த் திருக்கும்நாளில்
 இந்தவா ரமைத்தவல்லோ
 னிருவரைத்திருக்கண் பார்க்க
 புத்திய் விமக்கமாகி
 பொங்கும் வெங்காமத்தாசை 147

ஆசையா லீவர்கண் மீறி
 யடக்கொண்ணு திருக்கும் நாளில்
 நேசகர் தனைப்பாரென்று
 நினைத்தனர் நேரினாயும்
 தேசியாளைப்பாரென்று
 திரத்துடனிருக்க வாதம்
 மாகையி லீவர்கள்பார்த்து
 அனந்தமாண்டிருத்ததன்றே 148

இருக்கும்பேர தெருளாளாதம்
 யேத்தினே முதத்தை கோக்கி
 பொருங்கொண்ணு மோகம் பூண்ட
 பொருத்துமென் றுரைக்க யித்த
 சிறக்கும்வா ருலகமத்தேதான்
 செப்புவான் மார்க்கமெல்லாம்
 மங்கொணு கருத்தினுள்
 மன்னவன் சாக்ஷியென்றான்

149

சாட்சிகைவத் திமையோர் நால்வரு
 மத்ததனவரும் வாருமென்றழைத்துப்
 பேச்சொன்று முரையா திருத்தவராதம்
 பெரிதுரை பேசினர் முதவுங்
 சாட்சியென் றுலகுள்ள கன்னியர்க்கரச
 ராக காணையாவரை னவத்தான்
 சூட்சியி லமைப்பேன் சுருதியென்கடுயே
 சொல்மரை மேலெனத் துலங்க

150

துலங்கிய வாழோர் நால்வரும் வாருமென்
 றுய்யவ னுரைத்திடும் பரிமான்
 இலங்கிய தரம்பை யேத்திழை கவ்வா
 யென்பவராதமே கோக்கி
 கலங்கிய நினைவைத் திடங்கொள்ள
 நிருத்திகளிப்பொடுங்காதவித்தாகத்தார்
 இணங்கு முன்னிரங்கி யவர்களைமணமுடித்
 திடமென் னுரைத்தன னிறையோன்

151

இறையவ னகரிக் கதிபணுஹாலியே
 னுரைத்திடும் பரிமான்
 முரைப்படி சிபுரியி னிரங்கி மீக்காயில்
 முதலவன் வாதனும் வர்ணன்,
 சிறப்புட னிவர்கள் சிந்தையில் பொருத்தமுஞ்
 சீரையு மறித்திடும்போது
 ஓரப்பினி லாத முககமென் றுரைத்தார்
 சொன்றடி றுரைத்தியேபோ

152

கபிகளி லொருவராஜோர்
 கமக்கெல்லாம் பிதாவதாஜோர்
 கவிதளில் விளங்கும் செம்பொன்
 கைவசம் கனதியில்லால்
 புனிதளில் விளங்காதத்தங்கம்
 பொருளிறை யவர்க்குமீத்தான்
 மவ்வித மகர்கொடுத்து
 வாழ்த்தனா மக்கமா நகரில்

168

மக்கமா நகரில் வள்ளல்
 முகம்மத ரிராஜுல்லா
 பக்கவி லீன்ற கண்ணி
 பாத்திமா வெனுமயிலைக்
 ஒறக்கனவன் புதல்வன்
 காணையராதனக்கு
 மிக்கவே மனமுடிக்க
 இறையவ னுகையமாகி

169

ஆகிய உலகமாதர்க்
 களைத்தும்மண்டாட்டத்தினில்
 ஏகனு மசரொழுதி
 பெகையவர் சாட்சி வைத்து
 தாகியே வுலகரிய
 தன்கையா லொப்பம் வைத்து
 தோடியன் கொடுத்தநா
 லுடன்கையில் கொடுக்கவேண்டும்

170

வேண்டுமன் றிறைகொடுக்க
 வேண்டிய உலகமாதா
 பூனிய பெழுத்தையெல்லாம்
 முடனிர வேத்தபென்ன
 காணியே உமதும்மத்தோர்
 காரியர் பிழைகளெல்லாம்
 தோண்டி வரியோகாணே
 தோகைய மீழுமென்றான்

171

ஆயி விதத்தைப்போல்

ஆழை அசைமுன்னத்

தேவியர் புருஷர் தம்மை

தினத்தினம் பணிவதல்லாள்

தாவினா பலநிந்தானும்

கன்னிய எளர்தன்னை

கோபிய மொழியுறைக்க

கோதைவர் ஹாமியென்றார்

240

என்றுள்ள தேவிதன்னை

இணங்கியான் டிருக்கும்பேர்கள்

பண்டுள்ள பிழைகள் மற்ற

பல பல விதத்தைநாடி

என்றொடி மார்தன் தம்மை

உகையுள் மனது வையத்தான்

கொண்டபின் தேவியார்க்கு

கூறிடக் குகை மனமை

241

கூறிய விஷயங்கேட்டு

கோதைவர் புருஷனுர்க்குத்

தேவிய மனமுடிக்கத்

தேன்மொழி பொருத்திலுளார்க்கு

வேரினன மனமிணங்க

என்றவன் தனக்குரைத்து

ஆரிய கருமஞ்செய்ய

ஆண்டவ ஹரைத்ததாமே

242

உரைத்திடு முலையமாத

நர்மையு முலையமில்லாள்

பொருத்தனுத்தாாமற்றுப்

பூராகம் போன பூலையாக்

குறைத்திட வகையொன்றில்லை

கோதைவர் கொடியினுள்ளே

திருத்திய மனமிணங்கத்

தினெரி நீதந்தானே

243

பீர்முஹம்மது சாய்பு அவர்கள் பாடிய

தானித் விதத்தையல்லால்
 தையல் முதலிவேண்டி.
 மாணவ எகத்துள்ளான்
 மணவாளனை அடங்கியாண்ட-
 தேன்மொழி தனக்கு முக்கால்
 தேசகனாகக்கவல்வி
 ஆணிய கருமஞ்செய்ய
 உடையவன் சொன்னதாமே.

244

சொல்லிய விதத்தைக்கேட்டு
 சொந்தய ருகையமில்லார்
 வல்லியர் மொழியுமில்லை
 வாக்குமுன்றதிகுமில்லை
 எல்லையில் மணமிணங்கி
 பிடங்கனி விருந்துவாழ
 தொல்லிமுன் தோகைபக்கல்
 தொடுப்பெனத் தொடுக்கொண்ணுதே

245

தொகுத்தவ நிறைவிபூரணம் தன்னைத்
 தோகையர் விரும்பி காரா
 அடுக்குமு னவருட னணலிலும் வீழ்ந்தார்
 அடுத்தவ சனேகமு மாதனமீந்தார்
 படைத்திடு மிறையோன் பாவை
 சென்றொழைக்கப் பைங்கிளியார் மனம்பதரி
 அடுத்திடக் கூடாதென வுரைத்தன
 ரதுக்காதிக னவர்க்கென முடித்தான்

246

ஆகித னருள்படி அசம்பாயர் ஹத்திஷா
 அவர்முதல் கொடுத்தே காரிணியானார்
 காதியென் விழினைர் கண்டிடுமாதர்
 கலாவெனக் கறிந்தவர் கடுகி
 ஒதியே பெணக்குரைத்தன சனேகம்
 ஒன்றொடியார் மொழி ஒதுங்கி
 சோதிக னுரைத்தருள்படிநாது
 கருமடவரெனத்தெரகுத்தேன்

247

தொகுத்திடும் நால்மடவார் சரிகத்துத்
 தோகைய ரெண்ணஞ்சபேரும்
 வருப்புடனாதி தன்னுரைத்திடும்படியே
 வைத்ததுக்கிளங்கொடி பொருந்த
 பகைப்புட னிருக்க பராபர னருளால்
 பதியெனப் பலபுகழ்ப்பா
 உகப்புடனிருந்த ஓர்மையும்றிந்து
 உலகவர் நடந்திடு முகப்பே

248

உகப்புடந் தேவிமற்ற
 ஒன்றொடி சரிகத்தாரே
 நகைப்பினில் பிரிசத்தோடும்
 நானிலத் துகையத்தோடும்
 சிகப்பொடு கருப்பைச்சாட்டி
 சிப்பமும் பெரிதைச்சாட்டி
 வருப்புட னீன்றதாயா
 சவளைப்போ விருக்குதென்றால்

249

ஏன்றவ ஹதைத்தபோது
 யேர்திறை தாய்க்கிணையாம்
 அன்றவர் பாவந்தீர
 மென்கொண்டுருமை விட்டான்
 மண்டலத் தடுமை யில்லான்
 மன்னவனிறையே நாடி
 அன்றவ னிடைவிடாம
 லறுபது நேரென்புவைப்பான்

250

வைத்திடும் சரிகத்தாக
 வளைத்திடுந் தேவிமாரே
 பெற்றவன் மகளைப்போலே
 பேச்சொடு மிணையே சொன்னால்
 குத்தமில் மகளை யாகும்
 கொடும்பிழை தெளிபவென்றால்
 அத்தலமவனு மீவா
 னுடுமாதொட்டகங்கள்

251

ஒட்டகம் நடைபெருதல்
 கொன்றதுக் குகையமில்லான்
 நஷ்டமும் கொடுமை தீர
 நாற்பது நோம்புவைத்து
 எட்டுப்பேர்க் கெளியோர்க்கன்னம்
 யீந்தவன் தொழுது தெளபா
 திட்டமா யுரைப்பானுஞ்
 தீனவர் குலமதாமே

212

குலத்தினி லொருவனுனான்
 கோதையைப் பலவிதத்தால்
 தலத்தினி னுட்பித்த
 கைபலுக் கிணியெனொன்றான்
 நிலத்தவன் பிறப்பேயாரும்
 நானிலம் பிழைகள் தீர
 வலுத்தவன் தங்கம் செம்பொன்
 அணிந்திடு மாடை யிலான்

253

சவதுக்கிடம்பாடில்லா
 னிருபது நோம்புவைத்து
 பேகனைந்தொழுதிருந்து
 இருபது யிரவுமொன்றாய்
 வாகுடன் தெளபாச்செய்தா
 வைன்பிகழ பொருப்பெனென்று
 ஆகுயில் விதஞ்செய்யாமல்
 அரம்பையை யணுகொண்ணுதே

254

அணுகிய அரம்பைமாதே
 அனேகமும் விதந்தைச்சாட்டித்
 னுணிவுள்ள வுலகமீதில்த்
 தோகையி ராறுபேர்கள்
 பிணியுள்ள பெருந்திறுந்தை
 பேதையர்க்கிணியே சொன்னான்
 முனிவது தெனிய கோன்பு
 முடிப்பது முடிஞ்சாமே

255

30-வது

இவ்வித ஜாதியும் தள்ளிப்போடலாம்.

இல்லையென் றிரகூல்சொல்ல
இருபதம்மாம்போற்றி
மெல்லிய ரியர்கள் தானே
மின்னமும் பலதுமுண்டோ
சொல்லுமென் றிரகூல்தன்னை
தொழுதடி ஸணங்கி கேட்கத்
தொல்லையென் றணுகான் னாத்
தொகுத்தவ குரைத்ததாமே

342

நாரியர் கட்டமென்ற
நெல் சென்றும் விலக்குநிலை
ஊரின் சிறுவர்காண
ஞன்ஞெடி யனித்தபேரும்
ஆரிய ஆழர்தம்மை
யடுத்திடுமாம்பைமாதா
வாரிவை யாரிலொன்று
லவந்தனை விலக்கலாமே

343

வின்கெடும் மடவார்க்கிய
வேத்தனும் பருகந்தன்னில்
உலகினி லவருக்கென்று
யுரைப்பது பாடியாரும்
கல்கனி விண்ண முகம்
கா. வ. வ. னுலகினின்று
பல வ விதமுடைய
பாங்கியை வினக்கருள்

344

நாட்டமா நெறியின்றினின்
 நடபடி யறித்திலானே
 கூட்டவுழைமுன்னு
 கோதையற்கடிமு முண்டும்
 விட்டைவிட்ட கலவென்று
 விவள்கடன் பாதியாகும்
 தேட்டிய மலடிக்கேதே
 தெண்டமுமவளுக்கில்லை

345

தெண்டமாந் திருடினோர்க்கு
 திருக்கர் மருத்துச்சேர்க்க
 அன்றவன் தனைகிலக்க
 அவள்கட னுலிலொன்று
 கொண்டவன் தனைபடித்த
 கோதையைத் கொல்லவேண்டும்
 என்றிவள் தனைகிலக்க
 இவளுக்கு னுலிலொன்றே

346

ஒன்றொடிமாதை மார்கள்
 உதிசமாய் கஷ்டந்தனை
 கண்டிடிஸ் கிலக்கில்லானே
 கடிசடி நாற்பதாகும்
 அன்றவன் தனைகிலக்க
 பறைமக சவனுக்குண்டு
 கொண்டவ னிருக்கமக்கை
 குலஸ்திரி பனியொண்ணுதே

347

அளிந்திடும் மடவார்க்கென்று
 அடிப்பது னுராடியாக்
 தெளிந்திடப் பிழைகளெல்லாம்
 தெண்டமு வஞ்சகோம்பு
 குழந்திட அடல் முழுது
 குதாயென் தொழுதுகொண்டு
 எழுத்தவ னிறைபையாடி
 யென்பிழை பொருப்பாயென்றே

348

என்றவ ளெழுமுனத்தி
 கொடுத்திடும் துயிலும் வெள்ளை
 கொண்டுடொரு தங்கக்காக
 கோதும்பை யுடொட்டியொன்று
 மென்றொரு பச்சீர்க்கண்ணம்
 வீர்தொரு விதுகொடுத்து
 வண்டணி முழுவீனாரும்
 வாழ்வது பண்டுபொலே

349

பண்டுள்ள பாவந்தீர
 பாவைகள் செய்திலார்க்கு
 அன்றா ளவரை மககொடுத்
 தகத்தனைட் டகலவேண்டும்
 மண்டல மலைத்தேன்தூநர்
 முகம்மது பியுஞ்சொன்னார்
 சென்றாத இணங்கினோர்கண்
 செழுநா கழியுமாரே

350

31-வது

இவ்விதமுடைய ஸ்திரி தள்ளிப்
 பொருத்தினால் தள்ளலாம்.

வாரிளில் சணங்கினுடு
 மவன்குல முத்தந்திடும்
 ஆருமறிய மணம்பொருத்தி
 யவருவாழ்ச் திருப்பதில்லை
 தெரிய முடித்தவர்கள்
 தன்மொழி தெரித்தில்லாநூல்
 காரியர் குலமடக்கை
 களபொன் குலைத்தபொருள்

351

பேரிறை நாமஞ்சொல்லி
 பெரும்பொய்யி லாணைரிட்டு
 யாரினில் பொருமை பொய்யும்
 வலிலொரு படரும்பெரி
 ஆரவர் பொருநீரவைத்த
 அமானித மழித்திட்டாலும்
 மீரிய பெருநீனுண்ண
 மெத்தவும் கோபமுள்ளான் 352

உள்ளக பெருமைதானும்
 உதாசன மொழுங்கில்லாநும்
 கள்ளிய கணவன்வெக்கம்
 களரியி னினைத்தபேரும்
 லுள்ளிய விரியத்தான்
 தோனையும் வெடிப்பு காரில்
 தள்ளியும் புருஷன் நண்ண
 தகப்பனார் பாலொண்ணில் 353

என்றிந்த மூவாருள்ள
 பேர்திரை மார்க்கெல்லாம்
 கொண்டவர் விலக்காடி
 கொடைபை விலக்கலாகும்
 பண்டவ னறிந்திருந்தால்
 பருகடனென்று முக்கால்
 கொண்டபின் னறிந்தானால்
 கூறுமுக்காலில் பாதி 354

பாதரை விழிகள் சேரும்
 பதினெண்பேர் மடவார்தன்னில்
 வீதவன் குலத்துக்கென்றான்
 நீதக்குடித்தனங்கள் செய்வான்
 பேதமை பெருமை பெருந்
 தின்பேச்சொடு கோபமுள்ளான்
 மாணகல ரொழுங்கெல்லாமல்
 மாணங்கள் தெரியக்கூடில் 355

காட்டிய குணமாறுள்ள

காரிகை மாரைத்தள்ள

காட்டினில் முண்ணறித்திருந்தால்

நவக்காயவன் தனக்குழைக்கால்

கட்டிப்பின் னறிந்தா னாகில்

கருமுக்காலில் பாதி

ஆட்டிய சவுக்கடிகள்

லஞ்சடித்திணக்கலாமே

356

இணங்கிய மடவாரின்னம்

யிறுப்பிடங் களரியகண்டு

குணங்களில் விரியமும்

கோதையர் படரும்பொய்யும்

எனக்களை வெருத்திருப்பான்

இவன்மொழி உதாசனங்கள்

கனக்கொன்றா மாரிலொன்று

கண்டுமுன் னிருப்பானாகில்

357

கண்டுமுன் னிருந்தாலந்த

காரிகை மஹாபாதி

கொண்டபின் கண்டால் பாதி

தனக்குழைக் காலதாரும்

வண்டியை யிணங்கத்தெண்ட

மடிப்பது நாற்பதாரும்

கெண்டையின் விழியாளந்தக்

கெதியினில் வாழலாமே

358

வாழ்த்திடுங் குலத்தான் பொய்யான்

வல்லவன் பேரைக்கனி

ஆயித்தவ ளாணியிட்டு

யமாளிகை மழித்திட்டாலும்

காத்திகள் புருஷன் வெக்கம்

களரிலில் தூத்தினாளும்

பாத்தியா புருஷர்கம்மை

பாலனார் பிதாக்கொன்றாலும்

359

என்றிந்த விதங்கள் நாலும்
 இவனேமுன் னறிந்தானாகில்
 அன்றவன் பொருத்தத்தன்னில்
 அசையதில் முக்காலாண்டு
 பண்டுமுன் னறித்தெல்லார்க்குப்
 பாதியில் பாதியாகும்
 ஒன்றொடி தனையினங்க
 உரைத்திடுக்தெண்டமாமே

360

தெண்டமில் விதமுன்னோர்க்கு
 திருக்கையில் கசையெடுத்து
 அன்றவன் தன்முதுகி
 ளருபத்தோ ரடியடித்து
 வண்டியர் பிழை தெழிய
 வைக்கும்மோம் இருபத்தைந்து
 சென்றவர் நித்தொழுது
 சேர்த்தவ சிருக்கலாமே

361

சேர்த்துமுன் னிருத்தமங்கை
 சேர்த்திட மணம்பொருத்த
 வாழ்த்திடும் பவமுத்தேகம்
 வலிப்பொடு வெளிப்பு ளாரில்
 ஆய்த்தமுன் ளகமுக்கண்ட
 ரம்பயர்க்கரை மகராம்
 வாழ்த்திட அடியுமிஸ்தை
 வைவதர்க் குகையந்தானே

362

உகையமாஞ் சாஸியி பென்னும்
 முரைத்தன ரிதுகித்தாப்பில்
 சமையரு மடவார்க்கெல்லாம்
 சாத்திய பொருளறிய
 யிமையவ ருரைக்கவள்ள
 விமம்பிட வுலமாவெல்லாஞ்
 சமையரு தக்காயிக் கென்னில்
 சாத்திய விதங்களுண்டே

363

32-வது

இவ்வித ஸ்திரிசாதிகள் மட்டி கொடுக்

கிறதை அறியும் வகை.

உண்டென இரஞ்சல் சொல்ல
உமாவார் மலையாப் போற்றி
மலையாப் புகழ்க்கோவே
மாணையர் மகருபெற்றால்
புன்றவன் பொருத்தமென்ன
அரம்பையர்க் கேதென்ன
புன்றவன் புனையிரென்ன
வேதிய ரிரஞ்சல்சொல்வார்

364

வாழ்வும் பரிசுமென்று
வல்லியைப் பெருகு துமந்த
வேளையில் கொடுக்கவல்லா
விவந்தகூப்பாரமாகும்
சூழ்ந்து மிதந்துபோது
வவந்தகூத் தாபமாலை
தோளமை பிறிந்தபோது
தோடிசாக் கொடுக்கவேணும்

365

தோடிசாக் கொடுக்கவில்லான்
தொருத்தவன் பொருகிற்பாதி
வடிவுள்ள மனைவாட்கென்று
வருப்பது வேதகீதம்
படியினில் முதலுக்காண
பருங்கட னிருக்குமரகில்
குடியினில் மாணையான
கோதையர் கடனுஞ்சேரும்

366

சோழமிக் கடனுக்கெல்லாம்
செம்பலன் முதலைப்பார்த்து
கூடமுன் றுகவைத்துக்
கொடுப்பது காணக்கொன்று
பீரோ கூடும் செண்டும்
வீதமாங்கடலினாகும்
பாசினிச் முதலுமில்லாப்
பாங்கியர் பலர்க்குமின்பை

367

33-வது

இவ்விதமான புருஷரை ஸ்திரிகள்

தள்ளிவிடலாம்

பாக்கினி சிரசுஸ்பாதம்
பணிந்தும சோதுசொல்லார்
பூங்குழல் புருஷன் தன்னைப்
பொருத்திவாழ்த் திருக்கும்நாளில்
தேவகென்ன விதத்துள்ளானை
தென்மொழி விலக்கலாகும்
நீங்கென் விதத்தை விள்ளீர்
நிகழ்தின நிரசுல்தாமே

368

தானவன் தினை, ரியை
தாணிமீ றறியாளுகில்
சுனமால் குழுகளவு
பேர்தினை வேகைமாரை
புணவன் மணியாளுக்கு
பேசன மாடை யியான்
கோணுமி தஞ்சிலொன்று
கோணையர் காணையீத

369

காணாமெல் சமத்துதென்று
கன்னியாகலவென்றால்
ஆளநா ின்னமுன்னே
அறிந்தவன் விளக்கொன்றது
தோளனை யறிவாதாலும்
தூர்ச்செயல் தோன்முயானால்
மீளவும் மீதத்தோர்க்கு
மிகையவன் மேலே முன்றே

370

முன்றவன் மேற்குமந்த
முடிமைகண்டவன்விலக்க
பூண்டவன் விலக்க நாடில்
பொருள்தலாக் கதுவுமுண்டு
தோன்றலுக் குவயமில்லா
தோகையர் விலக்கொன்றது
தெண்டனை வருத்தி வைக்க
திருநெறி நீதந்தானே

371

நீதவர் குறுகுவி
விருத்தியவன் தனக்கு
குதகன் னவையத்தெண்டம்
துலுத்திடும் வழியைக்கேளீர்
ஆதியின் செயலறிவார்க்
கடிப்பது எழுபந்தைத்து
வதொரு களவுசெய்தா
விடக்கார்தரிக்கவேண்டும்

372

தரித்திரியக் குலைவளரும்
தான மது குடித்தவர்க்கு
உரத்தடி பெண்பதாரும்
துன்றொடி வேகைசேர்த்தால்
காத்திலில் கசையெடுத்த
கடுகுகோ கடியுமுண்டு
வரைத்திடு மனைபாட்டுள்ள
ஆண்டாடி மரணியின்

373

சுத்திடா விதத்துள்ளோர்க்கு
 எண்ணஞ்சு மடி யார்தெண்டம்
 பார்திகள் பொருந்த வில்லால்
 பருங்கட னனைத்துமுண்டு
 சாத்தகன் பொருந்தினாலும்
 சம்மதித்திருந்தானில்லை
 வாழ்ந்தவன் கடனும்வில்லை
 வார்த்தையுடன் டவனாக்குத்தானே 374

34-வது

இவ்விதமான புருஷரையும் வஸ்திரி
 சாதிகள் தள்ளிவிடலாம்.

தானிந்த விதத்தையல்லால்
 தையல் நிறுக்கும்வாறு
 கூன்றாரு லேம ருட்டம்
 குதிரையின் வானிலேயிறுந்
 விலக்கும் பெரு வாரும்
 செடித்திடும் பெருநோ பெட்டும்
 தீங்கித்த விதத்துள்ளோரே
 தன்மொழி விலக்கவென்றால் 375

வென்றிடும் விருதாங்குள்ள
 விதத்திலொன் நவன்தன் மேலே
 கண்டுமுன் விரந்தினங்கு
 கன்னியர் விலகவென்றால்
 கொண்டவ னுக்கையமுண்டால்
 கொடுபவர் விலகலாகும்
 வந்தவ னுக்கையமில்லா
 வந்திடையவனைத்தள்ளல் 376

தன்னுயிர் விதங்கள்முன்னே
 தையலா னறிந்தானில்லை
 வள்ளலை மணமுடித்து
 வாழ்வதை வாழ்ந்ததாலும்
 தெள்ளிய மொழியாளித்
 தீங்கென விசக்கராயில்
 உள்ளதுக் கொடுத்தவனே
 ஒதுக்கவு மவன்மேலுண்டு

377

அவன்மனத் துறையில்லா
 தாளினை பிரியநாடி
 இவன்னை கடனீதென்ற
 ஏங்கின மஹருமில்லை
 தவனினை மறைவிளங்கு
 தலாக்கவர் ஒருப்போதினில்லை
 நவருள நாயிவாழ்
 நாயிய ருறையுந்தானே

378

35-வது

இவ்விதத்துடைய ஸ்திரி ஜாதிகள்
 தலாக்கில்லாது மறு நிக்காஹம்
 செய்யலாம்.

தானிந்த விதத்தையல்லால்
 தையலர்க் கென்னமுண்டோ
 கன்னுலை செய்யுநாளில்
 கோதையர் ஹராமதாகும்
 ஆண்மல டிருந்ததென்றால்
 அவன்மொழி யவழக்கில்லை
 மான்விழி மாதெழும்பி
 மறுதிரம் வாழ்வதன்றே

379

வாழ்வில்லா மலடனாகி
 லவனவன் தனைப்போலாகும்
 கானாயர் தேவியானால்
 கன்னியர் கவர்வாக்கில்லை
 தோனாய நிறந்திட்டானும்
 தோகைவர்க் கித்தாயில்லை
 பாளனே விடப்பொருந்தா
 தவர்க்கொரு தெண்டமில்லை

380

தெண்டமாக் கொலைகன்செய்தால்
 தேன்மொழி தலாக்குமில்லை
 அன்றவன் குயிரேவாகு
 மவன்பிழை தெனியவென்றால்
 கொண்டவன் றனையேகொல்லக்
 கொத்தவ னீதஞ்சொன்னான்
 வண்டணி குழலைச்சேர்ந்தா
 லவனெறி நாகிலாமே

381

நாகினி லழிந்திடாமல்
 நபிகளு மிதுக்குச்சொன்னார்
 திரவிய மொருதிராசில்
 தீங்கணு மொருதிராசில்
 நிராசரி பெடுத்தபொன்னை
 நிலத்தினி லெழியோர்க்கேயத்
 தரையினில் வாழ்வுமில்லான்
 தனக்கடி ஆயிரத்தான்

382

ஆயிர மடியும்பட்டு
 ஆயிர நோம்புவைத்து
 ஆயிர மெனியோர்க்கண்ண
 மனிக்கடி மாண்மைமில்லான்
 ஆயிர மானிங்கடும்
 அரபானினில் ஓங்கும்செய்ய
 ஆயிரக் கொடியுந் தீர்ப்பா
 ஆயிர நாமத்தானே

383

தாணிந்த விதங்கள் செய்தால்
 கையல ரிணங்கலாகும்
 கடஞ்சுலை செய்த பாவங்
 கொடுமையும் விலகிடாமல்
 மான்விழி மாதிரிநில்
 வளநக ரழிந்திடாமல்
 தினவர்க் குழுவுமுன்னே
 தெண்டமும் வளக்கிடாமே

384

அவளிரு கரம்பிடித்து
 மடிப்பது மறுமுன்றாகும்
 இவள்தலை முழுவினையும்
 மிருப்பது மிருபதாகும்
 தவருலத் திறையையநாடி
 தானவள் தொழுது தெளபா
 நவருல நடத்தைசெய்ய
 நாயக ஹரைத்ததாமே

385

தானொரு குலத்தின்மாத
 தன்கருத் தறிபமுன்னே
 ஆனதுக் குடையபேர்கள்
 அறுமண முடிக்கக்காளை
 கானமே நெழுந்தா னந்த
 கன்னியோ ரிணக்கமில்லாவ்
 ணனது முடையோ னீயா
 சொன்றடிக்க கொருவரில்லை

386

இல்லையா மெனியமாத
 சொங்குது மிணங்கலாகும்
 வல்லவன் பொருளையுண்டு
 அவள் பிரத்தேகொண்ணாது
 எல்லையில் தனமிருந்து
 எழுந்திடுந் திரையையக்காணார்
 வல்லிய ரிழந்தமற்ற
 னாணிப முதியமாத

387

மாதிரித் குலத்தையாளு
மன்னவன் திணையில் காணு
நீதமா வருடமேழும்
நிறுத்திய காலமுன்று
நீதுமே விணக்கவென்று
பிறையுறைத்திடவும் வள்ளல்
ஆதியும் அபியுஞ்சொல்ல
ஆலமி ஆலமாவெல்லாம்

ஆலமி லுலாமாவெல்லா
மகாந்தனர்க் கஞ்சில்பாதி
மேலொரு தக்காபிக்கென்னும்
வினம்பினு அதனில்கொஞ்சம்
ஆலமி லறிவையெல்லா
மறித்திடு பகருலாளீம்
மேலொரு கிதாபைப்பாரும்
விண்ணமும் பலவிதஞ்சொல்வேனே

389

36-வது

ஸ்திரிகளைத் தலாக்குச் சொல்லுகிற:

ഖരക.

சொல்லிய நபியைப்பார்த்துச்
சோதிதன் மாமாதொல்வார்
வல்லிய தலாக்கில்லாத
அவர்களு மறிந்தோ மின்னம்
மெல்லியர் தலாக்குப்பெற்று
பிவளோலிட் டகலாவென்றால்
சொல்லிய தலாக்கதென்ன
கொல்வது வகையதென்ன

என்னவென் அமருகேட்க
யியம்பின ரிரஞ்ஞல்லா
மன்னவன் தேவிதன்னை
மணமவ னினங்கிழுந்த
என்னவர் மணமுடிக்க
எவ்வித மிணைந்தோமென்றால்
அன்னவார் கண்டோமென்று
அவனுமுக காணுஞ்சொல்வான்

391

சொல்லிய தலாக்குமுன்று
சேர்ந்தமார் பிரியவென்றால்
எல்லையி லின்னானீண்ட
பேத்தினாயின்னான் தன்னை
வல்லியை யொருதலாக்கு
வாக்குட னீத்தேனென்று
நல்லவ னின்னானீன்ற
நாரிய ரின்னாந்தன்னை

392

தனையவ னொருக்கால் விட்டேன்
தையலை யிருக்கால்விட்டேன்
குணவனுமின்னா னீண்ட
கோதைய ரின்னாந்தன்னை
இணையொரு தலாக்கு சொன்னேன்
யிருதலாக்கதுவுஞ் சொன்னேன்
துணைவறு முத்தலாக்கு
தோகையர்க் குறைத்தே னென்பான்

393

உரைத்திடு முத்தலாக்கு
ஒன்றுக்கொன் றெவ்வானாகிவ்
மரைத்திடும் விதஞ்சொல்லாமல்
பாங்கியே விட்டோடுமென்றால்
விவரத்திடுங் கோபமாக
விடுதியென் னுரைத்திட்டாலும்
உரைத்திடு மடவான் கெற்ப
மயந்தரித் திருத்திட்டாலும்

394

இருத்தவ னிணைவில்லாமல்
 யேதொரு விருமைதோன்றில்
 பரிந்தவன் அபின்மதுக்கள்
 பலபல வெரியுண்டாலும்
 வரிந்தடி பொருக்கமாட்டார்
 வார்த்தையொன் றுரைத்திட்டாலும்
 இருந்துவாழ்ந் திருப்போர்செய்யு
 மிடஞ்சலுந் குறைத்திட்டாலும்

395

உரைத்திடு மடவாஸந்த
 ஷரீனிலிருக்கக்காரீ
 பிரத்தினி லிருக்கப்பெண்ணை
 பெத்திடுங் காவலோர்கள்
 வரவழைத் திடுமினென்ன
 வாக்குமுன் றுரைத்திட்டாலும்
 பொருத்தநான் வாரேனென்று
 பொற்கொடிக்கெழுதினாலும்

396

எழுதிய ஓலைமேந்த
 யேதொரு வாய்மொழியில்
 பொழுதைதான் செடுவைச்சொல்லி
 போலபின் வருகாவிட்டால்
 அருளியே அருதியென்றும்
 அப்புர மினங்கவென்றும்
 வரியொரு மொழியிதெல்லாம்
 விடுதியென் றுரைக்கொண்ணுதே

397

உரைத்தது போதுமென்று
 ஒன்றொடி பிரம்வாழ்த்தாலும்
 கருவன்றி கைபில்காணுக்
 கன்னிவாழ்ந் திருக்கும்பேர்க்கும்
 கிருத்துவன் தணியெய்த
 டேரினா கண்டபோது
 பிரத்தினிங் வாழ்ந்தெல்லாம்
 பேசையர் ஹசாமதாரே

398

ஹ்ருமதென் தறிந்திணங்கு
 காரிணைக்கடியுநாறு
 தராதான் முன்றுநோன்பு
 தையலுக் கேழுநோன்பு
 பரபர இறைநையாடி
 பதிமருக் கன்னமீந்து
 கராகரன் தனக்குநாறு
 ஹத்தன அடிக்கவேண்டும்

399

அடிப்பது மடவார்க்கேதால்
 அசலிடம் வாழ்த்ததாலே
 முடிப்பினி ஸிருத்தாளாகிவ்
 உரைத்திடுக் தெண்டபில்லை
 அடுத்துமுன் சொன்ன தெண்டம்
 ஆளினமேல்பொறுக்குமென்று
 வடித்திடும் வேதமோதி
 வகைபல தறிவும்கொன்னார்

400

சொல்லிய விதங்கனாலே
 சொத்தமார் பிரியாளின்னம்
 வெல்லுவார்க் கிதனில்சொன்ன
 தினம்படி தலாக்குவிள்ளும்
 எல்லைவர் தனக்குமித்த
 விதத்திலும் விலகிடாது
 அல்லவன் தலாக்குச்சொன்ன
 தவன்செய லறிபவேனும்

401

அறிவது கலிமாளுது
 லதிபரு லொருநான்காரும்
 பரவிய கலிமா தன்னில்
 பன்னிரெண்டு தறிவரிந்து
 திரமுட னடக்கவல்லோன்
 தீர்க்கமா பல்ஹத்துதன்னை
 வரியெழுத்ததுபிசகா
 வரடுக்கக் கேட்கவேண்டும்

402

வேண்டுமல் ஹம்து தன்னில்
 வெருபிழை குடிருமீயு
 காணி லிலக வோதி
 காக்குகள் தவரிடாமல்
 ஊணி லுத்திப்பதிகா
 லுரைத்திடு மெழுத்தும் நன்றாய்
 தோணவும் கலகலென்று
 தொடுத்திடுகாபுனீக்காண

403

ஒதவுந் தகமையுள்ளான்
 ஓர்மையு மொருவாக்குள்ளான்
 சேதமும் நிரப்பமாகும்
 செயல்வழி யறிபாசாகிக்
 ஈதெல்லாம் வின்னலாகும்
 இன்ன மேந்திழை யகன்றுசேச
 ஆதியு மறையுமோதி
 சஹமதுசபியுஞ்சொன்னார்

404

37-வது
 தலாக்கு சொன்ன ஸ்திரியைச்
 சேர்த்துக்கொள்கிற வகை.

சொல்வது சுபியேவுவாமை
 சொந்தையர் மடந்தைமார்கள்
 பெய்கையில் தலாக்குப்பெற்று
 ஏந்திழைமகரும்பெற்று
 சொல்லுவார்க் கித்தாவென்ன
 சேர்த்திடத்தெண்டமென்ன
 வல்லியர் புருஷர் மாண்ட
 யவர்களுந் கித்தாவென்ன

405

என்னவென் றுமருகெட்க
 இயம்பினா ரிசுருவுள்
 மன்னவன் தலாக்குச்செல்லி
 மஹாவரீகீர்த்தினி
 கன்னியர் முழுநிலைமபு
 கர்த்தனை அடிமுன்று
 இன்னமும் தொழுதுஇத்தா
 விரும்பது வழுநாவரம்

406

வழுநா வரம்பையார்க
 வின்னமு மிவங்கநாடி
 கனம்பது போகயிந்த
 காரிகை மார்க்கள் தம்மை
 விளம்பியே ஒருவன்பக்க
 மிவன்மண முடித்துவாழ்த்து
 தனம்பிதா தொருமனதாய்
 தலாக்கவன் விடுகவேண்டும்

407

விட்டவன் விலகிப்போனால்
 விதமிவன் தனக்குவித்தா
 மட்டுமுன் விதத்தைக்காண
 மாசமொன் றையுஞ்சென்று
 கட்டிமுன் தரித்திருந்து
 அமல்தரித்திலிப்பாவில்
 விட்டமுன் புருஷர்க்காரு
 மிவனையு மணமுடிப்பான்

408

முடிக்குமுன் தலாக்கதாக
 முந்தவு மினங்கிப்பினினை
 விடுத்தவ வித்தாவாடு
 விவட்கம விருத்ததென்றால்
 அடுத்தவன் தலாக்குமுண்டு
 அவன்பத்து மாதஞ்சென்று
 கொடுத்தவன் பாவன் றன்னை
 கோலையர் பெறவும் வேண்டும்

409

பெத்தவ னெண்ணஞ்சாகப்

பேதையர் துடங்கும்பொரு

அத்தவ னிறந்துபோன

லதுக்குயே நித்தாவாரும்

தத்துவைத் திருப்பானாகில்

தலாக்குமுன் னித்தாவாரும்

குற்றமும் தெளிந்துதென்றால்

கோதையை மணமுடிப்பான்

410

முடித்திடும் விதஞ்செய்யாமல்

முறிந்துபின் சேர்த்தாராகில்

அடித்தெழு பேர்க்குதாறு

அசற்றவும் பதியைவிட்டு

கடத்தவும் காதமேழு

கருமம் தேழுபேர்க்கும்

கொடுக்கறு சொழியோர்க்கன்னம்

கடனோம் பிறுபதாமே

411

ஆகிய பெட்டுமாத

மானபின் வருகலாகும்

அவர்க்கிந்த விதஞ்செய்யா

தவர்களும் காபராகும்

சாகவும் நாகமென

சமுகத்தில் புதைக்கொண்ணாது

ஏகவன் வேதஞ்சொன்ன

ததின்படி இரகல் சொன்னார்

412

38-வது

மவுத்தாய்ப் போனவர்களுக்கு

இத்தாவும் சடங்கும்.

சொல்லிய வுலகமீதில்

சொந்தய நிருக்கத்தானே

எல்லையி லிறந்துபோன

லேத்திலைழ யித்தாவெண்ண

வல்லவன் தூதே சொல்லிரேன

வாழ்த்தியே வுமறுகேட்க

இல்லல்லா தூதரான

யாரகு லீயம்பினாரே

413

நாரியர் புருஷனார்கள்

நாநிலத் திறந்தின்பு

லீரியஞ் செய்திடாமல்

இவளும் வாயழிதிடாமல்

ஆரிய மனமெதடுக்கி

ஆதிதன் பரத்தைநாடி

பாரிய னிறந்தார்க்காக

பக்கீர்களுக் கன்னமீந்த

414

யீயந்தவன் புருஷனுக்கு

எச்சடங் கெல்லாஞ்செய்து

மாயந்தவர் தனையடக்கி

மருத்தவ னேழுஞ்சென்று

ஆய்த்திடு குழலார் ரவரன

மவத்தையு மகத்திவைத்து

கேத்தவன் கோம்பு வைத்து

நித்தமும் தொழுவதாமே

415

தொழுதவ னுதித்துஞ்சேலை
 துயில்வெள்ளை மருப்படாமல்
 பொழுதவன் மேல் காணாமல்
 புகழ்வது இறையே சித்தம்
 மழுதிறை தனை நினைந்து
 ஆதியின் னாமக்கவி
 பழுதொன்று மணுகலானே
 செம்பாவமும் பொருப்பாயென்றே 416

பாயங்க னுலகந்தன்னில்
 பலபல விதத்தால்ச்செய்த
 கோபமும் பொருத்து நெண்க்
 குகந்திமும் பர்த்தாவான
 காவலன் பிழைகளெல்லாம்
 கத்தவா பொருப்பாயென்று
 ஆவலில் செய்தபாவ
 மதாபுகன் தெளிப்பாயென்றே 417

என்றவன் நிதமுஞ்சொல்லி
 இடுவது பக்கீர்க்கண்ணம்
 அன்றைவ ளிளந்தையான
 ஆரினை மார்களாகில்
 ஒன்றே காஸ்தாலமட்டும்
 ஒன்றொடிக் கித்தாவாகும்
 கண்டவன் பாலக்காடு
 கணவனை யிணங்கிலார்க்கே 418:

இணங்கிடா மடவாசெல்லா
 மிருக்கும்செண் டரைக்காலத்தான்
 கணங்கொள்ளும் புருஷர்வாழ்த்த
 கண்ணிமார் பாலகலில்லான்
 தனக்கித்தா மூன்றேழுக்கால்
 கையலர் காலமாகும்
 யிணங்கலின் மதலை யின்றா
 லிருப்பது மஞ்சகாலம் 419:

காலமொன் ருவதிந்த
 கருமங்க ளறிபக்கேளிர்
 ஆலமும்படைத்த வல்லோன்
 அணைவர்க்கு முயிருநீய்த்தான்
 மேலவர் வயக னூறு
 மிருக்கு மாயிரங் காலத்தான் *
 பேலவும் வருஷ மொன்றுக்
 கிடுவது பத்துக்காலம்

420

காலவ னெழுத்துமேற்கே
 கதிரவ னடைத்தபின்பு
 ஏலவும் கதிரெழும்பி
 யிரவொரு நாளதாரும்
 ஆலமெல் லாம்படைத்தா
 னாதியு மாறுநாளில்
 கோல்மிதா ராறுநாளேக
 கர்வது அணியதன்றே

421

அணியென்று ஆறுநாளாம்
 ஆரணி காலமாகும்
 துணிவொரு கிரேகமென்று
 சொல்லுநா னொன்பதாரும்
 துணி யித்தக்கிரேகம் நாலு
 மிதுக்கொரு காலமாகும்
 நனிபுகழ் முப்பத்தாறு
 நாளொரு காலத்தானே

422

காலங்க ளிதுவறித்து
 கன்னியரிருக்க றோணும்
 மெலிவா வயிற்றில் கொப்ப
 மிருப்பவர்க் கித்தாவாகில்
 பாலனைப் பெருகமட்டும்
 பருலவர்க்கேத் தாவாசும்
 காலங்கள் பத்தென்றாலும்
 கன்னிய ருடன்பெத்தாலும்

423

பெற்றிடும் புதல்வனானேன்
 சிறப்புட னவனைப்பெற்றேன்
 குற்றமொன் றனுநா மாமன்
 கோதையர் புருஷன்மக்கள்
 இற்றவன் தவிரவல்லா
 வெவரையுங் காணெண்ணாது
 சுற்றத்தா ருரைத்ததெல்லாம்
 தோகையர் கேட்கொண்ணாதே

424

கேட்டிடா செளியை முடி
 கிளிமொழி யிருக்கலாகும்
 நாட்டினில் பலபேர் தம்மை
 நாயியர் கண்டதாலும்
 தாட்டியன் பலமொழியைத்
 தையலர் கேட்டதாலும்
 உட்டிவலை யண்டவாக்கு
 கோதையர் வதனிப்பாள

425

இருப்பது விதமேயாகும்
 இவன்குன்ன கெடுவுமாகில்
 பருப்புட னரிசி பதார்த்தம்
 பகைரி எண்ணஞ்சாக
 கிருக்குமொன் றமனுவரிசி
 யிதுக்குமென் னஞ்சுசொட்டி
 வருக்கமு மிதைகரியா
 வருப்பது முட்டியீதில்

426

உட்டியு மிறந்தார்க்காக
 உலகவ ரெளியோர்க் கீந்து
 மறைப்படி மாண்டார் நானே
 மஹிஷில் நடக்கும்போது
 உப்பினி வெண்ணஞ்சாரானும்
 உடையவ னசனமீலான்
 பிறப்பட யவன்புகழ்ந்
 திறைதனைத்தொழுதே

427

தொழுதவ நோன்புவைத்து
 துய்வவன் பாதத்தை னாடி
 அழுதவ னிறையை நாடி
 ஆழஞர் பிழையைச்சாட்டி
 பழுதொன்று மணிகிலானே
 பராபரா பொருப்பாயென்று
 எழுவர்கள் மிஸ்தீனுக்கன்னம்
 பேர்திகீழ் கொடுப்பதாமே

428

கொடுப்பவர் மஹருமுண்டு
 கோதையர் பங்குமுண்டு
 அடுப்பவ எவணியந்த
 ஆகிருக் குடையாளாரும்
 முடிப்பது விதங்கள் செய்பா
 முதலிவைத் திருப்பாளரிகல்
 தொடுப்பவன் மஹருமில்லை
 தோகையு மிவனுக்கில்லை

429

தோகைய ரெனியராக
 துலைக்க ரிளப்போர்க்கெல்லாம்
 ஆகமும் பகல்முழுதும்
 அடக்கமி லிருக்கவென்று
 வாரூட னிரவெழுந்து
 வன்னகறய் யமேந்தி
 தோகையர்க் கொன்றுகாலது
 துலைத்திட் தவனுக்கில்லை

430

• இல்லக மடவாரில்லா
 தேதொரு காணாமார்கள்
 எல்லிலில் கருத்தில் வைத்த
 இணங்கிய புருஷன் மாண்டால்
 வல்லியர்க் கித்தாயில்லை
 வையவர்க் கொன்றுமில்லை
 கொல்லிய மஹருக்கறுஞ்
 சொகதையர் சொல்லுமில்லை

431

சுகத்தனில் மாதர்மற்ற
 சுகித்தார்தாலும்
 வாழ்த்தவ னிருந்தாலந்த
 வகைபவன் செய்யானாகில்
 ஆய்தவன் ஹுத்திருந்த
 ததியமு மவனையாகு
 மாந்தரில் மடவாரில்லை
 மாண்டிடும் பேர்களாகில்

432

ஆகிய புருஷர்க்கென்று
 அசம்பைய ராறுமுன்று
 பாகையை மணஞ்செய்யாமல்
 பாரினி விறத்தானாகில்
 தோகையர் மணமில்லாமல்
 ஹனியாவி விறக்கும்பேரை
 ஏகவு மிவரை காளை
 இறையவன் கட்டிவைப்பான்

433

கட்டவு மவர்கள் தன்னை
 குதாபவன் கருமமாகும்
 காட்டினில் மாண்டதாலே
 கானிலக்கடனை பெல்லாம்
 தேட்டியன் தனக்குண்டான
 தீனவர் செய்பவேணும்
 குட்டிய காளைமற்ற
 தோகையர் பலர்க்குமாமே

434

ஆகிய விதங்கள் செய்யா
 தாகிரி லரும்பயணம்
 போகையில் வழிதுவண்டு
 பொன்னகர் புருந்திடாமல்
 வேகமுங் குலைந்து சேர்ந்த
 வெருகளை ஹாதாண்டு
 மாகவுஞ் செல்வாடுன்று
 முகம்மது கபியைத்தார்

435

உரைத்திடும் விதங்கள் வள்ளல்
 தேவாதிட வுலமாடுவல்லாம்
 நிரைத்தனர் கஞ்சில்பாதி
 நிகரில்லா முகிமா சென்றும்
 பசப்பிய பொமத்துஞமா
 பாதிபில் பாதியாகும்
 சிப்புட னுரைத்து வள்ளல்
 சிறந்தா சாளும்கானில்

434

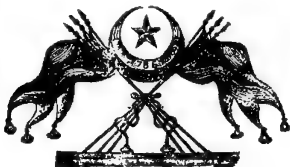
சூக பாடற்றொகை 496. முதல் படலம் பாடற்றொகை 517.
 சூக மொத்தம் பாடற்றொகை 953.

திருநெறி நீதம் இரண்டாம் படலம்
 முற்றுப்பெற்றது.

திருநெறி நீதம்.

முன்றும் படலம்.

**முதலாவது
சிங்காசன கொலு அலங்காரம்.**

சிவாயம் பொருளாயெங்கும்.

நீயைத்திடு மாநி னாயன்

புச்சுடர் முன்றில்லான்று

முன்னொழி சிவந்த

பச்சிர லெச்சுமாரிரு

பத்திராலாபிரம் புகளுக்கரசுருன

வச்சிரபுய முற்றும்மதாருலுல்லா

வச்சிரசிங்காசனத் திருத்தார்

புழம்பெரு மிளையொழிகில்

புறநாழன் பகழமாகி

மடுழலொடு ஆனாமாசை

மதலோதும் கடருமுன்றார்

சிகதல மனத்துஞ்செய்தோல்

செலுத்தியே ஓடாபத்துல்லாவில்

பகளமி லதிக முறும்மதாருலுல்லா

பகழசிங்காசனத்திருத்தார்

நானென்னும் மொழிவைக் கிருபை
 நோக்கவும் கடலின்மீதே
 சீர்பெரு அயின்பத்துமாகி
 நிறப்புட னஹம்மதாகி
 நேருள்ள தனைத்துமொன்றாய்
 நிரைத்தெங்கு முலகையாண்டு
 பீருமுஹம்மத ரீரஞ்ஜுல்லா
 பெரியசிகங்கா சனத்திருந்தார்

3

பத்துநா வெனுமொரு கடலில்
 பருமணி ஹாபத்து முத்தாய்
 மித்தநா ளாதமுத்தாய்
 அபிகளின் சிரத்தின்முத்தாய்
 எத்தனைசு புகழும்புதல்
 லாதனி வங்கிய னாதனின் மீதே
 முத்தொழி விலங்கும் முஹம்மதுர் ரஞ்ஜுல்லா
 முத்துசில் காசனத்திருந்தார்

4

தாய்பவன் திருமுன்னாச
 துலங்கிய னைமீரீகம்
 செய்வதே அஹம்மதென்றும்
 சாத்தவும் மஹமுதாகி
 மெய்யெனு மிருபத்தஞ்சா
 காழுத்தஞ்சும் டாடி துலங்கில்
 செய்வது லாரீரீனை
 சகலர்க்கும் குருவுமாகி
 னைமீரீகப்பய முஹம்மது ரஞ்ஜுல்லா
 வயிரசிகங்காசனத் திருந்தார்

5

அன்று ஹாபத்து மொழியது பிரிந்து
 அதியனென் னுளதுரெழியாய்
 கண்டுநாலையும் திசிலை சிறுத்திப்பின்
 ஹாபத்துல்லாவெனும் பதிலில்
 மண்டலத்துநீர்மனு மலர்கு ழின்பரியனரும்
 மகிழ்த்தனர் பதத்தினில்பணிய
 வென்றாபுய முஹம்மத ரஞ்ஜுல்லா
 வென்றாள் சிகங்காசனத்திருந்தார்

6

பெண்ணெனு மயிலெக்கெனில்
 பொரித்தடு மதனோடும்
 பின்னையும் பதினெண்ணாயிரம்
 பெருமண்டலம் தன்னாயினும்
 விண்ணவ ருங்கோர்க்கெல்லாம்
 வெற்றி முத்திரை தரித்த
 பொன்னிலுமதிக முறம்மதர் பருளுல்லா
 பொன்னுச் சிங்காசனத்திருந்தார் 7

மயிலெள்ளை வையேரிக
 மன்னகென்கென் மீதில்
 மயிலென்னும் மாக்கனியை
 மகிழ்த்துஞல் மதனாயுண்டு
 எதிரியத்துட னுலகில்
 தனக்குநால் தோழர்குமு
 வையெண்ணெழி முறம்மதர்பியுல்லாவும்
 வையசில் காசனத்திருந்தார் 8

துக்கவென் மயில் புரையாய்
 துலங்கிய தங்கனாருத்தில்
 எங்கணும் புகன்று இருபதிக்காசா
 இலங்கிய ஹாபத்துல்லாவில்
 திக்கைப் பகிர்ந்து தீம்பயிர் விளங்க
 திக்கெல்லாம் ஒருகுடையாக
 தங்கமீ லதிக முறம்மதர்பியுல்லாவும்
 தங்கச்சிங்கா சனத்திருந்தார் 9

கோமேதகத் தொழிலாய் கூலிய குயிலாய்
 குலாவிய மலக்கத்ததனில்
 பூமியி லாமினார் மகவெனப் புறந்து
 புகழ்ச னுசன்றிருப்பேர்
 சேமமும் செறியும் சீதியும் புகழும்
 நிறைந்திட லுலகுசெங் கோலாய்
 கோமேதகத்ததிய முறம்மதர்பியுல்லாவும்
 கோமேதக சிங்காசனத்திருந்தார் 10

அரியவன் திருஞெப் ருற்றில்
ஆடிய மரகதத்தன்னம்
ஒருவனை இணங்கி மத்தனத்தையுமின்று
உலகத்தி லுலமா நபியாய்
அறுபத்தி நாற்றிசை யரசனா வென்று
யாசுருக் குதலிய பதவி
மரகதத் ததிய முறம்மது நபியுல்லாவும்
மரகத சிங்காசனத் திருந்தார்

நரம்புகழ் ஸாகு த்தென்னும்
நாயகன் பன்னிமீதில்
புஷ்பராகக் குருவின்மாய்ப்
புகன்மறை யனைத்துமின்று
இப்புகி யுலகோர்க்கெல்லாம்
இலங்கினால் மறைக்குருவாய்
புஷ்பராகக் குருப்புய முறம்மது நபியுல்லாவும்
புஷ்பராகச் சிங்காசனத்திருந்தார்

மாணிக்க முகந்த மன்னவ னருசில்
மாணிக்க மெனுங்கீர்தில் விளக்காய்
ஏனியில் பதினால் முகமொழி விலங்க
விருந்தவ ருலகத்தில் நபியாய்
காணிக்கை யுலகோர் கடைபுடை சூழ
ஹபத்துல் லாவெனும் பதியில்
மாணிக்கத்ததிக முறம்மது ரிரகுலுல்லா
மாணிக்க சிங்காசனத்திருந்தார்

வென்னியின் குத்துபென்று
விளங்கிய நாலாம் வானில்
உள்ளுமே பிரம்புலாவி
உலகத்தி லுலமா நபியாய்
வள்ளலார் யார் அசாபு
மசனாச வருகில்சூழ
வென்னியி லுதிக முறம்மது ரிரகுலுல்லா
வென்னிச்சிங் காசனத்திருந்தார்

சூழ்தொன் றணுகா சத்தின
 சிங்காசன கொலுவினில்லோதையர் உடியும்
 எழுநாள் ணுஹு வத் தணிந்தனர் பணிய
 பாருகளைத் துக்கும் நபியாப்
 வெற்றியும் விருதுடன் புத்தியும்
 மகிழ்ச்சியும் நிறைந்த
 செத்தினத் ததிக முஹம்மது ரிசுலுல்லா
 செத்தினச் சிங்காசனத்திருந்தார்

15

ஊனிய பதினால் முகலுஹு பத்தும்
 உற்ற முத்திரை லாஞ்சனையும்
 தோண்டிச் சுவர்க்ககித் காசனமீதில்
 துலங்கும் பட்டாபிஷேகமுஞ்சூட்டி
 ஈனிலம் புகழும் ரபிகன் சிகாமணி
 நாற்றிசைக் கரசருக்காசாய்
 தானவன் தூதர் முஹம்மது ரசுலுல்லாவும்
 தர்மச்சிங்காசனத் திருந்தார்

16

அந்தா மேகவெண்குடைய
 மாடிமீ மீர்ஞ்சுகொடியும்
 வந்தவ ருகை வானநாற்புடைகுள
 வானவர் மனுடர் ஜின்பாவை
 விந்தையில் கலிமா தனைப்பயிதேற்றி
 வெற்றியும் புத்தியும் விருதுகளிலங்க
 சத்தனப்புய முஹம்மது நபியுல்லாவுஞ்
 சருகைச்சிங் காசனத்திருந்தார்

17

அந்திரக் குடைமுடிய யருசுபர்ந்த
 தடிபடர்ந் தடிபாதாளம்
 விந்தை கண்தூரி வாகையு மிருபுரம்
 பார்வைபு மசதியுமணுகா
 எந்த ஞன் வலஞ் சலம் பேன்புருப்பூச்சியும்
 எப்போதும் சிழலடி சாயா
 கந்தமா மலர்புய முஹம்மதி ரிசுலுல்லா
 கனகச்சிங் காசனத்திருந்தார்

18

அரசருக் கரசரான

அஹம்மத ரிரசூலுல்லா

குருசுரு சுயர்த்தவானக்

குவலயத் திறையின் வெற்பும்

மறுகரகேளும் சொர்க்கமெட்டும்

அன்பதா யீரபாதானம்

பாவிசச் செங்கோலாண்டு

பயகாம்பரும் கொதுவிருத்தனரே

19

பதினெண்ணாயிர மாலங்களினைத்துக்கும்

பதித்தகண் மணிமொழி நபியாய்

மதினமன் னாசாய் பந்தமென் பதிலில்

மகிழொடு இறையவன் தூதாய்

சிறையி யார்கள் அகஹாபுகள் லின்கள்

சேரவிண்ணவரொலி அனர்க்கும்

அதிபதியெனவே அரசருக்கரசாய்

அஹம்மத கொதுவிருத்தனரே

20

கொதுவிருத் திரசூல் குவலயமானும்

குருசியின் மக்கமாகளில்

வலுத்தனம் பொருந்தும் சாபியாவென்ற

மன்னவன் சாபிதன் மனைவி

கலையுரு நிறமதி வதனமின் கையான்

ஹாமிபா வெனு மினமையிலே

பிலம்பெரும் நபிஅசு ஹானியீலொருவர்

போவாசுவென்பவரே

21

சசெனு மசாபிதானும்

ஏந்தினோகாமிபா மயிலும்

னேசமுற் திருவர் ஜனானில் கொழுவி

நிட்சயம் நடப்பதைவறிந்து

தேசமு மனக்குரையால் மெனிந்துடைந்து

திருநபி பாதமில் வந்து

ஆசையென் மனைவி ஹாமிபா வுடனே

அசுலாபி லீசெயென்பவனே

22

நசெஹுமசாபி தன்னே
 டேத்தினோ ஹாமியாவும்
 நேசமாம் ஐனனித்கடி
 நீனியே வருகுதென்று
 பேசியே சாபியாவென்ற
 பிரபல ஷாபிதாஹும்
 தேசங்க ளனைத்தும் செங்கோல்
 திருநெறி நபிமுன்சொன்னார்

23

திருநெறி நீதமென்று
 திக்கெல்லாம் விளங்கியோங்கும்
 குருமுஹம்மத ரிசருஹல்லா
 கூறுவார் ஹாமியாவே
 இருவர்க ளிருத்ததொன்றாய்
 இருவர்கள் அறிந்ததுண்டோ
 ஒருவனே அறிந்தேனென்று
 ஒதினார் சாபியாவே

24

ஒதவும் வுலமா முஹம்மதிரசூல்
 உரைப்பவ தேதொருவிஷனம்
 ஈதொரு ஐலத்தின் உரை
 இருத்தியுன் அகத்தில்மிக்க
 ஏதொரு சிசங்கை நீரும்
 இல்லம்மிட்டசத்துபென்ற
 ஆதிபின் னாதர் சொன்ன
 அதன்படி யவரும்செய்தார்

25

செய்தவரிருக்க பிரசன்
 போரும் செழுமதி ஹாமியாவும்
 வைபகக்கொடும்பிஹை வருவதறிபாமல்
 இருவருமிணங்கியே பிரந்து
 ஒய்யுமோர் சிசங்கை ஐலமில்லா தேந்தி
 ஒருக சிறுவரும் பிடிக்க
 கையொரு நான்னையும் பிடித்திடக்கூசில்
 கவலைகொண்டிரு எகத்திருந்தார்

26

இருளகத் திருத்தா ரிடுவல்லாம்
 விடித்தபின்சாலை
 குருகி இரகுல் முன்னை
 கூரினார் சாபியாவும்
 இருவரைப் பார்த்தவன்னல்
 பார்க்கை யனுப்பும்போது
 அவர்வளி கொடுத்தாய் முடி
 யனைவருங் கட்டுனென்றார்

27

ஹரூம் பிறந்தவனை அறியும் வகை.

காண்கில்லா புதுமைதன்னை
 காண்கவ ருண்டோவென்ன
 பாவ்குள்ள மதின வேந்தர்
 பரைத்திடா பிலாவுமுன்பாக
 ஒங்கியே இளைபகாரை
 ஒருபயல் ஓடிவந்து
 பாவ்குட னிருவர்தன்னை
 பார்த்துவந் தேறுசொல்வான்

28

சொல்லுவான் நபிமுன்பாக
 சனிப்பொடு சணியில்லாமல்
 வல்லவன் துதே கேளீர்
 இருவரு முடையிவ்லாமல்
 சொல்லிய காமுநா லுஞ்
 சொருகியே கூடுவொட்டி
 நிற்கநான் விழிகுசாமல்
 கோடிக் கண்டேனென்றான்

29

கண்டவன் கிழியுங்க.சான்
 ஹயாவும் நாயடக்கமில்லான்
 கண்டதோ ரபிமானத்தை
 களரியி லிரைக்கல்லான்
 வண்டனே ஹறும்பிறந்தா
 னிவனையே பின்றதாயே
 கொண்டுவர் திரசுல் கேட்க
 உறுவார் கோதைநல்லான்

30

கோதையா மாதவிடையா
 பாலகம் வெளிபிரத்தினிரிஞந்தேன்
 போதினிலாள் ரிணக்கியே போனார்
 பொன்னொரு வேசையைக்கண்டேன்
 ஈதலாலொரு பிராயா னறியே
 னிவனையே பின்றே னெனியான்
 வீதனக்கொடிய ஹறமினும் பெரிதென்
 நியம்பின ருலமாகியே

31

கபிகள் நாயக முஹம்ம திரசுல்
 காளிலத்தவர்க் கேதுரைப்பார்
 புவியினில் ஹாத்தில்
 பிறந்தவர் கெட்டியோர்
 புகழ்பதி தனையே விட்டகத்தகவியு மிருவிழிவால்
 புழைகண்டு களரியில் கூரிய கொடியோன்
 வலியு மிருபத் தஞ்சடியடித்து
 இன்னக ரகத்துமென் றுரைத்தார்

32

உரைத்துயார் அசாபுக
 னனர்க்கும் ஒதுவாருலமா நபியுஞ்.
 சருத்து மாதவர் பிரவிடை விவக்காய்
 சாஞ்சக மிருக்கவொண்ணாதே
 பொருத்து மிருவரை பிடித்திடுங் கூசை
 போய்த்துயி லுமித்த துடைபனரையும்னுப்ப
 ஒருத்தரோருவராய்ப் போய்த்தொட வலுவாய்
 ஒட்டியே யிருந்தது கூசே

33

இருந்திடுங்குசை விடுவதுக்கேதென
 யார்க ளசாபிக ளியம்பத்
 தரிக்கும் ஹலா ஹுர்ப் பிறந்திடும் புதல்வர்
 தான் தொட விடுங்குசைனவே
 வருக்கமாகிய பஸ்யுடன் பாத்திமா
 யருள்பெற யீன்றிடு மதலை
 உருக்கமாகிய யசனுசன் போய்த்தொட
 ஒதினா ரஹமது நபியே

3௬

அஹமது நபிதீருப் பேர்க்களிர்வரை
 யருகினி லைழந்தே துரைப்பார்
 தகமைபில் லானிகற தவத்துதித்தவரே
 தாமிருவரும் போயித்துட வுரைக்க
 முஹம்மது பேர்க ளிர்வரும்போயித்துட
 முழங்கிய காங்குசாக்கண்டு
 ஜெசம்புகழ் முஹம்மத ரீதரூல் முன்னே
 சேரவே இருவர் குசல்முழுதி. யனைவரும் வத்
 (தனசே 35)

வந்தவவர் நகருள்ளோரும்
 வள்ள லசனுசனும்
 கத்தமாஞ் சஞ்ஜிலான
 ஹாயீயா ளீசன்போரும்
 பத்தியா யனருமொன்றாய்
 பணிந்தனர் நபிபதத்தில்
 இத்தவார் ளிஷுளமெல்லாம்
 எடுத்தெதித் துரைத்தார் இமாமே

3௭

உரைத்திடிக் திருநெரி முன்றும்
 படலத்தில் முதல்வருந்திட்டம்
 வரைந்த சிங்காசனக் கொழு அலங்காரம்
 வளமையும் ரோகவீசாக்கில்
 அரைந்த நான் வா கிடில்லகது தோட்டில்
 அணியணி வருதிந்தவகையே
 உரைத்திடு முன்றில் ஒதுமாண்டாவது
 ஒழுங்கு செங்கோல் நவரீதம்

38

செங்கோல் நவரீதமின் வளமையின்
விஷனம் செப்பிய அதாலத்தின் மெளவி
எங்குமே நிரைந்தோன் இறையருள் தூத
நிருத்தர சாண்டமுன் வளமை
தங்கனையுலமா மவுலிகன்காவி
சாத்தினார் தாலத்து மெளவி
இவ்ருவகறிபத் திருநெறி மூன்றாம்
புடலத்தி லுரைத்திட்டோ மிரண்டே

38

இசண்டாவது திட்டம்.

செங்கோல் நவரீத வளமைமுற்றம்
உவந்தவர் நகருள்ளோரும்
வையக பிழைசெய்தோரு முத்தவு யிறை தூதராண்
முறும்மதர் சமுதந்தன்னில்
பத்தி ருமுத்தனரும் நிற்கப்
பணிர்தார் மாயியா நபிபதத்தில்
இந்தவார் ஐனவுள்ளோர்க
ளெவ்வித முடிவார்சொல்லிர்

39

சொல்லுவா ரிறைமுன் னுளில்
சோதியா யாதத்தன்னை
எவ்வித ஸமமக்கமண்ணே
பெயசெடுப் பார்களுன்ன
செல்லியே ஈடுக்கவல்லான்
காருத்து மாருத்தென்போன்
வல்லமை யுரைத்த வல்லோன்
வார்த்தையைத் தட்டிப்போனார்

40

போனவர் புலியெடுக்க
 போம்வழி பூமாநேனி
 ஆனதோர் மதுவை யேந்தி
 அவளவாருந்த பின்னும்
 தானைத் யழித்துப்பாலன்
 தன்கொலை செய்ததாலே
 வானக மழியுமட்டும்
 வாதையைப் படுவதானார்

41

ஆனதோர் ஆயில்காபி
 லவர்கள்வாழ்த் திருக்கும்நாளில்
 ஏனிய கறாத்துக்காக
 இபுஸின் மொழியைக்கேட்டு
 ஊனியே ஆயில்தண்ணை
 உலகினில் காடுலென்போர்
 உன்கொலை செய்ததாலே
 குபிர்க்குல மதிகமாச்சே

42

அதிகவெண்மதியழகு
 அம்மபையான் அலையுதாரை
 மதியது தவாரீருபு
 மனதினில் நினைத்ததாலே
 பதியினில் விருதும் வெற்றி
 பயகாம்பொன் நருமைபோகி
 இதங்கெடச் சிறையிலானு
 நிருமுன்று ஒருவருஷம்

43

வரிசையா மிறையோன் மூசா
 நடுபடை யனைத்துமான
 பரிசுமான் குமரிமாதா
 பலதெடுத்த தவர்கள்கூறி
 பரிசுமா வருக மூசா
 நடுபடை சன்னிலாக
 கரிசா நடுயிணஞ்சேனை
 களிச்சலா யெரித்துப்போச்சே

44

எறிந்திட மூசாதேனை
 ஏத்திழை மயக்கத்தாலே
 வருத்தியே வலக்காங்கேட்டவ்
 வரங்கொடுத் திறைபின்னாக
 நிறைந்தவ னீமான் தன்னை
 நியிஷத்தில் பிடிக்கொங்கி
 எரித்ததா லவுலியாவு
 மெரிசாகதனிஸானார்

45

உலகினில் மூசாநாளில்
 உற்றதோர் பணியிசராயில்
 நிலைதவத்துகத்திடாமல்
 நேரினா சனாவினாலே
 நவநெறி குறைத்து நாற்ப
 தாயிரம் நகநெறிந்து
 பலனெறி தெளராத்தென்ற
 பேர்பரி பட்டுப்போனதாமே

46

தாமத்த பணியிசறாயில்
 தங்கனில் குரையென்போர்முன்
 நேர்மையில் குறைத்ததாய
 னேரிழை ஜனாவினாலே
 தாமவ சமனிப்பட்டு
 தையலால் நகநெறிந்து
 காமனும் குலாவி மற்றும்
 கடல்கொண்டு போனதாமே

47

ஆகிய யாமினார் கலரலை
 அரகனா மருக்காடுனன்போன்
 வாகுடன் சனாவை நத்தி
 யவநக செரித்ததல்லால்
 தோகையும் கல்லா லாசனும்
 னுலைநகர் வேணையாகி
 ஆகமும் குறைத்ததாலே
 அருஞ்சனா கொடிதேயாகும்

48

கொடியதோர் சனவுக்காத
கொற்றவ னெழியோன் பெண்டை
கடினப்பொய் சாட்சிகேட்ட
காரண ஈடுதாளுன
பிடித்தசென்கோடி விட்டு
பேதையி லெழுமையாவி
கெடுத்தழம் வரசன்கேட்டு
கீர்த்தியுள் குழிந்துபோனார்

49

குலத்தினில் தனையன் பெண்டை
கொடுமையா இரையான்சுத்த
தவத்தினில் ஹாலீன் மோதின்
தலையாரியு மமனிசெய்ய
பிலத்திடு மானர்போலே
பேதைபு மரசனாவி
தலத்தினில் கொடியார் பாவந்
தைவலால் பெருத்ததாமே

50

பொருத்திலுளா அளிபாதுஷாதான்
பூலையைக்குபிரசன்
கருத்தினில் நினைத்ததானே
கைபொடு கால்குறைந்து
வருத்தமு மளிபாதுஷாதான்
வசத்தினு லெழிதுமானார்
கருத்தினுல் சனாவை சுத்த
கைப்பலன் தவரிப்போமே

51

கைப்பலன் தவரிப்போகும்
கடும்பழி பாமுறவு
வைவகம் வாழ்வுக்கல்லி
பர்க்கத்தும் குறைந்துபோகும்
மெய்யுரு அழகுவெற்றி
நினைத்தது மழிந்துபோகும்
கொய்யும்பஞ் சிட்ட தீய்க்கும்
கோதைபர் ஐனுகொடிதே

52

மூன்றாந்திட்டம்.

கோதைவர் ஜனாகொடிதாகச்
கூறிய விஷனமுற்றும்
சுதென் நிருநெறி மூன்றாம்
படலத்தில் மூன்றாந்திட்டம்
ஒதிய கஞ்சிலம்பியா
உலமாக்களும் கோசு முசாக்கில்
கோதில்லான் குபியானத்தினிலுங்
கோதைவர் சனாகொடிதே

53

கோதைவர் ஜனாவினலே
கொடும்பினை விசையுமென்றே
சுதென உரைக்க வள்ளல்
யார்களும் மாபியாவு
ஆதியின் துதரான
அஹமதே நபிக்கரதே
மாதர்கள் சனாவினஞ்சொன்னீர்
மங்கைதன் னகர்த்தார்க்குண்டோ

54

மங்கையர் பிரத்தினுளும்
வானம்புரை மதித்தனமும்
திங்களின் முதனான் பின்னான்
சேமநான் பனையினுளும்
துங்கவர் இறைமதினான்
தோகையை புணர்வீராகில்
அங்கமும் மெலிந்திறந்து
மாதன் மழிந்துபொமே

55

ஆதன மழிந்துபோரு

மருத்தவம் பர்கத்துப்போரும்

மாளைத்து மாளனுக்கு

மருத்திடுத் தலாக்குமட்டாய்

வேதினை பிணியுண்டாகும்

வெற்றியும் கிருதம்போரும்

சோதியின் தூதர் வன்னல்

முறம்மத ருரைத்ததாமே

56

உரைத்திடு முலமா முறம்மது

கபிபதம் நோங்கி

பெருத்தபா ரசாயியு மாபிபார்

சாணமிட் டெழுத்து

உரைத்திடு கிசன மெப்பே

நிகரில்லா சனாக்கள் தன்னில்

கிருத்தது பெருத்ததுண்டோ

திரங்குறை யறியச்சொல்லீர்

57

சொல்லுவா நிருபதிக்கும்

திருசெறி நீதமாளும்

வல்லவன் துதாரன ரனைவர்க்கும்

வாத்திக நிரஞ்ஞல்லா

எல்லவ நகரிலுள்ளோர்

அனரையும் மருகழைத்து

சொல்லுவார் கடலுலக

மலையும்கல் லுருகத்தானே

58

உருகிட மனங்கொல்லாம்

மோதுவார் முறம்மதுரூல்

அறியதோர் நகரிலுள்ள

ஆணும்பெண்ணனருங்கேளும்

மருவிய ஹலாவில்லாதா

சுவர்சனாக் கடியும் தூறு

சருவிய ஹலாவிருக்கச்

சனாச்செய்ய கொடியதெண்டம்

59

சஞ்செய்தவர்களுக்கு தெண்டம்

அறியும் வகை.

செய்தவர்க் கடையும் னாறு
செய்யுமப் பதியும் விட்டு
பைபவே காத்தமொன்று
மகத்தியே காலமொன்று
வைபமு எனாதன்னில்
வருகால் மின்னுங்கேரீர்
அய்யமி லடுமையான
ஆணும்பெண் சனாவச்செய்தால்

80

செய்திட ஐனவில் பாதி
சிறத்தடி யன்பதாகும்
அய்யமால் காத்தமுன்று
மகத்தியே மாதமுன்று
வாய்கம் வாலாமின்ன
மதிலொன்று மடுமையிலே
செய்வது அவரவர்க்குச்
செய்வது விருகிதமே

81

இருவர்க்கு தனித்தனியே
அவரவர்க் குறைத்ததெண்டம்
மருமவர் குலத்தினோடு
மருகிது பெழியோடுஞ்
சிறியரைப் பசுதெளித்த
சிறையுள்ளான் தேவியோடும்
மருகிய சனாவுசெண்டு
மதுக்கடி ஒரு நூருமே

82

ஆகிய காலம் செண்டு
 மகத்தியே காதம்செண்டு
 தோகையு மாளனாரும்
 துக்கபதி வரலாமின்னம்
 தேவிய ரிருக்க பிசபில்
 சென்றவ னிறத்தான் மங்கை
 ஒவிய ஹலாரிருக்க
 அவளுடன் பிறத்தமாத

63

மாதைய ரிருவருக்கும்
 மதிப்பது சனவுமுன்று
 வேதினைக் கடியு நூறு
 விரட்டியே காதமுன்று
 மாதமு முன்றே யாவி
 லப்பதி வருகலாகும்
 திதுன ணாளர் மங்கை
 தெருட்டொரு மருந்துமாய்

64

மாய்கையு மருந்தினது
 மவளுட னடத்தினதும்
 ஆகமாஞ் சனவும் நானு
 அதுக்கடி ஒருதுறாகும்
 வாகுடன் காதம் இது
 மகத்தியே மாதம் நானு.
 தோகையு மாளனாரு
 மப்பதி வருகலாகும்

65.

வருகலா முடப்பிறத்தார்
 வபிற்றினில் பிறத்ததாலும்
 அருகிய சனவுமஞ்ச
 அடிக்கொரு துறாகும்
 வருவது மாச மஞ்ச
 மகத்தியே காதமஞ்ச
 உரியவன் மகளுமாத
 முலகினி லின்றமாதும்

66

ஈன்றதா ஈவர்களுடைய
 எத்தியை வளர்த்தமாத
 பூண்டிடும் அகிகத்தான
 பெண்களும் சனவுமாரு
 தோன்றிய படியும் நூறு
 தூத்திய காதமாரு
 மீண்டுமே மாதமாரி
 வப்பதி வருகலாமே

67

வருகலா மங்கையின்ற
 மாமியுமவன் சகோதரியு
 மரியவன் தகப்பன் கூட
 யாரிண்பிறத்தமாத
 பெருகிய சனவுமேழு
 பிடித்தடி ஒருதூறாகும்
 வருவது மாதமேழு
 மசற்றியே காதமேழு

68

ஏழ்வகைப் பொருள்குரு
 மங்கை மவளுடமகவுர்
 பேதைப சவணியின்ற
 ளவளுடன் பிறத்தமாத
 உதிரு நாங்குமாரு
 மிதுக்கடி ஒருதூறாகும்
 காதமு மெட்டுக்காதம்
 ஹச்சொன்று செய்வவன்றே

69

வேண்டிய முருகஞ்சேர்க்கே
 விளம்பிய தொன்பதாகும்
 தோன்றிய படியும் நூறு
 தூத்திய காதமாரு
 மீண்டுமே வருஷஞ்சென்று
 வப்பதி வருகலாகுஞ்
 சென்றுநான் குபிற்கணோடே
 சேர்ந்திடச் சனவுப் பத்தே

70

ஆன்மன் னநிலைத்தென்போ
 சவரும்மத்தோர் செய்தார் முன்னுள்
 சென்றிடும் பிழையால் வள்ளல்
 ஜிபிரிய லுலகொக்கி
 அன்றத்த உலகை வாரி
 அரியவான் வரை உயற்றி
 பன்றத்த இடமடித்தார்
 பாதாளம் நாகிலச்சே

74

ஆச்சிந்த உலகோர் செய்தா
 லுநாகனிவார் தின்னும்
 காச்சியு பர்கத்தான
 கைப்பலன் தவரிப்போரும்
 முச்சில்லா முனிவுபெற்று
 முன்னவ னருந்தவரி
 மீட்சிமண் டாட்டமான
 சபாயத்து மில்லைதானே

75

தானவன் னாதர்வள்ளல்
 முறும்மத ரோதிய லிழைம்
 தின்குலம் திருநெறி முன்றும்படலமில்
 நாலாந்திட்டம்
 தோணிய சுவரீத கற்பனைத்தொருத்து
 முன்னெடுத் தவிமாக்கன்
 னணியே அதாஸத்து மவுலியுலகாக்கி
 முத்தா பித்துரிலைமத்தார்

76

தாமிதை புனாக்கவள்ளல்
 தாழ்த்தடி வணங்கிப்போற்றி
 ஏகமா யசாபு மாபியா
 அபிபதம் பணிந்து
 மூமினே யிருபதிக்கு
 முறும்மதே முஸ்தபாவே
 ஏகிய சனவுக்கெல்லா
 யெடுத்திடும் கசையதென்ன

77

கசையது தோல்சவுக்கு
 கவுருறால் மாமுடிண்ட
 இசையுரு குறையாப் பாரம்
 எடுப்பது மிருசோராகும்
 கசலொரு இடையதானில்
 நாலினோர் பாதியாகும்
 விசையொரு பகனினாறு
 விச்சடி ஒன்றுதானே

76

தான்மதுக் செண்பதாருர்
 கையலைத் தலாக்கெல்லாம்
 பின்னையும் நிக்காஹுச் செய்தா
 லன்னவர்க் கெழுபத்தஞ்சு
 ஊனியே பெரும் ஹுத்தை
 உண்டவர்க்கெழுபதாரும்
 கண்கண்டாங்க் களரிக்கூத்து
 கறுபது அடியுமாமே

77

அடியொரு அன்பதாரு
 மப்பதி பிறத்தார்க்கெல்லாம்
 துடிபெருஞ் சஞ்சாத்தொழாமல்
 நின்றவர்களுக்கெல்லாம்
 நெடிய சொல்வாங்கு கிமாசு
 மெண்ணஞ்சு இனில்லார்க்கு
 அடிப்பது மறுபத்தஞ்சாம்
 அசைப்பிரம் படசோசொன்னும்

80

சொல்லிய படுதார்க்கெல்லாம்
 துணையடி னுற்பதாரும்
 வல்லதி னறிபாப்புத்தி
 வகுப்பது ஆறஞ்சாரும்
 எல்லையில் பிழையைக் கண்டு
 எவர்களுங் களரிசுளில்
 கல்ஷு இருபத்தஞ்சு
 காரியர் புருஷர் தம்மை

81

திருநெறி நீதம்

நாரிய ராளர்தம்மை

நகரத்திடிவல் படரேகொல்லிக்

கறினோ மடபதென்று

சுவலயத் தீனோர்க்கெல்லாம்

நேருன்ன தொழுதை வெள்ளி

தவரிடி ஸடிபுபத்தும்

பாரினில் குயிரைச்சேர்ந்தால்

பாதகக் குயிருமாமே

குயிரோடு சேர்ந்திருந்தால்

கோதைப முழுவருக்

குயிரிது மறிகமாராக்

சுவலயத் திணங்கினோர்க்கு

கவியுரு நாகல்லாது

கத்தவ னருளியில்லை

நயிருலத் திணையுமில்லை

கல்முழுக் கிறங்கிடாதே

கிறங்கிடா முழுக்குமற்ற

எழுதிய கருமமெல்லாம்

திரங்கொன்றாக் தீனோர்க்கெல்லாம்

திருநெறி முன்றும்படலம்

கிறத்திடு மஞ்சாத்திட்டம்

செப்பினார் காக்கமுல்த்தாபித்திரில்

தெரிந்திட நவரீதத்தின்

தெண்டனை யறியச்சொன்னேன்

நவநீதத்தெண்டனை முற்றிற்று.

தெண்டனைக்குட்படுத்துதல்.

அறிவுக முறாக்கும் வள்ள
 லஹம்மத ரிரகுல் முன்னே
 நிறாந்திந் குளுக்கள் பாவும்
 நேர்பதம் பணியும்போது
 கரங்கில்லாக் ஹாமிபாவும்
 காணாயி லீசென்போரும்
 ஒங்கியே முழுவிவள்ள
 லிருபதம் பணிந்து நின்றார்

85

நின்றனர் நயியுல்லாதன்
 நிலையடிதனைப்பணிந்து
 இன்றென்னை இறைபோன் சொன்னே
 ஏவலின் படியே செய்யும்
 என்றவ ருளாத் டோது
 யிறைநாத் தூதர்வள்ளல்
 தெண்டனைக் களைபெடுத்து
 இருக்கையில் தாங்கியிந்தார்

86

தாங்கிய பெருங்கூலையைத்
 தானவ நுக்காசென்போர்
 வாங்கிய நயிபதத்தை
 வாழ்த்தியே யிறையைப்போற்றி
 பாங்கிய முதுகு காட் டுப்
 பரமன்னை வெணப்படுத்தார்
 ஒங்கியே விசை குறையா
 ஒக்காச வரடித்ததாமே

87

ஒக்கியே படிக்க வல்ல
 ஒக்காசவ யடிக்கும்போது
 வாங்கியே சிங்ககல் கால்
 வல்லவர் பிடித்திருக்க
 ஆங்கியே வேசத்தாலே
 யடிவிடத் தடிக்கும்போது
 ஏங்கியே எழுபத்தஞ்சில்
 இறந்தன ரீசென்போரே

88

சசவரிறக்க வள்ளல்
 அனைவருக் கேதுசொல்வார்
 நேசகன் புதல்வன் சம்மான்
 தன்னையும் மருகனைத்து
 விசெனு மசாபதன்மே
 னிறைகட னேதுமுண்டோ
 பேசுவ னிறைசக்காத்துப்
 பெருங்கட னுண்டோவென்றார் *

89

கடனிறை சக்காத்தேர்டே
 கபூரினி லடக்கொண்ணாது
 இடம்பெரு முதலையாய்ந்து
 எண்ணஞ்சி லொன்றெடுத்து
 மடங்களு மெனியோர்க் கீந்து
 மடிந்தவர் தனையடக்கு
 மிடத்தனி லீசென்போர்தன்
 னேத்தினை யொருத்தி வந்தான்

90

வந்தவன் நடுபதத்தில்
 வணங்கியே வழக்குரைத்து
 எத்தனும் பரத்தாவான
 சசவ ரிறத்தார்தம்மை
 பிந்தலே படக்கமெந்தன்
 பெருங்கடன் ஹையுமென்ன
 அந்தர மறைநிறைந்த
 அல்லாமைக்கொண் டானையிட்டான்

91

ஆணியென் தவளுரைக்க
 அஹம்மத ரிராசுல் சொல்வார்
 காணமும் னினையிலாத
 நாரியே ணடந்த பின்னல்
 ஆணியே கருமம் பத்து
 மாணியுர் தடையுமில்லை
 மானிலத் தவர்க்குரைத்தார்
 மனந்திரன் முஹம்மது ரபியே

92

மணம்பூணு மல்கைவாழ்க்கை
 பறிவுடன் வணக்கங்கேள்வி
 பிணங்கியே மலஞ்சலமும்
 பின்னையு முணுநக்கர்
 இணங்கியே கருமம்பத்துமே
 தடை யணுகாதென்றே
 கணங்கொள்ள வேதமோதுங்
 கபீபிர ருதுஞ்சொன்னார்

93

சொல்லுவா நின்னங்கேளீர்
 சொந்தையன் றணையடக்கி
 அல்லவன் கடக்கும்போக்கி
 அதியமா ரிணாமற்றோர்க்கு
 எல்லையில் வருப்பதற்கு
 மிதுக்குமுன் கடங்கக்காத்து,
 இல்லையா யில்கிளியன்று
 இறந்தணை யடக்குமென்றார்

94

இறந்தவன் றணையடக்கி
 இருபத்தஞ் சடிகுபுரில்
 திரங்கொன்ற மடித்துப்பின்னார்
 திருநெறி நீதர் சொல்வார்
 மருங்கத்து குலைந்த மல்கை
 ஹாமியா தணையழைத்துக்
 கங்கொள்ள அடியுமென்ன
 அமலஞ்சு மாதமென்றான்

95

மாதமுந் தங்கி ஐந்து
 மதிப்புள்ள ருதுமானல்
 வேதினை பொருக்கப்பாலன் .
 வேதினைக்கே தெரியு.
 காதலான் டாலன்என்றல்
 கடனடி - டுவருநகை .
 சூதியின் னுதரன்எனல்
 முஹம்மத ருனிச்செய்தார்

96

செய்திடுந் திருநெறி முன்றில்ந்
 தெண்டனைக்குன்படு விஷனம்
 வைவக மறியுமாகில்
 உரைத்தது முஹம்மதர்மொழியைத்
 துய்யவன் னாரிபின் வுற்றலுமில்
 தொகுத்தனர் னாது இமாமுஞ்
 செய்பது மவுலியான
 சாபி யிமாஞ்சொன்னார் சரியே

97

தெண்டனைக்குட்படுதல் முற்றிற்று.

அனந்தர சுகந்திர பிறக்கிற விபரம்.

மக்கமா னகரி வள்ளல்
 முஹம்மத ரிசுருலுல்லா
 பக்குவ நபிகட்கெல்லாம்
 பண்டுள்ளோர் பின்னுலகானோர்
 திக்கெல்லா மதைநெறிபோற்றும்
 திருநெறி நீதரானோர்
 மிக்கரு னாலருமற்றோ
 அனைவருக் கெதுரைப்பார்

98

உரைத்தன அலமா

முறம்மது ரிரகுலுல்லா
சிறப்புட னுலகு தினே
எனையு மருகைமுத்துத்
தாத்துட னுலகுதன்னில்
தன்கொலு வரசு கிற்ச
நிரப்பமா யிருப்போர்க்கெல்லாம்
\ னிதித்தன! மிருக்குமாகில்

99

தனக்கொலு வாழ்வுபிச்ச

தரணியில் வாழ்வோர்க்கெல்லாம்
அனந்திர முதல்கன் மற்று
மன : திரக் காரசெல்லாம்
மின : திரன் ருழ்குலத்தோர்
யாவரு மெடுக்கும் வாறும்
அன : திரம் புரியும் பங்கு
பராயினு பகரக்கேன்மோ

100

பறாதினும் புரியலாகப்

பகின்றிடும் விதமெதென்றால்
ஆறாவினு மொரு வனுத்தா
தனத்துடைய சாகில்
காரகான் தேடுமற்றக்
கனதனம் தனைத்தொருத்து
பறாபாத் திறைசக்காத்துப்
பகர்வது நாற்பதிலொன்றே

101

நாற்பதிலொன் ரிறைசக்காத்து

னுனிலத் தெளியோர்க்கீந்து
கோப்புள்ள முதல்கன் முற்றம்
கொற்றவ னுளலாகும்
தகப்பனு : தாயுமக்க
னெவர்கனில்க் கியவேண்டில்
மூப்புள்ளான் மனதுபோலே
முதலையுன் கொடுக்கலாமே

102

முதலையுந் கொடுக்க வாங்க
முதலவ னிருப்பானாகில்
இதமுரு குலத்தார் மக்கள்
யாவருக் கேதுமில்லை
அதிபெரு மவனும் யாவுத்
தோகையு மிருக்கும் ஈனில்
பதிதனில் மடவார்க்கில்லா
பாக்குள்ள குலத்தைக்கேளே

103

குலத்தினி லானன் தேவி
கடியே விருக்கும் ஈனில்
பிலத்திடும் ஹரமீ ஈறு
பின்னையு மிருபந்தெட்டு
கலத்திடும் மக்கால்லால்
நாற்பது இரு ஹராமும்
குலத்துக்குள் னென்பதாக
கூறிய ஹரமுங்குற்றம்

104

குற்றமென் றறிந்தபோதே
கோதையு மாளனாரும்
உற்றபா லமுர்தமுண்டால்
உண்டல்லா தெடுத்ததில்லை
எத்தனை ஈன்றதாயு
மிருவருக் கேதுமில்லை
மற்றவ சேதுமுண்டு
மணவனைக் கேதுமில்லை

105

இல்லகம் கருமற்றனத்தையு
மீத்திட்டானும்
வல்லவ னுரிதன்னை
வாங்கியே முறியினம் பாதி
நல்லவன் மனதுக்காரி
ஈனிலுக் கடன் தெளித்தால்
எல்லையில் மஹர்பகுதி
இயம்பிய தலாக்குமில்லை

106

தலாக்குடன் புரிந்தமாறு
தனக்கு நூர் நான் வரைக்கும்
தலாக் குள்ளசன மிட்டு
தைபலர் ரூனில்லாததாய்
துலைக்கவும் கடனுஞ்சொந்தை
தோகைபர் மதனைமுற்றும்
நிலைக்கவும் தகப்பனில்லால்
நேரினைக் கேதுமில்லை

107

நேரினை ஹராமதாகில்
நீதமும் தலாக் இல்லாதால்
பாரினி லீன்ற பரல
னனைத்துமே அவருக் காகும்
பாரினி வவன் முதலும்
பாலனுக்காகு மல்லால்
ஊரிலே பெவர் தொட்டாலும்
உயர்த்தோர் பெரும் ஹராமாம்

108

ஹராமரிபாமற் செய்தால்
கத்தில்லை படியுமில்லை
ஹராமரித்தவர்கள் செய்தால்
ஹத்துடன் கடியதென்டம்
ஹுதா மரிபாபாலர்
தங்களுக்குக் கேதுமில்லை
பராபானிஹை ருர்ஹானில்
பகின்றமும் விதமிதாமே

109

ஆகிய ருர்ஹானில் வல்லோன்
பகம்மதர்க் கருவிச் செய்தார்
பேகவ்ஃபியும் மற்றனைவருக்
குறைத்த வார்த்தை
வாருள்ள இமாம்கள் நாலும்
மற்றுள்ள உலமாமுற்றும்
பாகிய பகியுத்த
பாக்குள்ள விதமிதாமே

110

விதம்பெரு குர்ஹான் தன்னில்
விளம்பினு ரிறையனாதி
இதம்பெரு மடவாளொன்று
திருந்தவ னிறந்துபோனால்
பதிதனில் புல்லுத்தில்லா
பாலு இரப்பாளாகில்
அதமுட னவரும்புண்ட
பணிமுத லாண்டமற்றம்

111

ஆடையு முதல் பணியு
மார்பொருட் டானதாலும்
குடியே புருஷன்பாதி
தோலையர் குலத்தார் பாதி
பேடியே குலத்தினர்க்கும்
பிறந்தவன் மஹாதேவனா
நாடிமுன் னுரைத்த வார்த்தை
நாலிலொன்றும் மகனே

112

ஒன்றொடி யிருக்க வந்த
உடையவ னிறந்துபோனால்
அன்றவன் நகைமுதலு
மவன் மஹர் பாதியென்றே
மண்டலம் புதமும் வள்ளல்
முறும்மத ரிறகுல் சொல்ல
அன்றுள்ள கிஷ்டமாய்த்
அஹம்மது மபுனி யஹந்தார்

113

அரைந்தனர் பருவமாத
உலகினி விணங்கி பாண்டால்
அறிந்துள்ள நகைமுதலும்
அவனுக்குப் பாதியென்று
பொருத்திய மகருதன்னீ
விடுவது முன்றிலொன்று
திடத்துட னவனிருக்க
தேட்டிய னிறந்து போனால்

114

இறந்தவன் தேவிமுன்னுள்
 இடுகை முதலும் பெற்று
 பொருத்திய மகாமுன்றில்
 ஒன்றுபோல் இரண்டு பெற்று
 சேர்ந்தவ னிருப்பாளென்று
 செய்யை முஹம்மத ருகைத்தார்
 ஆரிவர் உலகோர்க்கெல்லாம்
 ஆரீபு ருடியானவ ரரைத்தார்

ஆரினா மதனையின்று
 அதுவுடனவனும் போகில்
 பாரினில் மஹரு பாதி
 பருமுதல் நகையும்பாதி
 ஊரினி லவனிருக்க
 உடையவ னிறந்துபோனால்
 உரிய மதனை மாண்ட
 கோதைக்கு மகர்முக்காலே

மகாவள் தனக்கு முக்கா
 லவன்பணி முதலுமுற்றும்
 கெமதி விறந்தா ளொருத்தி
 செல்லி பொன்றிருக்குமாயில்
 நகைமுழு தரியபாவி
 நாரியர் மகர்ளாலொன்று
 தருமவர்க் குலத்தார்க்குண்டு
 தையல ரிருக்கக்காளை

காணைய விறந்தா னின்ற
 கன்னிக்கு முதல் நகையும்
 உள்ள இன்மகரீஸ்பாதி
 ஒன்றொடி தனக்கேயென்று
 ஆளனுத் தேவிமாண்டு
 ஆனென்று யிருக்குமாயில்
 ஆளவு மவனிவனென்றே
 அஹம்மதுக் கப்புனி யறைத்தார்

அஹம்மத நிரஞ்ஞாரத்தார்
 அதாலத்தம் புலியின் விஷனம்
 சேகமதில் குலித்தால் முதலுஞ்
 செந்திடா திருப்பாளானில்
 பருத்திட மனைவி மக்கள்
 பாங்குணு முகையமாகில்
 அகம்புகள் மடவாள் மகரில்
 அரைவகை கொடுப்பனன்றே

119

பங்கு விபரம்.

அரைவகை மஹர்கொடுத்து
 அதிகமா முதலையெல்லாஞ்
 சிலிவகை ஏழா வைத்து
 சூர்த்துள்ள குமருக்கொன்று
 அதிகமு மாறுபங்கு
 யணிபணி யிருக்குமாகில்
 இதமுட னேடுக்கும் பங்கை
 யாவார்க்கு மறியச்சொல்வேன்

120

சொல்லுவே னாறு பங்கு
 துகையுட னிருக்கும் நாளில்
 நல்லவ னீன்றபாவன்
 னானிதத் தொருவனாகில்
 அல்லவன் மூன்றுபங்கு
 அன்னுக்கும் பிதாவுக்கு மூன்று
 நல்லவ நிருவரீண்ட
 நாளிபொன் திருப்பாளாகில்

121

இருத்திடிஸ் ஒரு பெண்ணாகில்
 சுவது பாதியாகுஞ்
 சிறந்தொரு ஆணும் பெண்ணும்
 செகந்தனி விருக்குமாயில்
 புதந்திடு முதலார் பங்கில்
 பெண்ணென்று ஆணொண்டு
 இருத்திடும் பஞ்சுமுன்றும்
 எடுப்பது தாய்தகப்பன்

122

தகப்பனுக் கிருபகுதி
 தையலுக் கொருகொண்ண
 செகத்தினி லிவர்களீன்ற
 சிலதுபெண் ணுணிருக்கில்.
 வருத்திடு மாறபங்கில்
 வல்லவன் தகப்பன் மூன்று
 உகப்புட னீன்றதாயும்
 ஒருபங்கு உகையமாமே

123

ஆகிய ஈரதுபங்கு
 அண்ணையும் பிதாவுமாகும்
 ஏகிய இரண்டுபங்கு
 இவர்களு முலவிலீன்ற.
 தோலையர்க் கொருபங்காகும்
 தோன்றவு னிருபகுதி.
 சாருமுன் தகப்பன் தாயுஞ்
 சம்மதித் தீந்திடும் விதமே.

124

சுத்திடத் தகப்பன் தாய்
 மிருக்கையி லவர்கள் பரவர்
 எத்தன் கூர் தருகாயென்ன.
 வாவருக் குகையமில்லை,
 அந்திசு மறை சினைத்த
 ஆஹம்மது ஈருளிச்செய்தவர்
 மத்தசு மறைமொழி பொழியும்
 மாலிக்கு இமாமு சொன்னார் மஹயே. 125.

மறை நெறி நீதர்வள்ளல்

முஹம்ம திரிசுரூல் சொன்னார்

இறப்புட னிரூந்துவாழ்த

செம்மல னிறந்துபோனால்

இறந்தவன் தணியடக்கி

பெச்சடங் கணைத்துமப்பாக்கி

இறப்பவன் முதல் சக்காத்து

எண்ணஞ்சொன் ரொனியோர்க்கித்தே

126

ஈந்தபின் னுலவி விவனுந்தான்

கொடுக்கின்ற கடனனைத்தும்

மரத்தயர் மற்றருமந்தக்

கடனுடன் சரிபேயராகும்

ஈந்திடக் குறைந்திட்டாலும்

எடுப்பது நிரணியச்சரிபே

ஆய்தவன் முதலுமின்ன

மதிசுப்புட் டிருக்குமாகில்

127

இருக்கடு முதலை மூன்று

எடுத்தொரு பருதிதன்னை

வருத்திட ஒகியத்தோர்க்கு

இதுக்குமே லதிகமில்லை

பருத்ததில் மீதிதானும்

பங்குமுன் னுணைததொண்டுஞ்

செகத்தனி லிறந்தவனாயின்ற

இருவரு மிருப்பாராகில்

128

இருந்திடி னிருவருன்றா

பிவர்களுக் காரிலொன்று

இருந்திடில் தகப்பன் மட்டு

மிருப்பது னாலிலொன்று

இருந்திடி னீன்றாள் மட்டு

மிடுவது மூன்றிலொன்றே.

அறிந்துபின் முதல்கள் மற்றும்

ஆதபங்காத வையே

129

ஆறிலோர் பங்கிலொன்றே
 ஆறாவ பங்குசெய்து
 உறிய பகுதி யெட்டை
 கொற்றவ னுடப்பிறத்தார்
 ஆரியர்க் கொருபங்காகும்
 ஆளனுக் கிருபங்காகும்
 வேறுதாய் தகப்பன் மக்கள்
 எடுப்பது ஏழுபங்கே

130

பங்கொரு ஆறு தன்னை
 பெற்றவ ருடப்பிறத்தார்
 பெண்களும் ஆணனாகும்
 இரிப்பது முதற்பகுதி
 பங்கொரு மஞ்சுமவனை
 பெற்றவன் தனையே பெற்றோன்
 பங்கஞ்சு பாட்டனாகும்
 பாட்டிற்கு நானுபங்கே

131

நாலது பாட்டியல்லால்
 னானிலப் பாட்டன் தேவி
 மேலின்ன மிருப்பார்க்கெல்லா
 மிடம்பங்கு முன்றதாகும்
 ஆலமி தவனையின்ற
 ஆறின தனையு மின்றான்
 எவவு மிருப்பானாக
 விடுவது மிருப்பதாமே

132

இருபங்கு போகமீதி
 இருக்குமோர் பங்குதன்னை
 அறிவைய சவனே யின்ற
 அன்னையி னுடப்பிறத்தார்
 இருப்பவர் ஆணும்பெண்ணும்
 எடுப்பது முதற்பகுதி
 சரிவகை பகுதி வீதஞ்
 சாத்திய முப்பதாகே

133

ஆறாறு பங்கு ஏந்த
மலர்கணி லொருவரிஸ்ஸை
வேறொரு தலைவனாகும்
வேண்டவு முனையமிஸ்ஸை
கூதல் மீதிபெஸ்ஸாம்
குரித்தமுன் முதலிச்சேரும்
சேரவே யிதையு முந்த
சேர்த்திடு மஞ்சபங்கே

134

பங்கொரு மஞ்சமிந்த
பருத்தில் மீதிதானும்
மிங்குலத்திறத்தான் தேயிக்
இருந்திடில் ஒரு பெண்ணாகில்
அங்குள்ள முதலை சண்டா
யாய்ந்தொரு கூடுப்பாள்
பெண்களு மிரண்டேயாகில்
புரிந்திடு முன்றபங்கே

135

பங்குள்ள மானையர்க்குப்
பாலக னொருவனாகில்
தங்களும சரிபுகாரும
தாட்டிய னிருவ சென்றில்
இங்கிலும் சரிபா மூவ
கொடுப்பது வேத நீதம்
அங்கொரு ஆணும் பெண்ணும்
அன்னையும் மிருப்பாராகில்

136

இருந்தியு லாணும் கொண்டு
பேர்தினை யிருவொன்னில்
இருந்திடில் மூன்றிலொன்றும்
எடுப்பது வீன்ற மாது
இருந்திடு பத்தனை
இருக்கின்ற ஆணும்பெண்ணும்
இருந்தவ னிருபங்காரும்
பேர்தினைந் கொருபங்காரே

137

ஏத்திழை வின்ற பாலர்
 இருத்திடி லதிகமாத
 சொத்தையு மகருத்திரா
 * தோஷங்கு ஈரணினொன்று
 ஈந்திடு முன்றுபங்கு
 இருக்கின்ற ஆணும்பெண்ணும்
 ஆய்தபெண் ணெருபங்காரு
 மாளணுக் கிருபங்காமே

138

ஆகிய விதமுள்ள ஆதனப்புரியல்
 அதாலத்து மவுலியின் விஷனம்
 ஏதவன் முஹம்மது உரைத்திட லுலமா
 யாவரும் ஈரலு இமாமும்
 பாகியே பலபல தனத்திலு முரைத்தார்
 பகர்த்தன ஈரிந்துள்ள மதியே
 வாகுடன் பொரு ளானத்திலும் தெளிந்த
 பிழ்குணிலே வருகுதிந்த ஹுக்குமே

139

வரம்பெரு மிறை தூதரான
 முஹம்மது இரகுலுல்லா
 திரம்பெரு முஸ்தோர்க்கெல்லாம்
 தீனிலே நிறுத்து கோமான்
 வரம்புக ளுலகில் மாண்டா னவன் குல
 மடவார் மற்றும
 எரம்பிய குழக்சயாகும்
 எடுத்திடும் பகுதியங்கே

140

பங்குன்ன பாலர்தட்டை
 பாரினி லீன்றபாலர்
 தக்கனின் மஹிள்கொத்தை
 தடைபாத் தீந்திருத்தால்
 அங்குள்ள ஆண்பெண்மக்க
 ளாமையாத சடுமைமற்றும்
 பங்குணவத் தெலிக்குமந்த
 பராயிலு விஷனஞ்சொல்வோ

141

சொல்லிய முதலை பந்தாய்த்
 தொழுதொரு பருதிதன்னை
 அல்லவன் குமரிநீதால்
 ஆணும்பென் சரிபருதி
 எல்லையிற் குமரில்லாதா
 லனைத்தையும் தொருத்துவொன்றாய்
 எல்லையிற் தொருத்த பங்கே
 எட்டுப்பங்காக ழிந்தே

142

சந்ததில் எட்டோர்பங்கே
 இறந்தவன் மனைபிரிவில்
 சொந்தமா ஹலாவின் மார்க்குச்
 சொந்தையு யிருபங்காகும்
 கந்தமாஞ் சரிகத்தார்க்கும்
 கைவிலை மாதையார்க்கும்
 அந்தவன் கூறில்பாதி
 யதிகமு மேழுபங்கே

143

பங்கொரு ஏழுதுண்டாய்
 பருத்ததை யொன்றாய்ச்சேர்த்து
 அங்கவன் ஹலாவின் பின்னை
 ஆண்பிள்ளைக் கிருபங்காகும்
 பேன்களுக் கொருபங்காக
 பிரிப்பது வேதநீதம்
 கங்குசேர் சரிகத்தாளும்
 கைவிலை யடுமையானே

144

அடுமைகள் சரிகத்தீன்ற
 ஆண்பிள்ளைக் கரைப்பங்காகும்
 திடப்பெரு மங்கையானால்
 தீர்ப்பது நாலிலொன்று
 அடங்கிய அடுமையான
 ஆண்பிள்ளைக் கரைக்காலாகும்
 ஒடுங்கும்பெண் அடுமையாகி
 அரைத்ததில் பாதிதானே

145

தானவ னிறத்தான் மங்கை
தனிமல டிருத்தாலொன்று
போனது போக வஞ்சு
பதித்தொரு பகுதிதன்னை
ஆனவள் மட்டுக்காக
அதிசுழ மெட்டாய் வைத்து
ஏனிய குலத்தாய் முன்போல்
எடுப்பது வேத நீதம்

146

வேதமாம் நீதமாய்த்து
விளம்பினு நுமரு சாதி
மாதையர் சுகோதரிமா
நிருவரில் சரிபங்காகும்
பூதலே னிருவராகில்
பிரிப்பது சரிபங்காகும்
ஆதல னிறத்தான் பாணன்
அனந்தா மெடுக்கலாமே

147

ஆகிய பகுதி யேத்தம்
அரம்பைமாரிருக்க மட்டும்
யேகமாய் பகுதிதன்னை
பெடுக்கரை மவர்கன் பால்
தோகைய ரிறத்துபோலு
லவர்களின் புருஷன்மார்கள்
ஏகவா ரீசர்கள் மற்றோர்
யாவர்க்கு மில்லைதானே

148

தனத்திள் புகழ் நிரைத்த
முஹம்மத ரிரசுல் சொன்ன
அனத்திரம் புரியலுகோ
ஈனைவரு மரியவென்று
தனத்திர இமாக்கள் முற்றம்
கசாலியா ருணத்தார் மெய்யா
தனத்திள் புகழ் நிரைத்த
கஞ்சிலிலே வகுத்துதானே

149

தானொரு மாலையற்ற
தரணிவி னொருமகளா
மானவ னீன்ற மக்க
ளதிகமொன் தில்லையாகில்
இன்றுள்ள நிதிதனங்க
ளிருவர்க்குச் சரிபங்காகும்
பெண்மக்க ளிறத்துபோனும்
புவிவினி ளீன்றபாலர்

150

பாலக னுனிருந்தால்
பங்குதா னுனிலென்று
ஏலமிக் குழலாளென்வ
எட்டிலொன் தயருக்காகும்
பாலசே யீன்றுறோடே
பிறத்தவ ரிருந்தாராகும்
பாலரும் பாஸியார்க்கும்
பாட்டியின் பங்குமிக்கை.

151

பங்கில்லா மனத்தாமில்லை
புலகத்தி லாறாசென்னில்
அங்கொரு சேர்த்தபாலன்
சலமஞ்ச னீன்றபாலன்
தங்களின் புதல்வர் கேட்டு
தாணியில் குபிராணாலும்
அங்கவ னிறத்திட்டாலும்
அவன் முதல் குலத்தார்க்கெவ்வை

152

குலத்தொடு குபிரோர் தன்னி
லொருவனு மிகலாமாயில்
துலைத்தவன் குலத்தோர்பகுதி
தொடுவது பெரு ஹாமா
குலைத்தவன் முதலிக் குபிரோர்
நிலத்தினி லெடுக்கொண்ணாறு
விலைபடக் கொடுத்தபாலர்
வேண்டிய பிவர்கண் பாலர்

153

பாலமு வளத்தடுமை

பண்டுள்ள முரிசினித்து

ஹரினி ஹருமை விட்டா

ஹொருபங்கு மவர்க்கிடில்லை

ஆரைத்தா ஹருமை செய்தோ

மதுக்குமுன் அவர்கள் பாலர்

சேருடன் சேர்த்திருந்தால்

சென்றிடு மவர்கள் பங்கே

பங்குரு ளுமமைதன்னை

பாரிவைத் தாழும்நாளில்

ஒங்கிய எனக்கு பின்னா

ஹருமைநீ யென்றே சொன்னான்

அங்கவ னிறத்துபின்னா

லவர்களுக் கேதுமில்லை

அங்கவ ளதுக்குப்பின்னா

லீன்றிடும் பாலர்க்கிடில்லை

இவ்வதி ளுமையாளே

இணங்கியே அடியா னென்போன்

எல்லையி லீன்றபால

நிருப்பவர்க் கெசமான்பங்கு

வல்லவ னிருக்குமட்டும்

அவர்களுக் கேதுமில்லை

அல்லவன் தனக்குப்பின்னா

லாதனத் துடையத்தானே

தாணியில் பிறத்தவர்க்கு

யாரும் தாணியி லில்லையாகில்

என்னுள்ள ஸெஷுபோக

ஏத்திஹு கணத்துமென்ன

உன்னிய குலத்தோன்

இருத்தவ னிறத்தானாகில்

காணிக்கி மகனை யில்லா

காரியர் மஹநுமொன்றே

உடப்பிறந் தவர்கொன்று
 இருந்திடும் காலத்தன்னில்
 திடமுட னிருக்க எல்லோர்
 ஒருவனுக் கருதியாகில்
 அடவுட னிவர்கள் முன்னால்
 கண்டகண் ணிருப்பாராடில்
 மடவாராகுக் கரைக்கூர் மஹரு
 மரித்தவன் குறைத்தவ ரீவார்

158

குலத்தினில் தமையன்தம்பி
 கடியே பிரிவில்லாதா
 நிலத்தினி லிறந்தாவ்போக
 னீன்றவ னறக்கனத்தும்
 தலத்தினில் மஹர்முன் சொன்னேன்
 தையலர்க் கறுமில்லை
 பிலத்தொரு புதல்வ னுண்டில்
 பேசிய மஹருமுண்டே

159

கருடன் மஹருமுண்டு
 குறிப்புள்ள புதல்வனுண்டில்
 பேருள்ள ஆணில்லாமல்
 பெண்களாய்ப் பிறந்திருந்தால்
 ஆரியர் குமர் முடிப்பார்
 அதிகழு மவனுக்கில்லை
 நூறுநா ளசனமிட்டு
 ஊண்ணிடை மஹருதானே

160

மஹருமே யவழுக்காரு
 மங்கைய ரின்றகன்றில்லை
 ரொகதல லளர்த்த பாலர்
 செவ்வாயும் ஹராமதாகும்
 அக்கருத் தறியாக்கன்னி
 ஆளன்முன் னிறத்த மங்கை
 ஊகையுள்ள மஹருமுன்னால்
 தோகையர்க் குறைத்தேன் தானே

161

நானவ ரிணங்கி கொப்பப்
 தரித்தபின் னிறந்துபோனும்
 ஆனவள் கடனுஞ்சொன்னேன்
 அவர்குலத் தார்க்குமுண்டு
 எனவ ரிறந்தா னீன்ற
 தெவரினு மில்லையாகில்
 நானவ னுடப்பிறந்தார்
 தந்தையுந் தாயுந்தானே

189

தந்தையுந் தாயுமற்ற
 தனவருங் குலமுமொன்றாய்
 வந்ததி லொருவனப்போ
 அருடின் காலமாகி
 தந்தையின் தண்ணீன்ற
 தந்தையு மிருக்குமட்டும்
 ஆந்திப மனைத்துத்தந்தை
 பவர்க்கல்லா தெவர்க்குமில்லை

163

இல்லத்தி னிறந்தான் தேவி
 கெயம்பிய மஹருமற்றும்
 எல்லையி னிறந்தான் றண்ணை
 யின்றவ னீயவேண்டும்
 அல்லது மஹோ நீத
 மவனுந் கடவனாகக்கலை
 சொல்லிய மஹரில்லாதாய்
 சொத்துக்குப் புதல்வனானான்

164

புதல்வர்க னிறந்தான் தந்தை
 புறப்பவ னிருந்தாலென்ன
 பதிதனி னிறந்தானீன்ற
 பாலொன் றிருக்குமாகில்
 இதமுந் திறந்த பாலர்க்
 கதிசுமா மீன்றபாலர்
 இதமுந் அவனியனா
 யிருப்பது நீதம்தானே

165

தானவ வீன்ற பாலர்
 தானியில் வளர்த்தபாலன்
 தானிருபேர் சரிபென்று
 உரைப்பது பெரும் ஹராமம்
 ஆனவ வீன்ற பாலர்த்
 கரைக்கரை அசல்புதல்வன்
 ஊழமாய்ச் சேர்த்திருந்தால்
 ஒசியத்கில் சேர்த்திருந்தால்

166

நசிகத்தால் வளர்த்தபாலர்
 நயந்திடுவ் கூறும்பெற்று
 நசமதர பவனை யின்ற
 தந்தையின் கூறக்காலில்
 நசமுள்ள தந்தைகூறு
 நிறைப்பது நீதந்தானே

167

நீதமா தந்தைகூறும்
 நிறைத்தபின் வளத்தான் கூறும்
 ஏதொன்று மவனுக்கில்லை
 எவரில்லா தவனுக்கென்ன
 ஆதனத் திருவதொன்று
 படக்கூறு மவனுக்கென்ன
 மாதவன் மனைவி செல்வி
 மாவிலச் சிரியரல்லால்

168

சிரியனே யின்றானில்லை
 சிலதுபெண் ணீன்றாளாகில்
 வருவிய தமறுபக்கம்
 வாழ்த்தவ னிருப்பாளாகில்
 குரியவர் மரித்தபின்னும்
 கூறுவைத் தனருக்கொன்வார்
 அருக்கும ரிருந்தால்ப்போக்கி
 யனைவருக கரியச்சொன்னேன்

169

அறியவன் குமருமுற்ற
மப்புரம் வாழுவென்றே
ஒருவனுக் கீதவனை
உமருனைக் கவனை பூணில்
பரிகரி முதனிருந்து
பருங்கடன் குமரிருந்தும்
பாத்தா னவனெயென்று
பருமறை நீதர்சொன்னார்

170

சொல்லிய திருமறை யனைத்தையு மாய்த்
முஹம்மதானவ ருரைத்தார்
அல்லலொன் றனுநா அனபி யிமாமுன்
கஜானியு முரைத்ததை யுலமா
எல்லவர் னுரைபட வரைத்திடும் விஷனம்
யாவரும் தீன்குலமறிய
வல்லமை புகழ மறை யனைத்தினுந் தேர்த்த
பகரிலே வருகுதித்த வகையே

171

பருகிய புதல்வ சொல்லாம்
பிரித்திடும் பங்கினப்போ
உரிமைவிட் டடிமைதன்னை
உலகவர் பிரிக்கவேண்டும்
உரிமைவிட் டடுமைபின்னும்
உகையமாய்ச் சேர்த்திருத்தால்
உரிபவன் தனக்கு பங்கு
ஒன்றிலும் காலதாமே

172

அடிமைவீத தெரிவையான
ஸதினுமே பாதிவாரும்
அடிமைபாள் பாஸன் தன்னை
ஆசுவர் தனக்கேன்றாலும்
வடுசெரி குளலார்க்கில்லை
யாழிற்றினி னுதித்த பாலன்
வடிபுள்ள புதல்வனாகில்
வைப்பது காவில்பாதி

173

காலினில் காலாம்பை
காலுங்கை கண்ணில்லார்க்கும்
கால்வரை சரியையாகும்
கனதிமுன் னுரைத்தார்க்கெல்லாம்
ஏதொரு வினத்தார்க்கு
சுவறு பருதியாகும்
சபவுத் தலைவனீன்ற
தெவரினு மில்லையாகில்

174

இல்லையா லாணும்பெண் ணும்
இருவரும் மலடாசில்
வல்லவன் குலத்திற் கேர்ந்த
வாரிக லில்லையாகில்
எல்லையில் வளர்த்த பாலர்
எடுக்கலா மனத்துமென்ன
வல்லவன் குலத்தில் மற்ற
வாரசி ரிருப்பாசாகில்

175

வாரசர் வளர்த்த பாலர்
எடுத்திடும் வேத னீதம்
ஆரியர் லெவு போக
அனைத்தையும் முன்றாய் வைத்து
வாரினில் வளர்த்தார்க்கொன்று
அவர்களு மில்லையாகில்
ஆரிய தனத்துமொன்றாய்
ஆரஞ்சு பருதிதானே

176

பங்கொரு முப்பதாக
பருத்ததை எட்டுப்பங்கே
அங்கவ னுட்பிழைத்த
ஆணும்பெண் விரிந்தாலொல்லார்
தங்களி லாணுக்கொன்றுத்
தையலர்க் கரையுமாகும்
பங்கதி லாறைத்துல்
பாத்திபுன் தகப்பனோடே

177

தகப்ப ஊடப்பிறந்த

தைபலா ளாளர்க்கெல்லாம்

வருப்பது ளுளர்க்கொன்று

மதிலை மாதர்க்கென்ன

துகைபெரு பங்கினுலே

தோய்நிலை வீன்றதாயின்

உகப்புடன் புறந்தொன்று

ஒன்றொடிக் கொன்றுமாமே

178

ஒன்றொடி இறந்தான் முத்த

உடப்பிறத் திருப்போர்க்கெல்லாம்

இன்றிதி லாயுபங்கு

ஏந்திழைக் கிருபங்காகும்

மன்றதில் பருதிபாதி

ளுளருக் காகுமென்ன

நன்றவ னிறந்தானந்த

நாசிபர் தாயிருந்தால்

179

இருத்திடில் பங்குமுன்று

எடுப்பது இவளுக்காகும்

வருத்திய தவளுக்கெல்லாம்

அவளுடன் பிறந்தார்க்கெல்லாம்

இறந்திட்டா லவர்க்கெல்லாம்

வேறில்லை தவர்களுக்கெல்லாம்

உரைத்திடும் பதல்வர்க்கெல்லாம்

உடப்பிறந்தவர்க் காகுந்தானே

180

உடப்பிறத் தவர்கள் முத்த

ஒதிய பங்குமுன்று

இடக்கனி லாணுக்கொன்று

ஏந்திழைக் கிருபங்காகும்

மடக்கது மெடுத்தொகொன்வா

வவர்குல மனத்துமாச்சு

திடம்பெரு பங்கிலொன்றே

தீனையி மறையி மோதின்

181

மஹாலிக்கு சொன்னினை
 ஆரூர முகநிருக்குகாலாங்
 செகத்தனி லொரும்கா
 ரோவது வேதநீதம்
 வணையு பங் த னாம்
 வகுக்கில் ஹாங்கிமொன்று
 பகையில்ல முன்றுபங்கு
 பக்கால் முறையார்க்காகும்

182

ஆவிய பங்கு ஒன்றே
 அஞ்சுபங்காடு வைத்து
 வாருள்ள ஆவிமொன்று
 வரும்பிணி யாளரொன்று
 தோகையர்க் குமருக்கொன்று
 தலைக நெளியோர்க்கொன்று
 போருவர் ஹச்செய்ய
 பொன்னிலா தவர்க்கொன்றுமே

183

ஒன்றொருக் காணாமார்கள்
 உயிருட னெதுமித்தாலும்
 மண்டலத் தவளுமானன்
 மஹாதை இழந்திட்டாலும்
 தெண்டனைக் கடங்காமங்கை
 திருநெறி தப்பினாலும்
 சண்டில்லை கடனாகுதல்
 காரியர் குலர்க்குந்தானே

184

நானவன் துதர்வள்ளல்
 தானியி லுணைத்திடு கிஷனம்
 நீனவ குலமாமுற்றும்
 அரித்திட இமாம் ஹசானி
 ஹனிய பொருள் இமாம்கன்
 அனைவருந் தெரிந்துமிக்கத்
 நானவ குறைத்தியார்
 தன்னிலே வருதிதுநானே

185

அறிவது கடனும் பேரக

ஆதஞ்சு பங்கா வைத்து

ஒருபங்கைப் பத்தாய் வகிர்ந்து

வுயர்பதி பள்ளி மோதின்

குருநெறி மருளி மவுலா

உன்குருட ருமை

மறார்பேருக்கு மாறார் மிகக்கின்

ஹச்ஜிபேசிய சொந்தைய பத்தோர்க்கும் 186

சந்திடும் பதிமார்க்கெல்லா

மீத்திடு மொருபங்காகும்

உய்த்தபங் களைத்துமொன்றாய்

ஒன்றொடி தனக்கே யெல்லாம்

பாந்திப மகருங்கடும்

பாலனைச் சேர்த்ததல்லால்

உய்த்தவன் தாய்தகப்ப

ஐயப்பிறற் தவர்க்குமில்லை 187

இல்லைபா னுகெலப்பால்

ஒடுக்கமுன் னுரைத்தபேர்கள்

வல்லவன் பால னல்லால்

வாரிஷர்க் கேதுமில்லை

எல்லை தின் பிரிவுமுற்றம்

யார்க்குமாசனார்க்கு

வல்லவன் தூதிராகல்

உலக முஹம்மதருரைத்தவாரே 188

உரைத்திடும் பாவை பட்டி

உயிரொடு புழுவையுண்டு

கரைத்திடும் காலந்தன்னில்

கையைப்போ லன்னியுண்ணும்

வரைத்திடு மசனமுண்ட

வாயையமன துடைத்திடாது

குரைத்திடும் நெறியின்பட்டி

குழகம்குலம் ஹராமதாமே 189

தானித்த விதங்கனில்லாத்
 தானியி னெறிமீன் பட்டு
 வானவ னெறிமீன் றீனை
 வகுத்திடும் சுபிமார்தண்ணை
 பானிவத் தறிந்து சுமான்
 பகின்றது ஹலாலா மின்னம்
 ஊனிய ஹர்வினம்புழுக்கள்
 உரைத்திடும் கருத்தைக்கேளும்

190

ஹராமதெண் டறியும்தத்
 காசினி ஹர்வினங்கள்
 தருதா மறியானஞ்சு
 தரித்திடும் விசத்தின்சாதி
 பாபாக் குலம்வித்தில்லாப்
 படைப்பினில் புழுத்தபூச்சி
 நிராகா வித்தில்லாமல்
 , நிலத்தினில் மழையாம் பூச்சி

191

பூச்சியும் புழுக்களெல்லாம்
 புசிப்பது பெரும்ஹராமாம்
 மீச்சிபா நீரில் வாழும்
 மீன்புழு ரூபந்தன்னில்
 பூச்சிபா மதனை யீன்ற
 அண்டத்தி லாகாதெல்லாக்
 காச்சி கோல் கையா ஹண்ணும்
 கரையில் சென்றாவிபாமே

192

ஆனது உடலுதிர
 மற்றது ஹராமதாருக்
 கானக மிருகமுண்டு
 கக்கிப்பின் ஹண்ணுதெல்லாம்
 பார்நிலம் புறமும்வல்லோன்
 சுபிகளைப் பணிந்ததில்லை
 ஆனதா விவையிருக்கா
 தனைத்துமே ஹராமதாமே

193

உயிரொரு ிரில்வாழும்
ஒக்கிய குலக்களெல்லாம்
மரிசளவா ளாடுங்காயம்
மதுக்கிளி தக்கிரேரில்ல
மயிரொடு மீதாஸ்பொருந்தி
மருவொரு காயமில்லா
வயி வரன்பாலை மற்ற
வைபக மிருகமெல்லாம்

198

வைபக மிருகம்பட்டி
வருந்திய தீன்குலத்தை
கொரினா தக்கிரே ரெய்ய
மூலாதுரு ககனஞ்சீரு
மெய்யெனும் தக்குபிரில்லா
திறந்தது குபிர்குலங்கள்
தய்யவ நெறியறியா
துலைந்திடா மிருகத்தன்னை

199

ஹராமான வஸ்துக்களை

அறிகிற விபரம்.

பிருகமும் குபிர்க்குலங்கள்
இறப்பது பானியாசுந்
துருவமாத் குபிர்க்குலத்தை
தோன்றிய தக்குபிரேய்ய
நாயகமே கண்டகன்னும்
மெய்யெனும் தக்குபிரேய்ய
மேனியில் நாவழன்துல்
தய்யவன் காயியாளில்
தூக்கிபே சடுவதேநால்
வைபக பிசுள் தேரு
வகைக்கனி குருலேயெண்டும்

200

விண்டிடுங் குபிர்க்குலத்தை
 விநம்பியே தக்ருபீர்செய்தால்
 தெண்டமு மறியச்சொல்லீர்
 திருநெறி நபியே மெய்தான்
 ஒன்றென்னுந் தக்ருபீர் செய்து
 உகந்திடுந்தீன் குலத்தை
 அன்றவர் தக்ருபீர் செய்ய
 அதிர்வித மறியச்சொல்லீர்

201

அறிவது தக்ருபீமென்ன
 ஆதியி னாமமாகும்
 நெறியுடன் ஹாபா நோக்கி
 நேரிடக் கிடத்தி கையால்
 அறியவான் கதுமைகொண்டு
 அங்கத்தில் நோவில்காமல்
 நெறியுடன் அல்லாரு அக்ருபர்மென்று
 அருத்திட நேர்மைதானே

202

நேர்மையா அருக்கும்போது
 நினைவுகெட் டலைத்திடாமல்
 ஓர்மையா தக்ருபீர்தன்னில்
 உறைப்பதை நினைவில் பூட்டிச்
 சீர்மையா வருத்துவிருஞ்
 சேர்த்திடும் பதவியன்று
 ஆரனின் வலைத்தபாவம்
 அதாவந்த உயிர்க்குமுண்டே

203

உண்டென உரைத்ததெல்லாம்
 உடையவ னபியே மெய்தான்
 விண்டிடு முடனுக்குள்ளே
 விதங்களும் ஹலாது முண்டோ

திருத்தொளிதீதம்

வாழ்த்திதை படைப்புக்கெல்லாம்

வருத்திப திறை வணக்கம்

ஏழ்வகை தோத்திரமா

இயல்பினைபுரைக்கக்கேளும்

ஆழ்த்தல் பாரை பூமிக்

கறிவுகள் ஒன்றேயாகும்

பாழ்த்தவயிதைமேல் காட்டம்

பணிவது வணக்கமில்லை

213

வணக்கிடா பூமிபாரை

வகைபொரு விதமுமில்லை

குணங்கள் சேர்வது தெரியும்

குலத்தறி ஒன்றேயாகும்

வணக்கமும் விருஷம் பூமிக்

வளத்தியும் அறிவு சொண்டாம்

இணங்கிய இடஞ்சல் கண்மை

இனமவர் குணமறியும்

214

குணங்களு முலகிலுள்ள

ஊர்வின மனைத்துக்கெல்லாம்

கணங்கொள்ளு மறிவுபூண்டு

கண்ணுங்கா வதிகமாரும்

மணந்தா மிருகம்பகி

அறிவுகள் முன்றோதாரும்

உணவுடன் றசனைதன்னால்

உணர்ந்திடு மறிவு காலை

215

காலொரு கருமம்பூண்ட

கானிலத் துயிர்கள் தன்னில்

கோலமா பெலி பெரும்பு

குயில்காத்திருந்த பூதம்

வேலையி லறிவு மைந்தாம்

பெருபரிசின் தேவெல்லாம்

கோலமு மாகையாலே

குறிப்பது மறிவு மாநே

216

A.

அறிவுகளை முழுநீர்ப்
 ஆதமியாகுமென்று
 மறைநெறி நிகழாய்த்
 மன்னவன் தூதர் சொன்னார்
 இறையவன் தூதரான
 முடிமம்மது கபியைக்காண
 பறந்ததுபொய் வுலகில் வந்த
 புல்கியா விஷனம் பொய்யில்லை

217

புத்தை வணங்குவோர் பதவி

பொய்யில்லா மறைமொழியும்
 முடிமம்மது மலரைநோக்கி
 வையகத்தரசுமற்ற
 அனைவரு மேதுக்கெட்பார்
 உய்யவன் தூதே உலகவ சனர்செய்யும்
 தவக்களெல்லாம்
 செய்வகை பதவிபொன்றோ
 திறங்குதைய, நியச்சொல்க்கன்

218

அறிவவு முல்கோர்க்கெல்லாம்
 ஆதியின் தூதர் சொல்வார்
 மறைநெறி யறிந்துவல்லோர்
 மாரக்கமுந் விலக்கங்கண்டு
 தரைபினிவ் இறைபேர் சொல்லில்
 தம்பிரான் தருத்தைச்சேரும்
 இறையதுக்குகையமாகி
 இளைத்திடாதேந்திக்கொள்வான்

219

திருநெழி நீதம்

எர்திடு விஷ்ணுமெல்லாம்
 ஏகிடு தருகாமீதில்
 பார்த்தபத்திஹையோன் தன்னை
 பாங்குட னறித்தபேர்கள்
 ஆத்திஹை காமமோத
 அகூண த்ருகாமீதில்
 சேர்த்திடும் பதவியுண்டாம்
 செம்மலையறியானாகில்

220

அறித்தில்லா சிறிய மோடர்
 ஆதியினுமோதில்
 சிறத்தது மேந்திக்கொள்வான்
 செம்மல னவக்கில்லை
 பிரித்திடும் வாதேதென்றால்
 பெரியவர் ஸ்ரீ நாளில்
 ஷாரத்தொரு வனத்தில் சித்தன்
 ஓய்த்திடா தவசு செய்தான்

221

செய்தவ னிஹைய நாடி
 செப்பு வ னோர்மையாக
 வைவகத்திஹை வணக்கம்
 வளமையுமறிந்தா னில்லை
 பொய்யென்னும் நெறிபொருளும்
 புத்தேயே சொத்திலேந்தி
 மெய்தாய் விடுமுச்செல்லாம்
 விளம்புவான் மாமாவென்றே

222

விண்டவன் வெடித்த சொல்லால்
 விளம்புவான் தருகாமீதில்
 என்றமே யழியா நாயன்
 இயம்புவான் மருபுவென்றே
 அண்டவானிமையோர்க்கெல்லாம்
 அசனும் காலந்தானும்
 தெண்டனிட்டு ஹைபைப்போற்றி
 திருமொழியார்க்கென்றான்

223

பீர்முறும்மது சாய்பு அவர்கள் பாடிய.

ஆர்க்கமாய் சித்தன் புத்தை
 அணிந்தவ னாதபென்று
 மூர்க்கமா மென்பேர் சொல்ல
 முழுதுமே ஐகையமானேன்
 சேர்க்குல மயிர் தில்லாண்
 நிருத்தியே சேர்ப்புயைச்சொல்வாய்
 தொர்க்கமா காலியாவில்
 துலைப்பான் துலைபாதென்றான் 224

துலைத்திடும் வகையே தென்றால்,
 தோன்றலென்றெழுத்து செல்லும்.
 கலப்பரு மிறையி னுமம்
 கைவச மானதல்லால்
 நிலபெற எனக்கிணையாய்
 நிரைவினில் புத்தைகாட்டி
 வலைப்பெரு மிபுனிகமாய்கை
 அதுக்குள்ளே புருத்திட்டானே. 225.

திட்டமாய் சமைத்தபுத்தை
 திறத்துடன் சிரத்திலேந்தி
 வட்டவா னுலகமைத்த
 வல்லவன் அதுவே பென்றான்.
 விட்டமுச்சுக் குகையமாக
 வியனூச சேர்த்துதல்லால்
 செட்டபுத்திரானானும்
 கிடைப்பது பதவி யில்லை 226:

பதவியு மவனுக்கில்லை
 பாத்தியே அறிந்தில்லாதால்.
 துதிசெய்யுங் குலங்களெல்லாம்
 தோன்றலை வணங்கினாலும்
 திதுபெருந்தீவிரில்லாத
 நீடிய குபிரோசெல்லாம்
 கெதிகா கழியுமென்றார்
 கீர்த்தக னனைவரு மெழு 227

திருமொழிநீதம்

மகிழ்ந்துதா னாநமற்ற

அனைவரு மடிபணிய

திகழ்பதி அராசர்கோமான்

திருநெறி நீதர்சொன்னார்

திகழ்புரி வுலகுமற்ற

அனைவருமறியவென்று

புகழினிடைவகா சிர்னில் பரைத்த

புல்கியா விஷனம்பொய்யல்லவே

228

சொல்லுவார் கபியே மெய்தான்

சோதியின் வனமைதன்னை.

எல்லையி லறியார் வணக்கம்

எரிநாகழியுந் தின்மை

வல்லவன் தெரியறந்தால்

வணக்கமு மவனுயிரும்

நல்பதி நிலைபரமெண்டிர்

நாயகம் கபியே சின்னம்

229

தீனுல்துவல்லாம் நேர்வளிபதவி

இன்னிலத்திருந்து வாழ்ந்து

இயல்தவ மறிந்தில்லாதார்

தன்னிறந் தவர்கையில்

அழிந்திடப்பதவி யுண்டோ

மன்னவ ருரைக்க வன்எல்

மழையிலும் மதிமொழியா

நன்னிலைமதினவருக்கும்

நாலாவிதத்திலும் பதவியென்றார்

230

பீர்முஹம்மது சாய்பு அவர்கள் பாடிய

அறமுள் தருமம் வெற்றி
 ஆலனைமன்றாடுமென்ன
 காங்கில்லா ஐயமீந்த
 காரிகை குமர் பூடிக்க
 இரங்கவுல் கருமாரிக்கு
 ஏந்தவு மிடங்கொடுக்க
 பாங்களில் தாயில்லாத
 பாலர்க்குமுந்தளிக்க

231

அமிர்தமார் தீன்வருத்த
 பாவருக்கிடங்கொடுக்க
 குருனுமென் றிறை தொழுகும்
 குத்துபா குசலெழுப்ப
 இறந்திடா பிசபிலி
 இறந்தவர் குலமாதரிக்க
 அமுதமா பறிவுவருத்த
 பாவரை வணங்கச்செய்தால்

232

ஆவலுங்களையுந்தீர்க்க
 அந்தாம் நிழலாம்பந்தல்
 தாபரீர் கொடுக்கச்சாலே
 தவத்துள்ளே இருக்கச்செய்ய
 ஏவலா ருலகோர் மாண்டால்
 எவரையுந் தொழுதடக்க
 காலிரான எளியபாலன்
 தன்னை பாரிகலாத்திவ் சேர்க்க

233

செய்திடு முயிர்தம் கத்தம்
 சேர்த்தவர் முழுநும் வாலி
 வையதர்க்கிடஞ்சல் தீர்க்க
 வருத்தமில் ஸசனமீய
 ஐயமாமோ தும்பின்னா
 யாதரித்தசனமீய
 கொய்யுர தலையுமீட்டக்
 கொல்லுர பினிலிஷமும்

234

திருத்தெறிநீதம்

விஷம்பிணி யகற்றினவர்க்க
 விழியில்லா தனக்குதலு
 அசடரை அடக்கி எழியோர்களுந்
 கொடுகோ கந்தீர்க்க
 விஷயில் லாறுவர்க்கிடையே
 விடுத்திட விஷமுமுன்ற
 அசலவர்க் கிடர்செய்யாமல்
 அனைவரு மினங்கச்செய்ய

235

செய்யவு மறியில்லாரை
 இனேகத்தில் வருத்தினவர்க்க
 வையகத்தறிவுள்ளோரை
 வருத்தியே பதம்பணிப
 எய்திடு மிதுகனிலை
 இருத்தபின் னிறையருளால்
 செய்திடும் சுபர் அதாவை
 இனத்திலே எனிதாப்ச்செய்யும்

236

செய்திடு மறியின் புத்தி
 செப்பினோ மறுநாங்கெண்ணே
 பையவே பதினாறுண்டு
 பருவமா மதுக்குமேலாய்
 இயெட்டு வயசுமட்டும்
 அறுநாங்கொடு அறிவு எத்தி
 வையகத்திருப்போர்க்கெல்லாம்
 வருஷத்துக்கறிவுமொன்றே

237

அறிவொடு அறுநாங்கொன்றாய்
 ஆனபின் இயெட்டாசில்
 தனித்தனி வருஷமொன்றாய்
 தளம்பியே குறையுமென்ன
 அறித்தியே அறுபத்திராறு
 ஆண்டினில் மதனையாவான்
 வருத்துகள் குறையுமுன்னே
 கத்தனைத் தெராமுதலுதொன்

238

பீர்முஹம்மது சாய்பு அவர்கள் பாடிய

ஒதிய விஷனமெல்லாம்

ஒழுங்குடன் இமாம் கசாலி

நீதமாம் பலபல இதாப்பிதிலும்

நிகழ்த்தினர் ஆரிபு தனிலும்

பாதிபே கண்ணினில் கக்காயிக்

தரிபா பகர்ந்த னர்வுலகா யாவும்

செய்தியில் செலதை ஹுக்குமில்

ஹாக்மீன் தாபித்தார் இதாப்பிலுமறைந்தார் 239

அறைத்திடும் இதாப்புமுற்ற

ஆசன பொருளுமாய்ந்தோர்

தெரிந்திட திருநெறி மூன்றும்

படலமும் நிசமெனத்தெரியும்

அறிந்திட பதினெண்ணுவிச மாலங்கள்

அனைத்துஞ்செங்கோல்

நிறைந்திரு பதிக்குக்கோமான்

முஹம்மதருகைத்தார் முத்தே

240

1-2-3-படலங்கள் 1165, A. நிர் பாட்டு 28-ஆகபாடற்றொகை
1193, 3-படலம் முற்றுப்பெற்றது.

அவிந்திடு மிறை முன்னுளில்
தனக்கென்ன வருத்துச்சொன்ன
கணக்குள்ள பருல்சன்னத்து
கருமயீராமுன் தள்ளி
வணக்கமு நெறியொழுங்கு
மாரக்கமும் லிலி நின்ற
அனத்திறை சுவர்க்கவாதி
அடையாளமும் தனிழந்துபோமே

23

அடையாள மானசொர்க்க
வாதிசுழறு
திடமா வருஞ்சிய
லனைத்து மிறையேவல்
கடனும் வணக்கம்
மொருக்காலும் பிசகாமல்
உடமான ஊனுஞ்செயல்
தூற்ற ஹராமத்தே

24

உற்றது கல்மொழி
யொழுங்குகனி பென்ன
செத்தாலும் பொய்யுரை
யுதாசனமு மில்லான்
மற்றார்கள் செய்பிழை
மனம் பொருத்தவர்கள்
கதா தெரியும்
மதியுற்ற முகமாமே

25

அறிவுள்ளான் அடரிட
ஆசையும் பொய்யுமில்லான்
பெரியவ னுரைத்த
சலவாத்தை மறவாதான்
சரியாய் திருத்திய
சாகு தவராதான்
நெறியான சொர்க்கவாதி
தன் ளடையாளம்

26

சொர்க்க வாதிசுள்

சூழ்சூல மோதினென்

கெருக்கமான

கெருப்புக்கிரையுள்ள

கரகூலம் கெடும்

கரகூலம் பாசிகள்

அரகூலத் தடை

பாளமும் கூறுவேன்

27

பஞ்ச பாதகத்தின் விபரம்

கூறும் வாய்மொழி

கொடுமையுள் கெடுமையுள்

காரும் வாயிலிடக்

கொடுபொய்யுமாம்

வீரியத்துடன்

கோபமுதாசனம்

சீரி லானத்துச்

சேரு முகத்திலே

28

முகத்திலாய் மொழி

யுள்ளமுகம் போய்

மகுத்துவச் சொர்க்க

வாதியமுகம் போய்

மிகுத்திடும் ஹராமத்து

அனைத்தையும்

வகுத்த நோச

காகத்தின் வாதிய

29

நாகவாதிகள் செயல் மலிந்ததனால்
 நாணமு மானமுங்குலைந்து
 பரவையும் மிருகமும் நாகனுன்பனுப்பால்
 பழக்கமும் வழக்கமும் கொடுமையுங்கொடுமை
 நாகலை யகத்தினில் மெழுகிடுவதபோல்
 நாகரது மழுதையுமகத்தார்
 இருப்போடு தரிப்புடன் வணக்கமும் தவறி
 விவர்களுக் கிரணமும் குரையும்

30

இரணமும் குறைத்து போவார்
 எழியர்க ளதிகமாவார்
 தரணி முத் தலைத்துசொர்ந்து
 தரிப்பிட நிலையில்லாமல்
 குருமொழி குலைத்து யீமான்
 குறைந்துதான் குபிருமாகி
 பாமினை மறந்துபஞ்ச
 பாதகம் துணிந்துசெய்வார்

31

செய்திடும் பஞ்சபாதகச்
 செயலஞ்ச விதமேதென்னில்
 அய்யுரு குருபாதக அனீதமும் துக்கதிகம்
 மெய்யிருண்டு பாதகமும்
 விசுவாசஞ் சொல்
 மொழியுமாவல்
 வெகு சனத்தோகடஞ்சும்
 பாதக முலகிலாமே

32

நாற்பதையாளம்

உலகினில் படரும் பொய்யு
முறைத்த பாதுகங்களுஞ்சும்
அலநெறி மாரக்கர் தன்னை
நாடியே யெடுக்காதாலும்
பலனுள்ள கருமமுற்றும்
பர்க்கத்துக் குரைத்தே அற்ற
குலமவர் காரீன் காலங்
கோடையின் காலமாமே 33.

காலங்கள் கொடுமையானே
காபிரு மிசவமொன்றாய்
மேகுலங் காபிசென்று
மெற்றவும் தார்க்கிலும்
கால்மறை நெறிதவறி
கபிருலங் குபிருமாரி
ஆலத்தில் ஹொஞ்ஞனாவு
மதிமரங் கொடுமையாமே 34.

ஆணுக்கு ளடங்காள் பெண்ணு
மாளனுக் கடங்காள் மங்கை
நீனுக்கு ளடங்கார் குலமுட்
தெரிவைக்கு ளடங்காபாலன்
தன்னுக்கு ளடங்காக்கோபம்
தலைவனுக் கடங்காச்சேனை
மண்ணுக்கு ளடங்காச்சிறியோர்
மங்குவார் பெரியவர்தானே 35.

தானமும் தவங்குலைந்து
தந்தைதாய் குதவாச்செல்வன்
நனமாம் ஓராஞ்சனுவும்
எடக்கும்பெயர் வெளிமதுவுமானத்
காலக் குருவைச் சீஸ
னருதிபெயர் பனுசை மேயில்
நானமும் குலைந்து மடர்க்கம்
நால்வகை யொன்றாய் போமே

36

நகரா குலம் வருதல்

நால்வகை யனைத்தொன்றாய்
நடந்திடுங் கொடுமையாலே
ஆலங்கள் செடுஞளாண்ட
அசுசெல்லா மற்றே போகும்
காலங்கள் நகராவாள்
காசன மனைகமாரும்
கோலமா நகராழுந்த
குலம் வந்த வகையே சொல்வேன்

37

சொல்லுவே னிறை னுதரான
தொன்றல ரீசநாவில்
வல்லவ னிறக்குமிஞ்சில்
வருமறை தனக்கும் தோற
எல்லையில் வருமத்தோ
மனைவரு மவர்தினை
நல்லகேற வர்தினுள்ளோர்
நடபடி நடத்தேயுந்தார்

38

நடந்தவர் சுரியானென்ற
 காற்பத்தி சாய்பு அதுவர்களும்
 இடக்களு மவரும்மத் தோரிருக்கின்ற
 குலங்கள் முற்றும்
 நடத்திடும் ஒழுங்கு மார்க்கம்
 சுபி முஹம்மது குலம்போலே
 திடமுட னிருக்கவிசா
 தீர்க்கமா மகிழ்ந்திட்டாரே

39

மகிழ்ந்தவர் சுரியானென்ற
 மலைதனி லேரிமிக்க
 அகம்புக ளிறைவசன
 மறுபது ளானிருத்தார்
 செகம்புக ளிறைமுன்னாக
 செப்பினு ரிசாவன்று
 உசைமயி லெனதும்மத்தோர்க்
 கோப்பிலினை யுலகிலென்றார்

40

என்றய நுரைக்க வல்ல
 இறைபரிமான் சொல்வான்
 வண்டனா யுமதும்மத்தோர்
 வண்ணா கெரிபுக்கொள்ளி
 என்னுள்ள சுபியும்மத்தில்
 எண்ணில்லா மகிழ்ச்சியுள்ளோர்
 மண்டலம் புகழுமுஹம்மது
 சுபியும்மத்தே

41

உம்மத்தே யிகலாமாரு
 முலகெலாக் குபிரேயாரும்
 நன்மைபா றீரும் ஈகை
 சுபியும்மத் தாகிரென்ன
 வண்மைபு மறித்த சாயன்
 வாக்கினா லுரைத்தானப்போ
 பண்மைபா யிசாவல்லோன்
 பணிவிடை தனிவிருத்தார்

42

இருக்கையி ளீசாவடிவு⁴
 எடுத்தன னிபுலீசப்போ
 உருக்கமா யிறைவசனம்
 ஒதிவந் தயனாரப்போலே
 பெருக்கமா னகரில்வந்து
 பிரபல னனறைக்கவி
 சுருக்கமா இறைமக்குச்
 சொந்த வுத்தாருஞ்செய்தான்

43

செய்த ஒத்தாசை வல்லோன்
 ஜெகமெல்லா மிதுகடக்க
 வைபகத் தவர்க்குமிந்த
 வகையறி வருத்தி வைத்து
 கைமூடித் திறக்குமுன்னே
 கடுகவு மவனிடத்தில்
 துப்பவ னவர்க்குச் சொன்னான்
 தாபதி இனிவாரேன

44

வருத்திட இறைபதத்தில்
 வணங்குவெண்ணலர்க்காக
 அப்பக னிபுலீசப்போ
 லங்கமும் சரியே வருவான்
 துப்பவ னுரைத்தா னென்பான்
 தோத்துவன் னென்கைப்போல்க்காணு
 மெய்யென நீனைத்தார் நாகில்
 மெத்தநா ளளிவார்சொன்னேன்

45

சொல்லுவா னிபுலீசவனே
 சுருதியாய்ப் பிடித்து நீங்கள்
 கையுங்கா னிழுத்து வாங்கி
 கட்டியே மாத்திடுகேடே
 மெய்யளி லாணி யெழும்
 அடித்திடி லிறந்தில்லாதால்
 கொல்லவும் தணைமூட்டி
 கையடிவ வனுரைத்தானப்போ

46

அப்பதி அரியானுள்ளோர்

ரணைவரு மடிபணிந்து

எப்போதும் நடக்கவல்லோன்

எங்களுக் குரைத்ததென்ன

கைப்பினை யுரையுமென்ன

கசடனுமேது சொல்வான்

எப்போது நடத்ததெல்லா

மினி நமக்காகிடாதே

47

ஆகிய இறையின் யீசா

அருளிய வளமை முற்றும்

வாருள்ள வளமை தன்னி

பதிபிழைக சொன்ன

ஆக முலகிலுள்ளோர்

அறிந்தவ ரறியார்க்கெல்லாம்

வகவன் துதர் சொன்னார்

யாவரும் நினைவாய்க்கேள்மோ

48

கேள்வியில் முதல்வளமை

யனைத்துமே கொடுமை பென்றான்

நாளெல்லா நடக்கவல்ல

னாயகன் நினைக்கவேண்டி

ஏழைக்கு யிரங்கி நாயன்

யாவர்க்கு மிதுவே சொன்னான்

நாளெல்லாந் தொழுஞ்சூது

நமக்கில்லை நாயன் சொன்னான்

49

சொல்லுவா னிணையே னாடி

சூதுநிடு மனைவனென்றான்

வல்லவன் தனையே மாற்றி

வணங்கினு ரினிஸிசே

எல்லவ ருலகிலுள்ளோர்

எண்ணப்போல் குருமர்தன்னை

எல்லையில் தொழுவதல்லா

விழையவன் வேறில்லையென்றான்

50

இல்லாமல் தொழுகுவதெல்லா
எடுக்கவு மிறை யோன் சொன்னான்
எல்லையி லொழுகும் வேண்டாம்
ஏந்தில் துவரவும் வேண்டாம்
கெல்லிய குளியடக்கம்
கிடத்துத லிருத்திவைக்க
எல்லவர் ஹராஞ்சனாவும்
எப்போதும் செய்யலாமே

51

செப்தியல் முழுக்குமில்லை
சேனாம் பைபல குலமும்
வைபக மிருகம் பட்சி
யனைந்தையு மருத்தலாமே
அய்யமு தக்குபிரில்லை
அருத்திடா ததுமாரும்
கொய்யுர கத்தழை கண்ணத்தை
கொடுமைபென் தகற்றச்சொன்னான்

52

அகத்துள்ள மனைவாரெல்லாம்
அம்பல மோலாகும்
மருத்துவம் பெரியநன்மை
மங்கையர் கமது மாதர்
தொருத்த பேர் இணங்க
தோன்றலன் மனம்பொருத்தன்
அகத்துள்ள மனைவார்க்கெல்லா
மாணனு மதிமைவாமே

53

அனேமயு மதிமைவாளு
மனைவருஞ் சரியேவாகும்
கொடுமைகள் வெரிச்சராயம்
குடிக்கலாம் கொண்டமட்டும்
வடிவுள்ள மர துாரமும்
வருகலாம் உகரைச்சுற்றி
திடமுள்ள முதல்பலிவை
தன்பது உகையந்தானே

54

தனந்தலை முடியும் வைக்க
 தாடிபைச் சிறைக்கவேண்டும்
 எந்தவ சமுதண்டாலும்
 இருப்பத தலை தூந்து
 கந்தமா அசனமெல்லாம்
 கைதொடக் கொடிய குற்றம்
 எந்தவ சசனமுண்டு
 விருவகவாய் கழுகொண்ணுதே

55

உண்டின் விரிந்த நீரை
 நின்றதா ஈருந்தவேண்டும்
 என் துள்ள வலஞ்சலமு
 நின்றதா விரக்கநீதம்
 பண்டுள்ள பகலில்மாதே
 பழகிடிச் சிலைதான் நன்மை
 அன் துள்ள ஆண்பெண் னொன்றாய்
 அனர்பொது விடம்புனைத்திடலாம்

56

புணர்வரு மனைவருமாய்ப்
 புணர்ந்தின் முழுக்குயிர்மீ
 உணவுக ஈருந்தியே கழுவ
 ஒனியநான் ஒழியத்தோஷம்
 தனுவுள்ள வலஞ்சலத்தனிய
 தண்ணியே தொடத்தகாது
 இனியவை யனைத்துமே யுருத்தா
 இபுலீச வருத்தினானே

57

வருத்திய உலகதன்மேல்
 வந்தினே னிக்வினையாக
 திருத்திய தகவீர் செய்து
 தீர்க்கமா பெனக்கினைகாண
 குறித்துவந் திபுலீசென்போன்
 கொற்றவ னுரைத்தா னென்னின்
 உரைத்தவ னமளி செய்த
 உள்ளதும், வெறுதினானே

58

ஒதியே மணரத்தான் சொல்லை
உண்மையென் தனருமோதி
ஆதியி நெறிதவரி
அடர்த்திடக் கொடுக்கெடுமை
சோதியி னருளா லீசா
சுரியானியின் தேசம்வந்து
நீதிகெட் டலைபக் கண்டு
நீனைத்தவ சபூதாபப்பே

39

அமுதவர் நகரிலுள்ளோ
ரணவருக் கேதுசொல்வார்
பனியெனு மிபுலீசென்ற
பாவியோப் படித்துவைத்தான்
பெளியவர்க் கிரங்கி னுபன்
பென்னும்மத்துக் கிதுவே செய்தான்
வனிகெட்ட ருலத்தஹுபாணை
வந்து நீர் வருந்துமென்றார்

40

வருந்துமென் றுரை யிபுலீசு
வந்தாலென் தனருமொன்றால்
அரும்புக லீசாவேத
மாமுன் னிழந்தபேர்கள்
உரங்கெட் நயியீசாவே
ஒடுக்கியே மாத்தில் சேர்த்து
அமைத்திட ஆணிபேயமும்
அன்னபி மரத்திலானார்

41

மாத்துட னேழுநாளு
மன்னவ னபிரிருக்க
எதத்தில்கூ கொடியானென்று
எரிதனை வெரித்தா யப்பேந
நிறைத்திறை மறழ் பொழிய
கெருப்பை வளிந்துதப்பேந
அரிந்தவ னனைத்தையெல்லா
மாவுமும் னிரைத்த னுபன்

42

திருத்தெறி நீதம்

நிரைத்திடு மிறையிற் கோபம்
 'நிகரில்லா தடியிழுங்கோடி
 ஸாரபுகழ் நாற்பத்தீசராயிம்
 நகருத்தீயிழுந் தெரிந்து
 நிரைத்திடுங் களிசல் காச்சல்
 நிகரில்லா ததிகமாயி
 இருத்திட யிறையினிஞ்சில்
 எழுத்துதான் பரந்துபோச்சே

63

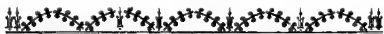
பறந்துபின் னுலகோ ரெல்லாம்
 பயகாம்பரு மிவர்தானென்று
 அறிந்தனன் முதனான் வந்த
 அசடனுமிபுனீசென்று
 சிறத்திடும் நபியேயென்று
 சோர்நானிலக்கி பதம்பணிந்தார்
 அறிந்தறி யாமல்ச்செய்த
 அடியார்கள் பிழைபொருப்பீர்

64

பொருத்திடும் பிழையேதென்ன
 போற்றியே அபிபதம் பணிய
 குறித்திடு மடியார் குற்றம்
 கொற்றவா பொறுப்பாயென்று
 திருத்திய வசனமுன்போல்
 செய்துதான் வருவோமென்று.
 பார்த்தவர்க் காது யீசா
 மன்னாடவு மலைமீலக் சென்றார்

65

சென்றவர்க் கெறுபரிமான்
 செயலாத விளந்தும னுயர்ந்தோர்
 அனறுமுன் னிபுனீசிட்ட
 அனைவருக் கிதகெதியென்றோ
 பண்டுள்ள கான்பாவில்
 பாசமாயெரியுங் கொள்ளி
 அன்றிறையுரைக்க யீசா பிழைவும்கப்பி
 நாலாவானில் ஐயிரிதூக்குவைக்க அரைத்தான் 66

நகராத்தேசமானங் கெடுதல்.

அரைத்தன ரிதையினீசா
 அனைவரும் நகராவென்றும்
 திரங்குரைத் திதையுனிவுந்
 திங்குவந் தறிந்தில்லாமல்
 நிறைந்திதையருமாமாற்றி
 நிகமெனக் கெடுதலுணி
 உங்கெடு மிபுலிசுடைய
 உம்மத்தி லாபிப்போனார்

67

ஆனமுன் நகரா செங்கோல்
 அவன்குல முலகடாக
 ஏகவன் னெறியை மாற்றி
 யானைசக் குபிர்வருத்தி
 காவுருமுல கலைத்து
 காற்றுக்கொண் டெழுந்த பஞ்சாய்
 ஆவிழிந் கொழு யபாவி
 ஆலங்க ளாழுவானே

68

(பேறு.)

ஆலங்கள் நகராவாழ்
 ஆணும்பெண் ணரிதியாவி
 ஏலவு மொருவன் தன்னை
 ஏழுபெண் ணெழுந்திறைங்கி
 பாலனுந் தாயைச்சேர
 பாங்கனு மகனைச்சேர
 யேலைசூழ் ராசநீதம்
 விளங்கிடா கொடுபையாமே

69

கொடுமைகள் மரீய வல்லோன்
 குதரத்தும் பரக்கத்தும்போய்
 இடம்பெறு முலகிலுன்ன
 இருளென்னு மலக்கைக் கூட்ட
 மடங்கலு மொன்றாய்க்கடி
 அலங்கரித் தமனிகவி.
 குடும்புள்ள மனுவைத்தாவி
 கொக்கரித் தலகைகுவும்

70

கவியே அலகைக்கூட்டம்
 கொண்டிடு மகிழ்ச்சியாலே
 தானியே பரந்து செல்லுந்
 தன் குல மனைத்துமொன்றாய்
 பாவுசூழ் முதல்வானத்து
 பாடிவரை பரந்துலாவும்
 காவுகள் வானவாசல்
 காத்திடு மிகுடையோர்காண்பார்

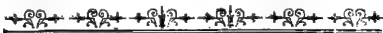
71

கண்டவ சலகை கூட்டம்
 கனவழி யேறுமென்று
 அன்று முன் அலகைவேலை
 லமைத்தமீ நெறியுன்கொவ்வி
 கன்றிறை கோபப்பார் வை
 யாகவுமிமை யோரப்போ
 என்று வான் மீன்பிடுங்கி
 பெரிபவர் கோபத்தாலே

72

கோபத்தா விதையும் னோக்க
 கொடியமீன் பிடிக்கி விண்ணோர்
 கோபத்தா லெரியும்போது
 குண்டுபட் டலகைமரண்டு
 ஏவுத வுலக மீது
 விசங்கிட நடுக்கிப்பூமி
 பாவுத்த புலியில் வீழ்து
 பற்றி வெய்யெரியுன்கோபம்

73

உலகத்தில்தான் த்திரங்கிறது.

விருத்தம்

கோபப்பார்வை யுலகி விரங்கிடுங்
உறும் வா னுள்ள மீனாரு மறிந்திடுங்
கோபத்தா னுலகெங்கும் நடுங்கிடுங்
கோடி கோடியா லருனத்திரங்குமே
ஆபத்தா னுலகெங்கு மறிந்திடு
மடருங்காச்சல் மிருத்திடுங்
பாபத்தா னுலகெங்கு மழிந்திடுங்
பார்த்திக்கும் புணங்கன் மிருத்திடுங்
சாபத்தால் விளையும் பணத்திடுங்
சணர் தீப்பட் டழிந்திடுமொளமே

74

(வேறு)

ஆலமு மமைத்த வல்லோ
எயுக்கடி லருனத்தாவி
வேலையும் விளாவில்லாமல்
விரைமுதல்க் கீழில்லாமல்
கோலமும் குறாந்துமேனி
குலங்களும் பெலங்குறாந்து
மேல்மறை ஆரிதாச் சாம
காலமும் பெருகுந்தானே

75

பெருகிடிச் சாமகாலம்
பெரியவர் இரியோராவார்
ஒருணாக் கொருத்தர் சாவார்
ஊருக்கோர் தலைவனாவார்
அருகியே பெழிபோர் காத்தல்
ஆடும்பஞ்சுது போல் பரந்து
தரிப்பிடம் சிவமில்லாமல்
தாணிமுத் தெளியரும்பார்ப்பார்

76

1.17.5 திடி விசைமுனிவு

பண்டுள்ள லானத்தெல்லா

மிதந்தவ ருலகிலுள்ள

எண்ணில்லாப் பெரியவர் முனிவு

மிருத்த ருலகெனியோ

சனைவரு னிடருமொன்று

இரங்கிடு முருக்கது

மிருக்கின்ற தலைவன்மேலே

77

நகரா அமளி விபரம்

இருக்கின்ற தலைவர்க்கெல்லா

மிரங்கிடு மிறை லானத்து

இருக்கையி லுலகமாரு

மெண்ணில்லா நகரா பெந்தர்

அருக்கிய ருலகினைத்தும்

அவன்குல மாகச்செரல்வான்

இருக்கின்ற ருலகநகராவே

இணைத்திடு மிபாவுமென்றறியேன்

78

அறிவுள்ள நீன்குலங்கள்

அணைத்துமே தனித்துவாடி

இருக்கையில் நகராவான

எண்ணில்லாப் பெருந்தள மடர்ந்த

பெருக்கடி விசைமெல்லாம்

கலத்தினில் தரிகொள்ளாமல்

அருக்கியே இதரியேயா

படரிடப் பெருந்துவானே

79

அடரிடப் பொருத்த தீனோர்
 அத்திடு மண்ணகங்கொடி
 படையுள்ள நகருமக்க
 மதினமும் பைத்தல் முகத்தீச
 மிடம்பெருத் துரிசனவு
 மியாவரு மனுகாத்தலபாரம்
 அடங்கலு நிரைய நகரு
 அதாவத்து செலுத்துவானே

80

(வேறு)

செலுத்துஞ் சிங்காதன முலகை
 சேரவே திண்குலமருந்து
 கொலுத்தனர் திண்குலத் தாசர் அப்துஸ்மஜிது
 குலத்தையும் அருத்தவன் கொடிய
 கிளைத்திசுவாம் படுக்கெல்லா ஆயிரத்திமுன்னூரில்
 மதிபதி பாத்திசாதவுசில்
 சலுத்தன மொருகு னிருப்பான்
 சகலமு மவன்குலப்படைபே

81

331-வது பக்கம் 61-நில் பாட்டில் சொல்லியது நபி ஈஸாவைக் கொல்லப்படவுமில்லை இலுவையிலறையப்பட்டவுமில்லை. அவரைப் போல் ஒருவன் ஆக்கப்பட்டான். மேலும் அவரைதன்னவிலுயர் த்திக்கொண்டான். 332-ம் பக்கம் 66-நில் சொல்லியதுபோல்;

முஹம்மது ரஜிஹான் பாஷா பட்டம்

இருங்கிலி படைவருதல்.

படைபெருத் தளம் நகராணி
ஆகப்பணி றெண்டுபேர் படைத்தலைவன்
அடர்பதி தொலுவா இருக்கிறான்
அவரவ ருனக்கெணக்கெனவும்
அடர் செய்யும் நகருசேனை
அவாவர்க்கெதிரியாதி
படைபெரு நகரு முற்றம்
பார்தனி சிறந்து போமே

82

இறந்திழல் குயர்க்குலம் நகரா
இருக்கென முலகையாண்ட
சிறத்திடு முஹம்மது அபிஹான்
செம்மலன் பெருத்தளமெழுந்து
நிரைத்திடு முலகுசெங்கோல்
நிருத்தியே யுலகிலா
மிருத்தாசாணம் நாளில்
எழுந்திடு மிருக்கெலிப்படையே

83

இருக்கெலிப் படையாரென்ன
யாவரு மறியச்சொல்வேன்
நாக்களும் நகரு முத்த
ஒன்றில்லா நிறத்தார் கூட்ட
மிருத்தொரு திசையட மெக்கில்
எண்ணில்லாப் பெருங்கடலெனவும்
நிரைத்தெயிருக்கிலி படைதா
னிலிய பெருங்கடல் சேனை

84

சேனையும் பதினூர்லெக்கஞ்
 சேர்பரி சரியுமானு
 யானையு மடர்ந்து சென்று
 அரகனா மிருக்கையாளுந்
 தானவ னஹம்மது சுபிஹான்
 தன்னுடன் சமர்பொருதில்
 ஈனமா இருந்தெலிக்கலகம்
 எண்ணில்லா அமனியாமே
 அமனியி லிருக்கெலிப் படையு
 அஹம்மது சுபிஹான் படையும்
 நிழனியும் குழனியாக
 நிகரில்லா பொருதுங்காலம்
 துழனியும் திருதுளாகத்
 துளையில்லா திறக்கும்போது
 அமனியி லிருபடை சரியா
 அத்திடு மமர்க்களத்தன்றே.

85

86

அமர்க்களம் பெரியனீரன்
 அஹம்மது சுபிஹான்படையுஞ்
 சமர்க்களத் திருக்கெலிப்படையுஞ்
 சகலமு மடியும்போது
 தமர்க்குலத் திகலாம் பாங்கு
 தலைவர்க ளருபது சேனையும்
 இப்பாத் திருபடைசரியாய்
 யாவரில்லாபொருக்களமே.

87

களந்திர னஹம்மது சுபிஹான்
 காதலர் நிறத்தபோவாரீ
 அனந்தமு மிகலாஞ் சேனை
 அவருடன் நிறத்தேபோகும்.
 மினந்திர னிருக்கெலிப் படையும்
 யாவரு மிறத்தேபோகும்
 அனந்தமுன் உலகுக்கெல்லா
 மாகரு மொருவ ரீவ்வீ

88

அரசில்லா உலகமாத

ஆண்டொரு மூன்றும்பாழாந்

தெரிசினை புலகமெல்லாந்

நிலைலாக் குபிரென்றில்லை

முரசுக கொளையதரும்

முருக்கியா நீதாம் வரமும்

அரசருந் காசவிரன்

அசகாவு படையெழுந்திடுமாம்

89

அசகாபு படை வருதல்.

எழுத்திடு மசகாபுப் படையும்

எண்ணிலாப் பெரும்படைக்கடனும்

அழித்திட இசுலாங்குலத்தை

யனெதமுஞ் செசருத்த

எழுத்தி கீழ்த்திசையைநோக்கி

கிரிக்கில் வந்திருப்பாணப்போ

ஒழித்ததா னிசுலாமெல்லாந்

தோன்றில்லா தோடிப்போமே

90

ஒடியே ரிசுலாங்குடி.

இருப்பது மதினா மக்கஞ்

குடியே பயித்தல் முகத்திசு

துருசினா, விஹிருப்பார்

தேடியே அசகாபு. காசன்

செனையும் வருகும்போது.

நீடியே மகரி பாழும்

முஹம்மது மசகது மவுலி

91

முஹம்மது மசுக்து மவுலி
கமால்பாச்சா வருகிற விபரம்.

முஹம்மது மசுக்து மவுலி
மன்னவன் பெருந்தளமெழுந்து
அகம்புகழ் மதினா னேக்கி
அருங்குடிர் வருகும்போது
படைத்த முன்ருவுசேகில் மான்ட
பதரென்னும் பருமலைச் சருவில்
முஹம்மது மசுக்தும் படையும்
மன்னவன் அசுகாபுப்படையே

92

(வேறு)

படைகள் ரெண்டும்
பதாதி வெதீர்த்திட
கடனமாம் பரி
விராடு மத்திட
அடவு ரூழ்
அசுகாபு ருசனும்
இடம்பெருகும்
பதிரி விறப்பானே

93

இறக்க விரன்
அசுகாபு ராசனாஞ்
சிறக்க வெம்பரி
சேர்ந்த திரளுடன்
இருக்க முர்த
அவுசேகில் மான்ருடம்
வருந்தி வந்து
யடி மனைத்துமே

94

(வேறு)

அனந்தமு மகாபுப் படைபும்

அத்திலும் பதொன்னுக் தெதியில்

தனந்திரன் முஹம்மது மகருது மவுலி

தளம்பெருக் கடலுடனெழுந்து

சனந்திரன் ஹபா பதியில்

சகலவர் நிறைதனைத் தொழுது

இணந்திரன் பயித்தல் முகத்திணைநோக்கி

எண்ணிலாப் படையெழுந்திடுகே

95

படந்திர ளனைத் துமே யெழுந்து

பதிபுகள் பயித்தல்முகத்தீசு

இடத்தினில் யருகும்போது

எங்குநின் குலமனைத்துந்

திடப்பெரு மகரிபு மிகிறு

திமிசொடு பசுரு இஷ்த்தம்பூர்

இடம்பெறுஞ் சரியாண்பூனாண்

எண்ணில்லாப் பெருங்கடல்தழத்தோர்

96

அனைத்துன்ன ககரோர் மந்த்ரார்

ஆவத்தி லிகலாமெல்லா

மினத்தொடு மெழுந்து பயித்தல்

முகத்தீசிலாகத்

நனைத்தொடு தின்ருல மனைத்தும்

அதிபதி யரசருக்கரசாய்

அனத்தொடு முஹம்மதுமககதை மண்ணா

முன்னிமாம் சிறுத்தி

97

நிருத்திய உலகுக்கெல்லாகமால்

நிகரில்லா தரசுகொமான்

பொருத்துஞ்சிங் கரசனை மாசர்

பூவுல காணும் ாரலில்

நிருத்திய உலகங்க ளனைத்தும்

தீன்பயிர் ளனைத்திடக்கோமான்

நிறைத்திடும் பெருங்கடல் சேனை

பெரும்படை யெழும்புவதன்றே

98

எமன் ருச்சியத்துக்கு தானிப்படை மலக்கூன் ராசா வருதல்

எழும்பியே வுலகுசெங்கோல்
எங்குந்தின் பரிர் கிழைத்த
முளங்கியே வருகும்நாளில்
முனிவுள்ள எருதுகூட்ட
மனிம்பரு மிருநத்தேசர்
அரசனா முருக்கி ருசன்
எழுந்திடு மெழுகடற்றிரளாங்
எண்ணிலாப்படை யெதிர்த்திடுமே

09

(வேறு)

எதிர்த்திட யெருதுவர் முருக்கி
எங்கள் நாயகம் கபிருலமுர்
துரிக்கியின் மதகரி தூள்படத்
துலுத்திடா சமது பதுனாள்
பதிக்கிய முருக்கியர் படைமுழுதும்
பார்படைத்தவன் தின்குவேவந்தர்
இதம்பெருந் தின்குல மதுந்திரள்க்கடலும்
இறப்பவர் பணிசெண்டுபாசா

100

(வேறு)

இறத்திடத் தலைவ ரீசாது
மெண்ணிலா திருத்த தின்குலங்கள்
நிறைத்திடு முலகுசெங்கோல்
நிழத்தியே வருகும் நாளில்
இறத்தமுன் யெருதுக்கூட்டம்
எண்ணில்லா தெனபதிசுடி
அனிம்பரு மெருவான்றான்
பரசனா வருப்பாப்போ

101

வருத்திடு மரசென்ன

வண்டனா மலக்கெனென்போன்

றொகுத்திடு மகுத்தானியன்

துகையில்லா தனந்தம்வெக்க

மிகுத்திடும் படைபொழும்பி

மிசகையு மணித்துப்போட்டுத்

தகுத்துள்ள மிசலாமெல்லாம்

தலையிருத்தவன் வருவான்

192

வருவது மிசலாந்தன்னில்

வனியுள்ளார் தலையருத்துச்

சிருதுபேர்வன் குலத்தில்

சோந்தவர் தனையுஞ்சேர்த்து

வருகையில்முஹம்மது மககது தென்றர்வக்கு

மன்னனும் பெரும்படைதழமுஞ் சரியே

திரமகற னேன்கி சாமப்

படைபொருதுவார் சப்போ

103

அப்பெரு கடல்தின்குலத்தில்

அனந்தமு மிறக்கும்போது

தப்பியே மககது மவுளி

தளத்துட னேடிவந்து

எப்போதும்போல னைத்தல்

முகத்திலோஒளிந்திருப்பா

ஒப்பில்லா குத்தானி மலக்கன்

உலகெல்லா மதிரச்சொல்வான்

104

அதிரவும் எமனில்ச்சென்று

அரசனா மலக்கெனென்போன்

இதமுட னேழுவகைச்சேனை

எண்ணில்லா தனைத்துஞ்சேர்த்து

பதிப்புத னனைத்தளித்துப்

பரிதா னாயிரம் லக்கன்

மதகரித் திரளோர் கோடி

மகரிப்பை னேன்கிப்போவான்

105

போகையில் தாய்பாணென்ற
 பொன்னகர் தனியளித்து
 ஆகமி லகூறுயென்ற
 அன்னகர்ப் புரிசைதன்னை
 ஏகமாய் வராவா னந்த
 இலங்கிய புரிசையுள்ளே
 வகவ னருளும்வேந்தன்
 எண்ணில்லாப் பெரும்படைச்சேனை

106

எண்ணில்லாப் படைபு மன்னவனு
 மெழுபது மொலிகளு யிருப்பார்
 மன்னவ சசரீகனென்போர்
 மனமது கலையாதீத்
 தன்னக மெழுபது ஒலியைத்
 தானவ சமுதத்துமுன்னே
 இன்னவ னிறக்கத்து வரவை
 இறை பாத்திரர் திடுமென்பார்

107

இறக்கவேன் தாசன்லகர்
 எழுபது ஒலிகளுமொன்றாய்
 உரைப்பவா சொருமொழியாய்
 உதவிசெய்வா னிறையெனவும்
 சிரப்பமும் குறையைபு யறித்தோன்
 சிமுசத்தி லளிப்பது நிகமே
 சிறப்புட னனர்தொழு திறக்கச்
 செப்புவார் பெரியவர் விஷனம்

108

விஷனம் துரைக்க
 அய்லூர வவருஞ் சஷிதிலாக
 திசைபுக மொலிமா சொல்லார்
 தீன்பயிர் தருமிறையெனவே
 நிகமுள்ள இறையேனாக்கி
 நினைத்தவ சமுதும்போது
 பிசகில்லா திசவாங்கார்க்கும்
 பெரியவ னுதிசயன்

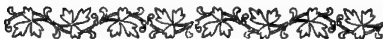
109

பெரியவன துதியவன்
 பெரியவன் ஜிபிரியீலே
 அரியவன் னிருநாளையில்
 அந்நூலின திறக்கச்சொன்னான்
 கருமிருள் கடலால் குபிர்சுலம்
 கண்ணொளி மறைத்தேபோகும்
 பெருமகிழ் பெருங்காதத்தொர்க்குநர்
 பெரியவன் பரிமாணமே

110

காதத்தொடு மகிழ் இருள்கடலும்
 காளினி யுலகத்திராமல்
 ஆத்தியே அருரும்பதியி
 லனுவள திறந்திடாமல்
 சுத்திய குதரத்தின் மலக்கன்
 குளையா அளித்துயிர் பிடிக்க
 எத்தல மனியைந்தானாலு
 மலக்குக்கும் பரிமாணமே

111

அபுசா படை வருதல்.

(வேபா)

ஆகிய மிருள்கடலா சுத்திட விரியும்
 வேகமு மதிரப் பெருங்காதத்தமேபொழியு
 மாதமு மனியக் கடல்பொல் மழைபொழிய
 சாகவு திரட்டி வெள்ளத்தால் புண்ணெனியும்
 ஏகமாய்த்திரண்டு வெள்ளம் பொங்கியே வழியும்
 பாணையுத்திரட்டி நிலாற்றிலே கனியுள்
 சாகவேண்ணு மலகன்குத்தானி
 சகலமங் கடனுனே சேர்த்துநானழியும்

112

அனிய அம்பேமன் குத்தானி
 அரகனா மலக்கன் சேனை
 ஒளிந்திருந் தவர்களெல்லாம்
 ஒன்றுபோல் வெளியில்வந்து
 தனம்பெரும் இசுலாம் யாவுந்
 தலைவருமொன்றாய்க் கூடி
 எழுந்துவந் தவர்கள் பயிததுல்
 முகத்தீசி விசங்குவாதே

113

இரங்கவு முஹம்மது மசுகதும்
 பாவரு மெந்நோகாண
 பார் விரைந்தவ ரனருமொன்றாய்
 மதினமாம் பதியிலாகி
 இருத்தரசாள முஹம்மதுமசுகது
 மவுலியை இமாவிருத்தி
 சிரத்தச சாண்டு மௌலி
 செங்கொ துலகாரும் காளில்

114

மசுகது மவுலி வருதல்.

அழபதி அசராமாண்ட
 அன்னகர் சமிகுன் பாகு
 நோளா இறையருன் தரித்த
 துய்பவ னெழுபது ஒளியு
 மாள்சுலம் பரிகரி திரா
 மனைவரு மசராமாவார்
 கீன்பதி மதினா மசுகது
 மவுலி சீகரில்லா தாசிருப்பார்

115

இருப்பது உலகமெங்கு
 மிருப்பது வருஷஞ்செக்கோல்
 நிரந்தர சாணும் நாளில்
 நீதியி னிறையவ னருளால்
 இறந்திடும் ஒலிபிள்கால
 மிறையநுட்ப் படியே முடியுஞ்
 சிறந்திடும் கெதிபதி யனைத்துஞ்
 சோர்விலா துலகமாமே

116.

யூனன் அபுசா படை வருதல்.

உலகெலா மிகலாமாகும்
 ஒருவரு மாகசில்கு
 கலகமும் குலவையாக
 காளினி யலையும்போது
 அலைகடல் அலைந்த யூனன்
 அத்திசை அபுசாவென்போன்
 கிலைமகி பரிகரித் திரளும்
 வீளியு பெரும்படை பெழும்பும்

117

எழும்பிய பரிதிரள் பதினூர்லெக்கம்
 எண்ணிலா மனுப்படை யுடனே
 அழிம்ப னுமிகலாங் குலத்தை
 யனைத்தையுஞ் சொசுறுத்து
 கழும்பரு மதினாமக்கம்
 காபத்து லாவெனும்பதியே
 தழும்பெற இடிப்பேனென்று
 தளம்பெரும் படைவரு னுடி

118

சுலையுமான் கபசி வருதல்

காடியே வருகும்போது
 சபிபதி மதினாவுள்ளோர்
 ஓடியே மறரீபுதேசம்
 மவுலிபா வெணும்சகரானும்
 கோடிய பரிசுரித்திரனக் கோமான்
 கொற்றவன் சுலையுமான் கபசி
 தேடியே பதம்பணிந்தனரு மதின
 பயிர் அளியு தென்முரைப்பார்

119

உரைத்திட சுலையுமான் கபசி
 உடன்பெருத் தழத்தோடெழுத்து
 நிரைத்திடு மதினமங்கம்
 நால்பதி நிறைந்ததை வரைந்து
 பெருத்திடும் பிலிவீச்சேனை
 பின்னையும் பாசுமேலே
 பொருத்துட னெழுத்து சென்று
 போனவர் வரைந்துகொள்வார்

120

வரைந்தவ ரபுராச் சேனை
 வரும்படைத் தலைவரு மனுவும்
 ஒழித்தொரு குழந்தையும் பிசகா
 தொருமிக்க வரைந்துகொண்டு
 அளித்திட ராமனுத்து
 அனைவரு மதினாவந்து
 வளம்பெரு இபுனியப்பாசை
 வைக்கத்தரசா வயிப்பார்

121

இபுனியப்பாசு பட்டம் விபரம்

வைத்தபின் மஹரீபு வேந்தன்
வருந்திள் படையோ டெழுந்து
அத்தலஞ்சேர்ந்து போவார்
அரசனாபுனியப்பாசம்
உத்தமம் பனிரெண்டாண்டு
உலகெல்லாஞ் செலுத்தி செங்கோல்
கத்தவ னருள்படியே
காவழ முடிந்துபோவார்

கிபுத்தி படைவருதல்

முடிந்திடி லாசில்லாமல்
இருந்திடும் வருஷமொன்று
கொடியவ ருமிதேசர்க்
கொடியர்க் கொடியுள்ளோர்
தெயும்படை கிபுத்தி ராசன்
கிரிஸ்ஸா தெழுந்த சேனை
திடமுட னுலகனைத்துள்
செங்கோலதாமே

செயுத்தியே உலகமெல்லாங்
 சீசனையும் களமுஞ்சூழ்ந்து
 சூழத்தனஞ் செயுத்தியுலகு
 தீன்குல மலைத்தருந்து
 நிலைத்திட மதின மக்கம்
 நிதிபதி தருசனாக
 குலைத்திடும் பயத்திடில் முகுத்திசை
 கடிய பெரும்படை வருமே 124

வரும்படை ருமிதேச
 சுவன்பனா கிபுத்தி சாசன்
 ஒருமலைச் சரிபிரங்கி
 ஒன்றுபட் திருக்குளாரில்
 பெரியவர் மதினமக்கம்
 பேசிய பரித்தல் முகத்திசை
 கரியானியும் பசுர மிகளும்
 இனித்தம்பூரர் யெமன் தேசத்தார் 125

எமன்பதி திமுசகையார்
 இராக்குடன் தருசனாக
 அருக்கவா ஒலியா வேந்தர்
 அனவா சூலையுமான் கபரி
 பெருத்துள்ள யெழுபது தேசர்
 பிரதிடா தெழுந்தவர்வந்து
 தரும்படை கிபுத்தி ருமி
 காபிரை வளைந்துகொள்வார் 126

வளைந்தவர் குபிர்க்குலத்தை
 அனைக்கையுஞ் சிசைத்து
 எழுந்தவ சனருமொன்றாய்
 இறைபதி ஹாபாவந்து
 தெளிவுள்ள ஒர்ஜி செய்து
 தீனெனி முளங்கி யோசை
 எழுந்தவர் மதினாக
 இறைபி பதத்தில் சேர்ந்து 127

சேர்ந்துமே பெருங்கடல் சேனை
அனைவரும் கபிதருகாழன்
வந்தவ ரிறை துதருன
வள்ளலே கபிதவினரே
ஆய்ந்திடு முஹம்மத்தோர்
ஆகிரி மமனிலானே
மாந்தப ருரைக்க வள்ளல்
முஹம்மது தருணா மீதே

மீதணி வுலகோர்க்கெல்லா
மிக்கவர் விடிமுளக்கதுபோல்
ஆதியின் துதரான
அஹம்மதா ஈவுலாகிருந்து
சோதியின் துதரான
முஹம்மது ரிசுலுல்லா
நீதமாஞ் சலாந்துவாயும்
நிகழ்த்துவா ஈனாக்குந்தானே

சலாமொடு துவாவுஞ்சொல்லி
சகலர்க்கும் ஒருமொழி கேள்க்கும்
இசலாமுட லிசையறிய
இறையிடு மமனியாரும்
பிசகிடா திகலாமுள்ளோர்
பிசபில் ருகையம் வேணும்
இசைபுக றபுலாகிருந்து
மெழந்திடும் பெருக்குரலோசை

ஒசையின் பரிமான்கண்டு
உகையமுற் றனருமொன்றாய்
நேசமா மதினா விட்டு
நீழ்ப்படை வளைத்தெழுந்து
தேசங்கள் அகையுமான்
ஓபசுத்தின் படையனைத்தோடொ
மரகக்குள் பயித்தல் முகத்திசு
மண்டலப்பதியிலாவார்

முருக்கி படை வருதல்

பதியெல்லாந் தீன்பயிர் விளங்க
 பண்டுபோல் செலுத்தியே வருவார்
 இதமுரு குருசான் தேசர்
 எண்ணில்லா முருக்கிச்சேனை
 பதிபல சாதித்துநீனை
 பண்டுபோல் தலையறுத்து
 எதமுரு மதினனோக்கி
 யாவரும் வருவாசப்போ

132

வரம்பெருங் கடலின் சேனை
 வல்லவன் கலையுமான் ஓபதி
 அரும்படைத் தலைவருமற்
 றனர்பதி அசுகமொன்றாய்
 ஒருவரும் பிசகிடாமல்
 உரைகலி மொழி தப்பாமல்
 குருகலி தீனோர் நாடி
 கூடியே பிசகிணப்போ

133

கூடிய பிசகி பிளில்
 கொலைக்களத் திருபடையு
 ஓடியும் போகாடுதான்
 ஒருநாற்று இரு மூலான்
 சாடியே பொருதமுருக்கி
 சகலரு மிறந்துவிடாவார்
 பாடிய கலையுமான் ஓபதி
 பளிச்சுநத் திருப்பாசப்போ

134

ஹபஜிஇபுனியப்பாஸுபட்டம்தரித்தல்

அரபணப்பாசு நீஞோர்

அனைவரு மிருக்கும் நாளில்
கரிபரி சேனைவேந்தன்

சத்தாமீன்பரையன்

அரசனப் பாசுநீஞோர்

அனரையுஞ் சரசுருத்துத்
தெரிசில்லா தோடிப்போன

தின்துலத் தேடிப்போவான்

142

போனவர் கரித்தோன் படையை

புரித்தொரு வருப்பு மூன்றாய்
ஏதுள்ள மகரிப்புபாசாக்கு

எடையுள்ள தலங்களுமளித்து

பேருள்ள தின்பதியனைத்தையு மளித்து

பெரியவர்களை முடியருத்து

ஆரையு மவன்குலக் குழிருக்குள் வருத்தி

ஆலமு மவன்கொடி பசக்கும்

143 Y

பறத்திடு மவன்கொடி யுலகங்களனைத்தும்

பண்டுள்ள திைவர் குகத்தை

இறத்திட சரசுருத்திடுவான் தப்பி

யோடிய பிசுலாமுமுதும்

இருப்பது அனைவருந்திரளாப்

இறையவன் மதினமக்கம்

னிரப்பிய பரித்தல் முகத்துக

முசா னிதிபதி தருகனுவே

144

துரிதின யிருத்து னுப்பதி நிறைத்து
 னுடைபினி லடங்காத்தேனார்
 கூறிய கலகத்துக் கொடுங்கியே யடக்கி
 கொத்தவன் பதியில்வந்திருப்பார்
 நேருள்ள இசலாம் பதியிது நாலில்
 நிறைத்தன நிருக்கின்ற நாளில்
 எரியே முனிவுள்ள ருபிரிச் சிலரை
 எங்கெங்குத் தேடியே போவான்

145

போகவே னுடைத்தில்
 போகவும் வதுப்பயில்லான்
 வருள்ள மதினாமக்கம்
 இறைபவன் துரிதினையும்
 வருள்ள பைத்துல் முகத்துகம்
 வருகவும் வதுப்பயில்லான்
 தேரிய மக்கராட்டி
 திருநகர்க் கருகடுப்பான்

146

அடுத்தவன் மதினாமக்க
 மருள்பெரு யிறைனுல்பதியும்
 ஒடியும் போகாதொன்றும்
 ஒருமிக்க விரையவேணும்
 ருடியே சிரமறுக்கச்
 சொல்லியே வருவாணப்போ
 கூடியே தொழுது தினவரிதையை
 உப்பிட்டு அழுவாணப்போ

147

அழுகையில் அலறும் போது
 ஆதியின் பரிமாணஞ்
 தெளிவுள்ள பூமியாள
 சேதியின் ஜிபிரிடலே
 விளமுரு பூமியத்த
 வேந்தனுஞ் சேனைமுற்றும்
 முனாக்குவென் நிறைபரிமான்
 யிமையவர்க் கேளுந்தானே

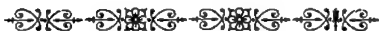
148

அப்பதி உலகு செக்கோல்
 ஆண்டிடும் பாத்திஷாக்கள்
 எப்பெரும் ஹபசிதன்னோ
 டெழுபது பேரிருப்பார்
 தப்பிய விசலா மெல்லாத்
 தலவனில் லாதிருக்கும்
 இப்பதி புகழ்கா டெங்கும்
 இசலாத் குலத்தரசரில்லை

135

அரசில்லா துலக முற்று
 மாலமு மிகலாமாகும்
 பரசுள்ள அரசில்லாமல்
 பணிசெண்டு வருஷம் பானா
 தெரிசின புலகெலாம்
 தீரவாழ்த்திருக்கும் நானில்
 அரசனா முகையாள
 அப்துல்லா தனையும் வைப்பார்

136

அப்துல்லா பாஷா பட்டம்

வைத்தவ அப்துல்லா வை
 வருசையா யிமாநிருத்தி
 எத்தனை உலவினன்னோர்
 அனைவரும் பதம்பணிந்து
 முத்தினை தரித்த வள்ளல்
 முஹம்மது சுபபொருட்டில்
 எத்தனை முழுதுக் திண்குலம்
 யாவுகேட நடக்கும் நானில்

137

நடக்கையில் உலகம்மங்கும்

ஐனிலத்திலைத் தோன்றும்

இடர்பெரு நகர முந்த

இருக்கிக் குலத்திலுள்ளோன்

திடல்பெரு நடுக்கடலில்

தேசங்கள் ஆளும் வேந்தன்

சடம்மலை யனைத்துஞ்செங்கோல்

கத்தாமீன் பரைவருவானப்போ

138

வந்திடும் பரிசுரீத் திரைத் தவரணத்துக்

கொரு வெட்சம் சேனை

இந்தவாறுலகஞ்சும்

எங்கெங்குஞ் செங்கோல் செலுத்தி

முந்தவு மிகறதுநான்

முலும்மது நபியும்மத்தே

சித்தியே தெருதொன்று

சேரவே சொசுப்பான்

139

சொசுநத் துலகு செங்கோல்

செலுத்தியே வருகு நாளில்

அரசனி மிகையானும்

அப்துல்லா தனைலகோந்து

தெரிநீனை யலகுமற்ற

தின்குல மாணும்பெண்ணும்

ஒருவரும் பிசகிடாமல்

ஒருமிக்க சொசுப்பான்

140

சொசுப்பட்ட தீனோர்

அனைவரு மிறத்தாரப்போ

தெரிபட்ட தீனோரெல்லாக்

திசண்டவர் கூபாத்தேசம்

மரிபட்ட இருக்கும் நாளில்

மண்ணு ஒருவன் தன்னை

அறிவுள்ள ஹபிபுனி

அப்பாசையு மாசாலைப்பார்

141

ஹபஜிஇபுனியப்பாஸுபட்டம்தரித்தல்

அரபனப்பாசு நீனோர்

அனைவரு மிருக்கும் நாளில்
கரிபரி சேனைவேந்தன்

கத்தாமீன்பரையன்

அரசனப் பாசுநீனோர்

அனரையுஞ் சரசுருத்துத்
தேரிசில்லா தோடிப்போன

தீன்ருஸத் தேடிப்போவான்

142

போனவர் கரித்தூன் படையை

புரித்தொரு வகுப்பு முன்றாய்
ஏறுள்ள மகரிப்புப்பரசாக்கு

எடையுள்ள தலங்களுமளித்து

பேருள்ள தீன்பதியனைத்தையு மளித்து

பெரிபலர்களை முடியருத்து

ஆராயு மவன்குலக் குபிருக்குள் வருத்தி

ஆஸமு மவன்கொடி பரக்கும்

143

பறந்திடு மவன்கொடி யுலகங்களைத்தும்

பண்டிள்ள தீனவர் குலத்தை

இறந்திட சரசுருத்திடுவான்தப்பி

யோடிய யிகலாழுமுதும்

இருப்பது அனைவருந்திளைய்

இறைபவன் மதினமக்கம்

னிகப்பிய பயித்தல் முகத்துசு

முளா னிதிபதி தருகனுவே

144

துரிசினு யிருந்து னுப்பதி நிறைத்து
 துறையினி லடங்காத்தீனோர்
 கூறிய கலகத்துக் கொடுக்கியே படங்கி
 கொத்தவன் பதிலில்வந்திருப்பார்
 நேருள்ள இசலாம் பதியிது நாளில்
 நிரைத்தன ரிருக்கின்ற நாளில்
 எரிபே முனிவுள்ள ருயிரில் கிணை
 எங்கெங்குந் தேடியே போவான்

145

போகவே னாவிடத்தில்
 போகவும் வலுப்பயில்லான்
 வருள்ள மதினாமக்கம்
 இறையவன் துரிசினையும்
 வருள்ள பைத்துல் முகத்தாகம்
 வருகவும் வலுப்பயில்லான்
 தேரிய மக்கராட்டின்
 திருநகர்க் கருகடுப்பான்

146

அடுத்தவன் மதினாமக்க
 மருள்பெரு மிறைனுல்பதியும்
 ஓடியும் போகாதொன்றும்
 ஒருமிக்க வலியவேணும்
 ரூபியே சிசமறக்கச்
 சொல்லியே வருவானப்போ
 கூடியே தொழுது தீனவரிதையை
 உப்பிட்டு அழுவாசப்போ

147

அமுதையில் அலதம் போது
 ஆதியின் பரிமானாகுந்
 தெளிவுள்ள பூமியான
 சேதியின் ஜிபிரிகலே
 விளமுரு பூமியந்த
 வேந்தனுஞ் சேனைமுற்றும்
 முனங்குவென் நிறைபரிமான்
 யிமையவர்க் கேருந்தானே

148

இவையவர் பரிமான் தண்டு
 இறையவ னுத்தாங்கொண்டு
 நிறைத்திடுங் கத்தாமீன்பசைபரை
 நீடிய சேனைமுற்றன்
 தளையினிச் சிரிப்பாலன்
 தப்பிடாப் புவி விழங்கி
 களையுட லுடையம்பொங்கி
 கடலென வெழும்புமப்போ

149

எழுந்திடும் புவிக்கு மேலே
 யுடையுங் கடலைக்காண
 அழந்தியை படைப்புயிர்கன்
 ஆனைத்துமே ஈகிலாக
 வளம்பெருந் திண்குலங்கள்
 வல்லவ னுடைய னீசைந்து
 தெளிந்தவ னிறையே பேயற்றி
 திண்குல மிருப்பாசன்றே

150

உமருஜாதி மவுலி பாஷா பட்டம்.

(வேறு.)

இருப்பவர் திண்குல மதின
 இறைபி பதத்தில் வந்து
 சிறப்புட னுலகோர்க்கெல்லாஞ்
 ரெம்மலன் அரசருக
 மறைபுகழ் உமருஜாதி
 மவுலியே அரசிருத்தி
 நிரப்பிய மகினைமாள்
 நிருத்துவார் இமாலி ஷப்போ

151

இயாமென்னும் உமதுஜாத்
 டவுலியு மரசிருந்து
 பருமென்ன இசுஸாமற்ற
 பதிகெல்லா மரசாய் வைத்து
 தருமென பதிகெல்லாம்
 தலைவரு யவாவரை
 வகுத்தவர் அனுப்ப யெல்லோர்
 அவரவர் தேசம் வாழ்வார்

152

ஆள்பதி ருலகமுற்றும்
 அஹம்மது நபிநீனாகும்
 நீழ்பதி கெடுகுளனைத்தும்
 கிரைத்திடு மிகலாமாகும்
 வாழ்த்திடு நீனருலகன்
 எண்ணஞ்ச வருஷமட்டும்
 ஆளியன்கருமுசென்ற
 அனியாயனம் யெழும்புவானே

153

ஹருமுகு படைவருதல்

எழும்பிய நாராமுகு சேனை
 இறையவன் முசாபாகில்
 வனம்பெர இருந்தோர் வள்ளல்
 வார்த்தையைத் தவிர்ந்ததானே
 அளிப்பருக் கிறைமுனிவும்
 அடிக்கடி லானத்தாகி
 நலம்பெரு நாற்பத்திராயிரம்
 உயிர்தி எடுத்த முன் போச்சே

154

எரிந்திடில் சிலபேரப்போ
 ஏரினார் துரிசினுள்
 இருந்துமே நகர்குள் வெந்து
 எண்ணிலா மனுவிறந்து
 நிரைந்திடு தவுரோத்து வேதம்
 அனைத்தையும் பொதியாய்ச்சேர்த்து
 உலங்குமொட்டகத்திலேற்றி
 யோட்டிவிட்டாரவர் காட்டே

155

விட்ட ஒட்டகத்தைநாடி
 விரும்பியே பிடித்தார் தேசம்
 கெட்டிடக் களிச்சல் காச்சல்
 கெடுமிடக் கொடியதீயும்

பட்டுட லுலகனியா
 பாரெல்லா மமனியாதி
 பட்டயம் தவுறத்தப்போ
 பரிபட்டுப்போனதாமே

§

156

போருமுன் நபிதா வுது
 பொன்னுல காணவேதம்
 சூரிய சபுர் இபுராணி
 சூலங்கள் புகழும்நானில்
 என்னுன் கோபத்தாலே
 எழுந்துவிண் ணுலவிலாச்சு
 பாரிய தவிரோத்திபுனன்
 பார்துவிண் ணுலவிலப் போச்சே

157

உலகைவிட் டெழுந்து போச்சு
 உடைபலன் மூசாவேதம்
 நிலை கெட்ட குபிரோர் தன்னால்
 நிலத்திலோர் வேதஞ்செய்து
 பலகட னுள்ள தீயும்
 பதிவெரு நெடுநாண்ட
 நிலைகெட்ட கசாழு சென்ற
 பாவிபு மெழும்புவினை

158

எழும்புவான் கராமு சப்போ
 ஏகமும் பருநாபூண்டு
 அணிம்பனுக் கணத்தக்கோடி
 அடர்பரி கரியமுண்டு
 களிம்பில்லாத் துவருசென்கோல்
 கடல் மலை யுவகமுற்றும்
 வளங்கெடு மவன் தன் சேதம்
 அதில்தர வழுபட்டாணுலகை

159

உலகினி லவன்றன் வேத
 மோதுவார் இலபேசப்போ
 கலகெறி தின்குலத்தார்
 அனைவரும் விலக்கக்கண்டு
 கலகெறி தின்குலத்தார்
 கருவெல்லா மருக்கச்சொல்வான்
 உலகுன்ன தின்னைத்தும்
 ஒடியே ஒளிக்துபோமே

160

போனதோ ரிகலா மெல்லாம்
 புகழ்பெரு மக்களுட்டில்
 வானவன் தூதர்வன்னல்
 அணிந்தும் மதினனுட்டில்
 முன்னவன் துரிசினாவில் பைத்தல்
 முகத்தீச பதிதவிலுஞ்
 செய்தியாய் இசுலாமெல்லாஞ்
 சேர்ந்து கொண்டிருப்பாசப்போ

161

சேர்ந்திடு தின்குல
 மனைத்தையுஞ் சிசருப்பேன்
 மாத்தரி விசுலாமான
 மங்கையகச் சிசுபனிப்பேன்
 வளைந்தும் பதிகள் நானு
 மனித்துப்பின் இறைதூதான
 வந்தகா முடிமம்மதிரகு
 விருக்கின்ற மவுலாத்தின்னே

162

இருக்கின்ற மபுலாதன்னை
 இடித்தவர் கபுர் பிளப்பேன்
 நெருப்பொளித் தடுக்கெனென்று
 நெடும்படை யெழும்பும்போது
 தரிப்பில்லா தேக்கமாகி
 தயங்கிய இசுலாமெல்லாம்
 தரிக்கும் தாமசையிவிட்ட
 தண்ணீர்போல் தளம்பும்காடே

163

நாட்டுச்சிறப்பு

நாடினா மதிபனாடு
 நகரினாக் கதிபநாடு
 நாடியபலன் னைகடும்
 நபிகளும் பிறந்தனாடு
 ஒடிய கதிர் மதியின்
 உலாவினே விலகும்நாடு
 பாடியே தமிழ்க்கவிவாணர்
 பாட்டினி லடங்கானாடே

164

நாடுரு முலாகுக்கெல்லாம்
 நடுகிலை பொதுருழ்நாடு
 நேடியே உலகோர்வந்து
 தெரிவினை காணும்நாடு
 குடியே குருநிலைமீழ்ச்
 சொல்லிய உலகு னாடு
 கூடியே இறையனான் கிருவை
 குறைந்திடா திசவரும் காடே

165

காட்டினில் நயிபதத்தை
 கண்மைசெய்தடக்கும்காடு
 ஓட்டியே ஹனுமுருக்கத்தை
 ஒலியிட்டு ஒதும் காடு
 ஆட்டிக்கா யிசுமாயினுமுறைக்க
 ஆயிஞ்சாங்கம் மெழுத்தகாடு
 பாட்டனுக் கிபுராகேஹாடா
 பார்தனி வெழுத்தனாட்ட

166

பெகனுக்கா இபுராஹீம்
 இசுமாயிலே பருத்தனாடு
 ஆகமில் வடுப்படா திறைபரன்
 ஆட்டையே கொடுத்த காடு
 எகவன் நபிகள் மற்ற
 யாவரும் பிறந்த காடு
 வாருகும் நபி குலத்தோர்
 வாழ்த்தா இருந்தநாட்டே

167

அரசருக் காசர் வள்ளல்
 முஹம்மதர் பிறந்தனாடு
 அரிசினி யார்கன் காணு
 அஹாவுமே பிறந்தனாடு
 அருசில் கின்றாயும் மெழுபத்திராயிரம்
 அருந்தரை யலியுடபாத்துமா
 தெரிசினே மஹவுரு சிருவடிவாக
 திருவின பிறந்தகாடு
 அருசினில் புனிதரை இருவருமீன்ற
 அசனுசன் பிறந்தனாடு
 அரிசினி ஸேறிவந் திரகூல்
 அதிசய பருத்தனாட்டே

168

உகமைலி லடக்காநாடு
 ஒலிகளும் நிரைந்தகாடு
 தகமைலி லடக்காவல்லோன்
 றவமன பேர்க்குதவும் காடு
 சிகதலம் புகழும் வள்ளல்
 சிவந்தா இருந்தகாடு
 பருமையில் மஹுடர் செய்த
 பாவமுத்துகைக்கும் காட்டே

169

சத்தியம் நிறைந்த நாடு
தர்மமே தனக்கும்நாடு
புத்திக ளுயர்ந்த நாடு
பொன்மழை பொழியும் நாடு
பத்தினியடியநாடு
பலவகை பயிபநாடு
முத்துகள் கொனிக்கும் நாடு
முத்திரி பழுக்கும் நாடு

170

வண்டிகள் இசைகள் பாட
மத்திகள் கனிதின்றாட
தண்டலை நிரலிசூட
தாமரை மலர்ந்து நீட
மண்டல மதியுமோட
மலரெல்லாம் மலர்ந்துகூடத்
துண்டுமங் குலத்தைக்கண்ட
தோலையும் சுடனமிட் டாட

171

காரணக் குருக்கன் கோடி.
கன்னியத்திரிகள் கோடி.
கூரண வேதம்பாடி.
யிருப்பவ மனத்தக்கோடி.
தாரணி இறையை நாடி.
சலவாத்தையும் புகழ்ந்து பாடி.
வதுள்ள இறையை நாடி.
பாவரு முஹம்மதைப்பாடி.

172

இப்படி மதினாமக்க
யிருக்கின்ற அலங்காரத்தை
செப்புதல் அரியதான
சிறந்தசெஞ் சோலைவாழ்வு
இப்படி இருக்கும் நாவா
சியம்பிவ கவிக்கடங்காதே
ஒப்பில்லா நகரம் நாலும்
உலகிலலாம் நிறைந்திருப்பார்

173

(வேறு.)

இருப்பவ சிகலாஞ்சேனை
எண்ணிலா தீன் குலமனைத்தும்
நிரப்பிய கருமு சென்ற
நிகரில்லா கலகத்துக்கேகந்தி
தரிப்பிடம் நிலையில்லாதமுது
தானேதான் மதிநலமுமாந்து
இருப்பவன் ரொருமொளியா
இறைவனை தொழுதவாமுவார்

174

அஞ்ஞவ விறைநயக்கவி
ஆதியே அழியில்லானே
எளிதமா யுனதுதோழர்
நாயக நயியுல்லாதன்
ஞெனிவுள்ள கபர்பிளக்க
வருங்குடி சளிப்பாபென்பார்
பளிசெய்யுங் குடிர்ப்படை பொருதுது
ஹனில் பபணத்தில் வருந்தினா னெனிர்தே175
செனிர்திடும் பெரும்படைப்பயணம்
செருங்கிடும் துறுநான் வழியுந்
தெனிலுள்ள தின்குல மனவரு மதி;
தியங்கியே தொழுதன ரமுவார்
எழியவர்க் கிரங்கும் நாயன்
'பாடிப்பிலா மீனா
எளியவர் தமையுந் கார்க்க
இறையவ னாதவி செய்வான்

176

எளியவர்க்காதி னாயன்
எப்போது மழியில்லாதான்
அவாவர்க் கொருவன் போலே
ஆலமும் நிறைந்த னாயன்
குறை நிறை நன்மை தின்மை
குற்றமு மறிந்தனாயன்
தராதா மிறை வகுத்த
தனைத்துமே நிறைந்த னாயன்

177

எத்தலத் தடிபார்தம்மி
 ஸீஹான துகந்த பேரை
 மெத்தவும் வருத்திலேக
 மிடருடன் வருத்தஞ்செய்து
 எத்திசை இருக்கவாழ்வு
 மிறந்துட மிடியனாகி
 உத்தம மிறைவரில் பென்று
 னுகந்துதான் மணமுத்தாரே

178

முற்றிலும் கெடுத்திடாமல்
 உதவியுந் தபவுஞ்செய்து
 எத்தினை பிடர் வினையும்
 பெம்பிறுன் விவக்கித்தாக்வி
 குற்றமும் பொருத்தருளேக்
 குதரத்து லதிய மீய்ந்து
 புத்தியும் வெற்றி சித்தி
 முத்தியுன் கொடுக்கும் னுயன்

179

நாயகன் ஜிபுரியினை
 கபிருலப் பனகவருன
 பானியான கராமுசசேனை
 பானினிலனிக்கும் வேந்தன்
 பூவுலகான் இமாம் மகுதியை
 வெளிப் படுத்தி
 காவுருந் செரிமதின
 காசனாகிருத்தி ஆலம்

180

ஆலங்கள் புகழும் வள்ளல்
 முஹம்மதர் குலத்தில் வேந்தர்
 மேலவ னருகில் வேங்கை
 யலிபுலி யுலகிலீன்ற
 வெவ்வுறு முலகமாதர்
 பாத்துமா யீன்றபாவர் .
 ஒலமா மசனாதும்
 முகந்திமும் பேராறோர்

181

இமாமகுதியும் முஹம்மதனுபாவும்

முதாரியும் வருதல்.

உகத்திமே போனது

உலகுக்கு மதியவியல்

செகதல மீளக்குவேந்தன்

எழுதுண்டி யின்றபாலன்

முகத்துவெண் பரிமீலேறு

முஹம்மது அனுபாவேந்தன்

மகிழ்த்திட மகுதியிமாமும்

மந்திரி யனுபாவாமே

182

மந்திரி அரசா வைத்து

மலக்குகை தனிலே முன்னுள்

மொத்திரி லடைத்த பக்கீர்

ஒன்பது லட்சம் பேரும்

முத்தவும் நாற்பது முளத்துவர்

முதாரிய ளனைத்துமொன்றாய்

படித்திடா ருபிரகளைபப்

பிரபளஞ் செய்யுமென்பான்

183

செய்யுமென் நிறையோன் சொல்ல

சினத்திரை ஜிபுரினிலுள்

வையஞ்சுள் மதினநாட்டை

உகத்திமே பிளந்து

துப்பவன் மகுதி வேந்தர்

துணைப்பெருஞ்செனியோடே

கைக்கொடு வாழும் விரு

வென்பரி ஈடென மும்புரையே

184

எழுப்பவுந் திமிசைச்சேர்ந்த
 இராக்கெனும் புரிசை வேந்தன்
 வளம்பெரு மனுபா தன்னை
 வாழ்த்தியே வளமை செய்து
 களிம்பில்லா திறையருள் நிறைய
 கையினால் ஐபுரிமீஸ்தலி
 விளம்பியே கிருதும் வெற்றி
 வீரபட்டமுஞ் சிசுத்தில்வைப்பார்

185

வைக்கவுஞ் ஐபுரிமீஸ்தலி
 வருகைபெற்றிடும் கிருகைத்
 சத்தவ ணருளா னனுபாக்
 கடும்பரி மீதினேரிச்
 கத்தேளா காதம் விசும்
 ருவான் தனையுருளிக்
 குத்துக்கால் பரிபைத்துண்ட
 குதித்திடு மகுதிமுன்னே

186

மகுதியுந் திருமுன்கை
 மன்னவ னபுதுல்லா வின்ற
 பதிபுக னனுபா வேந்தன்
 பரிபைவிட் டிரங்கிக்கேழே
 இதமுற மகுதியைப்புகழ்ந்து
 இருபதம் பணியும்போது
 இருகையும் பிடித்தர் தழுவி
 எல்லவர் பிடித்தவர் குலவி

187

குலவியே மகுதியுமனுபா
 கொடுத்ததைப் பிடித்தளப்பிடித்து
 அகிபெரு மகுதினாடுடையோர்
 அனைவரு மனுபாவைப்புகழ்ந்து
 கைகழு பெருக்குபி ாறுக்க
 கணக்கில்லாப் பெருந்தளத்துடனே
 உலகுதன் கீழ்த்திசை
 னோக்கி யொருமிக்கள மும்புஞ்சேனை

188

சேனையு மருதியு மனுபா

சேர்த்தவர் வருகும் போது

வானவர்க்கரசர் கோமான்

வல்லவன் தீபுரி தோம்

மானிலம் புகழுமாவல்

ஹாயத்தென்னு மலைபிளந்து

சேனையா நபுலாக்கு

முதாரியு மெழும்புவாரே

வேறு

189

எழும்புவார் ஒன்பதுடைச்சம்

முதாரியன் யாவருமொருவரைப்பேரல்

வளம்பெரு மொட்ட பக்கீர்கள் கூட்டம்

வகையி லெடுத்திடுஞ் சொட்டா

கனிம்பில்லா தாயிர மாற்றன்ன தங்கம்

கனமொரு அருநாறாகும்

எழும்புவார் தீன்முறும்மதென் றெலிப்பார்

எழுகடல் பூமியு மதிரும்

190

அதிர்த்திடு மலைகடனு

மண்டலவா னுலகு முற்றும்

இதம்பெரு நபுலாக்கு முதாரி

யாவரு மெழுந்த கூட்டம்

மதினமின் திசையை நோக்கி

மண்டுவார் கடலே வெரப்பார்

கதினொளி மலையச் சென்று

கயிகியே நடப்பாடிப்போ

191

அப்பெருந் தளமுதாரி

யாவரும் வருகும் காளில்

ஒப்பில்லா மருதிவேந்தர்

முறும்மது அனுபா வள்ளல்

எப்புகழ் மருதின டுகையோர்

எண்ணிலாப் பெரும்படை வீரர்

ஒப்பினி லடங்கா திதை பதினேக்கி

ஹுமிக் நடத்திடுஞ் சேனை

192

870 பீர்முஹம்மது சாய்பு அவர்கள் பாடிய

(வேறு)

சேனை திரைநக் கதிபதி

முன் அனுபாவு

மானிலத் தரசநக் கரசர்

முஹம்மது மருதி தீணவர்கள்

தின் தீனென்று

திக்கினுல்முளக்க

வானவர் கூறானி சேனை

வந்தவர் தொழுத

193

வானவ சடிபனிக்கப்

பாதமாடி தோயார்

காதவழி சுற்றும் கரை

யுற்றது கண்டுகி

னீதமுடி மேல்கவிகை

மஞ்ச ருடை சூழ்

பேதக மலஞ்சல

மறிந்தவருமில்லை

194

எல்லையில் முஹம்மதர்க்

கிறைகொடுத்திருந்த

வல்ல அண்டயாளமும்

வலக்கையு மேளீளம்

வல்லவன் ஐபுரியிலே

ஒரு வருவதில்லை

எல்ல கொடி பத்துமரமும்

முற்றிசைகளெல்லாம்

195

எல்லவர் முடிக்கிமேல்

வாய்ந்த முடிபுள்ளோர்

சிறைமுடி ஹஹுவத்துட

வெள்ளை மாகத நிலா

வெள்ளை மாகத நிலா

விசை மொழிமேனி

புள்ளி மருப்பேன் புழுவும்

பொய்யணுகா மேனி

196

மேனி மொழி ஞானியம்
 வானொளிவு போல
 நானிலத்திலுள்ள பாலை
 முற்றமே தெரிந்தோர்
 தீனவர்க் காசருக்
 காசர்களுக்காசர்
 ஞானபடை போடே மக்கம்
 ஞெக்கியே நடப்பார்

197

நடந்த படைபா மருதி
 காட்டையுங் கடந்து
 திடந்திரள மகரிபென்னும்
 தேசமும் கடந்து
 இடம்பெரு மிதிதப்பதித்
 தேசமும் கடந்து
 அடங்கலு பைத்தல்
 முகத்தீசருகினாவார்

198

அன்னகரி யுத்தபல
 முற்றமெதிர் கொண்டு
 மன்னர் மருதிபதம்
 வணங்கி நின்றகண்டார்
 என்ன பதியுள்ளவர்கள்
 என்று மிமங்கேன்க்க
 மன்னவரை நோக்கிவந்த
 முன்னவ ருரைப்பார்

199

எத்திசை புதமும் கபி
 னாகுபடை நாளில்
 அக்கட லெழுந்தபெரு
 வெள்ளமித்துலவு
 மிக்கபதி யாவுமளியக்
 கண்டு வெற்றி
 மிக்கமக மூரை வந்து
 விண்ணவ ரெடுத்தார்

200

விண்ணவ ரெடுத்து நாலாம்
 விண்ணுலகில் வைத்தார்
 மண்ணுலகி லாண்ட சாலுத்
 தென்னும் மன்னன்
 தண்ணீரின் துலகில்வென்ற
 கபிதாஸ்து அமர்தன்
 பொன்னுலகு மாள
 சுலையுமா நபியுமாமை

அக்கபி ரொலு கிரைந்த
 தின் னகருமாகும்
 மன்னவ ரெடுத்தபள்ளி
 மண்டபமிதாகும்
 பின்னமவர் தானடக்கு
 மின்னகருமாகும்
 முன்னவ னருபயித்தல்
 முகத்தின்செங்கோ லாழுவானே

அத்தலத்தி லுள்ளபவ
 ருத்தனரு மொன்றாய்
 எத்திசை புகழனுபாவு
 மருதியும்
 அத்தலம் வீதிகளில்
 முற்றமே நடந்து
 முத்திக மானபயித்தல்
 முகத்திகக் குன்னாவார்

சென்றிமா முடீன
 . தேர்த்தவர் தொழுது
 மன்றலம் புகழ் சுலையான்
 பதமுங்கண்டு
 அன்று நகருத்தலிதர்
 முற்றமே எழுத்து
 வென்றலிவர் துரிதின வெந்தன்
 மலிகாண்டார்

தேசக் காணியும் ளிரித்
 துரிசினுவி ளுள்ளோர
 நாசகு பிரின்படைத்
 கொதுங்கியே படங்கி
 ஓசைபுகழ் மலையினுத் தவர்கள் முற்றும்
 மதிலொளிந் திருக்கும் ளாளில்
 வரசம் புகழ்வள்ளல்
 மறமுது கொடி காண்பார்

205.

கண்டுகொடி தின்குலங்கள்
 கவலைகள் தெனிந்து
 அன்றுமலை யுத்தவர்கள்
 முற்றுமெதிர் காண
 கண்டவரை எப்பதியோர்
 என்ன இமங்கேட்க
 மண்டலத் தாகமுன்
 மண்ணை ருளைப்பார்

206.

முன்னவ னருள் தரித்திருத்
 கபிமூசா
 மன்னனோடு பேசியே
 மண்டாடிய மலையாம்
 பின்னுமவர் தானடக்கும்
 இம்மலையி தாரும்
 இன்னவரை காண்பல்
 யாவுமலை சொல்வார்:

207

சுத்த னருள் பெற்றநபி
 மூசாவும்ட ன்கும்
 எத்திசையும் புகழ் மலையில்
 லேரியுன ரென்றாய்
 மெத்தவுத் தொழுது மூசா
 பாதுகஞ்சென்று கண்டார்
 அத்தலருஞ் சேர்ந்து
 மதினா நகரைக்காண்பார்

208

மன்னரிது மன்னர்
 மதினா னகரைக்காண
 அன்னகரினுள்ள பல
 ரனைவரு மெதிர்காண
 என்னபதி யோசன
 யிமாமவரைக் கேட்பார்
 மன்னவரை நோக்கி
 மதினா வுள் கீளாருரைப்பார் 209

மண்டத்தி லுள்ள மனுமற்
 றமைக்குமுன்னே
 அண்டிதை வகுத்த சபி
 ஆதமொடு ஹவ்வா
 எண்டிசை யெரிந்த இருபேரை
 யொன்றாய்ச் சேர்த்து
 மண்டலத்தில் வாழ்த்திந்ந்த
 மதினா னகருமாமே 210

கத்தனருள் வெற்றிபெற்ற
 மற்ற சபிமார்கள்
 எத்தனையனே கம்பே
 றுண்ட திருணகரம்
 முத்திலு மிருபதி
 நிரைந்தமகுமுது
 இத்தலத் தடங்கு
 மதினா னகருமாமே 211

இந்த விஷயமாத
 மகுமுதெனு மகுதி
 யாவரும் நடந்து மதினா
 னகரும் வீதி
 அவ்வலாகிற் ஆனபி
 பாதம்பணிந்தோதி
 இவ்வுலகி லுள்ளனருள்
 சேர்த்தெழும்புவாரோ 212

சேர்த்தவர் மருதிபதியுள்ள
 குலமுன்னோர்
 முந்திய பரித்தல்
 முகத்தீசுப் பதியுன்னோர்
 பிந்தவுமே துரிதின
 அந்த மலையுன்னோர்
 விந்தைசெரி வள்ளல்
 மதினா நகருன்னோர்

213

இன்னகா முன்னகுல
 மியாவருமே தொன்று
 எண்ணரிய சேனை திசன்
 பாவுமே நடந்து
 வண்ணமணி மாமலை
 வணந்திள் கடந்து
 மன்ன ரிரஞல் பிறந்த
 மக்கநார் காண்பார்

214

மக்கநார் மிக்கபல
 ருத்தனரு முற்ற
 மிக்கதிசை குழங்குதி
 வேந்தராயும் காண
 நிக்கபதி புற்றகுல
 மிக்கவரை நோக்கி
 பக்குவம் கிளர்த்தபதி
 புற்குலம தென்ன

215

தக்க வருள் உபற்ற நடு
 ஆதி இயராஃம்
 மக்கள் இசமாயில் குல
 மான நடுநீதர்
 மிக்கநடு தன்ருலத்தில்
 ஒக்கலை பெற்றோர்
 ஹக்கன் நடுபுற்ற
 மக்கமா னகர்முன்னுள்

216

முன்னுமிறை யாதபி

தாடைக்கும் ராடு

எண்ணரிய மற்ற நடு

தான் பிறந்தநாடு

பின்னுமிசு மாயிஸ்பி

தான்பிறந்த நாடு

மன்னிர சூல் பிறந்த

மக்ககர்நாடே

217

(விருத்தம்)

எத்திசைக்கு முயர்ந்தபதி மக்கநாடு

இறை தூதர் மனுவடிவாய் இருந்தநாடு

பத்திரெறி வழுவாமல் நடக்கும்நாடு

பனிரெண்டு பதுலுவகை யுதிக்கும்நாடு

கத்தனரு னனுதினமும் நிரைந்தநாய்

காசினியோர் செய்த பிழை பொருக்கும்நாடு

குற்றமில்லா நிறைவேத மிரங்கு நாடு

குலவந்தத்துக்கதிபதி மக்கனாடே

218

(வேறு)

மக்தமா எனரினுள்ளோர்

அனைவரு மெதிரே காணத்

தக்கவன் முஹம்மது மகுதியுர்

தலைவரும் குலாமிபே தழுவி

ஒக்கவு மனுபாமற்ற

ஒன்றுள்ள குலமனைத்தும்

மக்கமென் பதியில் வந்து

மகிழ்த்தனர் தொழுவாசப்போ

219

அனைவரும் தொழுது வள்ளல்

மகுதியை இமாம் நிருத்தி

இருவரும் குலங்கள் சூழ

யாவரு மிருக்கும் நானில்

அனைவரு மகுதிமுன் வந்து

அருங்குழிர் படைவருதெனவும்

தனுவள்ள பெருந்தலமகுதி

தாக்கரம் வகுப்பப்போ

220

அப்பெரு மகுதிகேனை
 பணிவணி வகுத்திருக்கும்
 செப்புவர் தூதனுப்பி
 செய்தியை அறித்திகே வருக
 இப்படி தூதரோ பறிவார்
 இருபது நாள் வழிப்பயணம்
 ஒப்பில்லா திருக்கும் படைபவர் பயந்து
 ஒடியத் தடுவார் தப்பி

221

தப்பியே வருவோரெல்லாம்
 தாட்டியா மகுதிமுன்னுரைப்பார்
 இப்படி யாசன்கோவே
 எண்ணிலாப் படைக்கடையம்
 ஒப்பில்லா பெருங்கடலுறை
 அளித்திடு மொருநூர் காதம்
 இப்படி மதினமக்க
 மெரித்திட வருகுதென்பார்

222

உரைத்திட மகுதி யிமாமும்
 உல்குள்ள நீன்குலமனைத்தும்
 நிரைத்திடு மெழுகடர் ரிசனாய்
 னீனிய பெருங்கடல் படையெழுந்தது
 குரைத்திட குழிக்குலம் காக்கி
 குரைசிலின் பெரும்படை யெழுந்த
 பெருத்திடும் கராமு சென்ற
 பெரும்படைக் கடலோடு காண்பார்

223

காணவு முறம்புது மகுதி
 கணக்கல்லா பெருந்தன் மனைத்தும்
 ஆனிய வகுப்பினர் காலாய்
 அனை வருத்தெதிரிடுக்க
 பானிலம் புகழும் வள்ளல்
 அலியுல்லா பாருண
 தினவர்க் கரசர்க்குபாள்
 முறம்புது அனுபாதத்தை

கி.

224

தானவர் மருதிதன்னைத்

தளர்த்தடி வணங்கி போற்றி

ஆனந்தம் நயிமா சசாபு

அசனாக அனையும் போற்றி

நானிலத் திறத்தோ அனையும்

போற்றியே வாழ்த்தி

மானிலம் புதழும் வள்ளல்

பாதத்தைபரிபடி வைப்பார்

225

வைப்பது குதரத்தில் வல்லோன்

வரினசெபற் தவர்தன்பாதம்

கத்தவ னருளறு

பாக்கடுப்பரிமீதி லேரி

சத்தேழு காதம் விசம்

சூரவான் தனையுருவிக்

குத்துக்கால் பரிபைத்தூண்ட

குதித்திடும் கடுப்படைலில்

226

படைகடுப் பரியின்மேலே

பார்த்திப அனையுல்லாதன்

திடம்பெரும் புதல்வனான

தினவர்க் காசர்கோமான்

நடம்பெரு முஹம்மதுபா

நாற்றிசை படைபுலாவ

மிடந்தனில் மருதி வேந்தர்

எண்ணிலாப் பெரும்படை யடுக்கும்

227

அடுத்திடும் மருதியும் படையும்

அனையுல்லா புதல்வருமனுபா

தொடுத்தவ ரமனியில் துடங்கத்

துய்யவ னருளு முதாரி

புதந்தவர் மலையனங்கடந்து

நானிலம் புரிவானதிர

கடத்திய கதிரொளி மறைய

கருமுக படைபது காண்பார்

228

கண்டவர் குடுஞ்சென்று
கடிய வரங்காரம் போக்தி
மண்டல மனைத்துமொன்று
நிரைத்தித் தகராசேனை
என்றொரு திசையு மில்லை
லெக்கமுற் துணையுமில்லை
நின்றிடு மொரு ஊர் காதம்
நிறைந்தவன் சேனைநானே

229

தானந்த பெரும் படையில்
தாண வெண்மேகம்போல
வானவன் அருள் முதாரி
மொட்ட பக்கீர்கள் கூட்டம்
தினொளி தீன் தீன் முறும்மதென்று
திக்கு நாலொளி முழங்க
ஊணிய வானமட்டிம்
ஒளிபிட அடிப்பாசப்போ

230

அப்பொழு தனுவா வன்னல்
அசசர்கோன் மகுதிவேந்தர்
ஒப்பெருஞ் சேனை முதாரி
ஒன்றுசேர்த் தமர்பொருந்திச்
செப்பெரு கருமு சென்ற
சேனைமுற் நிறத்து போரும்
ஒப்பில்லா இசுவார் தன்னில்
ஒருத்தரு மிறப்பாரில்லை

231

இறந்திடா தீன்குலமொன்று
மிறத்திடும் நகரா முற்றம்
சொத்திடு மனுபா யன்னல்
முறும்மது மகுதி இமாமும்
நிறைத்திறை வருள் தரித்த
னிகரில்லா தீன்குல மனைத்தும்
பெருந்தளத் துளையில் முதாரியளர்
பெருங்குல மனைவரைக்காண்பார்.

232

குலங்களுந் பெருப்படை யுடையோர்
கடவன் செல்லுரெனவுந்
கலம்புகழ் மகுதியை நோக்கி
கவுலாக்கு முதாரிய னைறவார்
பிலம்புகண் மூசாயேயதம்
பெற்றிதம் பனிகரையில்
குலங்களுதவு மீரத்துவேதம்
கடியே விருக்கும் கானில்

233

நானினில் கபியர் சொன்ன
கடபடி கடத்துல்லாதால்
பான்பட நாற்பத்திராயிரம்
பட்டண மெரித்ததல்லால்
நீளிய குலங்கனெல்லாம்
நீருபட் டெரித்து தூளாம்
ஊளிய பின்தவுரேத்தப்போ
உலகைவிட் டெழுத்து போச்சே

234

ஏந்திடி னிறையோன் மூசா
ஏரினார் துசிஞெனில்
எழுந்தவர்க் கெதிராயெண்ணி
பாங்களு மவனெழுந்தே
மொழிந்தன னிறையோன் மூசா
முஹம்மது கபிக்குப்பின்னல்
கெனித்திடுங் குபிர்க்குல மறுக்க
முஹம்மது மகுதியும் வருவார்

235

வருபவ ிறையருள் தரித்தோர்
பாவர்க்கனர் படைக்குவமெனவும்
இருக்கி முஹம்ம தாகுங் கூரிய
குலத்தள்ள கலிமா
இறையவ னருள்பெரு மூசாயென்களை
பவர்க்கும் வருத்தி
இருக்ககவி னிறையவ னருளால்
இறையபி ிறையபாமானார்

236

பசமிதை சேர்ந்தபின் பிழை
 பள்ளிடைத்தே மலர் யிருத்தோம்
 பெரியவன் ஜிபுரிஸ்க்கன் பனையும்
 பிசகிடா ஒருதிரைக்குருவாய்
 குருவென்று மாவுல் ஓயிபாந்து
 குடைகட்டுள்ளே அடைத்தா சப்போ
 அரியவன் ஓயிபாந்து நீளா
 அனைவரு மருத்தியே யிருத்தோம் 237

மிருத்திடு மினாள் வரைக்கு
 மிறப்பொடு பிறப்பூ ழார்க்கம்
 அருத்திலோ மிளையருள் வருத்தி
 அன்னுள்ள இன்றுமே இருத்தோம்
 நிறைத்திறை ஜிபுரிஸ்க்க
 நீளிய மலைதனைப்பிளந்து
 நிறைத்திறை ஹாபாச்செல்ல
 செப்பினின் ணுலகத்துப்போனார் 238

போளவ ருரைக்க வல்லோன்
 புகழ்ப்புகி யனைவரும் அடி
 சேனையும் வருகையில் கொடிய
 திடர்குபிரக்குலம் வரக்கண்டோம்
 தினவர்க் கொதிர் குபிரெனவே
 திடத்துடன் பொருதித்தங்கள்
 மாணிக்க மலரடி கண்டோம்
 மகிழ்ந்தன மென்றனர் பணிவார் 239

பணிந்த முதாரியன் நவுலாக்
 கொன்பது லகடும் பேரென்று
 இனந்திரன் குலங்களு முத்த
 வாவரு மிறைமக்க நாட்டில்
 அனந்தமும் பெருத்தளஞ்சேர்ந்து
 அரபாளினி லனைவருந்தாழுது
 மனந்திளையருமெழுத்து
 மதினமாம் நகர்செருவாதே 240

சேர்ந்தவ ஈனைவரு மொன்றாய்
 திருநடு நருஹமீதில்
 மாந்தலர் பணிந்தனர் போற்றி
 மகுதியை இமாம் திருத்தி
 ஆய்ந்தவர் தொழுதார் சென்று
 யனைவரு மாமீன் கூறிப்
 பாத்திப மதினமாள
 பட்டமு மகுதிக்காமே

241

மகுதியை இமாம் திருத்தி
 மண்டல மதினமானப்
 பருமென மஹம்மதுபா
 பரும்படைத் தலைவனாகத்
 துளைப்பெரு முதாரி முற்றம்
 துதிபதி கிரைகடல் போலச்
 செகதலமனைத்துஞ் செங்கோல்
 செலுத்தவு மெழுப்புஞ்சேனை

242

செனையின் தலைவன் மகுதி
 பாத்திசா முலகமெங்கும்
 வேனலுங்கடலைத் தீவு
 மிடத்தினு மிடையில்லாமல்
 நானிலக்குபி ஈளித்து
 கபிமரை யுலகமெங்கும்
 தின்கொலு விளங்கிச் செங்கோல்
 சிங்காசனஞ் செலுத்துவாரே

243

செலுத்துஞ் சிங்காதன முலகை
 ஜின்பரி தேவுமத் ஹயிரும்
 உலுத்தனங் குலாந்து மகுதியைப்பணிந்து
 வானரும் பாசநானரும்
 மெய்க்கெம் புலியில் பதுக்கிடு முதலு
 மச்சணங்கொடுவா பூதஞ்
 செலுத்தனஞ் செலுத்தி ஆலங்க ளனைத்தும்
 சார்த்தா சிருப்பார் மகுதி

244

(வேறு)

வினோத்திடுத் தீன்பயிர் தழைத்திடுமுனைக
விளம்புசேனரிந்த உலகவாறிய
வளம்பெரு மிறையவன் வருத்துள்ள தனைத்து
மறிந்தவ னிரையவனாதி
ஒழித்தும்மற்றாரும் வருமறித்திவலை
யாவு மொருவனும் வருத்துள்ள தனத்தில்
மொழியினில் பதினெண் ணாயிரமாலும்
முன்னவ னுரைத்திடு முறையே

245

ஆலங்கள் விஷளம்.

உரைத்திடும் பதினெண் ணாயிர மாலங்க
ளொன்றுக்கொன்றுகமை பில்லாமல்
குறித்திடும் ரிஷபம் பதினெண்ணாயிரங்
கொப்புத்தோ ருலகமாச் சிமக்கும்
திருத்தியே பதினெண் ணாயிரமாலத்தினிந்த
உலகமு மாலமொன்றாகும்
நிறை இத்த உலகமு மாலங்களினைத்து
நீதியே நிரைத்த நாயன்

246

நாயகன் வருத்தனத்துள்ள பதிக்கும்
நாயனும் வேதமு நயியும்
ஆயக்கமிதுநான் அனைத்துமே பலதா
மமைத்துள்ள இறையருளாவே
உவிய ஆலமென்றுரைப்பது மேதாங்
குவரயத் தனைவருங் கேளும்
மேலவன் நருகாக் குருசருசதின்தீழ்
உரைத்தன வின னுலகமுமேமே

247

(வேறு)

ஏழுவான் முதலா யிஷ்ஷகாகும்

ஏழு யானத்தில் முதல்வான கீழ்

ஆளியும் பெருவெளி யஞ்சுநூறுண்டு

தலமும் இடத்திடஞ் சரிவா

கீழுந்தென்வட மேல் இடமொடு

நீளம் கிருபையி கிறைவெளி யதின்கீழ்

நாணல கெழுபு விதனை யெழு கடையுந்

தரிப்பது பாராயில் சரிபே

248

சரிதிகை வருஷமோ ரஞ்சுநூறுண்டதில்ச்

சாத்திய உலகெழுகடலு

மிருத்திட ரிஷபமு மொருகொய்யிலெத்திட

இருக்கின்ற பாரையைச்சூள

பெரியவ னுள்ளபெருக் கோபக்காமலையை

பிசகிடா தெழும்பிய கோட்டை

வரிசையும் புரிசை யுவானள வுயரம்

வல்லவ னமைத்திடும் வகையே

249

அமைத்திடும் புருசையும் வானள வுயர்ந்து

அடிதட்டு பாரையை வளைந்து

மெந்திடும் ரிஷபமும் பாரையு மலையுந்

செப்பிய புருசையின் பாரைக்குள்ளேதாள்

பருத்தொரு பாதியு பருங்கடலாகும்

பாதிபே புலியெழாரும்

அகந்திடும் கடலா யிரத்தயி னூர்

கடலமைத்திட மானம்

250

ஆளமா யிரந்தைநூறு

அக்கடல் தரித்திடும் பாரை

நீளமும் கிள மேல்நூறுண்டு

இதானத்தி லிடமதில்பாதி

ஆளிபகடலு மமைத்திடில்பாதி

ஆலமுயிர்வுல கெழ்ப்பாதி

நீளமுங்கிழமே லஞ்சுநூறுண்டு

னிதானத்தில் பாதியு ிடமே

251

இடம்பெரு முலையொன்றில்
 எழுபுளி யணியணியாகும்
 மடிமுதல் பாரை பூண்டு
 மறுமுதல் பூமிகளேழுந்
 தொடுசா மிடை விடாமல்
 தொகுத்தொரு வலம்புரித் திருக்கால்
 அடக்கலு மெழுபுளியொன்று
 யடிப்புளி பாரையில் தரித்தே 252

தரித்திடும் புலிக்கண் மஞ்சநூறுண்டு
 தங்கியே விடமுமய்விதமா
 இருப்பது மெழுபுளி யிடைபோரு
 ஏழும் லக்க மாவிரத் தைநூறு
 தரித்துள்ள புலிகளேழுநே சரியே
 சாத்துரோனப்புலிக் கேழு நாவும்
 பருத்திடுங் கடலின்மேல் படர்ந்துதான் வளர்ந்திட
 பாட்டவ னமைத்தும் பாங்கே 253

பாங்குள்ள புலிக்கேழுநாவும்
 படந்திடங் கடலின் மேலே
 தாங்கிய கடல் முழுதொன்றாய்
 தரித்துள்ள பெருங்கடல் நாவும்
 மெங்குள்ள புலிக்கழுனுவா
 மிருப்பது புலியீதில் படந்து
 அங்குள்ள புலியெழுங்கடலு
 மணியணி மிவ்விதம் படந்தே 254

படந்தெழு கடல்நாவலகில்
 பாருல கேழு இவ்வாழங் கடலில்
 துடந்திடு மெழுபுளி யொருதியொருந்
 துடை பெருங்கடலு மொன்றொரு
 மிடந்திட மடக்கலும் புலி சரியாம்
 இஹைய வமைத்தெழு புலியில்
 லடிப்புளி தனில்படை விருப்போர்
 அடக்கலு மாகதமாமே 255

மாகதத் தொனிகினுலை

மற்றுள்ள தகைத்தவல்லோன்

சொமொரு நூறும் புண்ட

செருக்கியர் குலங்களாகுந்

தாமத புவிக்கு மேலே

தங்கிய புவிதான் செண்டில்

உரஞ்சொ மீரும்புதங்க

முருக்குக னருக்குஞ்செம்பே

256

செம்புகள் நவிலாகத்தால்

சேனைகள் சயிலர்சாதி

இயம்பெரு மலையிலும் பெரிதா

எண்ணில்லா தெழுந்திடுஞ்ஞலமாம்

மன்பெரு புவிக்குமேலே

அணிந்திடு மேல்புவியில்

வம்புள்ள பரிஜின் தேவும்

வாழ்த்திடு புவிபுமாமே

257

ஆகிய புவிக்குமேலே

அமைத்திடு மேல்புவியில்

லோகமு நெருப்பினாலே

எண்ணில்லா பெருஞ்ஞலத்தளமாம்

வாகுள்ள புவிக்கி மேலே

வல்லவன் அமைத்தின்ற புவியில்

பாகிய படைப்புக்கல்லால்

பாவவ ளானந்தமாமே

258

அனந்தமும் படைப்பினைத்தும்

அந்திர பார்னாவயாகுந்

கனந்திர னுலகுமேலே

தங்குமே ஹலகத்தன்னி

கனந்திரன் குலங்கள் முற்றும்

ஏகமு மொருமுத்தாகுந்

கனந்திரன் புவிக்குமேலே

காசினி வுலகமுமே

259

(3வது)

காட்சியு மோட்சியுந் ருட்சியு

காரணச் சூழல்கிதுதான்

ஆச்சிப மணுகா வள்ளல்

ஆதிமயா குலநீரைந்து

தாட்சிபொன்றணுகா வள்ளல்

முறும்ம திருக் பெருந்தாவ்

நிச்சயம் மதினா மக்கம்

நிகரில்லா துலகுமாடே

260

உலகமுங்கிழமேல் நீளல்

கோதுசேன் அஞ்சுதூறும்பு

அகலமு மதனில் பாதி

அமைத்த இவ்வுலகந்தன்னில்

பல திசையும் பத்தா

பகுந்திந்த ஆலந்தன்னை

வலம்பெரு வடதிசையில்

வகுப்பொரு நா லுபங்கே

261

பங்குநா லுலகைச்சூழ

பருமலை வளர்த்திடும் புரிசை

அங்குள்ள உலகமுற்ற

மாண்டிடுங் குலமாரென்னி

இங்குல காண்ட னாகு

நபியுட குலத்தில் வந்த

எங்குமே பணிக்குங்கொடிய

யாகுரு மாகுரு தேசம்

262

தேசந்த முளிக்குந் தேனை

திக்குகாள் பங்குநாணம்

காசினி வடதிசை யுலகை

கனதிபா ய்ப் பெருமலை வளர்ந்த

பாசனச் செருக்கியர் சவிலர்

பங்கினு லான்றிடு முலகை

மாசில்லா துலகொருபங்கு

மனுடரில்லாப்பெருவண்மே

263

மஹுட ரில்லா வனமானு
 மண்டல மனிக்கின்ற கொடியே
 தனுவுள்ள தாலுத்தி வீருளு
 மனைகமுங்காண்டா மிருகம்
 மனத்துள்ள பாம்புகள் சிக்கமண்டான்ற
 பட்சியின் குலமும்
 வனதுள்ள அரசுத்துக்கொகவும்
 வண்டொடு செலியின் பாம்பே

264.

வண்டொடு செலியின் பாம்பும்
 வாழ்ந்திடு முலகோர் பங்காம்
 உண்டுள்ள புனிபங்கு பத்திலென்பது
 பேரய்பொன்று மீதி
 அண்டுள்ள ஆதங்குலங்க
 காண்டது மனந்தமுயிதுதான்
 மண்டல மனைத்துஞ் செங்கோல்
 முஹம்மது மருதியுமரசே

265.

அரசருக்கரசர் கோமான்
 அதா தலத்து மருதி யிமாமு
 முரசொலி மதிரவு முலகை
 முப்பது வருஷமுலாவி
 பரளிய பலதிசை முழுதும்
 பரத்திட அஹம்மதர் கொடியும்
 திரையிட உலகமுத்தனைத்துந்
 தின்பயிர் விளைந்திடுத் திடமே

266.

மகுதிஇமாம் அரசநிலை.

திடம்பெரு முலகமுற்றம்
 திருத்தியே யிசலாமாக
 விடம்பெரு மதினாட்டில்
 யாவரும் புடைகுழாசா
 அடங்கு பகுதிதண்ணை
 அரசரா இமாம் நிருத்தி
 தடம்புகழ் மதினத் தநிபதியாக
 சார்ந்தா சிருப்பார் மகுதி

267

மகுதியென் நினைக்கு மாகிர் ஒலியாம்
 முறும்மது கபிக்குறை கொடுத்த
 பருமையி லிருபத்தி னுலடை யாளத்தில்
 பத்தடை யாளமுண் டவர்கு
 தரைமீதிஸ்ப்பாடே அவர்க்குமே லுயாமுடி
 செம்மத்தில் னிணைடி.சாயார்
 உகத்திடு லாஞ்சினை முகனுஹுப்பத்து
 முண்டது மிக்கவென் குடையே

268

குடையிட மேகமு முடப்புழு கணுகார்
 குளத்திடு மெழுத்தகஸ்தூரி
 நடனமுமிருபுரம் விழியொளி துலங்க
 காளிலத்துண் வலஞ்சலம் வெளிகரஞர்
 அடவுட னசதியும் மாதியு மில்லை
 ஆடிடு மீசஞ்ச கொடியே
 திடமுடன் ஜிபுரிலே ஒவ்வருவதில்லை
 சிக்காசனஞ் செலுத்தியே யிருப்பார்

269

இருப்பவர் மதினத்திக் கதிபதிக்கரசர்
 ஈரஞ்சு வருஷமுஞ்சரியே
 சிறப்புட னிருப்பா ருலகத்து வளமை
 சேர்த்திடு முதலவர் தனைப்போல்
 நிரப்பிய குலத்தில் மணமொன்று முடித்து
 நிலத்தில் வாழ்ந்திருக்கும் நாளின்
 உலகினி லுபுதல்லா வென்று
 உலகினி வவர்பெருவாரே

270

(வேறு)

பெற்றிடு புதல்வனு மக்க அத்தமும்
 குலங்களு முற்றும்
 உற்றவ ரிருக்கும் நாளில்
 உலகுன்ன குலங்கள் முற்றும்
 எத்திசை யலகு முற்றும்
 இவ்வுருகிக் காசனஞ் செலுத்தி
 சுத்தவ னருள் பெரு முஹம்மதுமகுதியும்
 கனக சிங்காசனத்திருப்பார்

271

இருப்பது மகுதியுக் தினமெப்பதியில்
 பெண்ணஞ்சு வருஷமுஞ்சரியாய்
 சிறப்புட னுலக மனத்துநிர் தீன்குலஞ்
 செலுத்துஞ் சிங்கா தனநாளில்
 நிரப்பமுல் குரையு னெரிவிட அறிந்தோன்
 னீதியன் றமைத்திடும் படிபாள்
 மறை நெறி மகுதி யிமா முட கால
 மன்னவ னருள்படி முடியும்

272

முடியுமுன் னெவர்க்கு முனரத்திடும் விஷனம்
 முஹம்மது மகுதி இமாமும்
 உடியுன்ன பரித்தில் முகத்திச் பதியில்
 உல்லவன் சுலையுமா னபியருக்காய்
 உத்தனி டைக்கவு முனரத்திடும் படியே
 பன்னியில் வைப்பா சவாகுதாய்
 ரெடியவ னருள்பெரு முஹம்மது மகுதி
 ரீடிய காவமு முடிவே

273

முஹம்மது அனுபா அரசு நிலை

(செறு)

முடிந்திடு மகுதி காலம்

முஹம்மது அனுபா பின்னம்

இடங்களுள் குரையில்லாமல்

எப்போது மாசனைப்போல்

அடங்குது முலகு செங்கோல்

அணிந்திடு பாத்தினா வாய்

திடம்பெருந் திண்டுகாடியே

செலுத்தியே இருக்கும் நாளில்

274

நாளினி லனுபா வள்ளல்

நரிகள் முன் நடத்தமார்க்கம்

வளையாழி வீருந்து வாழ்ந்து

வையகத் தனுபா யின்ற

மதனையு முஹம்ம தென்ற

மைத்தனு மிருக்கும் நாளில்

பழகில்லா துலகு செங்கோல்

மடர்த்துதின் வாழ்ந்திருப்பார்

275

இருப்பது முலையகாண்டு

இருபது வருஷமுஞ் செங்கோல்

கிரப்பிய அவர்தன் காலம்

நீதியான் டமைத்த மாத்தஞ்

கிரப்பிய அனுபா செங்கோல்

செலுத்தியே முடியுமெப்போது

இருப்பவ ணர்க்கு மனுபா

இயம்பிவிட ஒடுபத்தாமை

276

ஆகிய தரிசினையில்

அருள் பெரு இறைமுகாதன்

வாருட னிடபக்கம்

வைத்திட வுரைப்பார்வள்ளல்

ஏகவ னருள னுபா

இறைபாத் தாரும்பாளில்

ஏகவ னருள் பெரும்பெரியோர்

எடுத்துப்போ யனவருந்தரிப்பார்

277

தரித்திறை முகா யிடத்தில்

தாணியுந் தனவருமடங்கி

நிரைந்தி நின்றுல மனைத்தும்

நிதிபெரு மதினுவந்து

சுருத்தொடுந் தீன் தவருமல்

சகலரு மொருவரைப்போல

இருப்பவ ராசில்லாமல்

எங்குமே யிகலாமாமே

278

(யிருத்தம்)

அரசனில்லாப் படை

ஆளனில்லா மங்கை

தேரில்லா வனிதெளி

வில்லாப் பஞ்சம்

மாசில்லா வேக்கம்

மங்கையில்கா மனை

பெரிசில்லா மதி

பேரில்லா மனுவு

279

மனுவில்லாத

வரசனு மில்லாதவர்

மண்ணில்லாதவர்

மலையுயில் லாதவர்

கண்ணில்லாதவர்

கூல்கை இல்லாதவர்

உண்ணில்லாம

லருந்த குலங்களை

280

குலமில்லாதவர்

கூட்டமில்லாதவர்

தலமில்லாதவர்

தனமுமில்லாதவர்

னிலமில்லாமல்

னீரோழ் பாசங்கள்

அலைபு மாட்டம்போல

அலைத்து முலகமா மே

(வேறு)

281

உலகமு கலங்க செங்கோல்

ஒளிந்து நின்றிலையும்போது

நிலையிலா துலகமெல்லாம்

நிராமன்னர் மாடகந்தப்பி

விலங்கினத் தனையாத் தேசம்

வேந்தரு மொருவ ரில்லால்

தலத்தவ ரவரவர்க்கு

தானே தானாசனமே

282

தானேதா னாசனாக

தமனியில் நீதமற்று

ஆனேடு பெண்ணுமுற்றும்

அருதிசெட்டடங்கலாண்டா

நனமா மெளியோசெல்லாம்

இடரிட்டு ஒலியாருண்டு

தானமுத் தவக்குலைந்து

தனக்கு தானாசனமே

283

தனக்குத்தா னாசனாகத்

தாணிமுற் றிலையும்போது

லணக்கமு டெறிதவரி

பறுகத்துங் குரைத்துபோருங்

கணக்கில்லா திறைகொடிய

லானத்து மிரங்கும்போது

தனக்கினை யில்லான் ழிபுரில்

தாளியி லொங்குவாரோ

284

இரங்கிய ஐபூரில் வல்லோன்

வேதமின் குருவானாயின்

உலங்கொள்ள மாறாவிடத்தறுநறு

ஆயத்து மெய்துண்கொண்டு

சிறத்திடுங் கசடர் பீமான்

சேரவே பரித்துண்கொண்டு

பாந்துலின் ஹுலகில் போவார்

பர்கத்து குறாந்துபோமே

285

பறத்திடுங் கொருபானீமான்

பறுகத்து முலகை கிட்டு

இறத்திட வுலகளிக்க

யின்னொரு புதுமைசொல்வோன்

நிறைத்திடு முயிர்களெல்லாம்

நிருத்தியே ரோசமீசாக்கில்

வருத்தியே ஆதம்பாதம்

வணங்கவு மிறைவருத்தான்

268

வருத்தவ ஹுரைத்த வார்த்தை

அனைத்துமே பிசுக்ககண்டு

மருத்துவம் நிரைத்த வள்ளல்

முஹம்மதை சுவர்க்கமீதில்

தருத்துகிங் காசன யிருத்தி

தானவன் படைத்து வீரனைத்தம்

தருத்ததை யெழுதிடப்போக்கணஞ் சுத்தி

தானதில் பணியவும் வைத்தான்

287

வைத்தவ னிறையுரைத்த

வார்த்தையும் விஷ்ணுத்தட்டி

உத்தமக் கொலு வாசாய்

ஒரு நிலை யாகவின்று

மெத்தவும் பெருமையாக

மேனியை வணங்கிடாமல்

சுத்தவன் முஹம்மது வடிவைங்

கண்ணினால் பாராயாக

281

பாவியில் கொடிய பாவி
 பத்துப்பே சுவர்களாகும்
 பூவுல காளத்தானே
 புகழவும் நாயனின்றோன்
 ஏவியே பாவிபத்தில்
 எட்டுப்பேர் மனுடராகும்
 பாவியில் சயித்தான் செண்டு
 பண்டவ னமைத்த பாவிகே

289

அமைத்ததில் சயித்தான்காமான்
 அன்னிதன் கொடியதச்சால்
 தொகுத்திடும் காமானோடு
 தொசியொன்பது முன்னுள்
 மருத்துவன் குலைந்துமாண்டு
 மல்கியே நசுலொனார்
 கவுத்துவன் கொடிய பாவி
 சசுடனும் பெரியதச்சால்

290

தச்சால் வருதல்

பெரியவன் முனிவுபெற்றோன்
 பேய்க்குலத் தறிய ராசன்
 எரிநர கெரியுக்கொன்னி
 எருதியன் குலத்தில் வந்து
 புதர்திடு மாறாகாளில்
 பொருதவும் படையெழும்பி
 கிசைந்திடு முறம்மீதாடே
 நேகிட வெநிந் துப்பாவி

291

பாலியின் படை பொருத
 பலித்திடா யார்கள் வாடி.
 ஆவிகள் தவிக்கும்போது
 அஹம்மதர் செனைபான
 யார்களும் அளி அசாயும்
 அசனசன் விசர் முற்றம்
 பாலியன் மலைப்போதுமில்
 அடைத்தொரு மலையால் முடி

292

முடியே உலகணிக்க
 முர்க்கமாய் வெகவ்வொண்டு
 ஒடிய மக்காட்டை
 தேடியே வருகும்போது
 வாடியே இறை அசாயும்
 வள்ளை இறைபைப்போற்றி
 ஒடியே ஜிபுரி வினையோன்
 உத்தர வானெடுத்தாரோ

293

எடுத்தவர் இறை ஜிபுரில்
 இடுக்கியே ஒருகாலானே
 அடைத்திடு மலைதாந்து
 அவனையுங்கீழ் விடாமல்
 முடுக்கியே வானமட்டு
 முயற்றியே அழற்றித்தாங்கிக்
 கடுக்கெனக் கோபக்காலில்
 கையினா லெரிந்தா ரப்போ

294

எரித்தவர் ஜிபுரிலே
 இடதுகாலுபர்த்தி யேத்தி
 அசன்கொடு தச்சால் தண்ணை
 ஆதியின் ஜிபுரிவப்போ
 உலங்கெட விவகிப்பூட்டி
 உருட்டிச் சங்கிலியால்கூட்டி
 திரும்பெருங் கொருவான் ஆயத்
 தெழுத்துமுத் திரைவைத்தாரோ

295.

வைத்த முத்திரை யெதென்றால்
வல்லவ னெயினும்
உத்தம்ம-ஹேயு-மீழும்-காபுங்
ஹேயாம் அய்ஞெடு ஸாதுமாக
வைத்திடும் முத்திரை கெல்லா
தரித்திரை கோபக்கரையில்
மெற்றவு மாற மேத்தி
இருத்தினாரிறை ஜிபுரிலே

296.

இறை ஜிபுரீனும் வைத்தே
படி யிருக்கும் கானில்
பாந்திடுங் கொருபா ணயிருடனிருந்த
முத்திரை எழுந்தேபோரும்
உரம்பெரு மகிழ்ச்சியாலே
உதருவான் ருடலிலிம்பி
அருந்திடும் விலங்கும் பூட்டின்
சங்கிலி தெரித்துப்போமே
தெரித்துடன் கடலில் முழுகித்
திக்குமத் திரத்தை யோதி
தாத்துட னழகு வலுமை
தம்பிரான் தானேயென்று
பெருத்திடும்பை ரெண்டும் பிடிக்கி
இருபுரங் கொடுக்கையி லிணந்து.
வருத்திய நாகொரு மலைபா
மதிலொன்று சுவர்க்கமாமே.
எந்தியே நாகுசொர்க்கம்
எத்திரை உலாவுங்காலம்
முத்தவு தச்சால் பிறத்த முனிவுக்
கெதுவிதமாக செய்வதை யிணத்துஞ்செய்து
சுவுத்த யேப்பிசாசு கண்ணி
மாரிமை யோராக்
வருத்தொடு விலாவினேத்தி
அணைத்தொன்றை சுவர்க்கமென்று.
மருத்திடும் நாகென்றானை
இடப்புரம் விலாவினேத்தி

297.

298

299.

கவர்க்கெமது விதமாக

செய்வதை அனைத்துஞ் செய்து

கவுத்த பேய் பிசாசு கன்னி

மாரிமையோறுக்கி

வகுத்தொடு விலாது முனிவு பெற்ற

மார்தரில் லெகுதி முற்றம்

மகுதினா னிகலாமானோர் பித்தவுங்குபிரிலாடு

பெரும்படைத் திரளெழுந்திடமே

300

எழுத்திடும் யெகுதிக்கட்டம்

எழுபதி னூரெம்பேர்கள்

கெளிந்திடு பெரும்படையெதர் போய்

நீளிய முனிவனை னோக்கி

விழுந்தனர் பணிந்தடி தொழுது

வேந்தனைன் தனைவருஞ் சூழ்த்து

எழுத்திடு முனிவனு மெகுதியின் சூழவும்

உலாவுவா னேந்தியே பெங்கும்

301

ஏந்தியே நாகொடு கவர்க்கம்

எடுத்திடும் தச்சால் சொல்வான்

தாழ்த்தெண்ணை நாயனென்றான்

தருவனான் கவர்க்க மென்பான்

மார்தரில் குறுமன துடையோர்

மயங்கியே தொழுதிகங்கி

ஏந்தலே எங்கள் முன்னோர்

அனறையு மழையுமென்பார்

302

அழைத்திடி விதைபோ னென்று

அடிதனில் தொழு வோமென்ன

முனைத்திடும் பேய்ப்பிசாசு

முன்னாள்வான் வடிவைப்போலே

கனைத்தது தெளியப்பேயு

மணவுமே தழுவிமேலி

பழுதில்லா நாயன் தச்சால்

படைத்தவ னீயெயென்பார்

303

நாயனென் னுரைத்தபேரை
 கலங்கெட்ட தச்சாலப்போ
 காய்பழர் தேன்பாலுள்ள
 காவென்னுஞ் சுவர்க்கஞ்சேர்ப்பான்
 தாய்தமர் காணு தேவ்வி
 ● அச்சனம் நாகாய்ப்போகும்
 பாவிக்கு நாகா மற்றோர்
 பார்த்திடிச் சுவர்க்கத்தோன்றும்

304

தோன்றிய சுவர்க்கமென்று
 தொழுதவர் நாகிலானார்
 ஆண்டவன் யேசே எந்த
 ஆலமும் படைத்த னுயன்
 பண்டுள்ளான் லானத்தா முனிவு
 பெருகிய தோசிதன் தச்சால்
 விண்டிடும் வளமையெல்லாம்
 அறிந்திடும் பெரியோர் தம்மை

305

பெரியவ ருரைப்பாரப்போ
 பேயனே னுயன்ரீயோ
 அரிபவன் முனிவதிகை
 கொடியவன் தச்சாலென்பார்
 எரியுரு கோபமாகி
 எடுத்தவ னாகில்போடப்
 பெரியவர்க் கிறையோனந்த
 நாகத்தை சுவர்க்கஞ்செய்வான்

306

நாகமுஞ் சுவர்க்கமென்று
 நடத்தியே யுலகெல்லாம்
 இருபத்தி னுல்வருட
 மெத்திசை யுலகு செங்கோல்
 நிறையும் பொன் மகாமேசென்ற
 நெடுமலை பாசிருப்பான்
 வளையுரு முகிளமக்கம் பைத்தல்
 முகத்தீகர் அரினினுவே

307

ஹரிசிவ லிங்கஸிடம் வருகிறத்
 தோசியு மதிமயங்கிடுவான்
 வாரினில்ப் பெரியோர் அனைவரும் மோன்றாய்
 வந்திருப்பா ரித்தலத்தின்
 ஹரினிலொருவரு மெதிரில்லாது
 உபத்திடும் வதுமையுமோங்கி
 நேருள்ள நாலுதலத்தையு மகரிக்க
 லினைத்தவ னெருங்கியே வருவான் 308
 (வேறு)

வருகவு னுப்பதியு
 மிருக்கின்ற மனுபனைத்தும்
 ஒருவனைத் தொழுதழுது
 உன்னுட தோவரான
 குருபி பதத்தைச்சிந்தக்
 குரித்திடுந்தச்சாஸ்தன்னை
 உங்கெட லினைபகத்தேன்
 ஒருவனைப் புகழ்ச்சிசெய்வார் 309

புகழ்ச்சியான் லினையோன் தன்னைப்
 போற்றவு லிண்ணோர்மற்றும்
 கிகழ்ச்சியா லினையோன் தன்னை
 லினைத்தவ ரிருக்கலாமோ
 உகழ்ச்சியா யுரைக்க பெய்கோர்
 ஓதுவா னுதினாயன்
 மகிழ்ச்சியா லினையாதி
 பனைவருக் கிசைருவானே 310

இரக்கமுத் தயவுமுள்ளான்
 யாவர்க்கு பொதுவான
 தாத்துட னுகத்தபேரை
 தானேதான் கார்த்தும் நாயன்
 பொருத்துலிண்ணோரைப்
 பெரங்குவாருதி யுலகரை
 வருத்தமு மிடுக்கத்தீர்க்க
 வருவியே மரிபம்பாலன் 311

ஆதிமுச்சுடர் விபரம்.

முச்சாலே பார்வையுடன் கேள்வி பேச்சு
 முச்செல்லா திருநா லும் எழும்பிடாது
 முச்சல்லோ அக்கினியை தூக்கிநிற்கும்
 முச்சனது முதிர்ந்தா துருவியாச்சு
 முச்சாலே மந்திரமே குமுணியாச்சு
 முச்சோடும் குமுணி யுடையலாச்சு
 முச்சதாங்க குமுணியத்து மாணமாச்சு
 முச்சுடரு மெவ்வகையு மகன் தபோமே

24

அகண்ட வெளித்துன்னடங்கு மக்கினியு
 அகண்ட நினைவுவகை காற்றமர்ச்சு
 அகண்ட நயன நயன மடங்கும்பேச்சு
 அகண்ட புரிசம் உப்பிச்சேரும்
 மகிண்டயுட னுப்புரிசுத்தபேசுது
 மகந்தனிலை மடித்திநத்து மண்ணுப்பிபாரும்
 அகண்டவெளி நின்றவுருக் கொண்டனோதி
 ஆதிவெய்தி முச்சுடரே அருளங்கேளே

25

முச்சுடரை முட ர்க்கெல்லா
 முறை கொண்டு புரியாதொன்றும்
 முச்சுடரை பெரியோகொள்
 முறைக்குமுன் அத்தனைவு மறிந்துநொன்வார்
 முறைகான் முன்னது முட ர்க்கெல்லாம்
 முறைக்குமுன் அதுக்குன்னாரும்
 முச்சுடரை முட ர்க்கெல்லாம்
 முச்சுடர்க்கு திவென் னுதிபாமே

26

அனாதி பென்னு லாதாச மகண்டமாகும்
 அணுவில்லாப் பெருவெளியா மிருளுமாகும்
 கோதில்லா திருள்வெளியேருமுரியோங்கிக்
 குரித்துணிக் சுனிமுனைபா விக்து.முத்தாய்
 ஆதியென்ற ஆதிமுத்து விக்துகாரி அனீபா நின்ற,
 னாதியிலே ஆதிமுத்து ஒளிவுமாச்சு,
 கீதமாக் கமரிமுத்து ஒகைகொண்டு
 விருவையா லத்திணையுஞ் சூடுண்டாச்சே

27

அங்கமு மச்சுடர் வியரம்

சூடுமுத்த முத்தில் நின்றுசென்னீடு
 சுற்றிதுமே பவனவரணம் சோதியுச்சு
 கூடிசெண்டும் பொங்கியிலோ குமுரியோங்கி
 கொதியிட்ட புறையல்லோ பச்சையாச்சு
 பாடியதோர் பச்சையாதம் வேதமாச்சு
 படைப்பெல்லாம் பச்சையிஞ் சூலமக்கலாச்சு.
 ஆடியதோ ரனாதியிலே ஆதியாக
 அதில்கோதி வெத ஆதஞ் சுடர்முன்னுச்சே

28

முச்சுடர்தான் யாசென்றால் ஈன்றாய்க்கினா
 முன்னா பெருவெளியே யனாதியாகும்
 அச்சுடரில் முத்தொழிவு ஆதியாச்சு
 அதில் பவனஞ் சோதியென்ற அஹம்மதாச்சு
 அச்சுடரே பச்சையாதம் வேதமாச்சு
 அமைத்தவகை முத்துமித்த சுடர்முன்னுச்சு
 நிச்சயமா யண்டமா யப்பிண்டத்துள்ளே
 சீயான முச்சுடரே நிசமாய்க்கேளே.

29.

நிச்சயமா முச்சுடரை நிசமாய்ச்சொன்னேன்
 நிசமாக பெவ்வகையு மிதுநானாகும்
 அச்சமில்லா தருவமுட னருவுங்கடி
 அவருடவி லவந்தா னாகும் வானு
 மிச்சமுள்ள பெவ்வகைக்கு முதிர்ஞ்சோதி
 • மேலான சோதிவிந்து கீதம்பாடி
 பச்சமுடன். நன்னைத்தான். தனஞ்சும்போது
 பாய்ந்துபார் அந்த இருநளையில்தானே

30

அந்தக்கரு குளியிருளே அனாதியாகு
 மதில் விந்து முத்தொளியே யாதியாகும்
 அந்தவித்தைச் சுற்றிலின்ற உதிர்ஞ்சோதி
 அதுதானே பகனநிரம் மறம்மதாச்ச
 இத்தவகை செண்டுமொன்றாய்க். கூடிமேலி
 பெழுந்த புனை பஞ்ச அஞ்ச பெழுதுமீவதம்
 வித்தைசெரி வேதமஞ்ச மாதமாகும்
 வெவ்வேறே. முச்சுடரின். விபரங்கேனே

31.

ஏழுசூகுடைய விபரம்

வேத

கோள் கொப்ப குளியிருள்ளன் வெளியனாதி
 ஆகாச மதிலாதி விந்து வெள்ளை
 ஒளிவுமது துக்கத்தலிபு வினவுருடு
 உருகில்லா தருந்தாத்து அலிபு சூகும்.
 மனியாத தூதுவட்டம் ருருதுது
 ஆசையன்பத்தோரெழுத்தும் மிதாவுமாகும்.
 ஒளியாத ஸப்பகலா வருக்கவ்விருபை
 வகுவல்லவென்ற பொருள் குத்துதிதானே

32

ஆனலிந்தை சுற்றிநின்ற உதிரம் தாயாம்
 அதுசெகாப்பு ஒங்கா ஒழிவுபட்டம்
 உன்னறியும் புத்தியுடன் கோயம்பொருமை நன்மை
 உருவமுடல் இடம் நீளம் சிரிப்பழகை
 நானமத்தின் தனஞ்செயலும் நீரமழகு
 தாய்குலமே சிற்றடியம்ல் சேத்தாகும்
 மனதமதி மெழ்ச்சிபுடன் மானமென்ற
 மவுத்து அது முஹம்மதென்று கபுலியாமே 33

ஆனலிந்தைச் சேர்த்துதிரம் சேர்த்தொன்றாலே
 அக்வினியும் புலையல்லோ காற்றுப்பச்சை
 தனிச்சலத்தில் வென்ற மண்ணால் உடல்தசையில்
 தங்கிய நான் பெருமை பொய்யும்
 வடிவு வள்ளை ஊணூர்கம்
 நன்மை தின்மை
 பார்வை கேள்வி உரைப்பேச்சு
 மூச்சு தம் சித்ததான் வுலாவி 34

இதாதானே மண்ணுதம் உலகு பெருகுது
 இதுக்குள்ளே நாலுயகை ருரு
 கேளு மதில் செறுப்பு ஆங்காங்கோயம்
 கேள்வியதில் முனிப்புமினுக்கொடுமை நலிமாவாரு
 விதிப்பலனே நாமிய மூச்சு தாத்து
 விணுசை நாயிய தண்ணீர் பார்வை
 அதுசெலு முருக்கமதில் காத்திகாமன்
 அன்னவகை பலவுருகை பரிபேச்சாமே 35

ஆமான குத்துசி யுடன்சுபுலி
 தானுமது சென்றிபின்னாலே ஒன்றேயாகும்
 நாமியா காத்திறா நாயியாவும்
 நலிமாவும் உலகியுடன் பாதமாகும்
 ஆமான இதுநாறு உடலெறித்து
 அழிந்தெழுந்து பென்றாவும் பிரியா தாயும்
 கோமான நன்மை தின்மை உற்றுப்பெத்துச்
 குலமான நாலுமொன்றாய் ருகானியாம் 36

ஏழு ருகுடைய மக்காம்

ருகானி வானதொரு நாலுருகும்
உலையுடன் குலமாயுள் ளடங்கும் ஆதம்
பொத்துடல் மிதுதானாகும் மங்கமெங்கை
அதைமிடத்தே தரிப்பதாரும்
சாகுமுரு செத்துடலே பெடுப்பதாரும்
சுடமெடுத்து யிதுநாலும் பொருத்தலாகும்
உகையமா நன்மைதின்மை யிதுக்கையாரும்
உடலாதம் உலையென்ற ருகுதானே

37

தானு உடலாதம் உலையுருகு
தாலாரும் மதினுடைய தேதுட்கெழைநா நாலும்
யின்னவகை உடலாட்ட மிதுநாலாரும்
இப்பதுன்பஞ் செய்ததெல்லா மிதுதானாகும்
மண்ணுடலே மண்ணோடே மடித்தபேராகும்
மடித்தியிடத்தே யிதுநாலுமிருப்பதாரும்
அண்ணிடத்தே நன்மைதின்மை பலனுக்காக
அங்கமெங்கே அத்திடத்தே யிருப்பதாரும்

38

இருத்திடத்தே நன்மை தின்மை பலதேவாரும்
இனிமேலு முருவெடுத்தால் யிருப்பதாரும்
எரிகதிரின் மறுவுறிலே இதுதானிற்கும்
எவ்வகையு நின்றதுன்ப மிதுக்கேவாரும்
இருத்தமுதல் இகைபெழியு குத்துக்காலும்
இதமான அபுனீயும ஒன் றுட்டி அடி
பிரித்தபின்பு இனிவருகா உடலுக்குள்ளே
பிரிவார்க்கு விபரம் என்றும் உகைக்கிறேனே

39

உரைத்திடும் விஷிமேதால்
உலருள்ள வுயிர்கன்பாவும்
தாத்தில்வாழ் திருக்கும் காளில்
அனத்துடல் பேமுருவில்
ஒருத்தரு மறியாவேந்தன்
உடைபவன் குத்துகிருகா
உரைத்திடுஞ் சபிலி ருரு
ஒசிரென்னும் முறும்மதாமே
முறும்மதே ஒசிரும் ருரும்
மன்னுடல் ஆதமேதால்
செகதல் முடலாங்கோட்டை
சிக்காசனம் உலபி ருரு
உகனம்பில் லாநகோட்டை
ஒசிறுட னாசமாச்ச
பருமையில் கன்மை தின்மை
பாதிச்செய்யும் குடிசுக்காலும்
மிகையுடன் பெருமைமுற்று
மனைத்துகால்ருக்காமே
(வேறு)

40

41

காதுருரு குலத்தின்
நாமமும் உரைத்தேன் முன்னால்
கால்தில் நாமியாவும்
ஏவவே நதரிமா காதும்
ஏவலின் குடிகள் காது
மேலுள்ள பேமுருரும்
உடலுக்குள் ளிருக்கும்நாளில் ஆலமும்
அமைத்த வல்லோன் ஆதிபுமுடிவுஞ்சொல்வேன்
வேறு.

42

முன்னவன் வகையஞ்சும் பொருந்திய துருவா
முனைத்துயிர் குலங்களுக்கெல்லாம்
தானியே தொருவ ரீந்திடாதிறையால்
தானேதானிகாந்திடும் விதங்கள்
உன்னைப மகிபால் உன்னவல முதிர
முலந்தவ மாகையு மிணக்கம்
பின்னையும் தாகத்தால் குடியுநீ ரீராகம்
பேதகம் உசக்கமிருகோ

43

பத்தொடு சொண்டுமுள்ள பார்பன வுயிரும்
 பாசையும் பபறரி கிணையும்
 புத்தியு முச்சுடன் பார்வையும் கேள்வியும்
 போசனம் பொருத்துத லிடமறிக்கோபம்
 இத்தொடு பணிசொண்டும் இருபத்தி நாலுள்ள
 எவ்வுயி ரிறைவகுத்தனதும்
 மெத்தவும் பெரிய மவுத்தெனும் வருத்தம்
 எவ்வகை யனைத்துந்தானே

44

மவுத்தாகிற விபரம்

நானொரு வருவிய்வாமல்
 அந்திர மகண்ட ஜோதி
 காணலும் வாய்வு நீரும்
 கலந்துமண் ணுருவாய் கிந்தும்
 ஊடுகுதி எலும்புந்தோலு
 உதிர்முல் தகையுமற்றும்
 பூணிய தனத்தமொன்றாய்
 புகட்டிய நாதவிந்தே

45

விந்துட னாதமொன்றாய்
 விளைந்திடுங் கருவருவாய்
 உந்தியில் கெர்ப்பமாகி
 ஊணவே சுளியா நின்ற
 அந்தநாளுடனே கூட
 அவதரித்திடுமவுத்து
 தந்தனுமுடனுக்குள்ளே
 அனேகநான் தலைவாய்க்காணும்

46

துலுக்கெடுந் துரமான்
 துணைபடங்காமவுந்து
 துயல்வல்லா தனத் தும் நிண்ணா
 தழிந்திடும் சிசுமுந்தன்னில்
 வலைபடு மாணைப்போல
 மவுத்தினி துயிர்மயக்கும்
 நிலையுள்ள மவுத்துக்கஞ்சி
 நிலத்தினில் வணக்கவேண்டும்

வணக்கமும் தெறிபுகழும்
 வைபுகத்துயிர்கட்டுகல்லாம்
 கணக்கென்தும் மொழியருதி
 கண்டிதும் பலகைநாமம்
 பிணக்கமு மழிய வானோர்
 பேமணுக் கெதிராமேலை
 துணைப்புரத் தலைநீழ் நிற்கும்
 துவாவெனும் விருகூர்தானே

விருகூமி வினைவரிபா
 விழுமவர் மடியிலப்போ
 தரித்திடம் தங்குழைமும்
 தரம் வபதுடையான் முச்சும்
 பரிச்சிட விடுமின்றார் யின்றான்
 மாலன் இன்னானென்று
 அரைச்சணம் சிசுமுன்னே
 அவர்விழி அவனை பார்த்தும்

பார்க்கவுங் கணக்கோரப்போ
 பட்டோலையு முடிந்துபின்னான்
 கார்த்தவும் கன்மை தின்மை
 கண்டத்த விளிபா துணை
 நோக்கவும் நினைவும் பார்வை
 கொடியினில் பலதருவாய்
 ஆர்க்கமா ஏம தூதர்
 என்று மறைப்பது முயிரைத்தானே

நுகை அறிகிறது.

உயிர் பிழத்திடும் வனமை
 உலகினி லவாரசெயல்
 பயிரொதுக்காக் கணக்கை
 மதித்திடும் கடியடென்ன
 ஆயிர் வான் விதியாக்கண்டு
 அதுக்கணி முகத்தின் பார்வை
 பரிபுழித் திடுகவல்லோன்
 பார்வைவந் திரங்குமன்றே

51

இறக்கவு முலகமெல்லாம்
 இவன்விழிக்கிருண்டே போகும்
 மறத்திடு முலகமெல்லாம்
 மருகுல மிவன்விழிக்குத்
 துறந்தவன் பார்வை முன்னை
 தோன்றவா ரிகராவிலும்
 இறத்திட இளையோர் னாதர்
 இவன்விழிக் கெதிரவருவார்

52

வருவதின் விதத்தைக்கேளும்
 வையகநன்மை தின்மை
 பெரியவன் கொடியானென்று
 பேதக விழியேகண்டு
 உரியவர் பலவிதமா
 உகந்தவ சமைக்கும்போது
 அரிசிய வுடலகிட்டு
 ஆவியு மெழுந்துபோமே

53

எழுந்திடு மாலியேதால்:

எய்வூரிகைமக்க வல்லோன்
ஒழிவென்னுங் கதிர்மதியால்
ஒக்குஞ்ரு டியிருமற்றம்.
அழிவில்லா ணன்உதிர
மங்கு மெடுத்திருந்த
தெனியுள்ள நீணையுஞ் சூடு
முச்சுமே எழுந்திபோமே

54

எழுந்திடு மிதுதான் மூன்று

மிறையவன் குத்துசியாரும்
எழுந்திடுங் குதுசியோடே
சுபுளியுஞ்சேர்த்தே போரும்
ஒழிந்திடும் ஈரும்
உடலென்ன முலகிக்குள்ளே.
அளிந்திடா குத்துசிடானே
ஆகியா பெழுந்துபோமே

55

எழுந்திடு மாகிதன்னை:

ஏந்தியே பிடித்த தாதர்
வழர்ந்துகின் பதியில்போக
வழியில்மூன் றிடத்தில்நின்று
தெழிந்திடு மிறையின் பேரும்
திருமறை நயின்பேரும்
கிழைந்திடுங் கேள்விக் கொல்லாம்
வெத்தியுந் தடந்தானாகிவ்

56

நாளெல்லா முடையாண்ட

நாயகன் குத்துசிகுஞ்
எலவே நடுகடுங்கி
பெகைமயவர் காவல்பட்டு
சாலையில் கேள்வியுற்று
வெற்றியும் வீருதுபெற்றால்
ஆவயி ஓயிர் பிடிப்பான்
அடர்தண லெரியும் கேணி.

57

அடர்த்தணலெரியு மேனி
ஆதியி னெருயில்தன்
இடர்தனில் விடுவாரப்போ
எவரின இவரைத்தேறி
சடமதில் மதித்த பாலன்
அனைத்தாமே இசுரையில்தன்.
இடமதி விருக்கும் நாளை
வரிகதிர் மஹ்சரிடத்தே.

58.

நாலுருகை அறிகிறமுலமாகியவ்ஸ்தலம்.

சடத்தினில் தகப்பன் நாயின்
நாகத்துக்கமுதலிக்கும்.
இடங்கொள்ளும் வயசுபத்து
பாளைவி லிறத்தகாளை
இடக்கனில் நபிஇபுராஃ
மவருட விவரைச்சேர்த்து.
சடக்கனில் தகப்பன் நாயின்
நாகத்துக் கனிப்பநாமே

59.

அழிப்டா காளைபத் தாண்டது வரைக்கும்
ஆயினே. இறந்தவர் கவர்க்கம்
தெவிவுரு மடவா ருடன்குலமாரும்
நீர்த்தமும் நாய்தமர் கனிப்பார்
ஒழிவுள்ள சாராயிடத்தினி விருப்பார்
உணாவெனும் ஒருகனிச்சேரலை
வழியினில் னாவுக னொடுக்கெ பெயரை
வருத்துஞ்சிச்சேனிலே யிருத்தி.

60.

அளிப்பது பானியே கொடுங்குபிர்க்குலத்தை
 அது குபிர் ஐன்பரி தேவை
 தெளிவுள்ள பெரியோ நிரூப்பிடம் இல்லின்
 இடை யிக்குபினிலாஹி
 தெய்வியுள்ள குபிரும் இலாஹியின் குலர்க்கு
 எப்போதும் கடுத்தம் பதவி
 மொழிவதுப் பெரியோர் எக்கிலுமிருப்பா
 ஈனைவர்க்கு மிமைவவர் காவுள்

61

காவலி சிருப்பாசத்த
 கியாமத்து காவலகாக்கும்
 வலின் குலங்கள் முன்னாள்
 செய்பவன் செயல்பொருத்தி
 மேலியே கியாமமட்டு
 மிருத்திடு மந்தருரு
 பூவுல காண்டருரு
 முலையு ஆதமான்னை

62

மான் னுட லெடுத்தமாண்டு
 மையத்தாக்கிடக்கும்
 மான் னுட லமையத்தன்னே
 மதித்திடும் கா லுருகும்
 நிண்ணவ முரைக்கர்கேளும்
 நினைவென் னும் குத்துரி போகில்
 எண்ணுமே உடல்கள் முற்றும்
 இருத்திடும்உயிர்கண்ணிலை

63

காலுரு குடல்முலத்தி
 லொன்றுபட் டொதுங்கி நிற்கும்
 வலவே குதுருகும்
 எப்போது மிருக்குமுலம்
 ஆலமில் முலமென்பா
 ஈனைவரு முலகிதுள்ளோர்
 கோலமா முலமென்ற
 குலையுட னிசத்தைச்சொல்வேன்

64

சொல்பிறத் திடுமிடமா
 யிருவிழி நடுநிலையாம்
 அல்லிசாப் பகலுமற்றும்
 ஆழமும் ஁டனயிதி
 வல்லமை பேச்சு முச்சு
 பார்வைவுங் கேள்வியொன்றாய்
 அல்லது மெழுத்தடங்கும்
 அடிமுடி சுழிமுனை முடிச்சே

65

இடமது கிசசமுனை
 யிருத்திய அடிஞ்சுக்கையாம்
 இடம்வலம் நடுநிலைநான்
 எழும்பிய முதல்மணிபாம்
 நடனமா யிருவிழிக்கும்
 நடுநிலை யதுதான் மூலம்
 ஒயிக்கு ஒங்காசவட்டம்
 உள்ளரை மூலந்தானே

66

ஆகிய குகைமணி மூலம்
 அத்திய மாகவின்றும்
 ஒகிய ராது ருகும்
 ஒன்றுபட் டொடுங்கு முன்னே
 ஆகியிற் குடெழுந்த
 அச்சணம் உதிரம் கீரநாகி
 ருகுசுபுலி தண்ணியா
 ஒழுங்கிப்போமே

67

தண்ணியு மன்னேனாடாடு
 தானவன் கடலில் செர்ந்து
 பின்னையு முறம்மதான
 ஒளிவுடன் செர்ந்துபோகும்
 உண்ணா ஸெடுத்த ரோலம்
 ஒன்றுபட் டிருக்கும் காளில்
 மண்ணா ஸழிந்தாலந்த
 இடத்தினில் தரித்துநிற்கும்

68

தரித்திடு மிடத்தை முன்னுள்
தன்செயல் பலனுக்கென்ன
கருத்துள்ள ஒலியாத்தோனும்
காரணம் பலதுக்கோனும்
வருத்தமும் ஷய்த்தான்
மழிவதை விதுநாலாலாகும்
தரித்தமுன் லிஸ்ஸின் இச்சின்
அதருஸமிதுபதவி

69

நாலு பதவியின் விபரம்

பதவியில் பெரிதென்றாலும்
பாவியின் குலமென்றாலும்
இதம்பெரும் காணுதும்
இதுக்குப்பேர் ருகானியாம்
அதிசயம் பெருமை பொங்கும்
அமழியும் கொடுமைவாகும்
இதமுரு விதமாயிந்த
விதத்திலும் பதவிகாலே

70

பதவியில் முதலது பருவுட லெதும்பும்
பாழ்பட புனிபருகிடுமாம்
உதிரமும் தசையு மருத்திடும் புனியும்
முடலெதும் புருக்குணியாத
பதவினி லிறத்தோர் மஹு ஷருவரைக்கும்
பருவமுமுதிரமும் ஶ்ரேமமுங்குணாயார்
இதம்புர மடித்தவ ரேடுயிர்
கொழுசியெத்திசையுல கெக்குமிருப்பார்

71

இருப்பவர் பதன் நானி
 ஸெத்திசை யெழுத்தவர் நானி
 தரிபடும் யொமமட்டும்
 இப்படி யிருப்பதாகும்
 வரிப்படும் பதனிமுன்றும்
 வல்லவன் மருஷந வரைக்கும்
 இந்நாடு மங்குமிங்கும்
 இளையவர் காணத்தானே

72

காவலிநி நக்துங்காவலில்
 யொமமு முடிந் தானினால்
 காணாது மழிந்து கட்டுக
 குலைத்துபோய்த் கலத்தொன்றாகும்
 ஆவனி விளை வகுத்த
 அனைத்துயி ளனுவில்லாமல்
 ஏவலுக்கொருவ சிவ்வா
 இறையவன் தனித்திருப்பான்

73

ஆதியுமந்தமும் ஒன்றாய்ப் போகிற விபரம்.

தனித்தவ னிருக்குங்காவலில்
 தானேதான் நினைவுபொங்கி
 இனத்துடன் குலமாமுற்றும்
 யாவையு மமைத்தேனென்னால்
 இனையிலலா தவனானின்ற
 பாவரும் அனைத்தவைத்தேன்
 அனையவ ரெனைவணங்கும்
 அடாத்தெல்லாம் நினைப்பா னப்போ

74

நினைத்தவன் கோபத்தாலே
 நெருப்புயின் னிடியெதிரா
 நினைத்திடுங் குருகருக
 கதிர்தி தகுத்துவானம்
 சினத்திடு வகுஞ்சார்க்கம்
 சிரசாபுடன் பிவ்லின் கிச்சின்
 தனந்திரன் புவிபுரத்தான்த
 தகுத்திரா முதல்கடுங்கும்

நடுவிய தலத்தின் முன்னுள்
 காட்டிய கலிமாமுற்றும்
 அடங்கலாந் தெரித்தெழுத்து
 அவன்பாத் தாருளமர்
 திடங்கெட வனைத்துமொன்றும்
 திரண்டது உருண்டிலந்த
 அடங்கலாந் சலிமத்தென்ற
 அக்கடல் சேர்ந்துபோமே

சேர்ந்திடுங் கடல்நீராலே
 அனைத்துமுன் னெழுப்பிவல்லோன்
 எந்தெத்த நிலையில் நிற்க
 இகறயவ னிருத்திவைத்தான்
 அந்தநாள் மாணவேங்கை
 அதட்டில் னுலைத்துலைத்த
 சிந்திடா தொன்றேயொன்று
 சிமக்கவும் யருத்ததாமே

ஆகிய படைப்பனைத்தும்
 அலைத்தெகட் டிலைத்தநிற்கும்
 தாமென்ற நிலைநிரானம்
 பிசகிடாதனைத்தும் நிற்கும்
 என்றவன் கிருபைக்கண்ணால்
 உருக்கவு மெழுத்தொண்டும்
 நேமயிக் கலிமா பெங்கும்
 எழுத்துண்டார்தலத்தையசிரசுல்லேன்

எழுதிய தருத்தொதி குருகுந
செழுவான் லெவ்வொடு கலழம்
தழுதிய கோபக்கா உலகநீர்த்தும்
தாங்கிய ரிஷமும் தருத்தரு ஊசி
செழுங்கதிரக் கண்ணியும் சிமந்திடும் அரவமும்
சிவந்த மானிகையுடன் மகரம்
வளம்பிறக் கடலையும் தாங்கிய மலையும்
வதுவணிந்திடும் வா திசைநாகம்

79

நாகமேனோடு நரைபதி சுவர்க்கமும்
நடுங்கிய பாஸுற மேடை
ஒடையுங்கீழ் நாக மைம்பதினாயிரமும்
ஒங்கிய புருசைகள் யாவும்
நிரையுங்கதிரம்நி வானவர் செந்நிறும்
செஞ்சுமச்சிரமும்
சிரமும் நீர்க்கடல் உறுவீன்
செஞ்சிடைதனிலும்
வரைய மிறையவன் வாசகக்கலிமா
வல்லவ னுநுள்ப்படி எழுத்தே

80

எழுதிய கலிமாயாவும்
எழுத்திறை பாத்நைதக்கேரிங்
தழுதிய யிறை தருத்தும்
தாங்கிய குருசுருகம்
பழுதில்லா ஊலம்மெவ்கும்
பருங்கதி செழுவாணம்
பொழுதணிக்கோபத்தாயும்
பொர்ப்புகன் கடலுலகும்
உலகின்கீழ் ஆலம் யாவும்
உரைத்திடும் விதக்களெல்லாம்
நிலைபெற அனுகள் நிற்கும்
நிலைதனில் தரித்திடாமல்
அலைந்துகெட் டிலைந்து நிற்குமே
லாகிய ஒன்றாய்க்கடி
கலைந்தது அனைத்துமொன்றாய்
கடுகாகதனில் கேடும்.

81

82

சேர்த்திடும் கூரும் செப்பிய பதியும்
 செர்ந்து ஒன்றாய்க்கலந்து
 ஆய்திடு நாகின்தீழ் கீம்பதினாயிரம்
 அரியபட்டணமுமே கலந்து
 ஒய்த்தொரு நொடிக்கோ ராயிரவருஷம்
 ஒங்கிய வழிவிசை கலந்து
 பாய்த்திடும் இருன்பாதானமே நோக்கி
 பத்து நூராயிரமாண்டு

83

ஆவ்வொரு பத்துநூறுபிரம்
 அய்வழி அலைக்கும் போது
 தாண்டிய நாக வேகம்
 தானதினெரித்ததெல்லாம்.
 நீண்டிடும் படைப்பணத்தும்
 நிமிஷத்தில் கருவி ரோய்
 தோன்றிய நீருங்காணு
 தோடியே பாய்த்துபோமே.

84

போகையி லெரித்தனைத்தும்
 போய்விடும் நாகமட்டும்
 தானியே பாதாளத்தைத்
 தானது நோக்கிப்போகும்
 மேகிய வெருகாலம்போய்
 அதுகளுந் தெரித்துடைத்து
 ஆவியும் மணலும்போலே
 அதுகளும்பாந்துபோமே

85

பாந்துபஞ் சணுப்போல் துளி
 பனித்துளி புகைபோலிசங்கி
 நிரைத்திடில் தருத்திராவும்
 நீருபட்டெரிந்து துளாய்
 கரைத்திடும் ஜலமு முப்பு
 காக்கும்பால் நிணமும்போலே
 சிறத்திறை தவிர மற்றும்
 சேர்த்திடும் சகிமத்தென்றே

86

செய்திடும் மூலிமத்தென்ற
செய்யெய் பொத்துல்லையார்
தாழ்த்திடும் கடலைனோக்கி
தன்னுடன் மகிழ்ச்சியாலே
எத்தனான் இருபையாக
யிருக்கின்ற கடலைக்கரும
உத்தனிலமைத்ததெல்லாம்
உன்னுக்குள் ளாகிவந்தேன்

87

ஹவத்திடு மனைத்துமுன்னான்
அமைத்தது முன்னாலென்ன
சித்தமு மகிழ்ந்து வல்லோன்
செப்பவுன் கடலைனோக்கி
எத்தனை வகையோ கோடி
இறைபடைப் பணித்ததெல்லாம்
உத்தமன் கடல் நீருடே
ஒன்றதாய்க் கலந்துபோமே

88

கலத்திடும் கடலில் வல்லோன்
காட்சி முன்னமைத்தபாவும்
அலந்தது விதம்வேறில்லா
தனைத்தொன்றா யிருக்கும் காளில்
நலம்புக ளிகையாகாதம்
கடுங்கெழுதுவருவாய்ப்
பேரம்பெருங்காற்றிலந்தப்
பெருங்கட லெழுந்துபோமே

89

எழுத்திடும் படைப்பனைத்தும்
எடுத்தினை முன்னான் மண்ணை
அழித்திடும் படைப்பனைத்தும்
அந்தமண்ணுட்போச்சே
எழுந்தமண் ஐவத்தால் முன்னான்
அமைந்ததில் அழியணாச்சு
குவிர்ந்த நீர் தன்னையின்ற
காற்றைப்பின் குடித்துப்போச்சே

90

காற்றையு மீண்டகானல்
கடுகிய கோபத்தாலே
காற்றமே றணுவில்லாமல்
காணறு முண்டுபோச்சு
ஆற்றவுங்கொடிய காணல்
அமைத்தமுனாகாதத்தில்
ஆற்றில்லா கணலாகாதம்
அதக்குள்ளே ஐக்கியமாகச்சே

91

ஐக்கிய மாகாதத்தான்
அவனுக்கு நடக்கிப்போகும்
மயக்கமோர் ஆகாதத்தான்
மன்னவ னதுவேயாரும்
செயப்படு மிகறமுத்துஞ்
செர்த்தொரு பெருவெளியாய்
நயத்திரன் சமத்தே ஹுவாய்
நாயனை தனியுற்றானே

92

உத்தம னமைத்ததற்ற
தனைத்துமே கடலில்சேர்த்து
முத்துமே இறைபடைப்பு
வித்துமே ஒன்றாய்க்கடி
அத்தனும் கடலில்சேரில்
அவனொளி யவனே சேரும்
அத்தனை குத்துசெருகும்
அருள்சமத்துடனே சேரும்

93

கடப்புகழ்.

அருள்பெற்ற குத்தாசி முன்னான்
                     அவனெழி வானதானை
 இருள்குழி ரகத்தி இறைநயை
                     சேர்ந்திடு மினிவராத
 அருளுடன் அருளுமொன்றும்
                     பொருளுயிர் பொருளைச்சேர
 இருளென்னு முடலுக்குள்ளே
                     இருந்திடும் நருளியிசை

94

நருளியி மெடுத்தனவு
                     ருகுக்கும் குத்தாசி விட்டு
 உருவுக்குள் ளுறையித்திருத்த
                     தொக்கவே கடலிச்சேரும்
 அருளவன் கிருபையாளே
                     பனைத்துமே யமைத்ததானை
 அருள் பொருள் நருளியுனும்
                     அருளுக்குளடங்கிப்போமே

95

அருளுக்கு ளடங்குமந்த
                     கடப்புகளனுச்சொல்லக்கேளும்
 இருளினி லகதர்மதி மீன்
                     தெழுத்த துக்குள்ளாம்போல்
 அறிவவு முலகத்துள்ளே
                     அனேக ஸுப்பினையுண்டு
 உரியவாறியக்கொஞ்சம்
                     ஷுபினையுரைக்கக்கேள்மொ

96

ஒப்பினை மழைபொழிய
உலகெல்லா முனைக்கும் பூண்டு
அப்பினில் குலமனந்தம்
அப்பினில் குலம்வேறுண்டோ
இப்பினி யனேகம்பூண்டு
யாவுமே நிறமே பச்சை
கப்புரு அழியவென்றால்
கரிநொருப்பதூநீர் மண்ணே

97

மண்ணினில் முனைத்தெழுந்
தனைத்துமே மடிபுங்காசம்
மண்ணொரு கிதமல்லாது
யற்றொரு கிதமுயில்கு
பொன்னொன்று பணிதிகோடி
ஒன்றுக்கொன் றொவ்வாவண்ணம்
பொன்னதை யுருக்கப்பொன்னும்
புரையன் வேறுமுண்டோ

98

உண்டென்ன குசவன் மண்ணால்
எடுத்திடும் அனந்தம் பாண்டம்
மண்டலத் தனையும்பேரா
பனித்திடில் மண்ணேயாகும்
மண்டலத்துவிரகட்கெல்லாம்
அவனொளி வொன்றேயாகும்
என்றுள்ள படைப்பும் வேறா
எவ்வகை தோறுந்தானே

99

தோத்திய பெரும்புயரான
துகை உயிர் சரிநிதானம்
சித்தனை பெரிய பூடம்
யானையெவ்வுயிர்களுக்கும்
எத்தனை கிதம்படைப்பின்
விந்துபால் சிசுமொர்வென்றோ
அத்தனை குலமுதிரம்
ஒளிவுயிரதுவேருண்டோ

100

மெழுகைத யுருக்கி வார்த்து
 முகைமுறை யுருச்சமைப்பார்
 மெழுகை வுரைப்பதில்லை
 மொழிவது பலதுணைமம்
 மெழுகைத யுருக்கிப்பின்னு
 மெழுகல்லா துருவமுண்டே
 அழியுமுன் உலகம்பாவும
 அழிந்திடில் வெளிவாமாதி

101

ஆதியாம் பெருவெளியில்
 எழுந்திடும் புருசைமுற்றும்
 ஆதியாம் பெருவெளியும்
 அதற்குள்ளே படங்கிதிற்கும்
 ஆதியாம் பெருவெளியாம்
 அழிந்திடில் புருசையாவும்
 ஆதியும் புருசையாவும்
 அனாதியு மதுவெய்க்கும்

102

தக்கமும் மீம்பொன்மற்ற
 தரணியின் நவலோகத்தை
 தக்களின் குலத்துக்கொக்க
 சமைத்திடும் பணிகள் முற்றும்
 அங்கங்கு விலக்கஞ்சொல்வார்
 அங்கினி யுருக்கத்தக்கம்
 எங்கிலு மிறைபடைப்புந்
 யிறைக்கரு வழியாதாமே

103

கருவுக்குள் கருவுமாகும்
 காணப்பொருளுமாகும்
 உருவுக்கு னுரைத்திருந்த
 ஒழிவெல்லாமொன்றேயாகும்
 அறிவுக்கு ளனுவைப்பூட்டி
 அனுவுக்கு னிரைந்துநின்ற
 அதுவுக்கு ளகண்டவெளினை
 அடைத்தவன் தனித்திருந்தான்

104

இரு பிறவியை அறிகிற விபரம்.

தனியனெ லொருவனாகத்
தானேதானிருக்குமி. காணில்
இனியவன் படைப்புமுன்னால்
அமைத்திடும் வகையனைத்தும்
மணியவ மொழியிலாகி
மலனுக்கு னடங்கிப்போன
இனையிலலா புதுமைதன்னை
எண்ணியே நினைப்பானப்போ

105

நினைத்தும் புதுமைபென்ன
நிலத்தில் முன் னடத்தெல்லாம்
அனைபமுநினைத்தப்பார்த்து
அவசெல்லா மெங்கேயென்று
அனைத்தொடு நல்லார் பொல்லார்
அனைவரும் னானையென்று
இனையிலலா தெருவனாக
எண்ணியலா தனத்தங்கோடி

106

கோடியா அனத்தங்கோடி
கொற்றவன் தனிப்புலம்பி
வாடியே விருக்கும்போது
வல்லவன் முறையிடுமென்று
காடிட இறைமகிழ்ந்து
காற்றினை நடுகடுங்கி
பாடியே நடுகையப்போற்றி
பத்து ஞானந்தமாண்டு
கூடியே சலவாத்தேநதி
அதினொரு அனியுண்டாமை

107

கனியது கருத்தியாகி
 சுளண்டதில் புகைகயுண்டாகி
 தெனியுரு புகைகருளிர்த்து
 காற்றமா அதில்சலமா
 ஒனியிறை சமதினின்ற
 உபத்திய ஈழிமத்தென்ற
 அயிலில்லார் கியாத்துல்கைபார்
 ஆதிவின் கடலுண்டாமே

108

கடலென ஈழிமத்தென்னும்
 கத்தவன் கியாத்துல்கைபார்
 இடம்பெரு மிறை சமதில்
 இருந்துமுன் பிறத்ததாரும்
 அடங்கலும் கியாத்துல்கைபார்
 அதிலிருத்தெழுத்ததாருத்
 திடமுட னனைத்துமுன்போல்
 சேர்த்தது கடலில்தானே

109

சேர்த்திடும் கடலில் முன்போல்
 சொர்த்திடும் சமதில் மேனி
 ஆய்ந்திட சலவாத்தோதி
 ஒன்றுபட்டிருக்கும் நானில்
 பாந்திபத்திறை மகிழ்ந்து
 பொருங்கடல் பிரிந்துமுன்னால்
 வந்தனின் கடலினோக்கி
 இறைபரிமான் மேதில்

110

இறைபரிமான் மேதால்
 என்னுட படைப்பனைத்தும்
 அறிய உன்னிடத்தில்சேர்த்த
 அமானித மெழுப்பாயென்ன
 இறையன னாதிநாயன்
 இலங்கிய தருத்தெழும்பும்
 கிரைத்தெங்கும் சமதுறையா
 நிலையடி னாகத்துபாதி

111

ஆதியு மந்தமில்லான்
 அசனி நிலைநிறைந்து
 நீதமா முறும்மதனை
 நினைத்தவன் சலவாத்தோதி
 சோதியின் கடலை நோக்கிச்
 சொல்லுவான் நியாயரிமான்
 ஆதியென் மலக்குநாடும்
 அச்சன்மொழந்திடுமென்பான்

இறைபரிமான் மேதால்
 இமைபவ ரிகார்பினை
 வரையில்லா பெருங்குழலை
 வாயில்வைத் தொடுக்கிமுச்சை
 அறிவென்னும் பொத்தல்லைபா
 குழந்திலகருளிருத்தி
 குறையில்லா ஊதுமென்ன
 கொத்தவன் பரிமாளுமே

எழுந்திட பரிமான் வல்கோன்
 இறைஜிபுரில் மீக்காயில்
 ஒளிந்தவர் மாநனாகுசன்
 உடையவன் வாதாரான்
 எழுந்தவர் கடலின்மீதே
 விழுந்தவர் இறைகருதில்
 தெளிந்திறை அனந்தங்காஸம்
 சென்றிறை பரிமாளுமே

கொத்தவன் பரிமான் கொண்டு
 நடைவெண்ணு முச்சொடுக்கி
 உத்தமம் குழலெடுத்த
 ஒருதலை வாயில் வைத்து
 மெத்தது மாலைத்தன்னே
 யொருதலை விருத்தியூத
 கத்தவன் சலிமத்தென்ற
 கடல்கொதி பெருக்குமப்பேர

அப்பெருங்கடல்முழுதும்
 அதிர்ந்து கீழ்மேலாய்ப்போங்கி
 எப்பிரகை கடலும் நீரும்
 சிவாத் தொழி யணைத்துமொன்றாய்
 நிற்பது மிடையிலாமை
 நீண்முசுப்பா லும்கொல
 அப்பெருங்கடல்பாஸ்தாளி
 அதிலு மத்தாடும்போல

116.

மத்திட்டு கடைந்தபானில்
 நினைந்திரண்டெழுந்தாப்போல
 எத்திசை சிவாத்துக்கைபார்
 எங்குமே மிதக்க யாவும்
 எத்தினை கோடாகோடி.
 இறையவன் படைப்பனைத்தும்
 உத்தம மிறைபடைப்பு
 உயிரில்லா அடலெழும்பும்

117.

உடலுருப் பிறந்தலோகம்
 தெவ்வகை புரிந்ததெல்லாம்
 அடவிட னுருப்பொருந்தி
 அன் னதா னிருந்தாப்போல
 நடமுடன் பொருந்தினாலும்
 ருகுமுன் னடைத்துமுன்போல்
 திடமுட னனைத்துமுன்போல்
 சிதானத்தில் நிலையா நிற்கும்

118.

நின்றிடம் உருப்பொருந்தி
 நிலை நினை வரிசிதானம்
 மண்டல முலகுமுன்னுன்
 மண்ணெல்லாந் திரண்டெழுந்து
 ஒன்றுபட் டொருபாறாக
 உலகெல்லா பொருவெயிரா
 பண்ணுள்ள உயிருடை
 பதித்துள்ளே கீழுமேறு.

119.

மேலுங்கொணையப்பூமி

யெவ்வகை எட்டமுன்னாய்

ஆலமுமிதழ வகுத்த

தனைத்துமே யமைத்துநீற்க

எலவு மிறைபரிமான்

இமைபவ ரிகரூபிலே

கொணென்னுங் குழலெடுத்த

குரைத்திடா துதமென்பான்

120

ஊதிட இறைபரிமான்

உடையவன் இகராபீதும்

ஆதிதன் பரிமாண்கொண்டு

அதித்தவர் மருத்துமுத

எடுகாரு குரைவில்லாம

லிறைபவன் படைப்பனைத்தும்

ஊதவு மணகவெல்லாம்

உயர்த்துவானுதிநாயன்

121

ஆதியின் அருளால்பாயும்

எழுந்ததும் விழுந்திடாமன்

நீதியின் கலிமா வல்லோன்

நினைக்கவு மனைதீல்பாயும்

சோதியின் அருசொடு குருகும்

சொல்லிய வின்னுமன் னுணரும்

மீதனைக் கதிர்மதியாவு

மெழுந்தது மீண்டிடும் பண்டிடத்தே

122

பண்டின்ன கதிருனி யீன்றிடும் புரைக்கும்

பனிரெண்டு னுளொளி பவந்து

மூன்றுகாண மூன்றுநான் நிரமதி

மூன்னுன்ன கதிரெதிர் கடுங்கி

மூன்றுன்ன பனிரெண்டு னுளொளியுரங்கி

மூன்று னுளருவொன்றுபிணங்கி

மண்டல மான மருபிறை யெனவே

மன்னவ னீண்டிளுத்திண்டான்

123

ஈண்டது மவனை எவ்வகையினைத்து
 மிழைபா மறித்தில்லா கொடிதால்
 மீண்டுமே குரைத்தினை எவ்வகை யினைத்தும்
 ஒன்றுபட்ட டொருவழியாவி
 அன்றுள்ள கிதம்போல் அனைத்தையுயின்று
 அவனும் வேரனைத்தும்வெவ்வேராய்
 என்றுள்ள பெரிதோ வருணப்படி யனைத்தும்
 மெழுந்தது மங்கல்கே தங்கும்

124

தங்குவான் கதிர்மதி மீனெங்கே கோக்கிடில்
 தனக்கெதிர் கோக்கிடும் வகைபோல்
 தங்கனில் நிறைத்தினை பொறுளறியார்சூல
 மன்னர்க ளழிவது திடீன்
 எங்குமே நிறைத்து எவ்வயிர்த்துயிரா
 யாவையு மகமத்தனித்தவ னெழுப்ப
 கங்குலமான மங்குலகாண
 ரிதிருந்து கண்ணினை நிறைத்திதானே

125

தானவன் தருத்திராவும்
 தரிக்குமே பலவிதமும்
 அன்றுள்ள பதினெண்ணாயிரம்
 மாலமுமொன்றாய்ச்சேர்ந்து
 இன்றுள்ள கடலில்லாம
 லெங்குமோர் பெருவெழியா
 கானில மதினமக்க
 மணத்தொரு காடுதானே

126

தானவ னொருநாடாக
 வனத்தொரு பெருவெழியா
 ஆணிமுன் விரிந்த முத்த
 அணுக்குலையாதிருக்க
 காணுமப் புவிமுழுதும்
 கபுரல்லாதொன்றுமில்லை
 வானுக்கும் புரியிடையில்
 வகுமொரு பெருவெழிதானே

127

வருமொரு பெருவெளிதான்
 வல்லவன் மஹுஷர் முத்தம்
 ஒருபெரு வருஷ மாயிச
 மொருதிசை துலையாத் தூரம்
 மஹுஷருக்குள்ள தனையுஞ் செம்பு
 மதிஸ்மண துருக்கச்செம்பு
 ஒருதிசை வழியுக்காணு
 துயர்ந்த வானளவுங்கோட்டை
 கோட்டையுமுருக்குச்செம்பு

128

கொடுத்தணல் நாகத்தீயும்
 நாட்டிய கதிர்விழியின்
 னாயிரஞ்சுடரும் வீச
 மூட்டியே ஒருபத்தாரு
 முளத்திலின் மெரியும் வேகம்
 ஆட்டியே நாகேழ்மூச்சு
 யதிர்ந்ததுந்தடர்ந்துவிசும்
 அதிர்ந்திட நாகவேக

129

அக்கினி காந்திகோட்டை
 விதம்பெரும் குகையுருக்கு
 னயம்போல் மணலுருகி
 பதிமிதி செம்புப்பாரை
 பழுத்தது மழுவாக்கார்தி
 அதிசயம் மஹுஷர் முத்தம்
 அக்கினி மயமாய் நிற்கும்

130

நிற்கையி சிதைபரிமா
 நீதிரின் நீக்காயினை
 மிக்கவு விராமத்துகீரை
 யளத்திடு மேகமுண்டு
 தங்கமல் குலமாயின்னி
 பிடித்துடன் குழிரிவாங்கி
 பக்குவப் புலிமுழுவும்
 விந்தென்னும் மழைபொழியும்

131

ஹழபொழித்திடுக ஸன்னன்
 மலங்கிச ரூபில்தண்ணைக்
 குழலெறித்து ஹமென்ன
 குரைத்திடா தவருமுத
 ஹழபொழி விர்துமுன்னுள்
 அடைத்து முன் வெடித்துக்காய்த்து
 ஹழக்குள் லடங்கிமுன்போல்
 மதுகித்துக் குமினிபோல

132

ஹழ விர்து குமினிகாத்து
 மனதுள்ள உடலில்செந்தும்
 வளம்பெரு முயிர்கள் முன்னு
 னிரக்கமுன் னிருந்ததைப்போல்
 எழும்புவார் கூட்டமொன்றாய்
 யாவரு முடைபில்லாமல்
 எழும்புவா சொருபேருன்னோர்
 சூழொன்றுக்கேழுபேசே

133

எழுபே சொருபேருன்னோர்
 ரிருவினி வாணினோக்கி
 வாழ்பெரு மலக்கோர் யாவு
 மத்துக்காணியாவும்
 அணித்திடா திறை வருத்த
 அனைத்துள்ள பரிஜிந்தேவும்
 எழுத்திடுங் கடல்காற்றில்
 யாவுமுன் னுருவைப்போல

134

உருவங்க ளனைத்துமொன்றாய்
 உடைபில்லா தெழும்பும்போது
 குருமுறம்மதற்குமட்டும்
 குத்துசியும் கிணர்த்திருக்கும்
 உருவமும் விழிபுடைபும
 உள்ளமுன் படியேயாகும்
 பெரியவர் சிறியோர்மற்ற
 தனஞ்ஞாய் எழும்புவாரே

135

எழும்பியே புவிதொந்து

யாவரும் நிலையாப் நிற்பார்
கனிம்பா மறையார் தன்னில்
கணக்கெல்லாம் தீரெவன்
வளம்பொ முஹம்மது நபியை
எடுத்தென்கே வருவிரென்ன
எழும்பியே ஐயில் வள்ளல்
முஹம்மதுத யந்துவாரே

136

ஏந்தியே மறையார் முத்தம்

மிறைதிரு சமுகமுன்னே
முத்தநான்கு வர்க்க மீதில்
விருந்தில் காசனத்தை
அந்தினை சமுகத்துண்டி
அதில்முஹம்மதுவை வைக்க
வந்துவெண் மேகமெல்லாம்
குடையாநிற்கும்

137

குடையிட மேகமெல்லாம்

குருசொடு அருகை விண்ணோர்
கொடியினி லெடுத்தவந்து
முஹம்மதர் சித்தின்மேலே
பிடித்திடும் நினைவில்பிது
முஹம்மத ரிருக்கும்போது
இடத்தினிற் தகுத்துவெப்பில்
ஆலமின்னிரங்கும்போது

138

அப்பொழு முன்பதாக

அஹம்மதர் வசனஞ்செய்ய
மெப்பொடு அருளின்மீதி
வேரிய மிஞ்சாக்கண்ண
நற்புகழ் நயிபுல்லாவும்
நயிந்தொழு தெழுந்தகண்
ஒப்புடன் துடாகாணை
உடையவன் தரிப்பானென்றார்

139

தரித்திறை யிருந்து ஈன்மேல்
தாணியின் கேன்னி முற்றும்
நிருத்திறை பார்க்க யல்லோன்
நிற்கவும் பதவிபெற்றாய்
நிருத்தவும் புவிவாணுக்கு
யிடைபிலே தரித்துநின்ற
குருபத்த ருரைத்தவட்டம்
குத்துக்கல் வந்தே நிற்கும்

140

நின்றிடுந் தருந்து ஈப்பி
லாலமீன் சமதுமாதெ
மண்டலம் புகழுமெந்தன்
முதலம்மதே மூல்தபாவே
என்றுமென் றாயித்தனையே!
இருகண்ணின் மணியே கேளும்
மண்டலத்துயிர்கொல்லாம்
மதூஷரி லறியவேண்டும்

141

அறிந்துதர னன்மை தின்மை
படியாரை யீளுமென்ன
பெரியவன் தூதுபீரு
முதலம்மதா நியுல்லாவுஞ்
சரியென வுணையமாதார்
சாத்துவான் ஜிபிரியே
அரியால் லுயிரெனைத்தும்
மறைத்திடுஞ் சனத்திலென்பான்

142

அழையுமென் றிறையோன் சொன்ன
தச்சணஞ்ஜிபிரியே லும்
முனையொரு யனுவல்லாமல்
அனைத்தையு மதூஷரென்ற
மெனிதனில் நிரைத்துவல்லோன்
நிருமுன்னே ஜிபிரிய் நிற்பார்
எழியவர் மதூஷருள்ளோர்
எனருடன் வளமை சொல்வென்

143

கொல்லிய வளைய முற்றும்
 உலகவர் நினைவாப்தகேளும்
 எல்லவர் மறையார் நிற்பார்
 இருநீழிவானை நோக்கி
 கல்லவர் பொல்லார் கபஜி
 கபஜியேன் அணைநாகும்
 மெல்லிய உடையுமில்லை
 மேனியில் குளையுமில்லை

144

குறைந்திடா வுடனுபிரும்
 உலகத்தி லிருந்த நாளில்.
 நிறைந்துட லேழு ரூகும்
 நிறானமா யிருந்துதப்போ
 இறந்துபின் முனைத்தநாலே
 இறையவன் குத்துசி ரூகு.
 பிறந்துமுன் லிருந்திடம்போன
 திருந்திடம் வருவதில்லை

145.

வந்திடா துடனுக்குள்ளே
 வல்லவன் குத்துசி ரூகு
 முந்தையே வுரைத்த வுலகி
 உடனுபி சாகிசிற்கும்
 கந்தல குலத்தின் ரூகும்
 ஆடிநெய் னுலுமொன்றாய்
 வந்திடா னுத்துசிபய்கை
 வையகர நியச்சொவ்வேன்.

146.

கொல்லிய உடலில் முண்ணு
 னுடனுபி ரிருக்கும்நாளில்.
 எல்லையிவ்விறந்த பாலன்
 இழமையு முடல்வளத்தி
 வெல்லுமே வுடல்கருக்கம்
 பெனியி னிசம் வளக்கம்.
 கொவ்வுச பசியுத்தாகன்
 கோபமுஞ் சுகமுத்துக்கம்

147

சுருத்துக்க மாய்கையாசை

சுணையரி னினவுணவும்

பருமுட னுருசைபுத்தி

மவுத்துட னிருபத்தொன்றும்

அகனிடல் பொருந்தாதாலே

அங்கமும் பதுமைவாகும்

இததல முருக்கில்லாத

இருப்புத்தா னினையாமேனி

148.

இனை இருபத்தொன்றும்

உடலுக்குள் பொருந்திமுந்த

இனையில்லா துலகில்முந்த

இருந்தவ ரிருக்குமாகில்

இனையில்லா மஹுஷர் மீதில்

நினைக்குமுன்னெரிந்தேபோகும்

இனையில்லா தெரியுந்தீயில்

இரும்புருகுந்தானே.

149

உருகிடும் கருமான் குகையில்

ஊதிடுமிரும்புத்துனை.

செருப்புடன் செருப்பாய்ச்சேர்ந்து

நின்று மழுவாக்காந்தி

சிரக்தும்வா செழுமுன்றில்லா

துடதுமே இரும்புத்தானும்.

உருக்கிய குகையா மஹுஷர்

உலமழுவாகியே நிற்கும்.

150.

நின்றவ ருடலமெல்லாம்

செறும்பென்று மழுவல்லாது

பண்டுண்ண மோனியானால்

பஞ்சுதீப்பாந்த மாத்தம்.

மண்டையும் வெடித்துமுளை

உருகியே நினைம் வடிந்து.

நின்றிடும் பாதமட்டும்

நினைவழிந்துருகியோடும்

151

உருகியே போடும்போது
உயிசென்ற படைப்பினைத்தும்
பெரியவர் சிரியோர் கப்பி
கப்பியென் னுரைக்கும்போது
அரிவய னாதனயன்
அனைத்தையு நிருத்திமுன்னே
பெரியவர் சாபி இமாமை
பிண்டியு மெடுக்கச்சொல்வான் 152

எடுத்தவர் சாபி இமாமை
இஹயவ னருளில் வைப்பார்
மடித்துவிட்கொல்லாம்
மணுஷரில் நிலையாந்திரும்
மெடுத்திடு மருகிவந்திடு
இலங்குகிங்காசனத்தில்
பிடித்திடும் நிழலிப்பிரு
முஹம்மது நிரூப்பாசப்போ 153

இருக்கவும் கபியுல்லாவும்
இலங்கும் சிங்காசனத்தில்
தரித்திடும் லாஞ்சினை துறாபத்திசேரு
இருபத்தினு வடைவாளம்
பருத்திடு விவாவுல் வந்து
பத்துமே கோடி நிழலப்போ
நிருக்கையில் கபியாசாதத்
நிருமுன்னே வருவாசப்போ 154

அப்பொழுது திசையோ னாதம்
மருகினில் அம்மற்றேருமும்
மெப்பெரும் யார்கள் அசாவும்
அசனாசன் அவுலியாக்கன்
ஒப்பினை வுக்கையிள்ளா
தொலித்துதுடி புபர்த்தி பெற்றேர்
கற்புகழிமாக்கன் காலும்
ஆபீது வுலமாமற்றும் 155

மற்றவன் புகழும்மத்தஞ்
சன்னத்து சமாக்கன் மத்துக்
சுற்றவன் மலக்குஞ்சின்னும்
கடும்பரி தேவு பூதம்
மற்றுள்ள குடிகள் முற்றும்
இலாஹியின் தவத்தா மற்றும்
சுற்றவன் சவை பட்டி
ஊர்வின மிருகம்பாவும்

156

பாவையும் நிருத்தியொன்று
இறைதிரு சமுகமுன்னே
கவியே சூதஹவ்வா
கலியுமானபி ஐயுப்
ஆகிய ஈழிய முகா
இவரை பழைத்துமுன்னே
தாவிபே இறை சமதின

தருத்தின் கீழ் நிருத்திவைப்பான்
வைக்கவங் கிருமன் ஹாத்நிபனிருவரு
மவர்கணக்கைக்கொண்டு
மிதித்தொரு திராசைக்கொண்டு
வருபவர் மீக்காபீலும்
மற்றவ னிறைதிரு முன்னே
பனைவருங்கட்டிபொன்றாய்
வெத்திமை புரிலில்லாமல்
எழுந்தொன்றாய்த் திராண்டுநிற்கும்

157

158

நின்றிடி விழைபரிமா
நீதிவிண்ணவர்கட்கல்லாம்
கொண்டுவங் துயிர்கள் முற்றும்
கட்டமொன் நிருப்பதெல்லாம்
மென்றுள்ள படைப்பும் வேறாய்
யெழுபத்திரொண்டாய்த்தேதான்ற
விண்டிட வுரைக்கவாறோர்
பண்டுள்ள படிசெய்வாரோ

159

பீர்முறும்மது சாய்பு அவர்கள் பாடிய

பண்டுள்ள உருக்கின் கூட்டம்
 பட்சமுற் றெழுந்த கூட்டம்
 பண்டுள்ள பணியாதற்க
 ளனெகமாக் தேவரோடும்
 மண்டல பரிஜிந்தேவு
 ராட்சத கணங்கள் பூதம்
 என்னுள்ள சயித்தான் அருத்தான்
 எலி எரும்புடனே பட்டி

160

பட்டிகள் மிருகமற்ற
 ஊர்வினம்புழுக்கள் வண்டு
 மிச்சவீர் வாழுஞ்சாதி
 மேனியின் விஷத்தின்சாதி
 நிச்சய மிருப்பது கூட்டம்
 நின்றிடும் தனித்தனியே
 துச்சணங்கொடுமை பென்றே
 தூரத்தில் நிறுத்தி வைப்பான்

161

வைத்தபின் மேன்மைபாக
 வருந்திடும் கூட்டமேதால்
 மற்றுள்ள மலக்கின் கூட்டம்
 மக்கைக ருணிகூட்டம்
 முத்துமே நபியின்கூட்டம்
 முருகன நபியின்கூட்டம்
 மற்றுள்ள பிசாசுகூட்டம்
 முறும்மது நபியின்கூட்டம்

162

கூட்டமாம் ஆலீம் உலமா
 ஆபீது அவுலியாக்கள்
 சாட்டமா ஒலிஹுத்தாபு
 செய்வது ஷாதாத்து மவுலா
 வெட்டியே எகிது கூட்டம்
 விரும்பிய தவத்தின்கூட்டம்
 மாட்டுக்கான வார்தகாசி
 குருபக்கீர் பதினூல்கூட்டம்

163

கட்டமா அலுதாச்சு
முதாரிகளந்தக்கட்டம்
நாட்டினில் சலையுமாண
பட்டியும் பரியஞ் சின்னுயிருதம்
மட்டுநீர் வாழுஞ்சாதி
ஹஹஹு வழியளோடு
சுட்டினி லடங்காக்கட்டம்
எண்ணஞ்ச விதமதாமே

164

எண்ணஞ்ச விதமல்லாது
இலாஹியின் கட்டமொன்று
மன்னவன் நிருமுன்பாக
அனைவனை கட்டம்நிற்கும்
இன்னமுக்கொடியபாவி
எண்ணிலாக் கட்டஞ்சொல்வேன்
மன்னவ னிறைனானென்று
மண்டலமாண்டபாவி

165

பாவிகள் பத்துப்பேரும்
அவன்குலத் தளமனைத்தும்
பேயது மிறைநயிமற்று
மில்லையென் னாரத்தார்கட்டம்
பூவுலகாளுத்தச்சால்
அவன்குல மடியார்கட்டம்
மேடியா குசமாகுச
மெண்ணிலாக் கட்டந்தானே

166

கட்டமா மிகலந்தண்ணை
கொடுமைசெய்தவர்கள் கட்டம்
குட்டியே இறைமுனிவு
முருகமும் மணல் மெழுகென்ன
கோட்டியை மடக்கும்நாயன்
குதாத்தின் பிரத்தே நிருத்தல்
சுட்டினி லடங்காக்கட்டம்
இடப்பிரத் தரித்தே நிற்பார்

167

நிப்பது ருபிர்குலங்கள்

தெருப்பையும் வணங்குகட்டம்
ஒப்பினை பொழுதைக்கல்லை

யுருச்சிலை தண்ணீர்மண்ணை

இப்புவி யேந்தினை சலித்தான்

இருத்தமுன் மணுவையெவ் வகையே
செப்பிசேன் கோஷா கட்டம்

சேர்வது இடதுபக்கம்

166

பக்கமோ ரிடத்தில் தூசு

தரிப்பது மிதுக்குபிர்துலங்கள்

இப்புவி பறியச்சொல்லை

னிலக்கமு மெழுபத்தொன்றாய்

ஒப்பினை யுகையுமில்லான்

உடையவ னுநிகாயன்

மெய்ப்புக ழொளிரகுந்த

முஹம்மது நபியுமாமே

169

முஹம்மது நபியுல்லாதான்

முத்தினை களிமாச்சொல்லி

செகமதி லிசுலாமாடி

சேர்ந்திடுங் குலங்களைல்லாம்

தருமன வரிவரிபாய்த்

தருத்திறை வலதுபக்கம்

வகைவகை எழுபத்திரெண்டு

வரிசுழு நிருத்திவைப்பான்

170

வைத்ததில் முதன்மையாக

முன்னணி கூட்டமொன்று

ஒப்பினை யுகையுமில்லா

துயர்ந்திடுமருள் தரித்த

செப்புதற்கரியதான்

கண்ணத்து ஜமாக்கனாருர்

தப்பியே எழுபத்தொன்று

தவஞ்செய்யா தெனியர்பாவி

171

பாவிச ஸெழுபத்தொன்று
 அன்னத்து ஜமாவுமொன்று
 மேனியே அன்னத்து ஜமாவை
 எழுபத்தொண்டாய் வைத்து
 கூடிய வதிலோர்பங்கை
 குறித்திறை யஞ்சாவைத்து
 மாவு குழ ஆதிகேட்கும்
 மஹுசரு கேள்வி சொல்வேன்

172

கேள்விதான் முதல்வனாதி
 கேட்பது வாராயென்றால்
 ஊனிகான் அழிவில்லாதான்
 ஒளியினில் பருந்தவள்ளல்
 நாளெல்லாம் புதுமை போக்கும்
 முற்றம்மது கபியை இந்த
 நீளிய மஹுஷர்கேள்வி
 குத்தரவுகாசிரென்பான்

173

உரைத்த வுரைசென்னை
 வுடையவன் கேட்கவள்ளல்
 மெத்தவு மிறையைப்போற்றி
 முற்றம்மது கபியுல்லாவும்
 சத்தர வுரைக்க ரப்பி
 லாலமீன் வுக்கையமாகி
 மெத்தவே அனர்க்குத்தேதான்ற
 வினாத்தொரு சத்தமாமே

174

சத்தமாம் மிறைபரிமான்
 சாத்திய விஷையேதான்
 எத்தனை படைப்புக்கெல்லா
 மிறையவனாதிதாயன்
 எத்தனை படைப்பையெல்லா
 மிறையவனென்றால் கேட்பான்
 கோத்த மன்அன வென்று
 கூறுவா னுனரென்றே

175

மன் அனா வென்றுவென்ன

மன்னவ னானென்பான்

எண்ணில்லா படைப்பனைத்தும்

எ.துமொழி வுரைத்திடாது,

பின்னையும் மஅனா வென்று

பெரியவனுரைக்கும்போது,

எண்ணில்லா ஆலீம் கூட்டம்

பாசப்பனா நீயேயென்பார்.

176.

பாசப்பு நீயேயென்பா

நிறையவனாதனாயன்

மாரியு மஅனா வென்று

மன்னவன் கேட்பானப்பொ

கூறுவார். ஆலீம் ஆபீது

அவுலியா ஒவிருத்தபு

நோர் சறித்தவர்பெரியோர்

சனைவரும் சப்புநீயேயென்பார்.

177

நீயெங்கள் னாயனாகும்

நெக்களு மடிமையாகும்

நீயல்லா தொருவனில்லை

நிச்சயம் நிறைந்தனாயன்

நீயென வுரைக்க வல்லோன்

அனைத்தையுங் கிருபைநோக்கி

நாபனென் தறித்தாரென்ன

நாடுகுலத்தடியார்தானே.

178

என்னுட னடியார்தன்னில்

முதறம்மது வும்மத்தோரை

என்னுட முதறம்மதிதான்று

இணைத்துநீர் கலிமாச்சொன்னீர்

உன்னிய, மனதுவாக்காய்

உரைத்திடும் கலிமா தன்னில்

முன்னொளி தரித்தோருண்டோ

முடியடி யுறித்தாருண்டோ.

179.

அடிமுடி கலிமா வாகும்
 மடியென்ன முடி விமென்ன
 நெடியவன் கேட்கயா வும்
 தின்றுமீம் ஊமைபாக
 அடிமுடி வேதமாய்த் து
 அறித்தவ ளனருஞ்சொல்வார்
 அடிமுடி கலிமா தன்னில்
 அல்லாஹுவென் றனருஞ்சொல்வார் 180

அல்லாஹுவென் றுரைக்குமந்த
 அச்சாப்பொருள் தானென்ன
 எல்லாமு மவனைப்போல
 யாவையும்போலவனும்
 அல்லாஹுவென் றுரைக்குமந்த
 அவிபுதான் முதன்மையாகும்
 அல்லாவென் றுரைத்த
 அந்தமுன்னைபுமாமை 181

ஆகிய கலிமா தன்னில்
 அவிபுதான் முதன்மையாகும்
 ஏகமும் நிரைத்துஒன்றாய்
 முடிந்தது ஹுதுமாகும்
 ஆகையால் கலிமா தன்னில்
 அடிமுடி அல்லாஹுடனாம்
 ஏகனை அறிந்தாகொல்லா
 மிப்படி க. ஹவாசே 182

இப்படி வரைப்போர்க்கெல்லாம்
 மிறையவ னருளினாலே
 செப்புதற்கரிய விவாகில்
 ஹம்ந்தென்னுங்கொடிமுத்தும்.
 நற்புக முறியா சொல்லாம்
 நானில்லா னுமையாவார்
 ஒப்பில்லா கடிரின் வேகம்
 விசிய கனவெழும்பும் 183;

பீர்முறும்மது சாய்பு அவர்கள் பாடிய

எழும்பிய சதிர்வேகத்தில்

யாவரு முருகும்போது

ஒழுங்குடன் குறாஆன் தன்னை

ஒதிப பேரைக்கேளும்

வளம்பெரும் குறாஆனான்

வகைப்படி நடந்தாருண்டோ

கனிம்பாக்குறாஆன் லொதி

கட்டிப்பின் கெடுத்தறிவோம்

184

அரியசின் றுரைக்கப்படுன்னும்

ஆதியின் பரிமாவேதால்

நெறியுடன் பிசியில்

நின்றபிர் மாண்டபேரை

இறைபரம் னாடி நீங்க

ளிறந்த பேருண்டோமென்னப்

பெரியன மெனியாமென்னன்

போருன்போ யிறந்தோமென்பார்

185

இறந்தது பொருக்காரும்

யாவரும் பெருமைபேச

நிறைந்திடும் முதலவைத்து

நிதிபெருஞ் சீமான் தன்னில்

அறிந்திறை கடன் சக்காத்து

ளனியருக்கிந்தாருண்டோ

குரைந்திட முதலச்சகாத்து

கொடுத்ததுமில்லை யென்பார்

186

இல்லைபென் றுரைத்தோர் மற்ற

அனைவர்க்கு மிறை பரிமான்

வல்லனைத் தொழுதவர்க்கு

மனமுற்ற ருண்டோமென்ன

சொல்லுவா ருக்குக்காக

சூழ்ந்தவர் பெரிதோமென்ன

அல்லதின் குலத்தார்செய்யும்

அவதிக்குத் தொழுதோமென்பார்

187

தொழுதவர் மனுடர்க்காக
சக்காத்திஸ்ஸார் குறனுமோதார்
பழுதுள்ள முதல்வைத்தாண்டோர்
பெருமைக்கும் படைவீல்மாண்டோர்
எழுதிய உட்டமஞ்சம்
வந்திட கனல்பெழும்பு
முழுதுடைய அனலில் எழுந்த
மெழுகை வுருகுமாறே

188

கேள்வி விபரம்.

தொழுதையும் பிசபிதும்
அகைபெரு முதல்சக்காத்தும்
எழுதிய கொஞ்சுள் ஒதியும்
இறைபவன் அலிமா தன்னை
முழுதுமே வறிந்தவல்லோன்
உகாத்திடும்படி செவ்வார்க்கு
எழுதிய லிவாவுல் ஹம்து
கொடிநிழல் கிளத்தும்தானே

189

நிழலினில் தரிப்பததால்
கிளைத்திறை பாத்துக்காக
பழுதுபட்ட டலைவதேதால்
பாவங்கள் நிராத்ததாலே
முழுதினுமறிந்த நாயன்
முன் அனைபேரும் கிழ்கில்
எழுதிய நன்மைதின்மை
வட்டுள்ள கேள்விகேட்பான்

190

கேள்விதா னிகறபதுதி
 கேட்கிற விபரமேதால்
 ஊழியில் ரீயாருந்தன்
 ஊரேதா யிருந்ததெங்கே
 மீளவும் போனதெங்கே
 எவ்வகை சேர்தீரின்னான்
 நானினில் வந்ததெங்கே
 பெறுகொடு வந்தீர்சொல்லும்

191

வந்தவர் முதலுமென்ன
 வகைசொல்லும் நானுரின்னம்
 உந்தனை வருத்ததாரு
 உன்னுட குருவுமாரு
 உந்தனின் குலத்தவமும்
 உயர்ந்தவ ரிஷையுமென்ன
 சொந்தவுன்பதிகெதியும்
 சொல்லெனச்சொல்லுவானே

192

சொல்லுவா ரறிவறிந்தோர்
 சோதியே அழிவில்லானே
 அல்லாவுன் பேவல்ருஹு
 அனாஅப்து அடியார் நரங்கள்
 குலங்குமுத்தாபியாவில்
 குடிமுதலிருந்து பின்னால்
 நவச்சியல் ஆலம் அசுகர்
 கடலுடன் சேர்த்திருந்தோம்

193

இருந்தபின் தாரூல் பனாவில்
 பிரணந்தைக் கொண்டேவந்தோம்
 சித்தூஉன் ஏவல்செய்து
 பக்காவுக்கே வழியாய் வந்தோம்
 பொருத்தியபுகழ்ச்சி நன்மை
 காணிக்கை உனக்கேமுற்றும்
 அருந்தமற் றானாத்தும்மன்னே
 அளமத்தவ னுதிநீயே

194

நீயென்னை யமைத்தனென்
 நாகங்களுமடியா 71 குடில்
 என்ருல் வரதமன் னுலகி
 யெந்தல் மக்காராடு
 எந்தவல் கொரு ஆன்னைதம்
 எனகெதி சுவர்க்காராடு
 பேணிய பதியுமீமாண்
 திருமுனம்மது குருவுமாமே

195

குருயெங்கள் முறம்மதென்று
 கூரிய குலத்தைபெல்லாம்
 பெரியவ னாகாடன்
 பிரியம்வைத் தனசைநோக்கி
 சரிசுகை நன்மைதின்மை
 திராசினில் நிருக்கும்போது
 நிரையுள்ள நன்மைதட்டு
 நின்றிடுக்கனம் பொருந்தி

196

பொருந்தியே நன்மைதட்டு
 பேராதலே கனத்தபேரை
 வருந்தியே நன்மையென்ற
 வலக்கையில் கொடுத்துமிக்க
 நிரைந்திடும் விவாவுல் ஹம்ந்து
 நிழலிட அருளின்சீழே
 செத்தொழி விலக்க அங்கம்
 சினக்களை யாருவாரே

197

ஆரிய கூட்டமல்லா
 வினையழங்கூட்டமெல்லாம்
 நெலத்துள் எதியாயப்பாவி
 அனரையு மமணிசெய்து
 வறிவரி அணிநிருத்தி
 வல்லவன் திருமுன்னாக
 அறிவுற்ற கேள்வி முன்போல்
 ஆதியு மவுரைக்கேட்பான்

198

ஆதயா யனாத்ஜாத்
 அனரைமுன் னிருத்திக்கொண்டு
 தீதியின் பரிமான் முன்ஃபால்
 கிகழ்த்திட பாவமுற்றும்
 ஏதொரு பதிலுரையா
 திருப்பது இறைமுனிந்து
 பாதகர் அன்மைதிஸ்ஸை
 பாவங்கள் நிருக்கச்சொலுவான்

199

நிருக்கவும் என்மையொன்றும்
 நினைவில்லா தனத்தணிந்து
 அருக்கியே பாவத்தட்டு
 அதிகமூல் கனத்துநிற்கும்
 பருத்திடுக்கொடுமையான
 பாவங்கள் செய்தார்தம்மை
 வருத்தமு மமளிசெய்ய
 வருங்கதிரெழுந்து வேகம்

200

எழும்பிடி லெரித்துமுகை
 இருபதம் வரைவடிவுந்
 தழும்பாச் செய்தபாவம்
 தானேதா னுரைப்பாரப்போ
 கழும்பா லாடலுருப்பு
 கையுக்கால் சாட்சிசொல்ல
 அரும்பா மழுதழுது
 அணல்மெழுகாய்த்தனிப்பார்

201

தனிப்பவர் தாயுமில்லை
 தந்தைதா லொருவரில்லை
 புனிசெம்பு மணலுஞ்செம்பு
 பெய்யுரைத்திட வாயில்லை
 கசிமறை யோர்கட்டுள்ள விவாவுல்
 ஹம்ந்தென்னுங் கொடியுமில்லை
 இய்தித மஹஷூர் அமனி
 எண்ணிலா வருத்தமாமே

202

ஆயிந்த வறுத்தமாசு

ஆடுநில் மறையார் கேள்வி

இன்பமும் துன்பமுமறிந்தோ

மிறையவ னுந்கராயன்

வம்பநுங்கொடியோர்மந்

தனனையுமருகளைத்த

தம்பிரா னனையெல்லாம்

தன்செய லுரைக்கச்சொல்வான்

203

உரைப்பவர் பாரியெல்லாம்

ஒன்றுபோ லொருமொழியா

நிறப்பிய நன்மைநிலைம

அனைத்தையு மறிந்தகராயன்

இறப்பதென் றறியேரம் நாக்கன்

எவர்கொல்லு மெடுத்தெரிந்தோம்

இறப்பதுபோய்யென் றெண்ணி

ஏவலை மருத்திட்டோமே

204

ஏவலை மருத்திபுலிசன்

ஏவலைச்சமத்தோம் பாவி

நெய்யா ராசையா லுந்

நிரலியக்குமியலா லும்

மேளிய பிணியினாலும்

மிருத்திடும் வருமையா லும்

காவுகூல் மதனையின்ற

கல்டமுத் துடக்கினாலும்

205

துடக்கென்ற முடையெல்லாம்

தோன்றலைத் தொழுதோமில்லை

துடத்தினில் பிழைப்பாராந்து

இனிப்பதி யனுப்பவைத்தால்

திடத்திறை யேவல்தன்னைத்

தெருட்டிடா ராவுஞ்சொல்வோக்

கடல்பெரும் பாரிவெள்ளக்

கரைத்தழு தனருஞ்சொல்வார்

206

சொல்லுவா னிறையனாதி
 குழுகுலப்பாணியோரே
 அல்லலின் மலக்குமறைய
 மாதமும் அய்வாதா னும்
 பலனிதத்துடைபில்லாமல்
 பகலிதா முழுதுமொன்றாய்
 வல்லவன் ஏவெலான்று
 மவர்களு மருத்தாரில்லை

207

இல்லாத மனையாளோடும்
 எழுபது அரிகத்தோரும்
 எல்லாவா ன் கடல்மலைகுழ்
 எங்குஞ்செவ்வோல் செலுத்தி
 அல்லவன் திரையத்தை
 யடைத்திடக் கடல்சீரையும்
 வல்லவன் அலையுமாறார்
 வாழ்த்திறை வணங்கினோ

208

வணங்கினார் நபியய்யூபு
 மவருடல் புழுச்சொரிய
 சுணங்கியே கொடிப்பொழுதுஞ்
 சொர்ந்தவ ரிருத்தாரில்லை
 மணத்திரள் குழலான் பிளி
 மரியழு மமணிட்டு
 நணத்திள் இறைவிரினவல்
 னுட்டமு மறத்தாரில்லை

209

இல்லாத வ நுகையாலை
 சுதாவு மக்களுடயல்
 வல்லவ னுலகையாண்ட
 வருஷமுப் பதுவுத்தானே
 அல்லபேரி த்தங்கனியை
 னாடியே யவந்தா னுள்ளா
 எல்லோரி லவந்தோரங்கே
 எய்திடா வருமைதானே

210

வருமையி லீசாவல்லோன்
 வணக்கமு மறந்தாரில்லை
 இருமையி லீசபு டியபார்
 இளையினில் வருட மெழும்
 ஒருநொடி மறந்தாரில்லை
 உடையவன் மூராதானம்
 பெருந்தவ மலையில் சென்று
 பேசிய வணத்தன்மு
 ஒருமுன்று வருடமொன்றாய்
 வரக்கமு மற்றே கின்றே

211

உரங்கிடா வணக்கஞ்செய்தார்
 ஒருநொடி மறந்தாரில்லை
 தறங்கொள்ளு டியபூணை
 தின்றமீனதை மீனுண்டு
 இருந்த மீனதைமீனுண்டு
 எடுத்தமீ னதைமீனுண்டு
 இறந்திட ஒன்றேவொன்று
 எண்ணஞ்ச மீன் முழுக்கும்

212

முழுங்கியே மீனுக்குள்ளே
 புகுந்திடா வணக்கஞ்செய்தார்
 வளம்பெரும் டிக்கதிக
 வருத்தமு முலதிலுண்டோ
 கனம்பெருவூட்டமான
 கடல்பெரும்பாவி சேனை
 அழும்பாக் கிடதுகையில்
 அவாவர்கணக்கு யீவான்

213

அவாவ ரிடதுகையில்
 அவர்செயல் பாவதட்டை
 எவர்களுமேந்நுவாடி
 இழைத்தவர் மஹாஷி தன்னில்
 தவிப்பவா யய்யாவென்று
 தலைமுனை யுருச்சைய
 இறப்பிவ்வா திறந்துகிற்பா
 ரிதைகடி கூட்டத்தைச்சொல்வேன்

214

இறைநபி கூட்ட மற்ற

தென்னிலா நபியின் கூட்டம்
வறிவறி வகையா

யருத்தமுன் கூட்டத்தன்னில்
குருநபி யும்மத்தோன்றும்

எழுபத்தி ஸாதி கூட்டமே
திருநபி யும்மத்தோரில்

சன்னத்து சமாவொன்றாகி

215

சன்னத்து சமாவொன்றிற்

எழுபத்தி ஸாண்டாய் வைத்து
அண்ணுற்ற பெழுபத்திரெண்டு

அது வொருகூட்டத்தன்னி
அண்ணுள்ள பாவியென்று

அஞ்சுபங் கதுவேர்வைத்து
முன்னுள்ள எழுபத்தொன்று

முதல்குறி யறிந்தபிறை

216

அறிந்தவ எழுபத்தொன்று

அறிந்துகெட்டவரோ ஊடந்து
ஒவ்வொரு கூட்டமாக

ஒதுக்கியே தனித்துநிற்பார்
ஒருகூட்ட மெழுபத்தாராம்

ஒன்றுபோ பெழுபத்தொன்றும்
அருண்டி குலமிழந்து

பாவிகள் தனியே நிற்பார்

217

தனித்தனி எழுபத்தொன்றும்

திருநபியும்மத்தோரில்
முனியுள்ள பாவியாரும்

சன்னத்து ஜமாக்களல்லோ
ஜின்பரி தேவுபூதம்

அனைத்தமே தனித்துவெறும்
துணித்திடு மமனிதவண்ண

துறைவகை யறிவாரூண்டோ

218

அர்ப்பவு மஹாஷ்டரி லமழ்
 ஆலத்தி ஸார்சொல்லேவா நுகமை
 முருசுறு கபிகள் மற்ற
 முன்னுள்ள தனநுமொன்றாய்
 பெரியவர் கபூசி கபூசி
 பிழையொரு இருபைசெய்யெனவும்
 உருகிய முஹம்மது கபியென
 உம்மத்தே உம்மத்தென்பார்

219

உம்மத்தென் றிருகை யேந்தி
 உடையவன் திருமுன் நிற்பார்
 இம்மத்தாய் பாத்திமாவு
 மிருகையுமேந்தினின்று
 உம்மத்தைத்தருமிறை யென்பார்
 உயத்தியின் யார்கள் மற்றோர்
 தன்மையா கபூசியென்பார்
 அசனாச அவிருல் முத்தோர்கள்

220

அசனாச னலியார் பாலர்
 அவர்குல மிறை முன்னாக
 இசவுட னிறைபதத்தில்
 எடுத்தகையேந்தி நின்று
 நிகமுடன் தொழுவாசாதம்
 கபியும் நின் றழுவாசப்போ
 திசைபுகழ் முகையதின் ஒபிசல்க்
 கருணையுஞ்சாமதாரும்

221

ஷாதாத்தொலி வம்சத்தாரும்
 செய்பது மஹிதியோடும்
 பூமியில் பதுமையுள்ள
 குத்துபுகளாயிரத்தெட்டும்
 ஆமென அபுலியாக்கள்
 அனந்தமாயிரமுங்கோடி
 இமாமுகள் காணுவா கலிபாக்கள்
 யாவரு மிறைமுன்னிற்பார்

222

நிற்பவ சிறையை கடடி

அணைவதும் நபுசியென்று

அப்பெருங் கூட்டத்தன்னில்

அஹம்மது பியின் தோழர்

எப்பெருந்தலம்பெரிய

இறைநபியார்கள் தம்மில்

நற்புக முனியுல்லாமை

நாயனுங் கேள்வி கேட்பான்

223

கேள்வியி ளையுல்லாமேல்

கிடைப்பது பதினாற்பாவ

மீளவு மோருதூர்நன்மை

மேல்க்கறி செய்ததுண்டு

தோழமை யார்கள்மற்ற

யனளையுங் கேள்வி கேட்பான்

224

கேள்வியில் பெரியோர்க்கெல்லாம்

கிடைப்பது பாவன்கொஞ்ச

மீளவும் நன்மைதட்டு

மெத்தவுங்கனத்துக்காணும்

வாழவும் நன்மை தட்டை

வலது கையில்க்கொடுத்து

தோழமை யாகச் சூழ்ந்து

கன்னத்து ஜமானவச்சேர்வார்

225

கன்னத்து ஜமாக்கனோடு

சூழ்ந்திட நபிகள் யாவும்

அன்னத்த நபியும்மத்தை

அஹம்மது நபிமன்றாடி

முன்னுற்ற விதத்தைப்போல

முயர்த்தியின் தவத்தோருண்மை

அன்னத்த கன்னத்து ஜமாக்க

ளவருடன் சேருவாரோ

226

சேருவார் பெரியோர் யாவும்
 பாவினின் விஷனஞ்சொல்வன்
 அருக்குபீர் தீசென்றானு
 மணல்மெழு காயணபேரும்
 நெருப்பினி லுருக்கு தூண்போல்
 நீருபட்டுருக்கி மேனி
 ஆரிடா மறமுஷர்க்கொருணன்
 அன்புதாயிரம்பெரு வருடம்

227

வருஷமன்பதி னாவிசமறமுஷருக்
 கொருநான் சரிபா
 முருசலின் நபிகன்மற்ற
 முன்னவன் படைப்பினைத்தும்
 பெரியவர் இரியோர்முற்று
 மயரவர் பதிக்குச்சேர்க்க
 இறைவனும் பரிமாடுத
 எண்ணில்லாக்கட்டங்கள் பிரிப்பார்

228

கட்டங்க ளனத்தமா
 கொற்றவன் மறமுஷரில் நின்ற
 கட்டமாக்குபீர்களும் ஐன்பரி தேவுகள்
 குலக்களும் பாவிவாரும்
 காட்டமா நபிகள் மற்ற
 மலக்கொடு அவர்க்கமாது
 கட்டமா நபிகுலத்தில்
 சுன்னத்து ஜமாவைச்சேரும்

229

சுன்னத்து ஜமாக்களோடே
 ருழந்தவ சனருமொன்றாய்
 முன்னுற்ற நபிமார் வேதம்
 உகந்ததில் பெரியோர் தாமும்
 அன்னுத்த நபியின் குலமும்
 அன்பெரு நபிகைச்சேர்வார்
 என்னுமே இலாஹிபாக
 இருத்திடுங்கட்டங்கே?

230

கட்டமா இலாறுக்கெல்லாம்
 குருமுதலம்மதர் தீனில்லை
 சூட்டியே கொடிசிறுதும்
 அருகட சிறுமில்லை
 ஈட்டிய கதிரின்லேகம்
 நன்மைமுந்தின்மைமில்லை
 ஏட்டையுள் கழுத்தில் கோர்த்து
 எல்லவர் மறையுள் நிற்பார்

231

சாபியிமாமுடைய கேள்வி

நிற்கையி லிறைபரிமான்
 நீதியின் சிபிரியிலே
 முக்கியம் ஷாபி இமாமை
 அமைத்திங்கே வருவிரென்ன
 தக்கவன் சிபிரியிலேந்தி
 மறையுளில் விடுவாசப்போ
 மிக்கவுந் திருமுன்னாட்டி
 மிகையுள்ள துறையின்பொன்

232

உரைத்தும் பா வகன்மை
 செய்வதுக்கென்ன துண்டோ
 உறப்புகள் கரங்காலப்போ
 உண்டென்ன சாட்சிசொல்லும்
 நிறப்பிய இறைமுன்னாக
 நேரிட்ட விஷயமாக
 இறப்பொடு பிறப்பில்லானே
 நுகர்வு சாட்சியென்பார்

233

சாட்சிவைத் திறையைக்களி
 ஷடாஹி இமாமுஞ்சிசாஸ்ஸா
 சாட்சியா யுனது ருரு
 குத்துசிமுன் எருந்தகாளில்
 ருட்சிய இன்பதன்பம்
 அனைத்துக்கும் தலைவனாகும்
 நிச்சய முனது ருரு
 நீயல்லாதீனையொன்றில்லை

234

இனியில்லா துனது ருரு
 இருந்திடில் நேயயன்யாயுர்
 உணவுகள் அகமுனக்காய்
 உள்ளது நடந்ததல்லால்
 குணவதை பனைத்துஞ்செய்த
 கொத்தாயனியேயாகும்
 உனதுபி ரெழுந்தபின்னால்
 ஒருபிழை செய்ததுண்டோ

235

பேர் பெற்ற வேத நாலும்.
 பிறப்பவர் ஞானமுற்றும்
 ஆறற்ற தனைத்துமொன்றாய்
 அவரவர் குலம்வேறுண்டோ
 ருரத்து நாலுருகை
 துயர்ந்துகண்டிசஞ்சும்போது
 கார்புத்த னீனானல்லால்
 தவமினியார்க்குச்செய்வோம்

236

தவஞ்செய்யுல் குலமாசத்த
 தவத்தையு மேற்பதாரு
 பலருளத்திறையாசத்த
 பாவத்தையு. பொருப்பதாரு
 தவம்பலம் வினாயுமந்த
 தவத்தினில் தரிப்பதல்லால்
 தவம்பல தலைவனல்லால்
 தவங்களால் செய்வதுண்டோ

237

செய்யவும் வலுப்பமேது
 செய்யுமுன் திருக்கடத்தல்லால்
 உய்யுமென் கயமுக்காலும்
 உருப்புதழ் உணக்குச்சார்ப்பார்
 செய்வதை யனைத்துஞ்சொல்லும்
 செய்கிறை பெதினாசை
 உய்யுமென் ருதாயும்
 உடலுலாவி யாரனும் ஈனில்

238

உடனுக்குள் குத்துசி ருரு
 ஒருவனே கீயேயாரும்
 சடமது ஆதமன் னும்
 உலாவி ருருனதுவிடு
 திடமுட னிருந்துகீயும்
 திருக்காலும் ஈனில்
 சடமது ககம்பொருந்தி
 சாட்சி முனக்கத்தாட்சே

239

உணதக முனக்குச்சாட்சி
 உன்னுட னுணையமாச்ச
 இவியென்ன உடலுருவம்
 சுபுலியும் பருசக்காரும்
 உணவுகள் ககமறிபா
 தகவிருக் கேதுமுண்டோ
 எனவகை தெரியும் ருரு
 இருந்திடும் பேவல்ராலும்

240

நாலதில் நாயியாவும் ஈத்திறை
 ஈபியாவும் ககமா ஈதலும்
 கோலமா யுனது பேவல்
 ரூபும் நீ யிருக்கும்நாளில்
 ஆலயில் ஸாட்ச்சொன்ன
 தப்படி நடத்ததல்லால்
 மேலுல கெழுந்தபின்னால்
 ஈதுமிது ஜெயித்ததுண்டோ

241

ஜெயித்ததில் உனக்குள்ளென்னால்
செய்வதை யுனதுவங்கு
இவ்வதை தெரித்தல்நாமல்
யாவுமே செய்தென்னென்ன
செய்யுமுன் னமழியல்லால்
செய்யுட னுரைத்ததில்லை
உய்யுமுன் நன்மைதின்மை
உணவல்லா தறியே னென்பார்

242

* அறியனென்றுரைக்கும்போது
ஆதியு மிகமகிழ்ந்து
பெரியவர் சாபி இமாமை
பேசிடா திரியுமென்ன
உரியவர் முதல்கீர்வுத்தால்
ஒன்றில்கூ மஹாஷாக்கேள்வி
இறைவனும் இமாமுமேசு
யாவரு மஹாசுந் திற்பார்

243

மஹாஷாக்கேருகோருநான் பெரும்
யருடமன்பகாயிசமுடிவாரும்
வாங்க வித்தத்தாசொல்லா
மவாவர் பதிக்குச் சேர்க்க
துகைபினி உடங்காநாயன்
உத்தாவுமுரைக்கும்போது
இளமையவ ளைருமஹாசுந்
புருகை வரசலைத் திற்பார்

244

* ஹஷாத்துஷாபி இமாம் சலியல்லா அன்னருவைப்பற்றி
235-வது பாட்டில் சொல்லியது. மஹாஷரில் கேள்விக்கு கட்டி
கேட்டுதராகவும் அல்லாவுத்த ஆலாவுத்தரவிற்படி ஷாபியிமாமை
மஹாஷரில் நிருத்தி கேள்வி செய்யும்போது வாசப்பி என்னில் நீ
இருந்தாய் உன்னில் யேதும் பிழைசெய்ததுண்டா. என்னை விட்டு
நீ நிரித்ததென்பின் நான் ஒரு குற்றமுஞ்செய்யவில்லையென்று பதில்
சொல்ல நற்குடைய ஈட்டபடி மஞ்சரில் உள்ள கல்குதகள் அறி
பும்படி. அய்விதமாயே பாதை சாநின் நிலை தவறாது தவறவில்
முழுக்கி நடத்திய ஒரு வினாடியாய்வு இயாது இசலாம்வாசி இசமை
ஆதிய ஸர்கன் அவுலியாசுத்துபு இமாங்களுக்கே தவிர மற்றவர்க்
கில்லையென்றும் கஞ்சில் ஆரிபினிலும் அக்குப்பாரிலும் முகமா
கியாமத்து ஈமா இதரணில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறத நாயகம்
அருனியதாக இமாங்களை இயற்றியது

திறக்கவும் புருசைதன்னைத்
 கொகுத்துள்ள தனைத்துமே வெளியாம்
 மிருத்திடு மஹாசுருப்புரிசை
 எடுத்தவர் இமையவர் குலங்கள்
 பிறந்தமுன் கடலதில்பாட
 போய்கிடும் புருசையுங்கரைந்து
 சிவத்திடு குருசொடு அருசுமே பெழுத்து
 சேருமுன் னிருத்திடுத்தவமே

245

தலத்தினில் தரிக்கவல்லோன்
 தகுத்தினில் நிறைந்திறை சமதாய்
 கலத்திறை பொருட்டாசிரகிபாட்டி
 விண்ணுல கத்திலுரைய
 குலத்துள்ள மஹாஷர்குட்டம்
 அனைவரும் வெளிதரித்திருக்க
 இலகத்தி டைங்கான் தீதா
 உனைவர்க்குமொழிவொன்று தோன்றும்

246

ஒழிவெளியாக உயிர்குல மனைத்தம்
 உச்சியில் தரித்திடும் விழிப்பு
 மழுக்கியே அனிக்கவும் மறைத்திடு மிருகிழி
 மறுபடி விழி முளியாது
 ஸுவிவுள்ள இருவிளி உலகத்திலிருந்த
 தெனிலிலுத்தெனியாய்த்தேரியும்
 வழிவழி குலத்தோர் வகைவகை தரிப்பார்
 அவாவ உரைவருங்காண்பார்

247

கண்டல சவரவர் செர்துமுன் குழலில்
 கண்டுமுன் லுலகினில் பழகியபொயரை
 ஒன்றுக்கொன்றனைத்த நழுவினே குலகி
 யொருவரை யொருவர்காண்பார்
 அன்றுமுன் லுலகத்தி வறியமுன்னிறந்த
 அவர்குல மனையடி மறிவார்
 மண்டலந்தனிலே அறியமுன்னிறந்த
 மற்றுண்டபெரையுமறிவார்

248

அறிந்தவ் வவரவர் தழுவினே குலாவவும்
 அந்தந்தக் கூட்டங்கள் வேறாய்
 இருந்திடும் சுவர்க்க வாதிசுரூடனே
 இணைந்திடா ரெரிநரகுடையோர்
 நிரைந்துகொண் டிருப்பா ரிருபடைத்திரளா
 றேரிட அவசவரெதிராய்
 ஒருவரை பொருவர் எதிரிடக்கரண்பார்
 ஒருவரைபொருவர் தெரடாரே

249

தொட்டிட அணுகா னுல்தனில் தரித்து
 துய்வவன் சலசமிவர்க்குரைப்பான்
 மட்டில்லா சுவர்க்கவாதியும் பரவியும்
 அவரவர் எதிர் முகங்காண்பார்
 சட்டமா வுலகினி லிருந்திடும் வளமையுஞ்
 சகலபே ரிறந்திடும் விதமும்
 பட்டுள்ள பாடுகள் அனைத்தையுமவர்கள்
 ஒருவருக்கொருவர்களுரைப்பார்

250

உரைப்பவ ரிய்விதத்தாலே
 உயத்தின் குலத்தினில் அறித்தோன்
 தரித்திடும் பரவிகள் அவரவர் செய்பலன்
 தாழ்த்தியின் குலஞ்சொல்லிதாள்வார்
 நிரைந்திடும் பெருவெளி இருகுலஞ்சரிமெ
 நிற்கயிலனைவரு முரைப்பார்
 கருத்துட னுலகத்தி லிருக்கின்றநாளில்
 கடனுள்ள கணக்குகளுரைப்பார்

251

சுருதிபாவி

துனியாவில் கொண்ட கடன் தீர்க்கிற

விபரம்

கடனுள்ள கணக்குக ளின் த்தையு
மவாவர் கடுகியே கொங்கின்றபோதில்
இடம்பொதி விடம்பொருள்வெடையாதுடன்
துலைத்திடு மென்செய்வோ மிதுக்கென்னவங்கி
இடம்பெரு மீமான் கடனிடை சரியா
சபவாவர்க் கொருவர்
அடங்கலுமுள்ள பெருங்கடன் தெளித்து
யவரவெளி அரை நிரைத்திருப்பார் 252

நிறைந்திடு மிறைபெரும் வெளியின்
நிலத்துள்ள கணக்குகள் தீர்த்து
இருத்தமுன் னுலகில் இடத்தினையும் பேசி
ஒன்றுக்கொன்றெழுபதுமீந்து
இறந்துமுன் பிறந்து இறைத்துமே நிரைத்து
மிருத்திடு மிறை பெரு வெளியால்
பார்த்திடும் பனிதுள்ளி பரும்புகைபோல
அக்கினித் துளியும் விசும் 253

விசிடம் தூசியேதால்
வேகமா காலியாவில்
தூசியின் கனலைவாரி
காத்திடும்கொட்டிய வேகநீரால்
தேசாவில் நிருகமற்ற
உளர்வினம் பாவைபட்டி
விசிய கனலில் முத்தும்
வெய்துநீர் மண்ணுப்போமே 254

மண்ணுடைய கலந்துகொள்ளும்
 மற்றுள்ள படைப்பினத்தும்
 மண்ணிய பெருக்கெனினும்
 மற்றது நிலையார் திருக்கும்
 மண்ண வரவரவரே
 அகற்பதி செருமென்பான்
 பன்னிய படைப்பினிசு
 படைப்புடனெழும்புவானே

255

இபுலீஸ்படை வந்து நதியை வழிமரித்தல்

வழிபயி பாவியான
 குயிர்சுருல மனைத்துஞ்சேர்த்து
 அனும்பெனும் நாகே சேர்க்க
 அப்புரப்படுத்திவைப்பான்
 வளம்பெரு மிகலாஞ்சிறிது
 பாவியன் வரை நியிள்சேனை
 முளங்கியே சாய்க்கும்பேரது
 முன்வந்த மரித்து நிற்பான்

256

நின்றையில் முதும்மது நயிபும்
 நிலைபெரு நயிவுமத்தோளும்
 ஒக்கலின்ன வரவன் யாவும்
 ஒன் அபட் டெழுந்துநிற்க
 பக்குவமிசலாமபாள்
 கூட்டமு மெழுபத்தொன்றில்
 முந்திய அன்புத்தஞ்சு
 கூட்டந்தெ றுதுங்கித்தொன்வார்

257

கட்டமு மன்பத்தையு
கொத்தவ னபிசை மீதரும்
கட்டமும் பதினூர் தன்னை
கட்டியே திரட்டிப் போவான
குட்டியே இசலாமான
கன்னத்து இமாக்கள் தன்னில்
கட்டமும் எழுபத்தெதான்றில்
அது ஒரு கட்டளமத்தே 258

ஐந்துமே யறிந்துகேட்டோர்
அவர்களை நானில் சேர்க்க
வஞ்சக முரையாநாயன்
வாக்குமுன்னுரைத்தநாலே
தன்செயல் பாவியென்று
தலைவனு இழுகிப்போ
மிஞ்சவும் வருவானாகு
சேனைவயச்சேர்த்துக்கொண்டே 259

சேனையு மிழுகிசென்ற
தளமொன்றாய்ச்சேர்த்துநின்று
நீன்குலத்தவரினோடு
திரட்டியே சாப்பாணப்போ
மானிலம் புகழும்வள்ளல்
முஹம்மது நபியுல்லாவுஞ்
சேனையே சுவர்க்கஞ்சேர்க்க
சித்திடாதழைமுடிமன்பார் 260

அழைமுடிமன் நிராகுல் சொல்ல
அஹம்மது நபியின் சேனை
வளம்பெரு மிபராசாவும்
வல்லவன் ஸ்லிசுத்துபும்
தளம்பெரு மலக்கின்கட்டம்
தாஸியில் அவுலியாக்கள்
எழுப்பிய எத்தின் குலத்தை
இடைவிடா தனைத்துஞ்சாய்ப்பார் 261

சாய்க்கவு மிழுகைப்பா .
 தன்னுடன் 'செனையோடு.
 மாய்க்கவு மெதிர்த்துவந்த
 மவப்படை பொருதுப்போதும்
 பாக்கிய சுவர்க்கத்தாரும்
 பாலிகன் காகத்தாரும்
 துக்கியே படைபொருத்தி
 துலக்திடா தமனியார்ம்

262

அமலியேத் திருணவல்லோன்
 அனெகங்கா கணத்தாற்பார்த்து
 இமையவர் ஜிபுரிநிலே
 இவர்களை விலக்குமென்ன
 நயமவர் கிரகுதன்னை
 நடுப்படைக் கிடையிலுன்ற
 தமையிரு பதியுள்ளோர்க்கு
 சரிபக்குபாதிதானே

263

பாதினே காகுக்காரும்
 பாதினே சுவர்க்கஞ்சேரும்
 பாதியு முன்னொருடனே
 பாக்குடன் வலதுகையில்
 வேதமாக் கணக்கையேந்தி
 வெற்றிமங் களங்கள் பாடி
 ஆதியின் துதாரண
 அஹம்மதைச்சூழ்த்தேபாவார்

264

சூழ்த்திடும் கபிமார் முற்றஞ்
 கண்ணத்து சமர்க்கெல்லாம்
 வந்திகை ஆயின் கூறி
 திடுவெளி முளங்கியோகை
 பார்த்திப கபியுல்லையே
 பாடியே சகலாத்தேததி
 காந்திய முஷ்த்தக்கீன் பாலங்
 கடத்துதானாரும் பொலார்

265

அன்னவர் கடந்ததென்று
 அதுக்குப்பின் கடந்துபோவார்
 எண்ணுள்ள இறைமையேதம்
 வந்த பயனாய்மீதின்
 நினைவாய் பிடிபாடிவான்
 சிவத்தினில் குடிநுழிவான்
 எண்ணுமே இலாஹியாக
 இருத்திவிட்டதானே 266

கலைநீர் புகழும் உள்ளல்
 முஹம்மது நபியும்தத்தில்
 விலகிய பானியுங் குடிரும்
 வெகுதூரம் பரிஜின் தேவும்
 மலைகட லதிர விரிநீணர்
 அடித்தவர் சக்ருமாற்றல்
 அலைகட லதிரொலிபோல்
 அனருமே மழியும் அப்போவென்பார் 267

இயோவென் நமஸ்கவ
 அரிசண்ட மடாகம்பூட்டி
 கையுங்கால் விலங்கு பூட்டிக்
 கட்டிச்சுவிலிபிடித்து
 கையினி விமையோசெல்லாம்
 கைசயுடன் கயர்பிடித்து
 மெய்யென்றும் பாஷன்சொல்ல
 விழுந்தவ ரழுந்துவாரே 268

விழுந்தவர் நரகத்தன்னில்
 வேகமாங்காவியாவில்
 அணிந்தவ ரொலிவோடைக்குள்
 ஆதியை அனியில்லானே
 பணிபுகழ் நரகமணி
 படித்ததைப் படித்தோம் யாவர்கள்
 அனியவுமெனிகரகில்
 அக்கினிக்கிரையானேமே 269

ஆகிய படைப்பணிகளும்
 அழகுதழைத்தெய்து
 வகையன் மாணிக்கென்றும்
 இனாவயர் வநுமாழ்வரில்
 பாணியின் குலத்தனாவ
 படைப்புகளானவைமெல்லாம்
 வாகுடனுடலமெல்லாம்
 அவர்கைபால் தடவுவாரே

270

தடவு முடலமெல்லாம்
 தனித்தனி ரூபமாகி
 சடங்கமும் மிருகம் நாயும்
 கழுதைதழைக்காடி பூனை
 அடங்கலும் பூங்குமந்தி
 அனைமாமலவுருவாய்
 இடங்களுந் தனித்தனியே
 இருப்பிடம் அகிலமே

271

செவ்வி லவர்கள்செய்த
 நடப்புகள் பலனுக்காக
 சிரியெண் ணாகுதேளும்
 சினத்திடம் பாம்புகாலி
 பெரியம் வசதமொன்றி
 விடம்பெருங் கானியாவுந்
 உம்பிபநு மாணிக்கென்போர்
 துன்புடைய அநாபு செய்வார்

272

செய்வதை சிரியாவஞ்
 சினத்திடம் பெரிய பாவர்
 வையகப்பெ ருந்திழையறிந்து
 யருத்தமும் சிவனியே செய்வார்
 இவ்வகைப் பாணியின் விஷனம்
 இனிச்சொல்வேன், கடைகடந்தேதார்
 வையகத்திசுவாய் குபிரிலுஞ் சேறா
 வல்லனை, வணங்கும் இவாணி

273

இலாஹியின் உட்டத்தன்னில்
 எவ்விதக்கட்டமுஞ்சரியே
 உலாவிய ருபிரென்றாலும்
 உலகிகலாழிமன்றாலும்.
 நினைபெரு நன்மைதின்கை
 நினாசரிபா யிருந்தா சொல்லாங்
 கலைபெரி அவர்க்கமில்லை
 கடியதோர் நாகுமில்லை

274

நாகத்தின் வேகம் வீகம்
 நளாபுகழ் அவர்க்கம் வீகம்
 சிவாயுதத் திருவிளி
 விருக்கின்ற பிங்லின் சிச்சின்
 சரிபயாத் திதுவெயில்
 சாத்நிய மலரின் காவில்
 பருவத்தி விக்குவென்ற
 பனிங்கிமண் டபத்தினுள்ளே

275

பனிங்கிமண் டபத்தினுள்ளே
 பசம்பொன்னு மனத்தேமெடை
 பளம்பிச வதிவிருந்து
 வகுத்தமுஞ் சகமுங்காண்பார்
 ஒளிவுள்ள மேனிதங்க
 கண்ணிராழிவுமில்லை
 எழுதியே இலாஹியை சொன்னேன்
 இறைதாபி குலங்கடந்தோர்

276

கடந்திதை ஹவுதல் ஹவுதலான
 கடலினி ஹடல் முழுது
 வடக்குள் பணிகள் பூட்டி
 கந்திசுத் துயிதுமித்தி
 இடம்பெரு மானர்க்கெல்லாம்
 சரூப சரீரமுதும்
 இடம்பெரு மவர் ரூப
 தென்மொழி யணர்க்குயித்தே

277

கவியை புனைந்து சொர்க்கம்
 கடமையின் நிமிஷங்கள்
 நிலைபெற ஒழிவு குட்டி
 நீன்மதி முகமிலங்க
 இலங்கிய பதினாறாண்டு
 எவர்களுமொருவயதாய்
 கவியை ஒழிவிலங்க
 னாயகன் வருப்பதானே

278

வருப்பது உடலெல்லாம்
 வானமீனொளியிலங்க
 மிகுத்திடுமுலமாப்போலே
 யாவரு மொருவடிவாய்
 மருத்துவத் துடையவள்ளல்
 முறம்மது பிடியுமத்தேறும்
 தெருத்தவ ஈனருஞ் சொர்க்க
 மானிகை சொல்தானே

279

மானிகை சுவர்க்கத்தன்னில்
 முறம்மது கபிக்குமுன்னுள்
 நீளிய பிருதவுசென்ற
 நிகழில்லா சுவர்க்கத்தன்னில்
 ஊனியின் னமைத்தான் தாரால்
 கொறுத்தென்னு மேடைக்குள்ளே
 ஊளிய மாணிக்கத்தால்
 அரண்மனை எழுப்பினுனே
 (வேறு)

280

அரண்மனை ஜீதாமில் அறம்மதுகபிக்கென்
 னமைத்தது மாதீமுன்னுளில்
 சிறப்புடன் ரோச முசாக்கினிச்சுவர்க்க
 சிங்காசன மீதிருத்தி
 நிரப்பிய பதினாறுபத்தம்பூண்டு
 கேருள்ள வடிவொளி துலங்க
 கரை புகழ் முறம்மது கபியும் முன்னிருத்த
 கவமணி ருருசெடுத்திருத்தி

281

இருத்தி சிங்காசன முஹம்மது கங்கு
 கங்கு ஹைபத்தம் பூண்டு
 சிறத்திட வாஞ்சனை தயந்தின் விழியினம்
 யார்கள் சரியும் அரியும்
 சிறாத்தி மவுலி மவூலின் பரிதேவும்
 நீழ்ருடை அணர்புடை ருழ
 அகைமழ் அவர்க்கு சிங்காசன மீதின்
 கவமணி ருருருத்தனமே

282

இருக்குஞ்சிங்காசன முஹம்மது மலகே
 அனைவரும் புடைருழ்திருக்க
 வருத்திய தின்குலப் பாவிகள் காரில்
 வாதைகள் படுவதை நினைத்து
 சிருத்தமுன் பிழைகள் அனைத்தையும் பொருத்து
 என் வும்மத்தைத் தருபிறையெனவே
 கருத்தினில் நினைந்து முஹம்மதுபியும்
 சுத்தனைபடிக்கடி புகழ்வார்

283

நபி சயனம்.

புகழ்வது இறைபருள் முஹம்மது கபியும்
 பிரபலன் றொருமொழியா
 உகத்தவ னனரும் அழக்தவர் அஜிதில்
 அழுக்கடி மிறைபவனாகி
 உகத்தவ ரணர்க்கு மசதியே விடுவான்
 எழுபத்தி காரிசம் பெருவருடம்
 அஹம்மது முஹம்மது கபியுமற்றனரு
 மவ்லா புகங்குடுவாரே

284

உலங்குவார் அபியும்மத்தோரும்
உம்மத்து ஜமாக்கள் முற்றம்
இரைத்திடும் குபிர்குலமுற்றம்
பாலியின் விஷனஞ்சொல்வேன்
பிறந்திறத்தெழுந்தோர்
பொதுவெனு மஹாஷரில் பாணி
அருந்திய நாகினி வழிந்தோர்
அமணிபு மையோ வெனவே

285

கட்டமுல் குல்குவென்ன
கொடுமையோ ஈயோவென்று
முட்டிய கொடுகரிகல்
அவர்களை பதாபு செய்வார்
விாட்டுமே கொடியபாவம்
விபரமுஞ் சரிநினைவா
எட்டியே கொடுமையெல்லாம்
எழுபத்திராயிரமாண்டே

286

ஆண்டொரு எழுபத்திராயிரம்
ஆனபின் அவர்கள்வாயில்
தோன்றவ னுலககமத்த
துய்யவன் துதரான
ஆண்டவர் மதினமாண்ட
அந்நமது முஹம்மதென்பார்
மாண்டியும் நாக வேகம்
மகின்றுணப் பேருஞ்சொல்வார்

287

பாணியின் வகை

சொல்லுயார் பியின் பேரை

சொல்லவும் வகவேகம

சொல்லவும் பெரும்பாடெல்லாம்

கொடுமையு மெழுமைதோன்ற

நல்லவர் பெயரை முன்னால்

நானினி லுரைத்தேதாயில்லை

எல்லவரொரு மொழியா

இரைச்சலா முறும்மதென்பார்

288

முறும்மதென் நெழுந்த சத்தம்

முளக்கவுக்கடலொலிபோல்

அறும்மதென் நெழுந்தசத்தம்

மன்னொகேழுந்து தூந்து

உகயமா நககமேழம்

ஒக்கவே முறும்மதென்னும்

தகமையாய் சுவர்க்கமுற்றும்

தானதி செடுக்குமப்போ

289

அப்பொழுத நான் சுவர்க்க

மனைத்துமே முறும்மதென் றஞ்

செப்பிய தானல் குறுந்து

சேவலை அதிசெடுக்கும்

நற்புகழ் பெழுத்தோரும்

முறும்மது பெயுல்லவும்

அப்பில்லா சுவர்க்க முன்னான்

உறக்கமு முனிப்பதாசிர

290

முனிக்கவு மிறை ஓதான
முறம்மத ரிசருலால்ல
தெனியுட னுலகிலீன்ற
தேன்மொழி பரத்தொவும்
ஒனிகுள்ள வுலக மாதா
ஒடியேகா பதத்திம்
எனியவர் நமதும்மத்தோர்
எமக்கென்ன பழ்செய்தாரோ

291

பனிக்கிறை நாகிச்சேர்த்து
பாசமா மமனசெய்யும்
ஊனியின் காலமாதி
ஒய்த்தில்லை பெரியகோபம்
ஏழையர் வருத்தம் நீரு
மிக்கத்தைக்கேளுமென்ன
தாழ்வில்லா முறம்மதர்கேட்க
மற்றனைவரு முறம்மதென்பார்

292

முறம்மதென் நெழுந்த சுத்தம்
முஸ்தபா முறம்மதென்போர்
செகம்புகழ் சுயர்க்கந்தனில்
இருக்குஞ்சிக்காசனத்தில்
அறம்மது முறம்மது செலிவி
லனுவுவனக்கேட்டுமப்போ
செகம்புகழ் முறம்மதுபியுஞ்
செக்கமெழுந்துபோவார்

293

போகவும் நாகவாசல்
பொடிபடகபாடம்விண்டு
எகவன் சிபுரீ ஸப்போ
இடப்புரம் துடர்ந்தேபோவார்
வேகமா மாளிக்கென்போர்
விழித்திட பிழின் மேனி
ஆகமம் வேர்ஸையாகி
ஆனைத்துரை நாகல் சிந்தும்

294

திட்டுப் பாகமேழும்
 கொத்தன லகித்தொநிங்கும்
 முத்திய கொடியில்லக
 மனைத்துமே பனித்துறந்து
 உத்தியே தாண்டிருண்டு
 ஓடுமோர் திசையை நோக்கி
 எத்தகைன் கொடிய பாவி
 இம்மையில் பத்துப்பேரே

295

நரகமங்கெதியாக யிருக்கப் பட்டவர் வகை

இம்மையில் கொடியபாவி
 இறைவன னுனையென்று
 தம்மையே வணங்கச்செய்கோல்
 தாணிமுத் தாண்டபாவி
 உம்மியுஞ் சுபியான் கன்னான்
 பருந்து நுந்து
 காமான் தன்னுடன் தவியான்
 சுத்தாருடன் பிரஜுந்தச்சால்

296

தச்சா னுடன் பாவிமற்றும்
 தன்னித்தா னுயனென்றோன்
 யிச்சமா யானுச மாருச
 யீதமில்லாச்சேனைமுற்றம்
 வச்சித வானிதொட்டு
 வல்லுனா டெதிர்த்த பாவி
 திச்சனைன் சல்மான் கல்மான்
 அருக்கை மருக்கானுமே

297

அருக்கிசு மந்தான் காதல்
 இவரு ந்தேனைமுற்றும்
 இருக்கிவி அன்குடி ஏமனா
 எண்ணிலாக் குத்தாணிதான்
 முருக்கியா கிபுத்தியா
 கத்தாய்ப்பை
 கருமுதா ஆத்திருளா
 செருக்கியா சரிலாசேனை

298

செருக்கியா சரிலாமற்றும்
 சினத்தினில் முருக்கியாவும்
 உருக்கியே ஸகமேழும்
 முன்றில்லா தனைத் துறங்கொண்டு
 செருக்கியே சுனிகெருப்பு
 கிமிட்டும் கிலையில்லாமல்
 அருக்கியே காவியாவில்
 ஆழத்தி கோடிப்பொழை

299

நாகத்தினுடைய பெருப்பம்

ஆழமா காவியாவை
 ஆழத்தி வனமுக்கொளும்
 ஊனியின் மலையாறொன்றே
 சூழட்டில் நகரெழுந்தும்
 எழுபத்திரென்றும் பெருவருடம்
 இடைதனில் தந்திடா நீகாடி
 தந்திவிசங்குந் தந்தி
 வளிட்டன நாகிபெரு

300

துகிபொ லீரங்கிடும் மலையும்
 தூரமுந் துலங்கிடுங்கடிதால்
 பெகதல்க்கரிதெனும் நெடிய
 பெருகாதெனுடன் கொடுமை
 தேசமி லறிந்தறி யாதவர் தனர்க்கும்
 தெரியவு முரைத்திடும் விஷணம்
 பாவுமுத் தனத்திலும் நிறைந்தோன்
 வகுத்திடு நாகமேழே

301

வழிகாதனில் சிரிதா
 இருக்கின்ற நாகமொன்றில்
 சீழிய அரவுகளைந்தம்
 செழுமுடி யாவுதேனும்
 புதிய பாகுட நரவுபல்லிடத்தி
 லனுப்பார்க்கிடிலேழு
 வானுட லீளிய தனைத்துமேதெரிந்தது
 உடைந்துமே கிரிசுத்திவ் கருகிப்போமே

302

கருகிட விஷமுள்ள நெடுமர யாகும்
 காலியின் தேருட கொடுமை
 உருவுள்ள அரவின்மேல் ஊன்றிடிவ் கொடுக்கை
 உருகிடுமெழுகனெனவே;
 கிருகிய நாகத்தின் அணமொரு அனுனைவ
 செங்கதருதைபத்தி ஊன்ற
 உருகிடும் பயிவான் முதல்மலை கடலும்
 உலகமற்றனைத்துமே கருகும்

303

மற்றவள்ள நாகமேழில்
 மதிப்பின மிது சிறிதாசும்
 மெத்தவு மிதில் நூறுபங்கு
 மேலுள்ள நாகமொன்று
 அத்தியுகொருநூறு பங்கு
 மதுகமேல் நாகமாகும்
 இத்தியு ஹறுபங்கு
 இதுங்குமேல் நாகமாகும்

304

ஆயுதே நமஸ்காரம்

பணியணி நூற்றாங்கதிகம்

வருட நாகமாதம்

வல்லவன் மெழியைத்தட்டில்

வகவன் நாகமாதம்

எடுத்ததைக் காளியாவில்

வேகத்தி வருகா வைக்க

வெந்திடும் நாகமாதம்

305

ஆற்றுவதெடுமையான

அதிகமாத நாகைக்கான

கூரிய காளியாவில்

கொடுமையு மாவிர மதிகம்

விரியகாளியாவில்

வேகத்துக்கதிகமாத

நூற்றாறுதிகவேகம்

மனுவலரிநா மொயிலோனம்

306

மொயிலென்னு மோடையுள்ள

உம்பெருங்காளியாவில்

அயில் பிறை பெரியபாவி

அனைவரு மழியுளவில்

சயிலொடு செருக்கிமற்ற

சேனையும் பாவிமற்றும்

அயல்கொண்டு நாகமேழும்

ஆழத்திலோடிப்போயே

307

நாடியே காளியாவில்

ஒயிலெனமோடைக்குள்ளே

கூடியே இயுளே முன்னாள்

குடிக்கொண்ட மலைப்பொதுமில்

நீடி யே பாவிக்கொண்டு

நாகமுன்னரையில்சென்று

குடியே அழியடைத்து

அனைத்துமுன்னிருந்து போயே

308

இருத்திடு மலைப்பாடும்பில்
எண்ணிலா பாலியும் நாரும்
இருத்தமுன் னாகமேழுந்
எண்ணிலாபாதாளத்தான்
சொந்திடும் அபிரின் வேர்வை
சித்திய மூன்று தன்னி
கரைந்தால் விழுந்ததல்லாதல்
கடலினுமதிய கோ

309

நபி சபாயத்து செய்கிறது.

நீசது மடித்தெழும்பும்
நீனிய நாகமேழும்
தாரலை நீளாயுண்டு
தாகமும் கலாயுமாரி
சொலை புகழும் வள்ளல்
சுருவந்தை களத்தி கையால்
நீசலை நாகில் விசும
நீளம் படர்ந்து செல்லும்

310

செல்லவு நாகமேழில்
சோமற் முயிர்கள் யாவும்
மெல்லவ சதைப்பிடித்த
யேரியே கரையிலாகி
சொல்லுவா சனரு நபியே
சோதியின் தூதர்மெய்யே
வல்லவர் தூதர்பாதம்
வணங்குயதனத்துமன்றி

311

மண்டலம் புகழும் யள்ளல்
முஹர்மது நபிபாருட்டால்
விண்டுமுன் னாகனித்த
வெகுதன மனத்தெனந்து
குண்டெனு மவுதல்கவுதற்
குளத்தினி வணர்நீராட்டி
என்றுள்ள வுயிர்கன்யாவும்
ஏரியே கலையில் நிற்கும்

312

கிர்க்கையில் குபிரோரொல்லாம்
நெருள்ள கவர்க்கவாசல்
ஹுசாத்துரவுகோலாப்
கலிமாவுக்கையில்லாதாலே
வெக்கியே யில்லினிக்காராயில்
மேவுவா விராஹியோடு
மிக்கலின் பரியுந் தேவும்
மெண்ணிலாக்கட்டமற்றும்

313

இபுலீசு தைரியங்கெட்டு நபிபாதத்தில்
விழுந்து கெஞ்சுகிறது.

மற்றுள்ள ஷரித்தாவ் பூதம்
தெவருஞ் சிச்சிள்செரும்
கத்தவன் பியும்மத்தோர்
கவுதலில் நீராமாட்டி
கத்தமாய் பணிகள் பூட்டி
சுத்திசுத்துவிறுதித்தி
எத்திசை புகழும் சொர்க்க
மாணிகை செருந் கெளரீ

314

மாளிகை வரசல்முன்னே

மரித்துநின் நிபுலீசப்பா

நாடுஎல்லாம் புகழ் நிரைந்த

நாயகன் பிடியே கேளும்

ஊனியி லிறையனாதி

யும்முடனாதந்தன்னைத்

தோளெனன் நிரூ பிறத்தி

லமைத்தொளி யிலக்குமுன்னே

315

முன்னுள்ள இறையனாதி

முன்னுள்ளான் உருவமில்லான்

என்றுமே ஊக்கத்தரிபா

இருந்தவ னிருளையிற்

முன்னுள்ள இறை யிருப்பு

முஹம்மதே நீநாயிர்

அன்றுள்ள காரணங்கள்

அடியேனுஞ் சொல்லக்கேளும்

316

சொல்லிய விஷ்ணுமேதால்

சோதனை அனாதியாதி

எல்லவர்க்கிறையிருந்த

யிருளையானேயாரும்

வல்லவன் பாததைச்சத்தி

வணங்கிநுனையேயாரும்

எல்லையி லிறை மொளியி

லிருந்துநீர் பிறந்தீர் மெய்யே

317

பிறந்தபின் னும்தொளியில்

பிறந்தவராதம்மெய்யே

இருந்துமுச் சுடருமொன்றாய்

இவ்விட ஒளி அலங்கில்

சிறந்துமுச்சுடரொளியும்

சேர்து மஹாபாஸன்மேல்

பாந்தருள் மாதளத்திஸ்

பாமாய் தருத்திராவில்

318

தருத்திராமீதில் சென்று
 தானவன் தனை வணங்கி
 மிகுத்திடும் பாதாளத்தில்
 இப்படி வருவெயித்து
 வகுப்புட னருகிருந்து
 வல்லவன் சமுகம் வந்து
 துடைப்பெரு மிமையோர்க்கெல்லாம்
 தோன்றலா யிருந்தேன் யானும்

319

திருக்கையி லாதம்பாதம்
 இணங்கினன் வணக்காதாலே
 கருக்குவார்மீக்காயிலும்
 கால்கா மெனத்துணிந்து
 உருக்கியே காலியாகில்
 ஒயிலென்னுமுதைத்தாம்போ
 பருத்திக்கால் வளர்ந்து
 பாதாள நாகிலானேன்

320

பாதாளம் தருத்திராமில்
 பண்டுபோ விசிறையப்போற்றி
 ஆதல முழுதமைத்த
 ஆதிஷய வணங்கிக்கேட்டேன்
 ஆத முறம்மதைப்போல்
 அனத்துள்ள மலுக்குலத்திரு
 ஏதிலு மடக்கிடாலானே
 என்ருலம் வளச்செய்யென்றேன்

321

என்றமே அழியாதாயன்
 வனக்கறை கொடுத்திடும் படியால்
 பண்டுள்ள வியத்துல்துடைபார்
 பாமரங் கடலில் சென்று
 உண்டு கடல் நீராடி
 யுட்கு முழுக்காயெவ்ருன்
 அன்றுதான் உபாத்துரை
 அருந்திய முழுக்கினேன்

322

முழுக்கிய யுடலமெல்லாம்
உருட்டியே அழுக்கணத்தும்
எழுதின மடங்கா தேவா
எண்ணிலா வருக்குலங்கள்
தழுவிய னவயர்குலுடைய
தையல்போ லுருவாயெழுத்தேன்
நெளித்துவென் னிருதலையும்
நெருக்கிப் பரிமாணப்போ

323

அப்படி யுடல் முருக்கி
இருதலை ஒருக்கால் நெருக்க
இப்படி இருபதாணு
மேத்தினா இருவதொன்றாய்
ஒப்பெருஞ் சேனையாக
உதித்தது கெனியேநாக்கி
இப்படி யாயிரத்திருது
ரீண்டதுமென்குலமெனவே

324

வேகமாங்கொடிய ஜீன்பரிதேவும்
வெகுதிரள் பூதமுமங்கள்
வேகமாச் செருக்கியா சயிலா
எண்ணிலாதெழுந்தபேய்க் குலங்கள்
ஏகமாம்பெருங்கட லுதந்து
எழுத்திடுங் குலமெத்தன் மகவும்
மாதிய குலமும் யானும்
அனந்தரன் அசுரிருத்தேன்

325

இ நுக்கையிலென தபாலர்
எண்ணிலா தெழுந்திடுஞ்சேனை
குருபத்தர் குலத்தையாடி
யவந்தமுத்தினிலாச்சு
குருபத்தர் குலம்வதிலாய்
அனந்தமு மென்குலமாச்சு
பூருவ மிதுநான் வரைக்கும்
பொல்லாங்கல்லா னினைத்தெனில்லை

326

இணைந்தில்லா யிபுளிசென்று
யாவரு மகத்தினீரெங்கும்
நணந்திரள் கொலுனாண்ட
நாகமு மளிந்துபோச்சே
அனந்தரு மென்புழைகள் முற்று
மாதியே பொருக்கும் நாயன்
இனாதிர ளிறையைக்காண
இரக்கத்தி லதிகம் நீரே

327

நீரெந்தன் கெதியே பென்று
நிகரில்லா பாதந்தன்னில்
ஞாணி லதிக வல்ல
இபுளிசென்போன் கருதுசெய்வான்
நேருள்ள முறையமதப்போ
நினைப்பவ ரிழறைய நாடி
வாரெல்லா மரிந்தவல்லோன்
வசனமும் நபிக்குச்சொல்வான்

328

சொல்லிய வசனமேதால்
சுருதிட இபுளிசோனை
எல்லையா மில்லின் கிச்சி
னிகராவிக் கரசாவைத்து
அல்லலா நாகமேழம்
அடைத்துத்தா ளிருகப்பூட்டி
வல்லவன் நபியும் வைத்து
வகையுடன் சொர்க்கம் போவீர்

329

இபுலீசு நபியை மரித்து மோகனம்

பெற்றவிபரம்.

வகையுடன் சொர்க்கம் சேர
வல்லவ ருரைத்திடப் பரிமான்
பகையனு நினைபா வள்ளல்
முஹம்மத ரீசுருஅல்லா
தூகெனு நககணாசல்
அடைத்துமுத்திரையும் வைத்து
பகைவனும் பதம்பணிந்த
இபுலீசனை யருகழைப்பார்

330

அழைத்தவ ரிக்குறவென்ற
அதிசய மேடைதன்னில்
தழத்துக்கு அதிபதியாய்த்
தவுதாசனத்திருத்திவைத்து
இளைத்திட இவ்ளின் சிச்சின்
நிக்கராவுக்கு மாசா னைத்து
மழைதிரழ்குடை நிழற்ற
முஹம்மதை யனருஞ்சூழ

331

அளியுள்ள இறையின் தூதர்
முஹம்மது நபியுல்லாவை
பெளியல னருஞ்சூழ்ந்து
எங்குமங்குளமே பாடி
ஒளியெனுஞ் சுவர்க்கத்தாறு
மஹுஅறுத்தினில் சேரும்போது
பனிமொய்யு மாண்டு வேங்கை
படைத்தவ னருசில் தூங்கும்

332

(சீவம்)

அங்கிய வேங்கைதன்னை
 துணிவுள்ள இசுரையீதுப
 அங்கய நிரூத்தவந்து
 சூடுபொலருத்தண்டாய்
 யிங்கிர் தச்சவர்க்க நாகம்
 இக்கருவுட னிஸ்னீன்செச்சின்
 இவ்ருள்ள வாசல்துக்கி
 இனிமவுத்திறப்பதில்லை

333

இறப்பொடு பிறப்பில்லாமல்
 எப்போது மிருப்பீர்பாவுஞ்
 சிறப்புட னீசுரையீதும்
 செப்பிய னெனியினோசை
 னிறப்பமா யனருங்கேட்க
 நீதியி னபியுமற்றும்
 மறைபுகழ் சொர்க்கமான
 மானிகை சேருவாரே

334

சேர்த்தவ ஶனுதர்த்தன்னில்ச்
 சிறத்தொரு வரியெழுத்து
 ஆய்த்தவர் நாகவாதி
 அனேகா ளவதிப்பட்டு
 ஏந்தலி னபிமன்றாடி
 இவர்களுக்கிடமுண்டரசு
 முத்தியகவர்க்கவாதி
 யனைவரு மிதுவே சொல்வார்

335

வசம்பெரு முதல்குவத்தோர்
 உரைத்திடு மெழுமையாலே
 திரும்பவுங் குலத்திலான
 எளியவர் சிறிய கூட்டம்
 இருந்தமுன் னாகைக்காண
 எழுபது கவலைபாதி
 அவர்நெற்றி வரியால் னுணி
 யனர்முகம் நனிக்தே நிற்பார்

336

கவிழ்த்து முகத்தோசெல்லாங்
 சுற்றவன் பரத்தைனாடித்
 தவுள்கிடும் தானகக்காணத்
 தரும்பெரும் காணமென்னில்
 அழிந்திடா மழையிரங்கி
 ஆதியின் ஜிபரீல்தன்னை
 நிகழ்த்திவை ரகிமத்தென்ற
 ரீதியின் கடஸ்ரீந்தானே

337

ரீதமாந் சிரஸைத்தோய்த்து
 நெற்றியின் வரியழிக்க
 ஆதியில் சுவர்க்கவாதி
 அன்றபொல் அழகதாடி
 சோதியின் சுவர்க்கவாதி
 சுகமது பொருந்திமிக்க
 ஆதியி னிரஞ்சுல்மற்ற
 அனெருன்றாய் சேரும் காளில்

338

(வேறு)

காளினில் கபிமற்றோரும்
 கவமனுமலக்கு ஜின்சுவர்க்கமாதும்
 நீன்பதி சுவர்க்கஞ்சேர
 அரஞ்சுக் காசர்கோமான்
 ஆன்மதி யிரஞ்சுல்லா
 ஆதியின் தூதரான
 எழைஞ்சுமிரங்குங்கோமான்
 எங்குமேரிசைந்தோன் தூதர்

339

மகாமணி மவுலி சூட்டுதல்

எங்குமே நிறைந்தோன் தூதர்

எங்குமே நிறைந்தவன்எல்

பெற்குல களைத்துஞ்செங்கோல்

இருந்துகாண்டு பின் னும்

மங்கியே முளைத்துவல்லோன்

மருஷரி விதைமுன்பாக

எங்குள்ள புவிமுற்றும்

எழியரை மீண்ட சிங்கம்

340

சிக்கத்துக்கதிகசிங்கம்

முறையமத ரிரகுநூல்லா

அங்குள்ளா னருகஞ்சுழ

சூதியின் சுவர்க்கமீதில்

எங்கிலு முவமையில்லான்

இறையவ னருன்பெருத்தவசில்

இங்கித் தாரூல் கொணுத்து

இலங்கிய மேடைதன்னில்

341

இலங்கிய மேடைதன்னில்

இருத்துஞ்சிக்காசனத்தில்

தலங்குமுத்திரை ஒழிவு

காஞ்சினை னுணர்வுவந்திசேழ்

நலம்பெர நிறைந்தருள் கோமான்

நலமணிக்குருசினி விருக்க

அலங்கரித்தனநிபி பதத்தினில் பணிந்து

அபரண பௌவியுத்தரிப்பார்

342

அறிவினுக்கறிவாய் அனமந்தமெய்ப்பொருளாய்
 அனைத்துயி ஈனைத்துக்கு மருமறைப்பொருளாய்
 உருவினுக்குருவாய் ஒருமறைப்பொருளாய்
 உலகையி ஈனைத்துக்கும் ஒருதிருமறைபாய்
 பருதினுக்காசாய் பகர்தலப்பதிவாய்
 பகர்திரு மறைபொரு பாமொழிஉத்தவர்
 கருவினுக்கருவாய் நிரைந்திமெ பொருளின்
 காட்சியி லுதித்த கண்மணியே
 மகாமணி சிகாமணி மவுலி 343

முன்னொளி துலங்க முச்சுடரிலங்கி
 முழங்கிய கடல்முத்து மயிலே
 அன்னமே புறாவே வச்சிரக்குயிலே
 வணங்கிய குருகுலசத்தினமே
 அன்னமே யருகில் விளங்கிய விளக்கே
 அந்தவா னிருபிசத்தொளியே
 என்னுழ தனத்துக்கன் பதத்தினிங் பணிய இருந்திமெ
 சுவர்க்குகிங் காசனமணியே
 மகாமணி சிகாமணி மவுலி 344

ஆதத்தி லுதித்து யணியணி தரித்த
 அப்துல்லா லுதனில் முத்தொளியே
 மாதயராபினு மகவெனப்பிறந்து
 மத்தியர்க் காசன சிறந்து
 ஈதலம் புகழமக்க மதினமும் நிரைந்து
 இறைபவன் வருப்பதி லனைத்தும்
 ஆதலம் புகழும் சிங்கானத்தாசே
 அசருக்காசமாணியே
 மகாமணி சிகாமணி மவுலி 345

என்னுள்ள பெரியவ னிறையருள் தரித்த
 எண்ணிலா கபிக்குமுன் பின் முதலே
 அன்னுள்ள பார்கள் அசாபுகன் அசனுடன்
 அம்பிபா அவுலியா ஒலிநுத்துபு
 விண்ணுள்ள மலக்கு கருனி லின்பரியும்
 வெகுதிகள் மஹபல தயிரும்
 நிண்ணயம் புகழ்சிச்சின் நிச்சயக்குருவே நிகரில்லா
 இறைபருள்தரித்த கீதமாமணியே
 மகாமணி சிகாமணி மவுலி 346

அறிய கிண்ணவர்குலம் அறமதரெனவும்
அரம்பையர்க்கு ஹமீது நபிகள் முஸ்தபா
பெரியவர்க்குமென யனைத்துமே ஹாவென
குரேறி ஷத்தியென் இலாஹி ஷுள்யோமெனவே
சபுராணியில் அபுராரென

வேததவருத்து யூனன் பாருக்கெனவே
சரியானிஞ்சில் தரபாகினவே புருக்கான்

அரபியில் முஹம்மதென்றோதிடும்வேதமாமணியே
மகாமணி சிகாமணி மவுலி 347

உச்சித பொருளே உடனுயி ருணவே
ஒளிவெனும் கமலமின்றெனவே
நச்சரவாரும் நயனமின் நடுநிலை

நவமணிப்பொருள் நீதமே
உச்சிதப்பார்வையில் நினைவையும் முட்டி
ஒன்பது வரசலும் பூட்டி

முச்சுடர் முச்சினில் முளங்கிடி காட்சி
முடிவில்லாதாடிடும் அமரமாமணியே
மகாமணி சிகாமணி மவுலி 348

என்னுள்ள பெரியவன் வகுத்துள்ளதனைத்தும்
இறந்துபின் னிறையுடன் கலந்து
பின்னுமே பிறத்திறை திருமுன்னே நிகராந்து
பிழைபொருத்திடத் தெளியரை யறிந்துநீ
பொன்னகர் சுவர்க்க பதிக்கதிபதியே
பிறப்பவர்க்கரசருக் கரசர் சிகாமணியே
என்னுமே சுவர்க்கநிங் காசனம்கிரைந்து
இருந்திடு மரசாமாமணியே

மகாமணி சிகாமணி மவுலி 349
மன்னர் சிங்காசன கொலுச்சிறத்திருருப்பீர்
மன்னக மணக்கோலமுடிப்பீர்

என்னுமே யழியா திறையவ னருளா
லனைவரு மனுதினஞ்சூழ
மன்னவன் வகுப்பனைத்துஞ்சிங்காசன
மவிழு மதாஸத்து பாட்சா

எண்ணிது மடங்கா தூனிகாஸரசே
யாவர்க்கு மிருகன்மணியே
மகாமணி சிகாமணி மவுலி 350

ஒப்பினி லடங்கான் தூதர்
முஹம்மதைக் கொணுகி வேற்றி
இப்படி யனருஞ்ஞழ
ஏத்தியே மவுலியைப்போற்றி
ஒப்பில்லா மதியினொப்பா
யுபர்பதி சுவர்க்கம் காட்டில்
மெய்ப்புகழ் பெருகியாயும்
விஷயத்தி லிருக்கும் காலில்

351

இறைதிருச் சமூக மீதில்
எழியவர் தனைமன்றாடி
நிறையவுஞ் சுவர்க்கஞ்சேர்த்த
முஹம்மது கபிதமக்கு
மரியமு மாலியாரை
மணமுடித்தானி வாழும்
அறுபி பவனிகுற
வருத்தவ னினைத்தது தருவாய்

352

நினைத்துள்ள கருமமுற்றும்
எனக்குநீ யுதவியாக
நினைத்தது தவரிடாமல்
அனைத்துமே தருவாயெந்தன்
நினைத்தது பரிமலிய
நிதிபதிக்கதிசயமாய்
நினைத்தது முடியவுன்னால்
நினைத்தியே பரமே யாதி

353

ஆதிபின் முதல்வனாகி
முஹம்மதை யமைக்குமுன்னே
பெரிசூரு குணையுந்தீர்க்கு
மிறைபவ னாதிபயன்
சொலியின் வாகை முற்றுஞ்
சிறப்புமுன் னறிந்த காயன்
நீதியா யிக்குறஹுஷாய்
பவனியும் நினைத்திருந்தான்

354

அலங்காரமாகவே வருவொடு குருக
 மறநாடிர் வர நூலககேழுமற்றெங்கும்
 பலகா நூலகு பதினெண்ணாயிரமாலம்
 பாநாந மாலமன்பதாடிசம் நகரும்
 வினிகேடடியான வடுகத்தினத்தாலே
 விடுமட மெடைகளும் விதியலங்காரம்
 துலையா கதிர்மதிகள் கோடியெண்ணத்
 துலையாத விண்ணவர் செப்புமலங்காரம் 355

நீதியே ஜோதியெங்கும்
 சிரைந்தவன் ஜிபுரி கேவே
 மாதைய பாசியார்
 மரியமுமுதும்மது நயிதமக்கு
 நீதியின்மணிப்பவனி
 யனைவரும் னிசமென்றறிய
 சூதியின் ஜிபுரி லருசில்
 அறைந்தனர் னிறைத்திறை முரசே 356

பந்தல் அலங்காரம்.

நிரைந்தவரு பாசெனியா
 நிற்பவன் ஜிபுரிகேவே
 நிறத்திடுங் குருசருநஞ்
 சிங்காரியுஞ் சுவர்க்கமுற்றும்
 அறிந்திறை ஜிபுரில் மன்ற
 விண்ணவ ஶனத்தெழுந்து
 குரைத்திடா சுவர்க்கமற்றனைத்துந்
 குருசரு ஸங்கரிப்பார் 357

இருத்திடு மிதைபனாதி

எண்ணிலா மகிட்சியாகி

குறையதி பலவனாக

யனைத்திலும் நிரைந்தோன்

குரு முஹம்மதுஃபி

தமக்கும் பொருந்துமாயியார்

மரியமு மிருவரை புது

மணமுடித்திடுங்காட்சி

நிரைந்தால் சுவர்க்க மனைத்தையு மிறையோன்

நீதியுஞ் சிறப்பிக்க விரைந்தான்

358

(வேறு)

அலங்காரமானசொர்க்க

மன்னகரைத்தீட்டி

நிலைநால் பலனச்சிச

மேல் வகையையுட்டி

வினையோடி சத்தினமணிபால்

பலகை ஸூட்டி

பலவான் சத்தினமுத்து

மாலைச்சரங்கட்டி

359

கட்டி நவ சத்தினத்தின்

மாலைச்சரந்தொங்கும்

விட்டுப்பன்னீர் சந்தனமும்

குஞ்சுமழுந்தெங்கும்

4

மட்டபங்கா கோழிகோழி

மானிகைக ளெங்கும்

வட்டமதி சூரியபடம்

வாசலெங்குத்தங்கும்

360

தங்கச்சுருகான பட்டு

ஆடைபெங்குங்கட்டித்

தாலொளும் சூத்திர

உலாத்திரானி சூட்டி

அங்கதிக்கோல்

அசுமாண்டிரிகட்டி

அணியணிக்கதிர்மதிமீன்

எங்கும்படமொட்டி

36

எங்குநவ சத்தின
 விளக்குச் சமங்கட்டி
 இலங்குஞ்சொர்க்கமான
 மலர்மான சமங்கட்டித்
 திங்கனொழி போல்கைய
 யனேகம்வகைகட்டித்
 தின்கமுரு பாளைமலர்
 வானோமாம்காட்டி

362

நாட்டி வைத்தவாழை
 நவசத்தின மிலங்க
 நாறுதிக்குத் திவெட்டியும்
 பந்தமுட் துலங்க
 செட்டுபக வத்தியுடன்
 மத்தாப்பிலங்க
 நீளமலர் கனிலையுத்
 தேனொழிவு துலங்க

363

பட்டுக் குஞ்சுக்கட்டியே
 சரிசையு மிலங்க
 பவளச்சாந் தங்கச்சா
 மெங்குமுத்திலங்க
 எட்டுச்சொர்க்க விதியு
 மிலங்கியே துலங்க
 இமைபவ சலங்கரிப்பா
 ரிப்படியுந் துலங்க

364

அலங்காரமான சொர்க்க
 மன்னகர்கள் முற்றும்
 இலங்கவே குருசொடு
 அருசுமற்றினைத்தும்
 துலங்கவு மலங்கரிப்பார்
 விண்ணவர்கள் முற்றும்
 ஆலாபி பவனிலா
 ஸயக வினைப்பாள்

365

நினைத்தவ சக்தித்தென்னும்

செருங்கனல் ஒளிபுத்தாலே

அமைத்தவென் ளாணையொன்று

அதுக்குப்பேர் மருமுதாரும்

சமைத்தனன் செடியருப

முடனும்சென் டானத்தாலே

இமையவர் ஜிபிலந்த

கடலைகிட்டெழும்புவாரே

366

எழும்பும்வெள்ளாணை தன்னை

இமையவர் ஜிபிலந்த

குழமேனு ஹவுதல்மீதே

கொண்டுடல் கழுவிநீராட்டி

ஒழிபிறந் தவுகையெட்டாஞ்

சுவர்க்கத்தி லுயர்ப்பதியில்

வழிபெருந்தாரால் கொலுத்து

வண்ணமாளிகைமுன்னுவார்

367

மாளிகைக்கொலுமுன்பாக

மஹுமுது வெள்ளாணைமீதே

நீளிய உடல் முழுதும்

நிறைவ மணியணிந்து

தாளவில்லா துயர்ந்த ரட்டினத்தால்

தருமதுமேல் வைத்து

ஆளிய கடல்மாணிக்கம்

அவுதானை மேலே வைப்பார்

368

வைத்ததுமுத் ததிய குஞ்சம்

வயிரவெண்டானத்தாலே

முத்தெனும் சரம்வடத்தால்

அணைத்தையும் சேர்த்திருக்கி

மத்திரு பிரத்திலாரினம்

மாணிக்க கிணிக்கடு வைத்து

முத்திரை தரித்தவள்ளல்

முஹம்மது முஸ்தபாவே

369

- முந்தபா நபியே சுத்தி
முந்தபா செக்கின் சோடினைவால்
துனித்தொனி யனந்தங்கோடி
துலங்கிட நபியுல்லாவே
மஸ்தபத்தரிக்கையேத்தி
சத்தின மவுலியுண்டு
சத்திக்கு முஹம்மதிராசு
சிருபுரம் கெரிக்கடுதன்னில் 370
- தானவ இறமவ்வா
தவநபி மங்கை மரதும்
வானவர் வலர்கருவீன்கள்
வையக வவுலியாக்கள்
நானிலத்தனருக்கடி
நாழிகை முனாத்தந்தேடி
தினொளி கூறியாயின்
திக்கெல்லாம சலவாத்தோதி 371
- ஒதியே கிருதுமுற்றம்
ஒலித்திட முசகலினை
கோதைகருணி மாதர்
கும்மியுங் குவைவ பாடி
ஆதமு மவ்வாவோடும்
இபுராகிமு சாராகாவ்வர்
தாதையர் மறிய மாகியார்
தனக்குகை கொடுப்பதாமே 372
- கைப்பிடித்தெழுப்பி வல்லோன்
காகிவி லதிகம்பெற்றோர்
வையக வனர்க்குத்தத்தை
தாயுமே வாழ்த்தியேத்தி
சையது முஹம்மதிராசுல்
சார்பிருபிசம் கெரிக்கடுதன்னில்
தையலார் ஆகியார் மறியம்
தனையிரு லாத்திலும் வைப்பார் 373

பவனி சிங்காரிப்பு

இருத்தி யிருபிற மாகியார் மரியம்

எங்கள் ஈயக முறும்மது சபிதமக்கு

சிறைத்த பலபல சுவர்க்கத்துப்பணியும்

நிகரில்லா மணயுகையனைத்தும்

கருதுஞ்சுவர்க்கத்தில் அதிசயமலசொடு

காரணச்சாதத்தொடும் மாலை

சிறைத்தது முறும்மதுமரிய

மாகியார் மூவர்க்கு மணிகார் மாலை

374

அணைத்தன ஈவுதாதன்னிள்

அசம்மையு மிருமருங்கிருக்க

மணந்திரன் யாரை மேலே

மாகத பலகைபாவி

இணைந்திரு கொம்பின்மேலே

இலங்கிய வைரத்தாலே

கணந்திரன் பலகைபாவி

கம்பமு மணந்தம்மாட்டி

375

ஈட்டியே வளையல் பூட்டி

நவமணிப்பலகை பாவி

ஈட்டினி லடங்கா சொர்க்கம்

செழுந்தது பட்டாடை கட்டி

கூட்டியே மாகதமுத்துங்

குஞ்சமுஞ்சாங்கொத்தாட்

பாட்டினி லடங்காப்பாட்டி

பருகாச்சத்து மணையதாமே

376

அனைத்திடும் பருதாப் பந்தல்
 அதுக்குள்ளே பவனியுள்ளோர்
 இருப்பவர் சுவரத்தோதி
 யாவரு மகிழ்ந்து போற்ற
 நிரைத்திடு சுவமலுவும்
 மலக்குள்ளே சுவர்க்கமாதஞ்
 சிறத்திடும் பவனியவன்
 முஹம்மது ஸாஹெனிதுலங்கும்

377

ஸாஹெனி துலங்கும் முஹம்மதர்பவனியின்
 வருந்தினன் குழ்ச்சையில்
 இருமுஹம்மதன் திருநெறிநீதம்
 பிரபந்த மனச்சபையறிய
 உறவு முஹம்மத ரிராகம் மகிட்டு
 கொண்டன பெருமே புகழ்
 பெருமையு மிருபதியறிய
 பிரியம்வைத்தடிபேணப் பேணி

378

பேணியே நபிபதத்தில்
 பிரியம்வைத்திடுமடிபேன்
 ஊனிய தருமமெல்லாம்
 ஒன்றுதானந்தமீந்து
 நானிலத்தனைவர் மெச்சு
 நபிதயனைனக்குமித்த
 ஸாஹெனி புகழும் வான்ளல்
 பவனியுமெழும்பும்போதே

379

போதவு முநகவினை
 புகண்டமல் ஸாரிதும்பி
 நாதமும் தாரை சின்னம்
 நலுவத்து நவநீதமுங்
 தெழும் விருதுகொடி
 கெடிபெயரளி முளங்க வோசை
 உறவுஞ் சுவர்க்கமுற்றும்
 ஒளித்திடுமோசையாமே

380

ஒகைகின்னா ஹ்கொம்பு
 ஒலிபுமெக்காளபம்பை
 ஹீசுமல்லாரி தப்பு
 ஹீரணமுத் தலிதுத்துத்தி
 வோகைகன் கவர்க்க முற்றம்
 ஒருவர்கொல் லொருவர் காதில்
 ஹீசுமு மஹபுங்கொள்ளா
 வெருதிகை பார்த்ததெல்லாம்

381

பார்த்திநித் திகைகளெல்லாம்
 பகலத்தி தீயெட்டியாம்
 தோத்திய கதிர் மதியின்ன
 தொளி துலங்கிவொன்றாய்
 நாற்றிகை ஹீவாஹில் ஹம்ந்து
 நடனமுக்கொடிபத்தாட
 வெத்திவெண் குடைமேகங்கள்
 வெருதிகை திரண்டே நிற்கும்

382

நிற்கவானவர்களுல்லாம்
 கொடுங்குர ஸங்கரித்து
 மிக்க சுட்டியங்கள் கூற
 இருபிரங்கவரி ஹீசு
 ஒத்தவெண்சாமானும்
 ஒலிவலம் புரியும் வடங்கு
 திக்கெல்லாம் முஹம்மதென்றே
 ஜெயகொண்டி முழங்குத்தானே

383

முழங்கவும் தேவதீதர்
 முன்னவன் ஜிபுரிஜீனும்
 ஹீராட்டும் வெள்ளாணையான
 வெற்றிமஸ்தகத்திலேரி
 எழும்பவும் பவனிசொர்க்க
 மாதரு குணவை கூவ
 வளமது சுவர்க்கமாதர்
 வருமலங்கார சூலசால்வெண்

384

வேறு

பாடிமுன்ன மெனியர்கள் பன்னியில் முழுகி
பவள பெருக்கோவை விதன்வாய்முதற்கமுவி
மேருமதி மின்னொழிபோல் பந்துகள் விளக்கி
மேகவாண் காளியத்தப் பல்லிடையில் துலக்கி
பாடிமுள்ள கூர்விளிக்கு மஞ்சணமுத்தீட்டி
பரிமாசு ககத்தமுடல் முத்துமலர் சூட்டி
கோமொரு வர்ணமுள்ள சுந்தியழும்புனைந்து
கெற்றிதனில் வச்சொ யுளேத்திலதமிட்டார்

385

இட்டவர் திலதமே விலங்குமதிப்போட்டு
மெட்டுக் சொர்க்கமுற்றமே மயங்கும்வாடையிட்டுப்
போட்டுமே ஒளிதுலங்குமான மணிகட்டு
புரமதிகமான மொளிப்பாடகமுமிட்டு
மட்டதிக மிருளான குழல்முடி சீவி
மாணிக்கமு முத்துரத்தினக்வொத்துமணமேவி
இட்டெழுப தாசிர மிலங்குபின்ன லொற்றை
இருபாதம் வண நீக்கும் பின்னல்சடை முத்தே.

386.

முத்து சொர்க்க மாணமண வாடையலர்வைத்து
முத்துநவரத்தின மதுதுலங்குஞ்சொர்க்கொத்து
பத்தியிரு ளதிகமான முடிபின்னி
பட்டுத்தாட சொத்தபணியுஞ் சொத்திலாணி
சுற்றுநவரத்தினமு மாணிக்கமுமிழைத்த
சொல்லத்துழையாப்பணியு. சொமுழுதும் வைத்து
முத்துநவரத்தின மிழைத்தபணியுத்து
முகஞ்சொத்தனம் புலமுழுது மவர்வைப்பார்

387.

வைத்தவானவர் வாடையையுடல் சூட்டி
வலமிட இருபுரம் வைரநகை சூட்டி
பத்தினியளத்தமுத்து சன்னம்பட்டுன் ரட்டுமணமிட்டு
பட்டுடுகிற விட்டகசமே லொழிவுபோட்டு
முத்துநவரத்தினமும். முத்துச்சொர்க்கொத்து
சூரிய ளிலங்குஷ்ணமேல்ப்பதைக்கம் வைத்து
ஒத்தநா விடக்கிப்பட்டு பாவாடையுமிட்டு
வணரிமதி போலொழிவுஒட்டியாணமிட்டே

388.

விட்டவர் ஈ. ன இருபாதம்சிலம்பிட்டு
 இலங்கும் வெள்ளியாள் இருநிரையுமிட்டு
 மடமொள்ளி துலங்கு இருபாதசாமிட்டு
 மாணிக்கமழுத்துங்குடையமுடிமேலிட்டு
 கொட்டுஞரல் வினையிட மாபுகைகயில தொட்டு
 கூவுக்குரல் வினைவலக்கையா லொலி விட்டு
 விட்டவர் ஈ. ன மானி வாசல்வழிப்பட்டு
 வேதாபி விதிவா மாதர் கோலமிட்டே

389

மாதுகொதுமண்டபங்கள் முத்தாலலங்கரித்து
 மங்கைத்தலைவாசல் வந்து திங்கன்போலே தரித்து
 விதிதனில் சந்தனமும் குங்குமத்தொளித்து
 விட்டெழுதிச் செத்திசம் விதம்பணி விணைத்து
 சோதிசொர்க்கமான மலர் குட்டியே நிரைத்து
 சொல்லரிய வச்சிரத்தினுல்குருகவைத்து
 சோதிமதி போலவெற்றி சும்பமதில் வைத்து
 ககந்தபன்னீருத்து மணமுத்து மேனிதனை நிரைப்பார்

நிரைத்தரும்பமேலே வர்ணத்தால்கவசமேத்தி
 நீழ்ஒளிவு ரும்பாண்ப் பாணமனேத்திச்
 செந்தசொர்க்க மாணமலர் மாலைச்சாஞ் சுத்திச்
 சேனைகொடி சந்திரனை ரூபினைமாத்தி
 இருத்திருப்பம் வைத்தமட வார்கள் கையினேர்த்தி
 ஏந்துதட்டம் பச்சை மாகதஒளி தோத்தி
 செந்திடவு முத்துவெரத்தினம் நிரைத்து
 சென்றுவழி பார்த்திருப்பா சேந்தியே ஆலாத்தி

391

ஆலாத்தியான தட்டமேந்தியேத்தி நிற்பார்
 அணிவணியாய் கருவி சேனைவந்து நிற்பார்
 காலாட்டமாய்கடன மாடிக்கொண்டு நிற்பார்
 கன்னியர்கள் ஆடிப்பாடி பந்துகனடிப்பார்
 கோலாட்ட மாடுவார்கள் சும்மிகனடிப்பார்
 கூடிக்கூடிப்பெண்களெல்லாம் கொண்டாடிநிற்பார்
 மாலை துறையடிபாடி பாடிக்கொண்டு நிற்பார்
 மன்னிரா சும்பவணி பார்த்துவழி நிற்பார்

392

வழிபார்த்து நிற்கும் மாதையெந்தி யாலாத்தி
 வள்ளல் பிணிதீவா பெங்கும் விளக்கேத்தி
 ஒளிவாக்கதிர்மதிமீன் துனியையுந்தான் மாத்தி
 யுத்தமடவார் முகத்தின் பல்லொளிபூ னேத்தி
 பழிபாக் கதிர்மதிக்கு துறுபங்கு வுயர்த்தி
 பக்தினினை நபிதனையே பாடிப்பாடிப்போற்றி
 தெளிவான சொர்க்கமடவார்கள் மெத்தநோத்தி
 தேடிநிற்பார் மாதசெங்கு மோடியோடிசுற்றி 393

ஓடியே வுலாவினே குலாவிநிற்பார் பெண்கள்
 ஒருவரை யொருவர்கள் தழுவி நிற்பார் பெண்கள்
 கூடியே நபிவளமை கூறிநிற்பார் பெண்கள்
 கொங்கை தங்கக்கும் மீப்பாணக்குலங்குதன்பெண்கள்
 கோடி, கோடி, மாதவத்து பக்திநிற்கும்பெண்கள்
 கொவ்வையிதழ் வாய்மலர் கோரிநிற்பார்பெண்கள்
 சாடிசுண்ணை வாய்ச்சாடி மாகநிற்பார் பெண்கள்
 சந்தோஷமாய் கிரிந்துப்பாடிநிற்பார்பெண்கள் 394

பாடிபாடி மாதசெல்லாம் பத்தியடிவையக்க
 பரிமாசு சுகந்தனமு முத்தியிலேதேய்க்க
 கூடியே டடக்கும்பெண்கள் முத்துடல் குலங்க
 கூடிய வளமை மாதர் அங்கமுங்குலங்க
 நீன்சொர்க்க விதிமாது வீள்முகமிலங்க
 நினைவு நபிமீதில் மாதா வைத்தவர்கலங்க
 கோன் கோடியானவொளி கொண்டாடிலங்க
 கோன்துலங்கு நபிபவனி யுத்த பணிவருத்தே 395

அணியணிச் சிவிகை நிறனே திண்பனந்தம்
 ஆடியே கோடிநிற்பார்களனந்தம்
 நலமணி கலிகைத்திர னெத்தியனந்தம்
 இனோதனம் கூறணியனந்தம்
 இலங்கும்பட்டை சொட்டை விருதேத்தியனந்தம்
 அனந்தமில் லனந்தமிலா னந்தம் விருதானோர்
 ஆலகாய் ஏரியே பவனி அந்தரங்கா னுதென்பார்
 அந்தரத்தில் காணுகது பவனியொளி பென்பார் 396

அடியன்னமே எனக்குச்சற்றே . தோணுதடியென்பார்
 எத்திசை யென்றுபெண்கள் எங்கே யெங்கே யென்பார்
 எல்லவ ரொருமுகமாய் யெட்டி யெட்டிப் பார்ப்பார்
 சந்தோஷ மாகப்பெண்கள் சலவாத்துஞ்சொல்வார்
 தய்லி மிட்டெழுத்துநின்று சல்லிஞ்சல்லியென்பார்
 அந்தமதி யோர் மின்னூர் பந்திழுந்துங்காண
 சூதி ஈபி ஹிதி வாசார் சிங்கராஞ்சொல்வேணே

397

சிக்கார மாகவள்ள இப்பவனி
 ஜெபமுழங்கும் சுவர்க்கதும் பவனி
 மங்காத சந்திரன் ரூபன் கோடி கோடிபோல
 மாணிக்க முத்து சுவரத்தினத்தினுலே
 எங்குமே துலங்குஞ்சொர்க்க மெட்டுமே யிலங்க
 யாவரும் வெள்ளாணியின்மீது தரித்திருக்க
 அங்கு ஹவுதாச்ச தாவை மாதரெல்லாங்கண்டு
 சூலஈபி ஹிதிவா செய்திகளை ஒதியாதிமுரசிட்டார் 398

சூதியருளாலே ஈபிவந்த வாலாணையோதி
 ஒதியெல்லவரும் சோதி கிட்டலானார்
 அதுமுதலான ஈபிஹிதி வளஞ்சொல்லி
 ஹிதியிலே நின்றனரும் வெற்றி முறசிட்டார்
 நீதமிறை முன்னணிமன் ருடியதைச்சொல்லி
 பாதையிலே னின்றனரும் பாதமுரசிட்டார்
 ஏதுங்குறைபாப்பவனி யேரிபசிக்காமா
 எல்லோரும் பாடியே நாடிச்செல்ல முறசிட்டார் 399
 (வேறு)

முரசினுஞ்சையும்
 முதண்டத்தோசையும்
 உருக்க மாதர்கள்
 பேஷா ஓசையும்
 வரிசை வினை
 மல்லாரிவி னுஞ்சையும்
 பருக மாதர்கள்
 பாடுசைசையே

400

பாட்டினோசையும்

பத்தடி யோசையும்

நாட்டிமாதர்கள்

நடனத்தினோசையும்

டோட்டி ஆபரணத்

தடியோசையும்

கூடி பெண்கள்

குரக்குயிலோசையே

ச -

401

ஒசை கொண்டு செய்

துயிர்களைல்லாம்

பேசிக்கூலி

முறும்மது நாதர்

நேசமான

சுவர்க்கத்துக்கேசைகள்

பூசி வாடை

பூத்துத்தூளிமே

402

விசும் பன்னீர்

சுவர்க்கத்துப்பாடங்கள்

நேசமான பொழுது

நிலலொன்றாய்

வரசல் வந்து

உலரவதும்

ஒசைக்குள்

சொர்க்கமான

403

எல்லாம்புகழ்

எதிகாடது

நால்மனற

நவநீதத்தினாது

கோடி கோடி

தவத்துள்ளோர் நாடது

கூடி யுள்ளவர்

விபரமது

404

நாடியுத்தவமுள்ள

நாடது

புகன் முத்தொற்றங்கு

கடிய நாடது

பாடிப்பாடிப்.

புகழ்வுகந்திதும்

நபிமுஹம்மது கூம்

சொர்க்க நாடுவளமே

405

கிருத்தம்

வளம்பெரும் சுவர்க்கம் நாட்டில் வல்லவன் நபியுல்லாவும்

இளமையிலாகியார் மரிய மிருவரு மிருமருக்கில்

எழும்பிய பவனி யிந்தா வருகுது வருகுதென்றே

ஒளிவுள்ள பவனிசுவர்க்க மாதையர் யாருங்கண்டு

தெளிவுநல் மொழியார் முற்றம் திருக்கையுமடித்துக்கொட்டி

முளங்கியே யனருமொன்றாய் முஹம்மது புயம்பூரிக்க

அழகுள்ள பவனிபூண்ட பணிபெல்லாஞ்சிதிரிச்சிந்த

கனிம்பர வளமை பேசி வெழும்புவார்விளம்புவாளே 406

(வேறு)

விளம்புவார் கருவிமாதர்

வெகுமிட மனைத்துமொன்றாய்

தளம்பெரும் கவிஞர்போலே

தையலானருங்குறி

களம்பெரும் கட்டம்போலே

காரிகை யனைத்துமொன்றாய்

வளம்புகழ் சுவர்க்கநாட்டில்

மஹையர் கடுவாரே

407

கடியே கோதைமாரும்

கொண்டொரு மகிட்டுயரலே

நாடியே யொருமுகமாய்

நின்றதான் பவனிபார்த்து

ருடியே முதல் வளமை

அறிந்தில்லா எறித்தபேரை

ருடியே நபிவளமை

சொல்லென்பான் சொல்லுவாளே

408

தொக்கல்

அன்னமே இஃதா வருகுதாச்சரிமென்ன
 ஆசியார் மரிய மருமுது கலியாணம்
 வண்ண வண்ண வாழ ஒளிவானமட்டுமென்ன
 வன்னலவுதாமாணிக்க வச்சிரவொளி மின்னல்
 இன்னமு மிருபிசங்கிக் கூட்டுக்குள்ளே நென்ன
 ஏத்திழை யாசியார் மரியமல்லவோ பெண்ணு
 என்னத்தின்மேலே வகுகுதடி பவனி பென்ன
 ஏதன் மருமுது வென்னை யாணையடி பெண்ணே 409

இருபத்தாரு உலமா முற்றம்மதவர்பேரு
 எத்திணையும் புகழும் ஒளிவான பகாமீரு
 ஏகபெரி யோனொளிவு
 இரங்குதந்த நூறு
 முத்து அவுதாக்கிரங்கும் பத்தொழிவாரு
 முன்னமவன் இருபை நூற்றிருதடி பெண்ணே 410

தையலே இவருடைய பேராரு சொல்வாய்
 தாரும் கொதுத்தாச்செங்கன் கரியுல்லா
 எவ்விதமா வந்தவரிவர் வளமைசொல்வாய்
 யாவையு மமைத்தவன் அழித்தெழும்புமல்லா
 இவ்வுல கமைக்குமுன் னிரையருள தெல்லா
 இவ்வுருமொழி வாய்த்திரண்ட பெங்கன் கரியுல்லா
 செய்யபுக முனையிற தோழரினுமேலார்
 செய்யது முற்றம்மதிச ருளுமெற்ற கல்லார் 411

கரியனந்த முற்றவர்க்கு மெத்ததிசமானோர்
 காயனவுலாக்கோக் திருக்குமாரிலானோர்
 கரியாத மிபுராகி துசமாரில் கிளைபானோர்
 காற்றிணையும் புகழும்புதுவா நெத்தி முத்தானோர்
 எவ்வுலகுக்காமீனா ரீன்றமகவானோர்
 ஏகபி ஆகிருந் கதிபதியுமானோர்
 ஹரிபு கரியா மஹாசர் பவனி யொழிவானோர்
 ஹாச்சிபெற்ற வன்னல் மஹாபுதன்னமேசெளாய் 412

அன்னம அலுதாவி வளக்கட்டிருப்பதாரு
 ஆசியார் முசாவை முன் வளத்தமாதர்
 இன்ன மிடப்பாத்தில் கட்டியிருப்பதாரு
 ஈசாநி தாவிர் மரிய மாகுமவர் பேரு
 மன்னரவு தாவிடத்தே கட்டமெத்த ஆறு
 மற்றபி மாரகரு மற்றம்
 வள்ளலுதாவித்தே கட்ட மெத்த ஆறு
 வல்லகுத் தாபுலுவி அலுனியாக்களாகும்

413

மன்னரவு தாப்புரத்தின் கட்டமெத்த ஆறு
 மற்றமுன்ன வானவரில் மெத்தப்பரிபரியோராம்
 மன்னரவுதாமுன்னே விருக்குமவராரு
 அபுபக்க ருமருதுமா னனியார்வர்குமாரும்
 முன்னணி விருக்கும் வெகு கட்டக்கருமாரு
 முறம்மது மனையார் மற்ற உற்ற குலத்தாரு
 முன்னேகொம்பு மேல்குருதி விருப்பதவாரு
 முறம்மதிருது மற்று மெற்றதிகம் பெண்ணே

414

மஸ்தகத்தை முன்னடத்தி வாரதாருபெண்ணே
 மன்னனிறை துது ஜிபிரில்லோகண்ணே
 அஸ்திரம் பூண்டு பின்னா விருப்பதாருபெண்ணே
 வானவர் மீய்காலி விசுரூபிலடி கண்ணே
 துஷ்தனிர்து பின்னாலே விருப்பதாருபெண்ணே
 துய்யமகராச விசுரூபிலடி கண்ணே
 வெற்றி முன் குருசுமேவிருப்பதாரு பெண்ணே
 துய்ய அசுவசனும்பாத்தி மாவுமடி கண்ணே

415

விருத்தம்

இன்னவகை கருனியாவுக்கடி
 எங்கென்பி பவனிவரும் பாறை நாடி
 நின்றபெண்க ளுண்பேருக் கூடிக்கடி
 நிகழ்த்துவார் நிபவளமை கோடி கோடி
 எண்ணரிய பவனி முன்னே யனருக்கடி
 ஏத்துத்தட்ட மாணத்தி இருகையாடி
 மன்னரொருல்பதத்தை மகிழ்த்துனாடி
 வாழ்த்துவார் ஆலாத்தியாடி பாடி

416

என்னுள்ள பெரியோன் அனைத்தையு மமைக்க
இறைவருள் மலிச்சியும் நிரைந்து
தன்னுள்ள இருபை ஒளிவந்தடுகில்
நருபதி யனைத்தருள் நிரைந்து
மண்மணியாகி காணப்பொருளே
காட்சியும் ரூட்சியும் நிரைந்த
தன்னுள்ள இருபை ஒளிவழிந்தடுகில்
நருபதியனத்தருள் நிரைந்து
கண்மணியாகி காணப்பொருளே
காட்சியும் ரூட்சியும் நிரைந்த
முன்னவ னெழியி லுதித்திடும் மய்யே
முறும்மதை யேத்தி யலாத்தி போற்றி

417

வாருகன் நிரைந்த வல்லவ னெனிகில்
வடிவுள்ள அழகம்மது நய்யே
நெருன்ன இறையோன் திருமுன்னே
நிருத்தினினைத்திடும் படிமுடியெனவே
காணப்பொருளாய்க் கடல் பத்துத்தொழுது
காமிதா நூலெனு மொழிவாய்
ஆரணப்பொருளை பறிந்துமுன் னுரைத்த
அழகம்மதை யேத்தி யலாத்தி போற்றி

418

ரூட்சியின் மயிலே துலங்கிடும்புராவே
தொழுதிடும் மாடயின் ருயிலே
ஆட்சிப மணுகா வச்சொப்புயலே
அன்னமே அமாபதி குருவே
தாட்சியு மணுகா அருளினில் விளக்கே
தங்கவா னிலங்கிய மீனே
காட்சிம் நிரைந்த காணப்பொருளே
ஹாமீதை யேத்தி யலாத்தி போற்றி

419

எல்லவர்க்காசே புமதுட பதத்தில்
யாவருத்தொழுமென நிறுத்தி
நல்லவர் சுவர்க்கதிக் காசனத்திருத்தி
யாவையு முமதுமுன்னிருத்தி
எல்லவா தனிலும் புமதுட பதத்தில்
இணங்கிடார்க்குயிர்க்குலம் பிரத்தி
வல்லவன் னாதே யாவருக்காசே
வள்ளலே யேத்தியலாத்தி

420

நானிலத்தாதம் முதலினிதுதித்து
 கபிருல மன்கதிலும் பதித்து
 இன்னிலத் தப்துல்லா மகவென உதித்து
 யாவரும் கபிபெனத்துதித்து
 மானிலம் நிராந்த தனத்துயிர் கருத்து
 மறையுங்கள் நெறியென துதித்து
 தானவன் துதித் தானிமுத்தரநே
 மேல் ஏத்தியாலாத்தி

421

முன்னய ன்ருளில் கவுகடனருகிறத்தீர்
 மொழிந்தபின் னுலகத்தில் நிரைத்தீர்
 விண்ணுல மதியே பனைத்துதீர் பருத்தீர்
 விக்கினமானதை வுடனுடன் பொருத்தினீர்
 அன்றன தனையை பெண்ணுரு வெடுத்தீர்
 அனேகமுகம் காணம் விடுத்தீர்
 மண்ணுலகாண் மக்கமா கபியே
 மண்ணே யேற்றியாலாத்தி

422

துங்கவா னுலகு மொருகுடையான
 தோற்றிய மருசரு மீதில்
 எங்குள்ள தனைத்து முருகிழைப்போது
 பொக்கிய இறைவரமீதில்
 அங்குமன்றாடி யனையுங்கட்டி
 யருவ்பதி சுவர்க்கமென் கெதிரில்
 எங்களைச் சேர்க்கும் யாவருக்கரசே
 யாசிரம யேற்றியாலாத்தி

423

உள்ளி னடங்கா துமதுட தீனை
 உலகினி வறிந்திலாக்குவங்கள்
 தப்பியே காசினி லிருத்திடுப் பெரை
 தங்கள்மன்றாடி கற்பதியில்
 எப்போது மறியா திறையருள் திருத்தி
 யாவருக்கரசருக் கரசே
 அன்றை நிரைந்த காணக்குருதே
 லாசிரமே யேற்றியாலாத்தி

424

மருந்தினுங் கொடிய விவங்கையை யறந்து
மன்னுநர் அனத்தொரு பொருத்து
தருத்துடன் சுவர்க்க கொலுவினில் தரித்த
தாங்கனும் குலங்களுங் தொகுத்து
இகத்தொடும்பவனி இலங்கிடும் ஒளிவே
யாவர்க்கு மமர மாமணியே
வருத்தவன் தாதே முறும்மது பியே
வள்ளலே யேத்தி யாலாத்தி

425

இன்னுள்ள பவனி முடித்தியோமே
யாவரும் வருத்திய தனமே
என்னுள்ள குலங்கள் அனர் புடை முழ
இருந்தா சாள்வீர் தினமே
என்னுள்ள பொருளே எங்கனின் தெதியே
யாவரி லிலங்கிடும் அமரமாமணியே
விண்ணைய முமது பலகெதி நிகமே
யேற்றியாலாத்தி

426

முளங்கிய சுவர்க்கமாதர்
முத்துமாலாத்திபாடி
எழும்பியே பவனிவள்ளல்
ஏறும்வெள்ளாணை
தளம்பிர நடத்ததில் ஐபிரியில்
தக்கவன் அசுவர்க்கமுற்று
வளம்பெரும் விதியெல்லாம்
வலஞ்சுற்றி பவனிவந்தார்கள்

427

சுத்திய சுவர்க்கமெட்டும்
சொல்லிய தாருல் கொலுத்தும் திசைபவனி
சுத்தும் அன்பதாயிரம்
வருடம் பவனிசுற்ற
கத்தவன் தாருல் கொலுத்து
காரண கொலுவினில் வந்து
எத்திசை புகழும் வள்ளல்
இலங்கிடும் பவனிதானே

428

இரங்கிய முஹம்மது கயிலிருப்பதில்
 ஏந்திழை யாசியர் மறியத்தை யிருத்தி
 கிரங்கொள்ளுஆதம் ஹவ்வா
 இபுராஹி முசாஸூ நால்வர்
 மருங்குள்ள ஆதம்ஹவ்வா
 மரியத்தின் தாய்தகப்பன்
 வாம்பெரும் மாசியருக்கு
 இபுராஹி முசாஸூவாசீம

429

ஆசிய மாதைய ரிருவருக்கு
 அன்னையும் பிதாவுமாகி
 ஏகவன் ஜிபரி ஸப்போ
 எல்லவர்களுக்குமோதின்
 வாகுடன் மிக்காயிலும்
 வல்லவன் ஹத்திபாதி
 ஏகவன் வாதஸூன்
 இசுராஹிமும் சாட்சி

430

தானிருபேரும் சாட்சி
 தம்பிரான் ஹகயம் காட்சி
 ஸானிலத்திலவரும்மீட்சி
 ஸபிமணக்கோலம் காட்சி
 வானவ ரிசுரூபில் மிக்காயில்
 வல்லவனும்மோதி
 வானக கோமான்
 திருநபிபேரோதி

431

ஒதிட ஸாத்திகாவை
 உயர்த்தினிண்ணர் மிக்காயிலும்
 ஆதியின் மலக்குநாது
 மனைகவிண்ணோர்கள் தானும்
 ஆதமும் ஸபிமற்றேரும்
 ஆதியின் படைப்பினத்தும்
 நீதமா ஆவீன்கறி
 சிசைந்திடு முஹம்மது மணமே

432

மணமது முறம்மது நடுக்கு
 மறியமரசியர் தனக்கும்
 இன்னியல்லா னருன்மணம் முடிய
 யாவரும் நடுசின் பரிதேவும்
 அனையனின் னவர்க்குநீர்
 மதினெய்கு மருசோடு குருகமற்றனைத்தும்
 இன்னியல்லா அவர்க்கமா
 தனத்துமே குலவையிட்டிடுமாம் 433

குலவை யிடிபொலி குழை குருகட
 கரகத்திர்மதி னாணம்
 ஆழமுத்தகு.கறுவுலகும்
 ஆதியின் சருமத்துக்கடலும்
 இலகிய யில்லின் செச்சின்
 பிக்குறுவுடன் நற்சுவர்க்கம்
 தலைமையில் தாரால் கொறுத்துந்தானே
 தான் குலவை யிட்டிடுமே 434

இட்டவா னுலகெமல்லாம்
 எழுந்தொரு இய்யாய் மின்னி
 மட்டியல்லா தலவ்சரித்து
 மன்னவன் நபிமணமினிக்
 கெட்டிய அவர்க்கத்தில் விருந்துகண்ணெத்தும்
 மகிழ்த்தது தானே தானெனியா
 மட்டியல்லா முறம்மது நபிமண முடித்தே
 மகிச்சியின் குலவையிட்டிடுமே 435

மணந்திரன் முறம்மது செகாமணிக்கும்
 மறியமரசியர் தனக்கும்
 கனந்திரன் பவனியின் மணமுடிந் தனவே
 காரண குரிசினி வீருத்தி
 இனந்திர வனவும் படைத்திதை கோமான்
 யாவருமெழுந்தொரு திரளாள்
 தனந்திரன் முறம்மது நபியேவுன் விதயான
 சிங்காசனத்திருத்தி 436

இருத்தஞ்சிக்காசன முறம்மது கபிதனை
 பனைவரு மெழுந்தொரு திரளா
 வருந்தியே னோச மீசாக்கினில் முதலே
 வலஞ்சுத்தி பனைவார்வக் ததுபோல்நிருத்தம்
 பிரக்கணமாக பனைவருஞ்சுத்தி
 எழுதிசுமா வீனிய பதம்பணிந்திகாஞ்சி
 உணரத்திட பனைத்துமே பெழுந்தொரு திரணம்
 குடிவந்திதறாபி பாதத்தே

437

பிராபக முறம்மது கபியும்
 கவமணி குருசினிவிருக்க
 புனிதில் பிமணுகின் தேவும்
 புதியவன் மலக்கும் கூறானியவையும்
 குவலயஞ்சும் முறம்மது பதத்தில்
 எழுதிசும் புரக்கணம் வருக
 கவிபும் முறம்மது கபிபதம் புகன்றே
 காசன சோபன முறைப்பார்

438

பிஸ்மில்லா ஹி-அல்வாஹித் திருநாமத்தைக்கொண்டு ஆரம்பிக்கிறேன்
 அர்றகுமான்-துனிபாஹில் கல்லோர்களுக்கும் பொல்லார்களுக்கும்
 இருபை செப்தெறவன்.

அர்றஹீம்-ஆகிறத்தில் ருமீனானபேர்களுக்கு சொந்த இருபைசெய்
 கிறவன்.

இம்மை மருமையென்று அறிபவும். கமது கபிராபகம் முறம்மது
 மந்தபா ருக் கல்லல்லாரு அலைவெசல்லம் அவர்களுக்கு கபன
 லில் ஆசியா மரிய நிருபேர்களைத் திருமணஞ்செய்ய பவனி
 துக் மேள தாளம், குவகை, அலக்கா கிங்காரிப்பு, தக் கம்,
 னன், கபாத்தினம், னவசம், வைரீயம் இவை யாவும் கபன
 கேயன்றி, உலக பதிலில் கொதுவாச அன்றி மற்றவர்க்கு
 மன்றரியவும் கபாமத் நாமா கஞ்சில் ஆரிபின் சேகுல்
 வுக்குமில்லாதொபித்தம் தொடப்புகனில் அறிபவருகிறது.

நடியுல்லாவுக்கு சோபனம்

சொல்லுதல்.

சூதியில் முஹம்மதரை சோபனமே வள்ளல்
 அஹம்மது முத்தோரை சோபனமே
 சோதி ஹமீமாலை இறைசோபனமே முத்தில்
 சொல்லிய ஆயினாவரே சோபனமே
 ஒதம் யாசும் ஆனவரே சோபனமே
 அன்றுஒளியில் விசுமா னவரே சோபனமே
 சூரிதாயே சூரிமானவரே சோபனமே
 தப்பல நாகரையே நாசீமே சோபனமே 439

மண்ணுக்கரசரே சோபனமே வள்ளல்
 மாகபா நபியே சோபனமே
 கண்ணொளியே அபின் மீமே சோபனமே
 கல்புக்கரும்பொருளே சோபனமே
 விண் ணுலகுக்கரசரே சோபனமே இந்த
 மண்ணுலகுக்கரசரே சோபனமே
 பொண்ணுலகுக்கரசரே சோபனமே என்றும்
 எண்ணுந்தாருலகுக்கரசரே சோபனமே 440

நபிக்கும் நபிகளுக்கும் சோபனமே வள்ளல்
 நபிகுலமுற்றவர்க்கும் சோபனமே
 அபுபக்கர் வுமருக்கும் சோபனமே வள்ளல்
 வுதமான் அலிக்கு சோபனமே
 ஹபீபுல் அசதுசனுக்கும் சோபனமே கண்மணி
 பாத்துமுத்து தவர்களுக்கும் சோபனமே
 அபிபிஷான் ளக்காபுக ளனர்க்கும் சோபனமே
 வள்ளல் குத்துபொலிமற்றனர்க்கும்

தினத்தின முஹம்மதுக்கு சொபனமே வள்ளல்
 திருநீரி மங்கையற்குச்சோபனமே
 வந்தலான முஹம்மதுகளை மணமுடித்தமங்கை
 வந்தினம இருவருக்கு சொபனமே
 1171, 388 பவனி வள்ளலே சொபனமே
 மருள் கமளம் மரியம்மாசெயற்கு சொபனமே
 தினவார்க்கும் யாவருக்கும் சொபனமே
 திருநெறி நீதம் அறிந்தவர்க்குச்சோபனமே
 அந்தருல முத்தவற்கு சொபனமே
 சூயிஸ்ஸாரு முஹம்மதாயின் சொபனமே 442

மங்களம் சொல்லுதல்

(வேறு)

பள்ளிலே கொலுக்கிலற்றி வலஞ்சத்தியாவும் போற்றி
 வருத்தியே மனதுக்குள் இருத்தி
 வெள்ளமா சேனைமுற்றும்
 விழுந்துதான் ஈடைப்பனைத்தும்
 வாய்வெண்ணி உண்மைபெற்று
 முஹம்மது மலகை உகந்துபோற்றி
 வெள்ளமா சேனை முற்றுகிறும்பி
 மங்களமே சொல்வார் 443

கருங்குல கங்கனின் சிலவே கதிரினின் நெளிலே
 கல்லியில் இலங்கிய ஒளிலே
 எங்களுக்கரசே இருளுவான் தூலுக்குக்கே
 எண்ணில்லா ஆலத்தின் விளக்கே
 தங்கனின் நினைவுக்குள் தறித்திடு நயமணி
 தாத்தியும் நடுவே
 அங்குள்ள காசிமுனை சூனில்கின் குடிமும்
 அ. சி. அ. மணிவே மங்களம் மங்களம்
 1171 388 444

வாசியே பிடித்துவான் வினியோக்கி
 வருத்தியே உன்னிருத்தி
 காகிலே வெருத்து கருத்ததில்பொருத்தி
 கமலத்தில் ஹும்மென கூடி
 ஒசையொன்று விடை விளி துங்காமல்,
 உள்ளரை மூலத்தி னேற்றி
 காகிலில் கதிர்மதி கருத்துக்குத் தோற்றிய
 கமலமே அமராமணியே மங்களம். மங்களம்
 ௪௮௮ 445

பச்சமாயிழுத்து பனிசெண்டு வாசியில்
 பத்து விட்டின பூட்டி
 நிச்சவாக்கு நடுகிலியில்
 காட்டியே தாளிட்டுப்பூட்டி
 வச்சி கழிமுனி வழியுள்ளே ஏத்தி
 வானம் புலியஞ்ச வரபாத்தி
 உச்சித மூலஞ்ச மொழிகையப்பருத்திடி
 துண்டபட் டிலங்கிநிர் அமராமணியே மங்களம்
 மங்களம் ௪௮௮ 446

என்னுள்ள பெரியோன் அமைத்துள்ள தனைத்தம்
 எப்போதும்குடைகுழந்திருத்த
 மன்னவா ௪௮௮ மறியமுமாகியர்
 மந்துள்ள குலங்களுமனைத்து
 எண்ணினு மடங்காதுளி ானே
 எப்போது மதாலத்துச்செலுத்தி
 நின்னயமிருப்பிர் நிச்சயமா னிசமே
 நிகரில்லா துறா மாமணியே மங்களம் மங்களம்
 ௪௮௮ 447

மங்களம் மகிழ்ச்சியுற்று
 மன்னவ ரிசகுலுல்லா
 தங்ககில் காசனத்தில்
 தானவ ரிருக்கும் காளில்
 அங்குள்ள ௪௮௮மத்து
 அனைவரும் குடைகுழ கொதுவில்
 ௪௮௮ ௪௮௮ மங்குள்ள ௪௮௮மத்து
 உன்னத்த சமாதி துழந்திருப்ப

கன்னத்து சமாவுடன் வன்னுக்கு
 சிக்காசன கொலுவில்
 என்னிது மடங்கார் குழலார்
 அனைவருமிருக்கும்பானில்
 பின்னுற்ற கருமமெல்லாம்
 முன்னமே யறிந்த னுயன்
 அன்று ஜீபுரிதுக்கு
 அருள்பரி மானமேதால்
 என்னுள்ள யுபிர்துணையா
 இலக்கிய முறம்மதாமே

449

மகுசர் விருந்து சொல்லுதல்.

முறம்மதற்கு ஆசியர் மரிவத்தை
 மணகலியாணமுடித்தார்
 தோம நன்னடி முறம்மது நயிபுடன்
 கட்டி வாற்றிவை பலனியுற்றவர்க்கு
 உம்மத்து அனந்தமுன் எவர்க்கும் என்னுடையாற்கு
 எல்லாமென்னுடன் விருந்துசொல்லும் 450

சொல்லவு மிறையனுதி
 கொடியின் ஜிபிசில் வந்து
 எல்லா எடியாற்றின்
 முறம்மதம்மத்தோற்கு
 கல்லிருந் தருந்தகண்
 நாயகன்பரிமாணென்றம்
 விலைத் தனுடாகின் றோர்
 அக்கும

451

மணமது முறம்மது கதிக்கு
 மறியமாசியர் தனக்கும்
 இணையிலா னருன்மணம் முடிய
 பாவரும் நபிசின் பரிதேவும்
 ஆணையின் னவர்க்கதிர்
 மதிலெய்து மருச்சோடு குருகமற்றனைத்தும்
 இணையிலா சவர்க்கமா
 தனத்துமே குலவையிட்டிடுமாம் 433

குலவைய விடியொளி குழை குருகட
 நரகத்திர்மதி வானம்
 ஆலமுந்தகுத்தறவுலகும்
 ஆதியின் எருமத்துக்கடலும்
 இலகிய யில்லின் சிச்சின்
 விக்ருவாவுடன் நற்சவர்க்கம்
 தலைமையில் தாருல் கொணுத்துந்தானே
 தான் குலவையிட்டிடுமே 434

இட்டவா னுலகமெல்லாம்
 எழுந்தொரு இடியாய் மின்னி
 மட்டில்லா தலங்கரித்து
 மன்னவன் நபிமணமினிக்
 கெட்டிய சவர்க்கத்தில் விருந்துகளைத்தும்
 மகிழ்த்தது தானே தானொளியா
 மட்டில்லா முறம்மது நபிமண முடித்தே
 மகிச்சியின் குலவையிட்டிடுமே 435

மணந்திரள் முறம்மது கிராமணிக்கும்
 மறியமாசியர் தனக்கும்
 கணந்திரள் பவனியின் மணமுடித் தனயே
 காண குரிசினி விருத்தி
 இணத்திர ளனவும் படைத்திறை கோயான்
 பாவருமெழுந்தொரு திரளாய்
 தனந்திரள் முறம்மது நபியேவுன் னிதமான
 சிங்காசனத்திருத்தி 436

பதிப்புரை

அளவற்ற அருளாளனும் திகாற்ற அன்புடையோனுமாகிய
அல்லாஹின் திருநாமந்தால் லுஹங்குறேன்.

எல்லாப் புகழும் ஏக நாயனும் அல்லாஹ்வுக்கே!
ஸலவாத்தும் ஸலாமும் சற்குண நபி நாயகம் (ஸல்)
அவர்கள் மீதும் அவர்களின் குடும்பத்தார் மற்றும்
தோழர்கள். துயர்ந்தோர் ஆணவரீதும் உண்டாவதாக!

என் இனிய இஸ்லாமிய சகோதரர்களே! மெய்ஞ்
ஞான மாமேதை-தென்காசியில் பிறந்து தெற்கெல்லைத்
திருநகராய் தக்கலையில் உறைந்து வாழும் மகான்-தமிழ்
கத்தின் ருமியெனத்தக்கோர் புகழும் தவத்துறைவேந்தர்
ஹஸ்ரத் ஷெய்கு பீர் முகம்மது சாகிப் வலியுல்லாஹ் (ரலி);
அவர்கள் திருவாய் மலர்தருளிய பாடல் நூல்களின்
உரையுடன் கூடிய இத்தொகுப்பை மீண்டும் பதிப்பித்து
வெளியிடும் பாக்கியமளித்த வல்ல இறைவனுக்கே
வழுத்துகின்ற புகழெல்லாம் உரியது.

மாமேதை மகான் பீரப்பா (ரலி) அவர்களின் மீது
அலாபதியான பற்றும் பெருமதிப்பும் அவர்களின் ஞானப்
பாடல்களில் ஈடுபாடும் எனக்குண்டு! இந்நிலையில்,

1944ம் ஆண்டு ஒருநாள் எனது மச்சான் ~~இவ்வாறு~~
அல்ஹாஜ் K. N. சுலைமான் சாகிப் அவர்களிடம் இத்
தொகுப்பின் மூலப் பிரதிகள் அடங்கிய பைண்ட் செய்யப்
பட்ட புத்தகம் ஒன்றிருக்கக் கண்டு பேரானந்தம் அடைந்
தேன். எனது அவாவை-ஆனந்தத்தை அறிந்த ஹாஜி
K. N. சுலைமான் சாகிப் (இவ்வாறு) அவர்கள் அப்
புத்தகத் தொகுப்பை எனக்கு இலவசமாகவே தந்து
விட்டார்கள்.

அன்றிலிருந்து ஒவ்வொரு நாளும் அதை எடுத்துப் படிப்பதை நான் வழமையாகக் கொண்டிருந்தேன். அதில் எனக்கு ஒரு அவாதியான ஆத்ம திருப்தி கிடைத்தது. அந்த இன்பம் வசீர்த்தையால் சொல்லி முடியாதது.

அந்தத் தொகுப்பு மிகப்பழமையானது என்பதுடன் எங்கும் கிடைக்காத அரியதாக இருப்பதறிந்து யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்னுமாப்போல் இதை மற்றவர்களும் படித்துப் பயன் பெற வேண்டும் என்னும் நோக்குடனும் இது காலமெல்லாம் நின்று நிலைக்க நாமும் துணை நின்ற தாகட்டும் என்ற கருத்துடனும் இப்புத்தகத்தை மீண்டும் பதிப்பித்து வெளியிட முன் வந்தேன். மாறாக, வியாபார நோக்கத்தில் நான் இதை வெளியிடவில்லை. அத்தகைய எண்ணமும் அவசியமும் எனக்கில்லை என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் எனவே,

இதைப் படித்து பலன்பெறும் அன்பர்களும் பெரியோர்களும் இப்புதிய பதிப்பின் மூலத் தொகுப்பை வெளியிட்ட நன்மக்களுக்காக துஆ செய்வதுடன் எனக்காகவும் எனக்கு இத்தொகுப்பின் மூலத்தை தந்துதவிய எனது மச்சான் ~~இவ்வாறு~~ ஹாஜி K. N. சுலைமான் சாகிப் அவர்களுக்காகவும் பிரார்த்திக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்நூலைப் படித்துப் பலன்பெறும் சகோதரர்களுக்கு வல்ல இறைவனின் வாண் கருணையும் காகில் அளி ஆர்பு பில்லாஹ் பீர் முகம்மது சாகிபு ஒவியுல்லாஹ் அவர்களின் நல்லாசியும் என்றும் வாய்க்குமாக! ஆமீன்.

நன்றி வஸ்ஸலாம்.

Apt Bloek-96
MARGARET DRIVE
SINGAPORE-0314.

இன்னணம்
ஹாஜி Q. S. ஷாகுல் ஹயீது